

இறக்கை: 12 இறகு: 12

காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

டிசம்பர் 2023 விலை ₹50

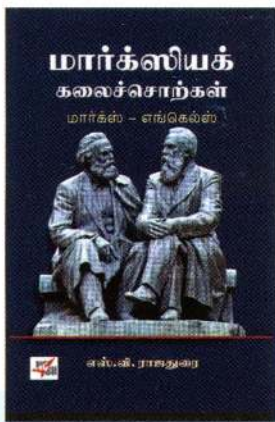
சுருதி

ரோஜி என்கிற ரோசி
வருகிறது, A1 புத்துலகம்

- ஏகன்

வீளையாடும் அரண்மனை

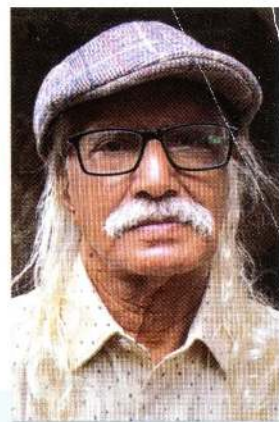
- நிகழ் அய்க்கன்

நூல் அறிமுகம்
மார்க்ஸியக் கலைச்சொற்கள்
- மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ்

எஸ்.வி.ராஜதுரை (2023)

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
விலை: ரூ. 1000

எந்த அறிவுத்துறையில்ப் பயில்வோருக்கும் அத்துறை சார்ந்த கருவி நூல்கள் அல்லது பார்வை நூல்கள் (Reference books) என்று அழைக்கப்படும் நூல்கள் மிகவும் அவசியம் தேவைப்படுகின்றன. அகராதி, கலைச்சொல் அகராதி, கலைக்களஞ்சியம் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படும் இந்நூல்கள் அவற்றின் உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில் வேறுவேறு பயன்களை நல்குபவை. குறிப்பிட்ட அறிவுத்துறைப் பயில்வோருக்கு மட்டுமின்றி அத்துறை சார்ந்த ஆசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரின் அன்றாடத் தேவையில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் அகராதிகள் மட்டுமே பரவலான அறிமுகத்தைப் பெற்றுள்ளன.

இங்கு அறிமுகமாகும் இந்நூல் மார்க்சியம் பயில்வோருக்கு மிகவும் உதவும் கருவிநூலாக அமைந்துள்ளது. இதற்கு முன்னர் ஆங்கிலத்தில் மிகச் சருக்கமான முறையில் மார்க்சியக் கலைச்சொல் அகராதி ஒன்று சோவியத் ஒன்றியத்தில் வெளியிடப்பட்டதுடன் அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் வெளிவந்துள்ளது. இதுபோன்றே சோவியத் ஒன்றியத்திலிருந்து வெளியான (philosophical dictionary) தத்துவ அகராதி ஆங்கில மொழியில் வெளிவந்து பரவலாக அறிமுகமாகியிருந்தது. இருப்பினும் தமிழ் வாசகர்களுக்கு நல்லமுறையிலான மார்க்சியக் கருவிநூல் ஒன்று இதுவரை வெளிவரவில்லை. இக்குறையைப் போக்கும் வகையில் பேராசிரியரும் தோழருமான திரு எஸ்.வி.ராஜதுரை இந்நூலைத் தொகுத்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். அவர் நீண்டகாலமாக மார்க்சியம், பெரியாரியம், அம்பேத்கரியம் என்ற மூன்று அறிவுத்துறைகளில் நீண்டகாலமாக செயல்பட்டு வருபவர். இவரது பல்லாண்டு உழைப்பின் வெளிப்பாடாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் சிறப்பு குறித்து

இந்த நூல் மார்க்சியக் கலைச்சொற்கள் அகராதிக்கும் (Marxist Dictionary) மார்க்சியக் கலைக்களஞ்சியத்திற்கும் (Marxist Encyclopedia) இடைப்பட்ட வடிவத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மார்க்சியத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்புவர்கள் அதை ஏற்கனவே ஓரளவு கற்றறிந்தவர்கள் ஆகிய இரு சாராருக்கும் பயன்படுகின்ற நூல்.

என்று நூலின் பதிப்பகத்தார் மிகப் பொருத்தமாகவே குறிப்பிட்டுள்ளனர். மார்க்சியம் பயிலும் தமிழ் வாசகர்களுக்கான முதல் பார்வை நூலாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. மார்க்சியக் கோட்பாடுகள் மார்க்சிய மூலவர்களான மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோர் எழுதிய முக்கிய நூல்களை தமிழ் அகர வரிசையில் கட்டுரை வடிவில் அறிமுகம் செய்கிறது. 186 கட்டுரைகளை இந்நூல் கொண்டுள்ளது. தமிழில் வழங்கும் மார்க்சியக் கலைச்சொற்களுக்கு இணையான ஆங்கிலக் கலைச்சொற்களை கட்டுரையின் தொடக்கத்திலேயே அடைப்புக்குறிக்குள் இடம்பெறச் செய்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஏனெனில் ஆங்கில மொழியிலான மார்க்சியக் கலைச்சொற்களுக்கு வெவ்வேறு வடிவிலான தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் வழக்கிலிருப்பதால் வாசகருக்கு குழப்பம் ஏற்படும் வாய்ப்புண்டு. அடைப்புக்குறிக்குள் ஆங்கிலச் சொல்லைக் குறிப்பிட்டிருப்பதால் இக்குழப்பம் ஏற்படாது.

எளிய நடையில் மார்க்சியக் கலைச்சொற்களை கட்டுரை வடிவில் விளக்கியிருப்பதும் அக்கலைச்சொற்களுடன் தொடர்புடைய மேலும் படித்தறியவேண்டிய நூல்களை கட்டுரையின் இறுதியில் குறிப்பிட்டிருப்பதும் பாராட்டுதற்குரியது.

நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கலைச்சொற்களின் ஆங்கில வடிவத்தையும் அகர வரிசையில் குறிப்பிட்டிருந்தால் வாசகர்களுக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும். அடுத்த பதிப்பில் இதைச் சரி செய்யலாம்.

மொத்தத்தில் மார்க்சிய அறிவுத்தளத்தில் இது ஒரு முன்னோடியான முயற்சி. இதை உருவாக்கிய எஸ்.வி.ராஜதுரை, இதை அழகுற வெளியிட்டுள்ள நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மற்றும் அதன் பொறுப்பாளர்களும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

- ஆசிரியர் குழு

காக்கைச் சஞ்சலே

இறக்கை: 12

இறகு: 12

திருவள்ளூர்வாண்டு 2054

கார்த்திகை - மாகழி
டிசம்பர் 2023

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

ஆசிரியர் குழு
முகிலன்
இரா.எட்.வின்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

உலகளாவிய தொடர்பாளர்:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

முகப்பு ஓவியம் நன்றி:
Between two colors-
There is freedom-love-life!
-By IVAYLO VOSHTINAROV

அட்டை வடிவமைப்பு:
ஐசக்

உள் ஓவியங்கள்:
லெசி

தொடர்பு முகவரி:
காக்கை, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை - 600 005.
செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்: kaakkairakimile@gmail.com
இணைய முகவரி: kaakkai.in
www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

விண்ணைத் தாண்டிய வேலைவாய்ப்பின்மை

வ்வொரு நாளும் ஏதாவதொரு ஊடகங்களில் இந்தியநாட்டின் மொத்த உற்பத்தி விகிதம் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்துவருகிறது என பன்னாட்டு அமைப்புகளின் கணிப்பினையும், உலகின் மூன்றாவது பொருளாதார வளமிக்க நாடாக ஆகப்போவதாக வலதுசாரிகளும் கோயாபல்ஸ் பாணியில் கூறிக்கொண்டேயிருப்பதை பலரும் கவனித்திருக்கலாம். இதனை அடிப்படையாகக்கொண்டு பார்த்தோமேயானல், நாட்டின் பொருளாதாரவளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட பலன்களானது மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கான வேலைவாய்ப்பினை உறுதிசெய்திருக்க வேண்டுமல்லவா? அதுதான் இல்லை.

ஒவ்வொரு வருடமும் லட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் தங்களது படிப்பை முடித்துவிட்டு, வேலைவாய்ப்பினை நோக்கி நகர்கின்றனர். உலகிலேயே இளைஞர்களை அதிகம் கொண்டுள்ள ஒருநாட்டில் அக்கறையுடன் வேலைவாய்ப்புக்களையும் அதற்கேற்றவாறு கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால், நாட்டின் தற்போதைய மொத்த வேலைவாய்ப்பின்மை விகிதமோ 10.9 %ஆக இருக்கின்றது. இன்றைய நிலையில், 15 வயது முதல் 34 வயதுமுடிய உள்ள இளைஞர்களில் 36% மாணார்கள் வேலைவாய்ப்பின்மையால் அவதிப்படுகின்றனர்.

இந்தியாவில் ஒருபக்கம், வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்கக்கூடிய தனியார் அந்நிய முதலீடு என்பது வெகுவாக குறைந்துள்ளது. உற்பத்தித்துறையிலும் மந்தமான நிலைதான். சேவைத்துறையிலும் ஆளெடுப்பதென்பது குறைந்தது மட்டுமல்ல ஆட்குறைப்பு நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இன்னொரு பக்கம் அரசுத்துறைகளில் பிப்ரவரி 2023 முடிய 9.6 லட்சம் காலிப்பணியிடங்கள் இன்னும் பூர்த்தி செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. வேலைவாய்ப்பினை நல்கக்கூடிய பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் பலவும் தனியார்மயமாகிவிட்டது மட்டுமின்றி, காலிப்பணியிடங்களும் பூர்த்தியாகவில்லை.

அப்படியே தனியார் நிறுவனங்களில் இளைஞர்களுக்கு வேலைகிடைத்திருந்தாலும், அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் குறைவான ஊதியம்; சமூகப்பாதுகாப்பு திட்டமின்மை; பணவீக்கத்தினால் எகிறும் விலைவாசி போன்ற காரணங்களினால் வாழ்வாதாரச்செலவுகளை ஈடுசெய்யமுடியாமல் அல்லாடுகின்றனர். தங்களது வாழ்வாதாரச்செலவுகளைச் சமாளிக்க ஒன்று, சேமிப்பில் கைவைக்கின்றனர். அல்லது, நிதி நிறுவனங்களில் கடன்பெற்று அதனுள் மூழ்கிடுகின்றனர்.

கடந்த நிதியாண்டில் இளைஞர்கள் வேலைவாய்ப்பினைப் பெறுவதற்கு ஏதுவாக திறன்பயிற்சி அளிப்பதாகக்கூறி, ஒன்றிய அரசாங்கமானது 2999 கோடி நிதி ஒதுக்கியது. அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் வெறும் 691 கோடி மட்டுமே செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கடுத்து ஒன்றிய அரசின் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதி நிறுவனத்தில், சந்தா செலுத்தி தங்களை இணைத்துக்கொண்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையானது கடந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தைவிட செப்டம்பர் மாதத்தில் 61,509 பேர் குறைந்திருக்கின்றனர். மேலும் மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதியளிப்புத்திட்டத்திற்கு இந்தாண்டு நிதிஒதுக்கீடு குறைக்கப்பட்டதினால், அதில் வேலை செய்த பலகோடி மக்களுக்கு இன்னும் ஊதியம் வழங்கப்படாத நிலை தொடர்கிறது.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு வளர்ச்சியென்பதும், உலகின் மூன்றாவது பொருளாதார நாடாக இந்தியா உருவெடுக்கிறது என்கிற முழுக்கமும் நாட்டில் வாழும் அனைத்து ஏழைகளிய மக்கள், மற்றும் மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒருங்கிற்கு மேலாக இருக்கும் இளைஞர்களுக்கு எந்தப்பயனும் இருக்கப்போவதில்லை. காப்பீரேட்டுகளின் நலன் காக்கவே பயன்படும்.

காக்கைச் சிறகில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகிலே' இதழ்
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்
கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலை..... ரூ. 50.00
ஆண்டு சந்தா..... ரூ. 500.00
இரண்டாண்டு சந்தா..... ரூ. 750.00
ஐந்தாண்டு சந்தா..... ரூ. 2000.00
வெளிநாடு
ஆண்டு சந்தா..... \$ 50.00

வங்கி விவரம்
A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
IFSC: CNRB0000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:
செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:
A/C Name: kaakkai
A/C No: 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
SWIFT CODE: CNRBINBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்
பின் அட்டை வண்ணம்..... ரூ.15000
உள் அட்டை வண்ணம்..... ரூ.10000
உள்பக்கம் கருப்பு - வெள்ளை.. ரூ.5000

காக்கையில் வெளியாகும்
கதை, கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

சிறகுக்குள்ளே...

ஆளுநர் அடாவடிகள்..	
தி. சிகாமணி	5
பாஜக எனும் 'ஊழல் ஒழிப்பு' சலவை எந்திரம் ஜமாலன்	8
ரோஜி என்கிற ரோசி - வருகிறது, AI புத்துலகம் ஏகன்	14
விளையாட்டும் அரசியலும் நிகழ் அய்க்கன்	17
பெரியார் ஏன் இன்னும் தேவைப்படுகிறார்? இரா.மோகன்ராஜன்	21
தமிழன் தொடுத்த போர் ஜோசப் குமார்	25
பெரியார் - அம்பேத்கர் - மார்க்ஸ் தத்துவவாத ஒன்றிணைப்பு தமிழ் காமராசன்	30
கப்பலை விட்டுக் கரை நோக்கி நடந்தவர் மணிகோ. பன்னீர்செல்வம்	32
போர் முனைகளில் இந்தியாவின் ஆட்டம் குணா கவியழகன்	36
காசா: மனிதாபிமானப் பேரழிவு - மருத்துவ நெருக்கடி-வலிந்த இடப்பெயர்வு ரூபன் சிவராஜா	39
பன்னாட்டு நிதியத்தின் வறுமை வல்லபாய்	43
முரண்பட்ட அரசியல் க. பழனித்துரை	45
பாஷ் - கனவுகள், நம்பிக்கை மற்றும் புரட்சி நிழல்வண்ணன்	48
வங்காளி இலக்கியத்தின் 'தூமகேது' வீ. பா. கணேசன்	51
வண்டுகள் மனிதர்களின் நண்பன் ஏ.சண்முகானந்தம்	55
காணாமல் போன கலம் மு. இராமனாதன்	59
பொருநராற்றுப்படை கதையுரை சு. இராமசுப்பிரமணியன்	61
முற்றுப்பெறாத காதலும் முடிவற்ற பேராட்டமும் செ.மு. நளீமா பர்வீன்	63
மாத்தளை சோமுவின கண்டிச்சீமை நாவல் பா. ஆனந்தகுமார்	66
பனியடிமை மொழிபெயர்ப்பு குறுநாவல் மு.ஐயப்பன்	69
நந்தனும் சிற்ப - ஓவிய சித்திரிப்புகளும் முரளிதரன் மு	71

ஆளுநர் அடாவடிகள்.. முடிவு கட்ட வேண்டிய தருணம்

ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்படாததால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுகளுக்கு நெருக்கடி ஏற்படுவது தொடர்கதையாக உள்ளது. அரசமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள்.. நமது தேசியத் தலைவர்கள்.. காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தது போன்ற அதிகாரத்தை ஆளுநர்களுக்குத் தந்து கூட்டாட்சி முறை என்ற லட்சியம் நிறைவேற்றவிடாமல் செய்துள்ளனர். தொடக்கத்தில் ஆளுநரையும் மக்களே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற யோசனை முன் வைக்கப்பட்டது. ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆளுநரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல்வரும் கூட்டுச் சேர்ந்து பிரிவினையை வலியுறுத்தும் ஆபத்து உள்ளது என்ற அடிப்படையில் பாகிஸ்தான் பிரிவினையை காரணமாகக் கட்டி சட்டவிரோத அம்சங்கள் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு ஒன்றியத்தின் பிடியை இறுகச் செய்துள்ளனர். ஏறக்குறைய இரட்டை ஆட்சி என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு மாநிலங்களின் இறையாண்மை சேதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஒன்றிய அரசின் ஏஜெண்டுகளாக.. கங்காணிகளாக ஆளுநர்கள் செயல்படுவதைத் தவிர்க்க சர்க்காரியா கமிஷன், மதன் மோகன் புன்ச்சி கமிஷன் ஆகியவை பரிந்துரை செய்தன. கட்சிப் பதவியில் இருப்பவர்களை ஆளுநராக நியமிக்கக் கூடாது. குறிப்பாக ஒன்றியத்தில் ஒரு ஆட்சி இருக்கும்போது அதற்கு மாறான ஒரு கட்சியின் ஆட்சி செய்யும் மாநிலத்தில் இருக்கும் என்றால் அங்கு ஒன்றியத்தில் ஆட்சியில் உள்ள கட்சியைச் சேர்ந்தவரை ஆளுநராக நியமிக்கக் கூடாது என்றெல்லாம் பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டன. ஆனால் இந்த யோசனைகள் எதையும் ஒன்றியத்தில் ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸோ பாரதிய ஜனதா கட்சியோ பின்பற்றவில்லை. மாநில ஆட்சிகளுக்கு தொந்தரவு தருவதற்கு மிரட்டி பணியை வைப்பதற்கென்று ஆளுநர்களை பயன்படுத்தினர். குறிப்பாக பாரதிய ஜனதா கட்சி ஆட்சியில் ஆர் எஸ் எஸ் சித்தாந்தத்தை பரப்பும் நபர்கள் ஆளுநராக நியமிக்கப்படுவதால் புது வகையான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மாநில அரசுகளை கலைக்க வகை செய்யும் 356 பிரிவு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முறை எதிர்க்கட்சி ஆட்சிகளுக்கு எதிராக சட்டவிரோதமாக பிரயோகிக்கப்பட்டன. அப்படி கலைப்பதற்கு தடையை ஏற்படுத்தும் வகையில் எஸ் ஆர் பொம்மை வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் நல்லதொரு தீர்ப்பை வழங்கியது. ஆனால் பாரதிய ஜனதா கட்சியோ ஒட்டுமொத்தமாக எம்எல்ஏக்களை

விலைக்கு வாங்கி ஆளுநர்களின் உதவியோடு வேறு வகையில் ஆட்சிகளை அகற்றிக் கொண்டுள்ளது. ஒன்றியத்தில் ஆட்சியில் உள்ள பாரதிய ஜனதா கட்சி. எதிர்க்கட்சி ஆளும் மாநிலங்களின் சட்ட மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் தராமல் தாமதப்படுத்தும் உத்தியை பின்பற்றி வருகின்றது. இதை எதிர்த்து தமிழ்நாடு, கேரளா, பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்கள் அந்தந்த மாநில ஆளுநர்களுக்கு எதிராக உச்ச நீதிமன்றத்தை நாடியுள்ளன. இதற்கு முன்பு டெல்லி, மகாராஷ்டிரம் ராஜஸ்தான், மேற்கு வங்காளம், தெலுங்கானா ஆகிய மாநிலங்களும் பல்வேறு காரணங்களுக்காக உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகின.

அரசமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 200-ன் படி மசோதாக்கள் விஷயத்தில் ஆளுநர் ஒப்புதல் தரவிட்டால் அதை திருப்பி அனுப்பலாம் அல்லது திருத்தம் கோரலாம். அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பி வைக்கலாம். மசோதாவை ஆளுநர் திருப்பி அனுப்பும் பட்சத்தில் அந்த மசோதாவை மீண்டும் சட்டசபையில் நிறைவேற்றினால் அதை ஏற்று ஒப்புதல் தருவதைத் தவிர ஆளுநருக்கு வேறு வழி இல்லை. ஆனால் திருப்பி அனுப்பாமல் எந்த பதிலும் சொல்லாமல் கிடப்பிலே போடும் நடைமுறையை ஆளுநர்கள் பின்பற்றி வருகிறார்கள். அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் பெயரில் ஆளுநர்கள் செயல்பட வேண்டும் என்ற வழிமுறையை அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை. தமிழ்நாடு ஆளுநர் ஆர்.என். ரவிக்கு எதிராக உச்ச நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்ட வழக்கில் மசோதாக்களை கிடப்பில் போடும் ஆளுநரின் செயல் சட்டவிரோதமானது என்று அறிவிக்க கோரப்பட்டுள்ளது. மசோதா விஷயத்தில் முடிவெடுக்க ஆளுநருக்கு கால வரையறை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டுள்ளது.

தீயோடு விளையாடும் ஆளுநர்..

அரசியலமைப்பின் 91 வது பிரிவில் குடியரசுத் தலைவருக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பு 6 வாரங்கள் என்றும் அது ஆளுநர்களுக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தமிழ்நாடு அரசு வாதிட்டது. முடிந்தவரை விரைவில் ஒப்புதல் தர வேண்டும் என்பதை ரவி போன்றவர்கள் தவறாக புரிந்து கொண்டுள்ளனர். பஞ்சாப் ஆளுநர் புரோஹித் மற்றும் ரவியின் போக்கு மிகுந்த கவலை தருகிறது என்று உச்ச நீதிமன்றம் விமர்சித்துள்ளது. பஞ்சாபில் சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்ட முறை சரியில்லை

என்று கூறி 4 மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் தராமல் இருக்கும் ஆளுநர் தீயுடன் விளையாடுகிறார் என்றும் உச்சநீதிமன்றம் கண்டித்து உள்ளது. இந்நிலையில் தான் ஆளுநர் ரவி 10 மசோதாக்களை திருப்பி அனுப்பியுள்ளார். அந்த மசோதாக்களை ஏற்பிசை அளிக்காமல் நிறுத்தி வைப்பதாகவும் குறிப்பிட்டு அனுப்பியுள்ளார். இதன்பின் அவசரமாக சட்டப் பேரவை கூட்டத்தைக் கூட்டி நவம்பர் 18-ம் தேதி இந்த மசோதாக்களை மீண்டும் அதே வடிவில் நிறைவேற்றி ஆளுநருக்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

இந்த நிகழ்வின் போது பேசிய முதல்வர் மு. க. ஸ்டாலின், தமிழ்நாடு அரசின் நிர்வாகத்தை முடக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கவர்னர் என்ற உயர்ந்த பதவியின் மூலமாக அரசியல் செய்ய விரும்புகிறார்கள். தமிழ்நாட்டுக்கு கவர்னராக இருப்பவர் தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிற மாதிரி இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டின் மேம்பாட்டுக்கு தேவையான முன்னேற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசிடம் அவருக்கு இருக்கும் நெருக்கத்தை பயன்படுத்தி தமிழ்நாட்டுக்கு நிதியை வாங்கி தருவதற்கு முயற்சிக்கலாம். ஜிஎஸ்டி நிலுவைத் தொகையை பெற்று தரலாம். எய்ம்ஸ் மருத்துவமனை கட்டுவதற்கு உரிய நிதியை வாங்கித் தரலாம். புதிய ரயில்வே திட்டங்களை பெற்றுத் தரலாம். மாநில ஆட்சிக்கும் மத்திய அரசுக்கும் பாலமாக இருக்கலாம். ஆனால் இதில் எதையும் செய்யாமல் மாநில அரசின் திட்டங்களுக்கு எவ்வாறு முட்டுக்கட்டை போடலாம் என்று நாள்தோறும் யோசித்து செயல்பட்டு வருகிறார்.

சமூக நீதிக்கு எதிரானவர்.

தினந்தோறும் யாரையாவது கூட்டி வைத்துக் கொண்டு அவர் வகுப்பெடுக்கிறார். வகுப்பெடுக்கட்டும் தவறில்லை. விழாக்களுக்கு செல்கிறார். செல்லட்டும் ஆனால் விதண்டாவாதமாக கருத்துக்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். அரசின் கொள்கை குறித்து பொதுவெளியில் விளக்கம் அளிப்பதும் விவாதம் செய்வதும் அவர் வகிக்கும் பதவிக்கு அழகு அல்ல. தமிழ்நாட்டில் பின்பற்றப்படும் திராவிட கொள்கை, சமத்துவம், சமூக நீதி, பகுத்தறிவு மற்றும் சுயமரியாதை ஆகியவை மக்களின் மனங்களில் இருப்பது அவருக்கு ஏற்கவியலாத ஒன்றாக உள்ளது. பொது மேடைகளில் அவர் நமது தமிழ்ப்பண்பாடு, இலக்கியம் மற்றும் சமூக அமைப்பிற்கு எதிரான கருத்துக்களையும் தெரிவித்து வருகிறார் அவரது அபத்தமான கருத்துக்களுக்கு அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் மறுப்புச் செய்துகளை உடனுக்குடன் வெளியிட்டு வருகிறார்கள்.

ஆளுநர் தெரிவிக்கும் கருத்துக்களை வைத்து பார்க்கும் போது அவருக்கும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திற்குமான பிரச்சனை என்பது நாம்

நிறைவேற்றி அனுப்பும் சட்டங்களில் மட்டுமல்ல. சமூக நீதியாகவும் இருக்கிறது. அதனால்தான் முடிந்த அளவு அனைத்து வகையிலும் முட்டுக்கட்டை போட்டு வருகிறார். அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு முழுவதும் மாறாக கவர்னர் மோதல் போக்கை கடைபிடித்து வருகிறார். எனவே அவருக்கு உரிய அறிவுரைகளை வழங்க வேண்டும் என்று ஜனாதிபதிக்கு தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது இந்த அனைத்து முயற்சிகளும் எவ்வித பயனும் தராத்தால் தான் தமிழ்நாடு அரசு உச்ச நீதிமன்றத்தின் கதவுகளை தட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. பாஜக ஆளாத மாநிலங்களில் கவர்னர்களின் மூலம் மூலமாக குடைச்சல் தரப்படுகிறது இப்போது கபீர் கோர்ட் தலையில் ஓங்கி குட்டு வைத்தவுடன் அவசர அவசரமாக கோப்புகளை திருப்பி அனுப்புவதும் சில கோப்புகளுக்கு ஒப்புதல் வழங்குவதும் என கவர்னர் நாடகமாடுகிறார் என்று பேசி உள்ளார் ஏற்க்குறைய போட்டி அரசாங்கம் நடத்தும் போக்கைத்தான் பின்பற்றுகிறார். அவருக்கு ஒன்றிய அரசின் ஆதரவும் ஆசீர்வாதமும் இருப்பதால் அவர் துணிச்சலாக தமிழ்நாட்டுக்கு எதிராக செயல்படுகிறார்.

மூன்று வருட தாமதம் ஏன்?

ஆளுநருக்கு எதிரான வழக்கு நவம்பர் 20 ஆம் தேதி விசாரணைக்கு வந்தபோது தமிழ்நாடு அரசு சார்பில் ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர்கள் முகுல் ரோத்தகி ஏ.எம்.சிங்வி, பி.வில்சன் ஆகியோர் வாதிட்டனர். ஆளுநர்கள் காலவரையின்றி நிறுத்தி வைத்தால் நிர்வாகம் முடக்கப்படும். அத்தகைய நிலை உருவாகும் அளவுக்கு அரசமைப்புச் சட்டம் அந்த அதிகாரம் குறித்து யோசனை செய்யவில்லை என்றும் வாதிட்டனர். மசோதாக்களை ரவி நிறுத்தி வைத்ததற்கான காரணத்தைச் சொல்லவில்லை. மூன்று ஆண்டுகளாக அதாவது அதிமுக ஆட்சிக்கால மசோதா உட்பட பல மசோதாக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் ஆளுநர் அலுவலகம் என்ன செய்து கொண்டு இருந்தது என்று நீதிபதிகள் கேள்வி எழுப்பினர். தற்போதைய ஆளுநர் ரவி 2021 நவம்பர் மாதம்தான் நியமிக்கப்பட்டார் என்று மத்திய அரசின் வக்கீல் மத்திய அரசின் செல்கிட்டர் ஜெனரல் வெங்கட்ரமணி வக்காலத்து வாங்கியுள்ளார். நவம்பர் பத்தாம் தேதி உச்ச நீதிமன்றம் கண்டனம் செய்த பின்பு மூன்று நாட்கள் கழித்து ஆளுநர் செயல்பட்டுள்ளார் உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகிய பின்பு ஆளுநர்கள் செயல்படுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்று தலைமை நீதிபதி சந்திர குட் உள்ளிட்ட மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச் கடிந்து கொண்டது. இந்த வழக்கு டிசம்பர் 1ஆம் தேதிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்றியத்தில் எந்த ஆட்சி இருந்தாலும் ஆளுநர் பதவி தவறாக பயன்படுத்தப்படாமல் ஆளுநரின் அதிகாரங்கள்

குறைக்கப்பட வேண்டும். அடிப்படையில் ஆளுநர் பதவி அலங்காரப் பதவி தான் அதற்கான தேவையில்லை. அதைத்தான் அறிஞர் அண்ணா ஆட்டுக்குத் தாடி எதற்கு; நாட்டுக்கு கவர்னர் எதற்கு? என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். ஆளுநர் தன் உசிதம் போல் (discretionary power) செயல்பட முடியும் என்று அரசமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 163 கூறுகிறது. ஒரு மாநிலத்தில் எந்தக் கட்சிக்கும் தனிப் பெரும்பான்மை இல்லாத நேரத்தில் நம்பிக்கை இல்லா தீர்மானம் வரும் நேரத்தில் ஆளுநரின் பங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஆனிப்பெரும் கட்சியையோ அல்லது கட்சிகளின் கூட்டணியையோ பதவியில் அமர்த்தும் பொறுப்பு ஆளுநரிடம் உள்ளது. இந்த பொறுப்பையும் ஆளுநர்கள் தவறாக பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

அருணாச்சல பிரதேச ஆளுநர் ராஜ்கோவா காங்கிரஸ் கட்சியின் நபம் துதி ஆட்சியை கவிழ்த்து விட்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்த உத்தரவிட்டார். சில நாட்களில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை வாபஸ் பெறச் செய்து காங்கிரசில் இருந்து கட்சி தாவிய கலிக்கோ புல் ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார். உச்ச நீதிமன்றம் தலையிட்டு அந்த முடிவை ரத்து செய்தது. இதன் விளைவாக முன்னாள் முதல்வராக ஆகிவிட்ட கலிக்கோ புல் தூக்கு போட்டு தற்கொலை செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது. நேரந்திர மோடி பிரதமராக ஆன பின் நடந்த அத்துமீறல் இது. காங்கிரஸ் முக்த பாரத் என்ற அவரது அரசியல் குருக்களின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முயன்ற ஆளுநர் கண்டனத்திற்கு ஆளானார். மகாராஷ்டிராத்தில் ஆளுநர் பகத்சிங்கோஷியாரி 2019-ல் அதிகாலையில் பாஜகவின் தேவேந்திர பட்னாவிசுக்கு பதவிப்பிரமாணம் செய்தது மிகப்பெரிய கேலிக்கூத்தான நடவடிக்கையாக அமைந்தது. அரசமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 161 வது பிரிவு ஆளுநருக்கு தண்டனைக் குறைப்பு அதிகாரத்தை வழங்குகிறது. இந்த அதிகாரத்தையும் ரவி அரசியலுக்கு பயன்படுத்துகிறார். பேரறிவாளன் உள்ளிட்ட எழுவர் விடுதலை விஷயத்தில் உச்ச நீதிமன்றம் ஆளுநர் ரவிக்கு கண்டனத்தை வெளியிட வேண்டியிருந்தது. அரசமைப்புச் சட்டத்தின் சில பிரிவுகள் குழப்பத்தையும் தெளிவுற்ற நிலையிலும் உள்ளன. உதாரணமாக அரசியல் சட்டத்தின் 361-வது பிரிவு ஆளுநர்கள் நீதிமன்றங்களுக்கு பதில் அளிக்க தேவையில்லை என்று சொல்கிறது. இத்தகைய பிரிவுகளை நீக்க வேண்டும். ஆளுநர்கள் சட்ட விரோதமாக செயல்படும் வாய்ப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டிய நேரம் இது. பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் நியமனம் போன்ற விஷயத்தில் ஆளுநருக்கு அதிகாரம் தருவது தேவையற்ற விஷயம்.

அதிமுக மீது பரிவு.

அதேபோல் முன்னாள் அமைச்சர்கள் மீது

சிபிஐ வழக்கு தொடர ஆளுநரின் அனுமதி வேண்டும் என்பதும் தேவையற்றது. பன்வாரிலால் புரோகித் கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த சூரப்பாவை அண்ணா பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராக நியமித்தது முதல் பல்வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களை துணைவேந்தராக நியமிக்கும் போக்கு அதிகரித்துள்ளது. தமிழ்நாட்டுத் திறமையை சிறுமைப்படுத்தும் திமிர்த்தனமான செயல் இது. ஊழல் எதிர்ப்பாளர் வேடம் போடும் ஆளுநர் ரவிதான் அதிமுக முன்னாள் அமைச்சர்கள் சி. விஜயபாஸ்கர் பி. வி ரமணா மீதான குட்கா வழக்கில் அனுமதி தராமல் இழுத்தடித்தார். உச்சநீதிமன்ற விசாரணை உள்ள நிலையில் தற்போது சிபிஐ அனுமதிக்கான கோப்புகளிலும் கையெழுத்திட்டுள்ளார். அதிமுக முன்னாள் அமைச்சர்கள் கே. சி வீரமணி எம் ஆர் விஜயபாஸ்கர் மீது நீதிமன்ற விசாரணை தொடங்க ஊழல் தடுப்பு கண்காணிப்பு இயக்குனரகத்துக்கு இசைவு ஆணை கோப்பில் ஏனோ கையெழுத்திடாமல் உள்ளார். இது தவிர மாநிலத்தின் உணர்வுகளை மதிக்காமல் திராவிட எதிர்ப்பு பேச்சுகளைத் தொடர்கிறார் ரவி. மாநிலங்கள் உருவாக்கத்தை.. தமிழ்நாடு சொல்லாடலை எதிர்க்கிறார்.

அரசமைப்புச் சட்டம் அனைவரும் சமம் என்று சொல்லும் நிலையில் பிறப்பின் அடிப்படையில் பாகுபாடு கற்பிக்கும் சனாதனம்தான் சிறந்தது. ராமராஜ் யம் தேவை என்று ரவி பேசுகிறார். எந்த விவரமும் தெரியாமல் தேசிய கல்விக் கொள்கை, நீட் தேர்வு, வள்ளலார், திருக்குறள் குறித்து திரித்துப் பேசி உளறிக்கொண்டுள்ளார். 1974-ம் ஆண்டு கலைஞர் ஆட்சியில் தமிழ்நாடு அரசு நியமித்த ராஜமன்னார் குழு ஆளுநர் பதவியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்தது. ஆளுநருக்கு செலவிடப்படும் செலவும் வீணானது என்று அப்போதே சுட்டிக்காட்டியது. ஆளுநர் பதவிக்கு முடிவு கட்ட உடனடியாக முடியாவிட்டாலும் சட்ட விரோத அதிகாரங்களை பறிக்க உடனடி நடவடிக்கை தேவை. இதற்கான தேர்தல் வாக்குறுதியை இந்தியா கூட்டணி தர முன்வர வேண்டும். ஆளுநரின் பதவிக்காலம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் குடியரசுத் தலைவர் எம்பிக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது போல் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் உள்ளாட்சி பிரதிநிதிகள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கலாம். குடியரசுத் தலைவருக்கு எதிராக கண்டனத் தீர்மானத்தை கொண்டு வர முடிவது போல் அத்துமீறும் ஆளுநர்கள் மீது கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவர விதிகளை உருவாக்க வேண்டும். ஜனநாயகத்துக்கு சவால் விடும் அடிமை இந்தியாவின் சின்னமான ஆளுநர் பதவிக்கு முடிவுரை எழுத அடுத்தடுத்து தொடர் நடவடிக்கைகளை மக்களை திரட்டுவதன் மூலம் எடுக்க வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

பாஜக எனும் 'ஊழல் ஒழிப்பு' சலவை எந்திரம்

இவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பிடித்த கதையின் பின்னிருக்கும் பெருங்கதையாடல் 'ஊழல் ஒழிப்பு'. அதாவது மற்றவர்கள் ஊழல் செய்வதை ஒழித்து, தாங்கள் மட்டுமே ஊழல் செய்வது என்பதே இந்த 'ஒழிப்பு' என்பதன் பொருள். அப்படியே மற்றவர்கள் ஊழல் செய்திருந்தாலும் தனது கட்சியில் இணைந்துவிட்டால் ஊழல் ஒழிப்புப் போராளியாகி புனிதராகிவிடுவார்கள். இதைத்தான் "பாஜக ஊழல் ஒழிப்பு சலவை எந்திரம்" என்று எதிர்க் கட்சிகள் கிண்டலாகக் கூறிவருகின்றன.

ஒருவர் தனது ஆடு தினமும் முட்டையிடுகிறது என்றாராம். அதைக்கேட்ட மக்கள் "அது எப்படி? ஆடு பால்தானே கறக்கும், முட்டை எப்படி இடும்?" என்றார்களாம். அவர் கூறினாராம் அவரது கோழியின் பெயர் ஆடு என்று. இப்படித்தான் 'மோஷா' (மோஷம் என்று வாசித்தால் அதற்கு நாம் பொறுப்பல்ல) என்கிற மதிப்பிற்குரிய மோடியும், அமிதஷாவும் அவரது பாஜக கட்சியும் கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக தங்களது ஊழல்களை "வளர்ச்சி" என்று பெயரிட்டு அழைத்து வருகின்றனர். அதாவது, தமிழ்த் திரைப்படம் ஒன்றில் கவுண்டமணியைச் செந்தில் ஏமாற்றுவதைப் போல நாய்க்கு ஆட்டுத்தோல் போர்த்தி ஆடு என்று சந்தையில் விற்கும் பணியைச் செய்து வருகிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப தங்களது ஊழலில் ஊறிய 'பிராய்லர்' கோழியை, வளர்ச்சி எனும் ஆடு என்று பெயர் சொல்லி உண்மையாக்கும் கலையை நிகழ்த்திக் கொண்டே உள்ளார்கள். மதம் என்ற அபின் போதையில் சிக்கிய வடநாட்டு மக்கள் திரள் கண்களுக்கு அந்தச் சீக்குப் பிடித்த கோழி வளர்ந்த ஆடாகக் காட்சி தருகிறது. எல்லாம் மாயை என்கிற அத்தை மாயாவாதம் வினை/விளையாடும் இடம் இதுதான் போலிருக்கிறது.

இவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பிடித்த கதையின் பின்னிருக்கும் பெருங்கதையாடல் "ஊழல் ஒழிப்பு". அதாவது மற்றவர்கள் ஊழல் செய்வதை ஒழித்து, தாங்கள் மட்டுமே ஊழல் செய்வது என்பதே இந்த "ஒழிப்பு" என்பதன் பொருள். அப்படியே மற்றவர்கள் ஊழல் செய்திருந்தாலும் தனது கட்சியில் இணைந்துவிட்டால் ஊழல் ஒழிப்புப் போராளியாகி புனிதராகிவிடுவார்கள். இதைத்தான் "பாஜக

ஊழல் ஒழிப்பு சலவை எந்திரம்" என்று எதிர்க் கட்சிகள் கிண்டலாகக் கூறிவருகின்றன. அதாவது நீங்கள் ஏதேனும் ஊழல் செய்திருந்தால், கவலையே வேண்டாம். வருமானவரித் துறை, அம்லாக்கத் துறை, மத்திய புலனாய்வுத் துறை ஆகியவை நெருக்கடி செய்து உங்கள் ஊழலை அறிவிக்கும். பிறகு, நீங்கள் பாஜகவில் சேர்ந்துவிட்டால், அத்துணைத் துறைகளும் மௌனமாகிவிடும். பாஜக ஊழல் ஒழிப்பு சலவை எந்திரத்தில் உங்கள் ஊழல் கறைகள் அழித்துச் சுத்தமாக்கப்படுவீர்கள். "கறை நல்லது" என்று ஒரு சலவைத் தூள் விளம்பரத்தைப் போல "ஊழல் நல்லது" என்பதாக சமூகத்தை மாற்றியுள்ளது பாஜக. அதாவது ஊழல் என்பதை ஒரு நியமமாக, நியதியாக மாற்றியுள்ளது.

பாஜக, மாநிலக் கட்சிகளை உடைத்துத் தனது செல்வாக்கை நிலைநாட்ட இதை ஒரு உத்தியாகப் பயன்படுத்துகிறது. உடைக்க விரும்பும் மாநிலக் கட்சிகளில் தேர்வுசெய்து சிலரைத் தனது அறிவிக்கப்படாத "அணிகளான" அம்லாக்கத் துறை, வருமானவரித் துறை, ஊழல் ஒழிப்புத் துறை, மத்திய புலனாய்வுத் துறை ஆகியவற்றின் மூலம் நெருக்கடி தந்து, மிரட்டி பாஜகவில் இணைத்து, மாநிலக் கட்சிகளை உடைப்பது, எம்எல்ஏ-க்களை பேரம்பேசி விலைக்கு வாங்குவது, தேர்தல் முறைகேடு, விதிமுறை மீறிய பிரச்சாரம் என அதிகாரத்தின் அனைத்துத் தவறான வழிகளையும் பயன்படுத்தும் ஓர் அரசியல் அமைப்பாக மாறியுள்ளது. உச்ச நீதிமன்றம் குட்டிக் குட்டி மண்ணை வீங்கினாலும் அதைப் பற்றி எந்த அதிகார வர்க்கத் துறையும் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. எந்த ஒரு கண்டனத்திற்கும், கண்டலுக்கும், கேலிக்கும் அசையாத இரும்பு மனம் கொண்டவர்களாகத் தங்களைக் காட்டிக்

கொள்கிறார்கள். இதில் எந்த அறமும், தர்மமும் அவர்கள் கடைபிடிப்பதில்லை. எந்தக் குற்ற உணர்வுமற்ற ஓர் எந்திர நிலையைப் பின்பற்றுபவர்களாக உள்ளனர். கணிப்பொறி மற்றும் செய்யறிவு தொழில்நுட்பம் கூறும் 'சைபோர்க்' குகை போல இவர்கள் 'ரைபோர்க்' குகைகளாக அதாவது மதவாத 'சைபோர்க்' குகைகளாக (Religious Cyborg - ReiBorg) மாறிவிட்டார்கள்.

மகாராஷ்டிரத்தில் 20,000 கோடி வரை அஜித் பவார் ஊழல் செய்துள்ளார் என்று மேடைக்கு மேடை அலறினார் பிரதமர் மோடி. அவர் சீக்கிரம் சிறையில் களி தின்பார் என்று அறிவித்த ஒரு வாரத்தில் அஜித் பவாரைக் கட்சியில் இணைத்து உதவி முதலமைச்சர் பதவியும், நிதி அமைச்சகத்தையும் தந்து புனிதராக்கினார்கள். அஸ்ஸாம் முதல்வர் ஹேமந்த் பிஸ்வாஸ் மனைவி 10 கோடி ரூபாய் அரசின் விவசாய மானியத்தைக் கையாடல் செய்தார் என்றும், சாரதா ஊழல் எனப்படும் ஊழலில் தொடர்புள்ளவர் என்று சிபிஐ அறிவித்தது. அவர் உடனடியாக பாஜகவில் இணைந்தபின் முதல்வராகி புனிதராக்கி விட்டனர். மேற்கு வங்க அமைச்சர் முகுல் ராய் அதே சாரதா ஊழல் வழக்கில் மாட்டினார். அவரும் பாஜகவில் இணைந்தார். சாரதா ஊழல் வழக்கு எனப்படும் இந்த ஊழல் 'நாரதா' என்கிற 'ஸ்டிங் ஆபரேஷன்'ல் பிடிபட்ட ஒன்று என்பதை கவனத்தில் கொள்வது நல்லது. அதாவது ரகசிய காமிராக்களுடன், ஒரு நிருபராக வேடமிட்டு அல்லது ஒரு தொழில் அதிபராக, அல்லக்கைப் போல அமைச்சரை நெருங்கி அவரை தன்னை மறந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பேச வைத்து படம் பிடித்து சாட்சிகளை உருவாக்குவது. உண்மையில் இது ஊழலை ஒழிப்பதற்கானது என்றால் சரி. ஆனால், பாஜகவின் மிரட்டலுக்கான ஒரு ஆயுதமாகவே இது பயன்படுகிறது. பாஜகவின் மற்றொரு கீழ்தரமான அரசியல் வடிவம், கண்காணிப்பு கேமிராக்கள் வழி கண்காணிப்பது, மற்றவர் போனை ஓட்டு கேட்டல், அவர்களது கணிப்பொறியை ஹேக் செய்தல், ரகசிய கேமிராக்கள் வைத்து அந்தரங்கங்களை படம் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு பிளாக் மெயில் செய்வது என்பது. இதை அவர்கள் கட்சிக்குள் உள்ள தனது போட்டியாளர்களை நீக்கவும், தான் பதவி உயர்வு பெறவும்கூட பயன்படுத்திய கதை நாடே அறியும். குறிப்பாக அண்ணாமலையார் பொய்கிர்த்திகள் வழியாக தமிழகம் நன்றாகவே அறியும்.

இப்படியாக, பாஜக சலவை எந்திரத்தால் சலவை செய்யப்பட்டு ஊழல்வாதிகள் புனிதர்களாக ஆக்கப்படுவது ஓர் தொடர் நிகழ்வாக உள்ளது. எதிர்கட்சிகளில் இருந்த போது செய்த ஊழல்களை வைத்து அவர்களை 'பிளாக்-மெயில்' செய்து தங்கள் கட்சியில் இணைத்துச் சலவை எந்திரத்தில் போட்டு சுத்தம் செய்யப்பட்டவர்கள் பலரும்

பாஜகவினால் நன்றாக பதவி தந்து கவனிக்கப்பட்டு வருவதை நாடே அறியும், 'நமோ' அறிய மாட்டாரா? இதனை எல்லாம் அறமற்ற செயலாகக் கருதாத ஒரு தடித்த தோலால் ஆனவர்கள் அவர்கள். காரணம், அவர்கள் அர்ஜுனன் வில் போன்று ஒரே குறி இலக்கில் பயணிக்கிறார்கள். அது தேர்தல் வெற்றி, அதிகாரம், பதவிவெறி, சுகபோக வாழ்க்கை மட்டுமே. "ஆரியக் கூத்தாடினாலும் தாண்டவக்கோனே! காரியத்தில் கண் வையடா தாண்டவக்கோனே! சில முட்டாப்பயலுகளை தாண்டவக்கோனே! காச முதலாளியாக்குதடா தாண்டவக்கோனே!" என்று 'தூக்குத் தூக்கி' திரைப்படத்தில் சிவாஜி பாடுவதைப்போல காரியத்தில் கவனம் பிசகாமல் பணத்தை வாரிக் குவிக்கின்றனர். 1. பிஎம்கேர்ஸ் பண்டம் 2. தேர்தல் பத்திரம் 3. பணமதிப்பிழப்பில் பணம் மாற்றிய அலகாபாத் வங்கி என நேரடியாகக் கட்சிக்கு நிதியும், பனியா கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் வளர்ச்சிக்கு அரசு எந்திரத்தை, நிதியை, வங்கிகளை, சட்ட திட்டங்களை மாற்றி முடுக்கிவிடுவதன் வழியாக பெறப்படும் ஊடக, விளம்பர, விமான, பயண மற்றும் பிற அனுகூலங்கள் என இரண்டு புறமும் நிதியும் பலமும் குவிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு ஊழலில் முழுகி முக்குளிப்பவர்களாக உள்ளனர். ஆனால், ஊடகங்களோ இதைக் குறித்து வாயே திறப்பதில்லை. பிரதமர் மோடியை ஒரு ஊழற்ற புனிதர், ஊழலை ஒழிக்கும் இறைதாதர் (மெசையா) என்ற புனித பிம்பத்தைக் கட்டமைக்கிறார்கள். பாஜகவின் ஊழலை ஆதாரமாக வெளிவந்த பத்திரிக்கைச் செய்திகளின் இணைப்புடன் A-Z என ஆங்கில அகர வரிசைப்படுத்தி <https://www.corruptmodi.com/en/> என்ற வலைத்தளம் வெளியிட்டுள்ளது. அதில் அவர்களின் ஊழலை வைத்து ஒரு விளையாட்டுத் தளமும் அமைத்துள்ளனர். அதனால் சமூக அக்கறை உள்ள நண்பர்கள் அந்தத் தளத்தில் போய் பாஜக ஊழல் விபரங்களை அறியலாம். காரணம் கட்டுரையாக அந்த ஊழல் கதைகளை எழுதிவிட முடியாது. ஒரு தனி நூலாகத்தான் விவரிக்க வேண்டும். அத்தனை நூதனமாக, அறிவியல்பூர்வமாக, சராசரி மனிதர்கள் யோசிக்காத தளத்தில் அரசு எந்திரத்தை பயன்படுத்தி, அவசரச் சட்டங்களை இயற்றி ஊழல்களைச் செய்துள்ளனர்.

எந்த இராமர் கோவிலை வைத்து ஆட்சியைப் பிடித்தார்களோ, சராசரி இந்துக்கள் மத்தியில் ஆதரவைப் பெற்றார்களோ, அந்த இராமர் கோவிலிலேயே ஊழல் செய்தவர்கள் என்றால் பாருங்கள் இவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று. இராமர் கோவிலை ஒட்டிய பல சுற்றுலாத் தல மேம்பாட்டிற்கான ஏலத்தில், அத்தலங்கள் கட்டப்படாமலேயே கணக்கு காட்டப்பட்டுள்ளது. துவாரகா சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் 1கி. மீ.க்கு 18 கோட்டிக்கு சாலை போட அனுமதிக்கப்பட்டதில், 1கி.மீ.க்கு 250 கோடி செலவு

செய்துள்ளதாகக் கணக்கு காட்டியுள்ளனர். பிரதம மந்திரி மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டத்தில், இறந்தவர்களின் பெயரில் பணம் பெற்றுள்ளனர். ஒரே ஆதாரில் பலருக்கும், ஒரே தொலைபேசி எண்ணில் பல ஆயிரம் பேருக்கும் பணம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சங்கவரி வசூலிக்கப்படும் சாலைகளில் கணக்கில் வராத பணம் சில நூறு கோடிகள் பெறப்பட்டுள்ளன. அதுவும் நமது செங்கல்பட்டு சங்கவரிச் சாலையில். இந்நான்கு ஊழல்களில் மட்டுமே 7.5 லட்சம் கோடி (7,50,00,00,00,00,000 - இப்படி பல 0களைப் போட்டுதான் ஊடகங்கள் 2ஜி ஊழல் என்று திமுக-காங். கூட்டணிக்கு ஒளிராக அலறின அன்று ஊழல் நடந்திருப்பதாக அறிவித்தது மத்திய தணிக்கை குழு (CAG). உடனடியாக மத்திய அரசு செய்த பணி என்ன தெரியுமா? அதைக் கண்டு அறிவித்த 4 நேர்மையான அதிகாரிகளை உப்புச் சப்பில்லாத வேறு பல துறைகளுக்கு மாற்றியதே. இதுதான் இவர்களது ஊழல் ஒழிப்பு லட்சணம். இப்படி, பொதுப் பணத்தைச் சூறையாடுவது, பொதுத் துறைகளை அதானி அம்பானிக்குத் தாரை வார்ப்பது என அனைத்து வகைகளிலும் இந்த ஊழல்களை அறங்கேற்றியுள்ளது பாஜக அரசும் அதற்குப் பொறுப்பான பிரதமர் மோடி அவர்களது ஆளுகைத் திறனும்.

ஒருபுறம் கட்சிக்கு 'பி.எம். கேர்ஸ் பண்ட்' (PM Cares Fund) என்று பிரதமர் பெயரில் வசூல். ஆனால், அது ஒரு தனியார் அறக்கட்டளை என்று டெல்லி உயிர் நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பில் அறிவித்து உள்ளது. அது அரசு நிறுவனம் அல்ல என்பதால் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்திற்குள் வராது. அதன் நடவடிக்கைகளும் பொதுவெளியில் வைக்கப்படுவதில்லை. ஏன் அரசு முத்திரை, பிரதமர் படம், பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று வழக்குப் போட்டபின், இது இந்திய அரசால் கட்டுப்படுத்தப்படும் பொது அறக்கட்டளை. ஆனால் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்திற்குள் வராது என்று இந்திய அரசு பதில் அளித்துள்ளது. அதற்கு வழங்கப்படும் நிதி மற்றும் நிதியாளர்கள் பெயர்கள் ரகசியமாகக் காக்கப்படுகிறது. அந்நிய நாடுகளில் இருந்து நிதியும் அதில் பெறப்படுகிறது. அதன்மூலம் யாரும் தங்கள் கருப்புப் பணத்தை நிதியாக அளிக்கலாம். ஆனால், அந்த அறக்கட்டளையின் தலைவர்கள், குழுவினர்களுக்கு மட்டுமே தெரியும். அதன் தலைவர் பிரதமர் மோடி. குழு: ராஜநாத் சிங், அமித் ஷா, நிர்மலா சித்தாராமன் ஆகிய பாஜக அமைச்சர்கள் மற்றும் ரத்தன் டாட்டா உள்ளிட்ட சில கார்ப்பரேட் முதலாளிகள். மார்ச் 31, 2021 வரை 7,044 கோடி செலவிடப்படாத நிதி உள்ளது என்று அதன் வலைத்தளம் சுட்டிக் காட்டுகிறது. மொத்த வசூலிக்கப்பட்ட 10,990 கோடியில் 3,976 செலவிடப்பட்டுள்ளது என்கிறது. அதனை இந்திய அரசின் தணிக்கைக் குழு தழுவிக் கையாடாமல், இது ஒரு சான்று மட்டுமே. மற்றொருபுறம் இந்திய

ஒன்றியத்தை மொத்தமாக அதானி அம்பானிக்குத் தாரை வார்ப்பது. இல்லாவிட்டால் தங்களது ஒரே நாடு அது "இந்து ராஷ்டிரம்" என்ற முழுக்கத்தால் இந்திய ஒன்றியத்தை உள்நாட்டுக் கலகத்திற்கு நகர்த்த முனைவது.

பாஜக ஆளும் மாநிலங்களின் ஊழல் பட்டியல் மிகப்பெரியது. அதில் முக்கியமானது மத்தியப்பிரதேசத்தில் நடந்த வியாபம் ஊழல். அரசு நுழைவுத் தேர்வு மற்றும் வேலை வாய்ப்பிற்கான தேர்வில் நடந்த ஊழல். அந்த ஊழல் மற்ற ஊழல்களைவிட வித்தியாசமானது. அதில் ஈடுபட்டவர்கள் மேலிருந்து, கீழ்வரை பல அரசுத் துறை மற்றும் அரசியல் சார்ந்தவர்கள். பாஜக அரசின் கீழ்தான் அது நடைபெற்றது. வியாபம் (Vyapam -Vyavsayik Pariksha Mandal) என்றால் Madhya Pradesh Professional Examination Board (MPPEB). தமிழகத்தின் TNPSB போல. அதில் நடந்த ஊழல் அம்பலமானவுடன், அதில் ஈடுபட்டவர்கள் பலரும் தொடர்ச்சியாகக் கொல்லப்பட்டனர். அதன் பின்னணியில் உள்ளவர்களை இதுவரை பாஜக ஒன்றிய, மாநில அரசுகள் கண்டுபிடித்துத்தண்டனை வழங்கவில்லை. வழக்கம்போல் அரசு அதைக் காற்றில் கலந்துவிட்ட பேரோசையாக அமுக்கிவிட்டது. இது மற்றொரு சான்று. இப்படி சொல்லிக் கொண்டே போகலாம், பாஜகவின் ஊழல் அகரவரிசையை.

பாஜக, இந்திய ஒன்றிய அரசியலில் முற்றிலும் நவீன வாழ்விற்குப் புறம்பான ஒரு பழைய வகைப்பட்ட ராஜதந்திர அரசியலைப் பயன்படுத்தி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய கட்சி. அந்த ராஜதந்திரத்தின் சூத்திராரி ஆர்.எஸ்.எஸ். என்கிற உலகின் மிகப்பெரும் வலதுசாரிமத அடிப்படையான அமைப்பு. அது என்ன ராஜதந்திரம்? அறமற்ற வழிகளைப் பின்பற்றுதல், அதர்மமான எதையும் எந்தவித குற்ற உணர்வின்றி செய்தல் (அப்படி செய்வது தர்மத்தைக் காக்கவெனில் சரியே என்கிறது மகாபாரதம்), எந்த எல்லைக்கும் சென்று பொய் சொல்லுதல், மக்களிடம் பிளவுகளை உருவாக்கும் வெறுப்பை விதைத்தல், அரசியல் கட்சிகளை "பிளாக்-மெயில்" செய்து அடிபணிய வைத்தல், ஊழலை அம்பலப்படுத்துவதன் வழியாக அந்த ஊழல்வாதியைப் பேரம்பேசி கட்சிக்குள் இணைத்துத் தூய்மையானவராக அறிவித்தல், தேர்தலில் அனைத்து விதிமீறல்களையும் செய்தல், மக்களை அமைதியாக இருக்கும்படியோ, சிந்திக்கும்படியோ இல்லாமல் செய்ய தினம் ஒரு பிரச்சனையை உருவாக்குதல், இதன்மூலம் மக்களின் தினவாழ்வைத் தீர்மானிப்பதன் வழியாக மக்களின் மொத்த உயிராற்றலையும் உறிஞ்சுதல். இப்படி பலவற்றைச் செய்வதன் வழியாகத் தன்னை எதிர்க்கும் எதிர்க் கட்சிகளே இல்லாமல் அழித்தலை அதன் நோக்கம்.

காரணம் பாஜகவின் கருத்தியலே அடிப்படையில்

ஜனநாயக மறுப்புப் பாசிசத் தன்மைக் கொண்டது. அதற்கான மூலம் அதன் சனாதன வருண தருமக் கோட்பாட்டில் உள்ளது. அது பிறப்பு, கர்மா, கடமை என்று தனிமனிதர்களின் வினைகளை இறைவனின் பொறுப்பில் விட்டு, அவர்களது சுய பொறுப்பிலிருந்து அகற்றிவிடுவதன் மூலம் குற்ற உணர்வு அற்றவர்களாக மாற்றுகிறது. இது ஒரு மதம் சார்ந்த பிரச்சனை அல்ல. அனைத்து மதங்களிலும் உள்ள இறை நம்பிக்கையின் விளைவு. மனிதர்களைக் குற்ற உணர்வுகளில் இருந்து விடுபட வைப்பதும், குற்றங்களை மன்னிப்பதும், பரிகாரம் செய்து விடுபடுவதால் விடுதலை அடைந்துவிடுவதும் மதங்களின் அடிப்படையாக உள்ளது. பாவம், புண்ணியம் என்கிற இருமை எதிர்வே மத உணர்வு மையம் கொள்ளும் இடம். 'பின்னவீனத்துவம்' இத்தகைய இருமை எதிர்வுகளின் அடிப்படையில் உருவாகும் அனைத்துக் கதையாடல்களையும் மொழி விளையாட்டாகப் பார்ப்பதன் பின்னணி இதுதான்.

ஆக, இந்துத்துவா கருத்தியலால் கடலுண்டவர்களின் இந்த மனோவியல் உருவாக்கும் உணர்வில், எந்த ஒரு குற்ற உணர்வும் கிளர்வதில்லை. அதனால்தான், அது ஊழல் என்பதை ஒரு கர்ம விளைபோல நிகழ்த்துகின்றது. அதனை அம்பலப்படுத்த முனைபவர்கள், எதிர்ப்பவர்கள் அனைவரையும் அது அழிக்கவும், ஒடுக்கவும் அல்லது தன்வயப்படுத்தவும் முனைகிறது. இன்னும் ஒருபடி மேலே போய், பாஜக செய்யும் ஊழலைச் சங்கிகளால் ஊழலாகப் பார்க்கவே முடியாத ஒரு மறைப்பு அவர்களது உளவியலில் செயல்படுகிறது. அதை எதிர்ப்பவர்களை அவர்களால் சகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. எந்த அரசியல் நாகரீகமும், கண்ணியமும், அறமுமற்ற முறையில் அவர்கள் தலைவர் முதல் தொண்டர்கள் வரை பேசுவதைக் காணலாம்.

அதனால்தான், அவர்களை எதிர்க்கும் அறிவுச் சமூகத்தைச் சிறையில் அடைப்பது அம்பலப்படுத்தும் ஊடகங்களை முடக்குவது என இந்திரா காந்திக் காலத்து அவசர நிலையைத் தாண்டிய ஓர் இறுக்கமான சூழலை உருவாக்கி உள்ளனர். மக்களின் அடிப்படை உளவியலை முழுக்க, தன்னலம் சார்ந்த ஒன்றாக மாற்றியுள்ளனர். அவர்கள் அன்றாட வாழ்வாதாரச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதிலேயே கவனம் குவிக்கச் செய்துள்ளனர். ஒருபுறம் வறுமையை அதிகரிப்பது, மறுபுறம் அதைத் தீர்ப்பதற்கான தேடலில் உழல்வது என மக்களின் உயிராற்றலை முழுக்க, அன்றாட வாழ்வை நகர்த்துவதே 'பகீரதப் பிரயத்தனம்' என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். மற்றவற்றை, மற்றவர்களைச் சிந்திப்பதற்கான நேரமே மக்களுக்குத் தரப்படுவதில்லை. ஆனால் அவர்களோ உலகின் அனைத்துச் சுகபோகங்களை அனுபவிக்கும், செல்வத்தை ஓரிடத்தில் குவித்து ராஜபோக வாழ்வை வாழ்வவர்களாக உள்ளனர். அதற்காக அவர்கள் நாட்டின் பொதுச் சொத்துகளைக்

கார்ப்பரேட்டுகள் குறிப்பாக அதானி, அம்பானி என்கிற அவர்களது உபயதாரர்களுக்குத் தாரை வார்த்திறார்கள். இன்றைக்கான ஊழல் என்பதன் உண்மையான மற்றும் முழுமையான பொருள் இதுதான்: 'பொதுச்சொத்தைச் சூறையாடல், பொதுத்துறைகளைக் கார்ப்பரேட் குறிப்பாக பனியா நண்பர்களுக்குத் தாரைவார்த்தல்'.

இந்தியாவை முழுக்க தனியார்மயமாக்கி குறிப்பாக அதானி அம்பானி என்ற இரண்டு கார்ப்பரேட்டுகளிடம் ஒப்புவிப்பதே இன்றைய பாஜக ஆட்சியின் செயல்பாடு, வேட்கை. பரந்துபட்ட இந்து மக்கள் என்கிற பெரும்பான்மை மக்கள் அவர்களது பார்வைக்கு வெறும் வாக்காளர்கள் மட்டுமே. அதிலும் எதைச் சொன்னாலும் தலையாட்டும் பலி ஆடுகள் போன்ற முட்டாள்களே என்பது அவர்களது எண்ணம். வாக்களித்தபின் அம்மக்களின் நலமோ, நலவாழ்வோ அவர்களது பிரச்சனை அல்ல. காரணம் சனாதன வருண தருமம் எப்படி சூத்திரர்களை 'சேவா வருணம்' என்று அடிமைத் தொழில் செய் என்கிறதோ அதைப்போல வாக்களிக்கும் அடிமைகளே மக்கள். இதுவும் ஒருவகை சனாதன அரசியலே. மக்களை ஜனமானர்கள் என்கிறது ஜனநாயகம் என்றால், பாசிசம் மக்களை ஏவல் அடிமைகளாக மட்டுமே கருதும். அதனால்தான் ஆர்.எஸ்.எஸ். துவங்கியவுடன், ஹிட்லரின் பாசிசத்தைத் தனது முன்மாதிரியாகக் கொண்டது. காரணம் இருவரது உளவியலும் ஒன்றே. அதனைப் பொதுவாக 'ஆரிய உளவியல்' (Aryan psychology) என்று கூறலாம். அது தன்னை ஒரு ஜனமானாக, உலகின் தலைவனாகக் கருதி, அனைத்தும் தனக்கு அடிமை என்று எண்ணும் ஒரு மனநிலை. அதனால்தான், எந்த ஒரு மக்களின் பிரச்சினைக்கும் முகங் கொடுக்காமல், எந்தக் கேள்விகளுக்கும் பதில் அளிக்காமல், எதிர்க் கட்சிகளை ஊழல், ஊழல் என்று தேய்ந்துபோன ரெக்கார்டுகளைப் போல பாடிக் கொண்டும், ஆடிக் கொண்டும் கண்ணீர் உகுத்தும், வசனம் பேசியும் முழு நாடக அரசங்காகத் தேர்தல் களங்களை மாற்றும் செப்படி வித்தைக்காரர்களாக உள்ளனர்.

அடிப்படையில் ஜனநாயக மக்களாட்சியில் எதிரிகள், எதிர்க் கட்சிகள் என்ற பன்மையான அமைப்புகளின் இருப்பு அவசியமானது. மன்னராட்சியில்தான் எதிரிகள் அற்ற ஒற்றை அதிகார அமைப்பு சாத்தியம். அப்படியான அரசமைப்பாகவே, ஒருவரை மக்களின் வாக்குகள் வழியாக முடிசூடா மன்னனாக உருவாக்கி, அவர் அடங்கி நடக்கும்படி சூத்திரக் கயிற்றை ராஜகுருவான ஆர்.எஸ்.எஸ். வைத்துள்ளது. முதலாளிய ஜனநாயக அமைப்பை வீழ்த்தி ஓர் ஏகபோக முதலாளிய நவீன பாசிச அமைப்பாகத் தங்கள் மன்னராட்சி அமைப்பை உருவாக்குவதே பாஜக வழியாக ஆர்.எஸ்.எஸ். நிகழ்த்த விரும்புவது. அதற்கு அது பயன்படுத்தும் ஒரு கீழ்த்தரமான ராஜதந்திர அரசியலே "ஊழல் ஒழிப்பு" என்பது.

அதன் பொருள் தங்களைத் தவிர இந்தியாவில் யாரும் ஊழல் செய்யக்கூடாது. ஊழல் என்பதைத் தங்களது முழு உரிமையாகக் கொள்வது. மேலே குறிப்பிட்டதைப்போல இதுதான் அதன் ஊழல் ஒழிப்பு.

இந்திய ஒன்றியத்தில் ஊழல் ஒழிப்பு என்ற அரசியலை முன்வைத்தே பாஜக அதிகாரத்தை பிடித்தது என்பதே வரலாறு. கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகால ஆட்சியில் வரலாறு காணாத ஊழல்களை அது செய்துள்ளது. 1925ல் மராட்டிய சித்பவன் பார்ப்பனர்களால் துவக்கப்பட்ட ஆர். எஸ்.எஸ். என்கிற தேசிய சுயம் சேவக் என்கிற அமைப்பு இந்துத்துவக் கருத்தியலைக் கடந்த 100 ஆண்டுகளாக முன்வைத்து வந்தாலும் அது பாஜக வழியாக ஆட்சியைப் பிடித்தது இரண்டு முறை. ஒன்று வாஜ்பேய் தலைமையில் அமைந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி. இரண்டு மோடி தலைமையில் அமைந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி. இரண்டு முறையும் அது தனது இந்துத்துவக் கருத்தியலை மறைமுக வேலைத்திட்டமாகவும் வெளியில் “ஊழல் ஒழிப்பு” என்ற முழக்கத்தையும் முன்வைத்தே அதிகாரத்தில் அமர்ந்தது. அதற்கான ராஜதந்திரமே போபார்ஸ் பீரங்கி பேர ஊழலை முன்வைத்து விபிசிங்கின் பின்னால் அணி திரண்டு 2 மக்களவை உறுப்பினர்களை 80 மக்களவை உறுப்பினராக மாற்றியது. அந்த ஊழலை அம்பலப்படுத்தியவர் அன்றைய ஊடகவியலாளரான ராமன் மகாசேச விருதுபெற்ற அருண் சோரி. பாஜக ஆட்சி அமைந்தவுடன் அவர் அமைச்சராக ஆனார்.

அதன்பின் நிகழ்ந்த ராஜிவ் படுகொலை உருவாக்கிய தலைமையற்ற வெற்றிடத்தைப் பயன்படுத்தி 10 ஆண்டுகள் காத்திருந்து மன்மோகன் சிங்கின் ஆட்சியில் நிலக்கரி ஊழல் என்பதை முதன்மைப்படுத்தியது. அதன்பின் சிஏஜியின் ‘2ஜி’ ஏலம் குறித்த ஒரு ஊக் அறிக்கையை உண்மை போல ஊடகங்கள் வழியாகப் பரப்பியது. அந்த சூழலைச் சாதகமாக மாற்ற, அண்ணா ஹசாரே மற்றும் ‘டம் அண்ணா’ என்கிற கேஜ்ரிவால் தலைமையிலான அணியானது ஊழல் ஒழிப்பு முழக்கத்தை முன்வைத்து காங்கிரஸ் மற்றும் அதன் ஆதரவுக் கட்சிகளைக் களத்திலிருந்து ஒதுக்கியது. அரசினர் கேஜ்ரிவாலும் அருண்சோரி போல ராமன் மகாசேச விருதுபெற்றவர் என்பது சாதாரணமாகக் கடந்து செல்லமுடியாத ஒன்று. இதன்பின் ஓர் உலகளாவிய ‘என்ஜிஓ’களின் பங்கு உள்ளது என்பதையே இது காட்டுவதாக உள்ளது. இன்று சிஏஜி என்கிற மத்திய தணிக்கை குழு ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளது. அதில் மேலே விரிவாகச் சுட்டிய பாஜகவின் 4 பெரும் ஊழல்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. மொத்தத் தொகை 7.5 லட்சம் கோடி என்கிறது. 2ஜி ஊழல் என்று அன்று சிஏஜி அதிகாரியாக இருந்தவர் எழுதி வைத்த குறிப்பான 1.76 லட்சம் கோடியைவிட இது அதிகம். என்றாலும், ஓர் ஊடகங்கூட வாயைத் திறக்கவில்லை. அனைத்தும் மோடியின் மடியில்

அமர்ந்து கொண்டு இந்தியா கூட்டணி குறித்த ஏகடியம் பேசுவதிலும், அவதூறுகளைப் பரப்புவதிலும், கருத்துக் கணிப்பு என்ற பெயரில் கருத்துத் திணிப்புச் செய்வதிலும் முழுக் கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. இதுதான் மோடி அரசின் பலம், வலிமை.

••

பாஜக மோடி அரசு இன்று இந்திய ஒன்றியத்தில் அதிகாரத்தில் அமர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் முழுக்க ஊடகங்கள்தான். ஊடகங்கள் உண்மை நிலையை அல்லது பாஜக ஊழலை அம்பலப்படுத்தாவிட்டால்கூட பரவாயில்லை, மாறாக, நேர்மையற்ற முறையில், அறமற்ற முறையில் பொய்யைப் பரப்புகின்றன. இதுதான் இன்றைய ஊழலிலேயே மிகப்பெரும் ஊழல். இது மக்களின் உணர்வுகளைச் சுரண்டிக் கொழிக்கும் உணர்ச்சி மூலதனச் சுரண்டல். இதனை ‘ஊடக ஊழல்’ (media scam) என்று கூறுவதே பொருத்தம். அதைத்தவிர, பாஜக தனக்கான மிகப்பெரிய இணைய வலைப் பின்னலாகச் சமூக ஊடகத்தை உருவாக்கி உள்ளது. இதனைச் சமீபத்திய அமெரிக்க ஊடகம் ஒன்று அம்பலப்படுத்தி உள்ளதை அனைவரும் அறிவோம். எப்படி இல்லாத பொய்களை மக்களிடம் அதாவது வாக்காளர்களிடம் பரப்புவதற்கான தொழில்முறைப் புனுகாளர்களை, பொய் நிகழ்வு கட்டமைப்பாளர்களை உருவாக்கி உள்ளது என்பதை அந்த அமெரிக்க ஊடகம் அவர்களுடன் தங்கி ‘ஸ்டிங் ஆபரேஷன்’ செய்து, அவர்களுள் ஊடுருவி அதனை ஆதாரத்துடன் அம்பலப்படுத்தியது. இன்று கோஸ்டல் கருநாடகத்தில் பாஜக வெற்றியடைய இந்த ஊடகக் கட்டமைப்பே காரணம் என்கிறது அந்த ஆய்வு. ஆனாலும் அவர்கள் எந்தக் கூச்சமும் இன்றி பொய் பரப்புரைகளைச் செய்துகொண்டே உள்ளனர். அப்படியான பொய்களில் ஒன்றுதான் இந்த “ஊழல் ஒழிப்பு” என்கிற முழக்கமும்.

மக்கள் நலப் பிரச்சனைகளை ஒதுக்கிவிட்டு, ஊழல் என்பதை முன்னிலைப் படுத்துவதையே இன்று வரை தங்கள் அரசியல் பரப்புரையாக நிகழ்த்தி வருகிறது பாஜக. குறிப்பாக மோடி என்கிற ஊழலற்ற பிம்பத்தைக் கட்டமைக்க முயல்கிறது தங்களது கால்நக்கி பிழைப்பு ஊடகங்கள் வழியாக. ஆர்.எஸ்.எஸ் தனது கருத்தியலை வைத்து மக்களைத் திரட்டமுடியாத நிலையில், இந்துத்துவா இந்திய ஒன்றியத்தில் மக்களிடம் பற்றிப் பரவிவிட்டதான ஒரு மாயையை உருவாக்க முயல்கிறது. அதற்காக ஒன்றியத்தில் பரவலாக பல மதவெறி நிகழ்வுகளை, மாட்டிணைச்சிக் கொலைகளை, மதவெறிப் பேச்சுக்களை, ராமர் கோவில் பரப்புரைகளை நிகழ்த்திக் கொண்டே உள்ளது. மார்க்சியம் கூறுவதைப்போல மக்களை மதம், சாதி என்ற ‘தவறான பிரக்ஞை’யான கருத்தியலுக்குள் முடக்கி வைக்க முனைகிறது. ஆனால், அதே மார்க்சியம் கூறுவதைப்போல,

கார்ப்பரேட் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதன் மூலம் ஆளும் வர்க்க ஆதரவைப் பெற்றதாகவும் இருக்கிறது. இதனைப் புரிந்துகொள்ள மார்க்சியம் கூறும் சமூக அக்கக் கட்டமைப்பாக (base or infra structure) கார்ப்பரேட் பொருளாதாரமும், புறக் கட்டமைப்பாக (super structure) இந்துத்துவக் கருத்தியலையும் முன்வைக்கிறது.

ஆனால், இன்றைய உலகமய பின் காலனிய, பின் நவீனம் சார்ந்த உலகில் மக்கள் திரளைக் கட்டமைப்பதாக ஊடகங்கள் இருப்பதால் முழு ஊடகங்களையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்துள்ளது. பரவலாக உள்ள வெகுமக்கள் அச்சு ஊடகங்களுடன், எண்மருவதல் ஊடகங்களான சமூக ஊடகங்கள்வரை கைப்பற்றி வைத்துள்ளது. மகாபாரதத்தில் கிருஷ்ண பரமாத்மா பல மாயங்களை நிகழ்த்தி எப்படி பாண்டவர்கள் வெற்றியைச் சாதித்தாரோ அப்படியான ஒரு பணியை இன்று பல பொய்களைக் கட்டவிழ்த்தும் நிகழ்த்தியும் தங்களை அதிகாரத்தில் நிலைநிறுத்திக் கொண்டுள்ளது. அப்படி ஒரு தர்மாவேசம்தான் பாஜகவின் ஊழல் ஒழிப்பு முழக்கத்தில் வெளிப்படுகிறது. தனது கருத்தியலை இந்துத்துவா என அது முன்வைத்தபோதும், கார்ப்பரேட்டுகளின் கைப்பாவையாகவே அது ஆட்டிப் படைக்கப்படுகிறது. அதன் 'விஸ்வகுரு' என்பது அதானி குழுமத்தை உலகின் முதல் பணக்கார நிறுவனமாக மாற்றி உலக கார்ப்பரேட்டுகளின் தலைமைக்குக் கொண்டுவருவதே. மற்றபடி ஆர். எஸ்.எஸ். என்கிற அமைப்பின் கருத்தியல் வெகுமக்கள் அரசியல் அமைப்பாக அது இருந்தாலும், அது கார்ப்பரேட்டுகளின் கருவியாகவே மாறியுள்ளது. ஒருபுறம் பணியாக்களைக் கார்ப்பரேட்டுகளாக மாற்றுவது, மற்றொருபுறம் பார்ப்பனர்களை அதிகாரவர்க்கமாக உருவாக்குவது என்பதே அதன் செயலாக மாறிப்போயுள்ளது.

உலகிலேயே மிகப்பெரும் ஊழல்களைச் செய்து ஒரு நாட்டையே ஓட்டாண்டியாக ஆக்கிவிட்ட பாஜகவின் கொஞ்சமும் கூச்சமின்றி, எந்தக் குற்ற உணர்வும் இன்றி எதிர்க்கட்சிகளை அதாவது இந்தியா கூட்டணியினரை ஊழல் கட்சிகள் என்றும் அதை ஒழிப்பதே தங்கள் குறிக்கோள் என்றும் பேசுகிறார்கள். கடந்த 9 ஆண்டுகளாக ஆட்சியில் இருந்துகொண்டு, முந்தைய ஆட்சியாளர்களின் ஊழலை ஒழிப்பதாக பேசுவதில் உள்ள அபத்தம்கூட புரியாமல் அவர்கள் பேசவில்லை, அது தெரிந்தேதான் பேசுகிறார்கள். காரணம், மக்கள் குறித்து அவர்களிடம் பதிவாகியுள்ள ஏளனமே. சனாதன வருண தரும் முதல் மூன்று வருணங்களைத் தவிர மற்ற சூத்திரர்களை மக்கள் என்ற ஓர் உயிரரசியல் அமைப்பிற்குள் வைத்து அவர்களை முட்டாள்கள், அறிவற்ற அடிமைகள் என்று கருதுவதே காரணம். அவர்ணர்களைக் குறைந்தபட்சம் மக்களாக, மனிதர்களாக்கக்கூட மதிப்பதில்லை.

மனிதர்களாக இருப்பின்பாளர்களாக அதாவது 'துவிஜர்'களாகத் தங்களைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்ட முதல் மூன்று வருணத்தினர் மட்டுமே மனிதர்கள். சேவா வர்க்கத்தினர் என்று 'பெருமை'யுடன் பகவத் கீதை குறிப்பிடும் நான்காம் வருணச் சூத்திரர்கள் அடிமைகளான மக்கள் திரள். வருணத்திலிருந்து * வெளியேற்றப்பட்ட அவர்ணர்களான பஞ்சமர்கள் அதாவது தலித்துகள் மற்றும் பழங்குடியினர் மாக்கள் என்பதே சனாதனத்தின் புதிய உயிரரசியல் கோட்பாடு. அதனால்தான் உலகமே காணாத ஊழலை செய்துவிட்டு ஏதுமே அறியாதவர்களைப் போல மக்களை முட்டாளாக்க முயல்கிறார்கள். இதன் நீட்சியாக, மத்தியப் பிரதேச தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் மோடி, ராகுல் காந்தியை "முட்டாள்களின் அரசன்" என்கிறார். மூடர்களும் மூர்க்கமும் நிறைந்த மதவெறிக்கு மல்லுக்கு அரசனாக இருப்பதைவிட, முட்டாள்கள் அரசனாக ராகுல் இருப்பது ஒன்றும் ஆட்சேபனைக்குரியது இல்லை. எதிர்கட்சியை ஆதரிக்கும் மக்களை முட்டாள்கள் என்று சற்றும் நெருடலின்றி கூறமுடிகிறது என்றால் அதிகாரமும், ஆணவமும் தவிர வேறு என்ன? இவர்கள் இப்படி எந்த அடிப்படைப் பண்புமற்றுப் பேசுவது என்பது சனாதனம் தந்த "உயர்ந்த" மற்றும் உயர்வர்க்க மமதையே.

காரணம், இந்துத்துவம் என்ற கருத்தியலை மக்கள் பரவலாக ஏற்காமல், அன்றாட வாழ்வியல் சார்ந்த பிரச்சனைகளை முன்வைத்தே அரசியலைப் பார்க்கும் நிலை இருப்பதே. அதனால் ஆர்.எஸ்.எஸ். பாஜக மூலம் இரண்டு வேலைத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த முனைகிறது. ஒருபுறம் அதன் அடிப்படையான ராமர் கோவில், காஸ்மீர் தனி அந்தஸ்து நீக்கம், குடியரிமை திருத்தச் சட்டம், பொது குடிமைச் (சிவில்) சட்டம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றுதல்; மற்றொருபுறம் ஊழல் ஒழிப்பு என்ற பெயரில் பல ஊழல் குற்றவாளிகளைத் தங்கள் கட்சியில் இணைத்து ஊழலைத் தங்கள் உரிமையாக இயல்பாகச் செய்வது. இந்தச் சூழலில், இந்திய ஒன்றியத்தின் ஜனநாயகத்தின் இறுதி மூச்சை 2024 நாடாளுமன்றத் தேர்தலே தீர்மானிப்பதாக மாறியுள்ளது. இந்திய ஒன்றியத்தின் ஆன்மா தனது கடைசி மூச்சுடன் போராடும் களமாக வருகிற நாடாளுமன்றத் தேர்தல் அமைய உள்ளது. மக்கள் பாஜகவின் ஊழல்களை வளர்ச்சி என்று நம்பி வாக்களிக்கப் போகிறார்களா? அல்லது உண்மையாகவே ஊழலை ஒழிக்க பாஜகவை தோற்கடித்து வீட்டுக்கு அனுப்பப் போகிறார்களா? என்பது 'மில்லியன் டாலர்' கேள்வியாக உள்ளது. ஊழல் ஒழிப்பு என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் முன்பாக ஊழல் என்பதைக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் புரிய முயற்சிப்பது அவசியம். அதற்கான ஒரு முயற்சியே இக்கட்டுரை.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

நாடுகளில் சிறுதீவியே மசுமார் 2023

ரோஜீ என்கிற ரோசி வருகிறது, AI புத்துலகம்

வகுப்பறைக்கு வெளியே, வாழ்வியல் அனுபவம்தான் நமது சிந்தனையை வளமாக்குகிறது என்பது அனைவரும் உணர்ந்த உண்மை. என்றாலும், பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெறும் கல்வி, மாணவர்களின் சிந்தனையை உருவாக்குவதில் ஒரு கட்டம் வரை முக்கியப் பங்கு வகித்தது. இன்றைய தலைமுறையினர், முறைசார் கல்வியைவிடவும் அதிகமாக சமூக ஊடகம், இணையம் வழியாகக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். பலவற்றை ஆசிரியர்களுக்கு “முன்பே” அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். உடனடியாகவும் எளிதாகவும் அவர்களுக்கு சாத்தியமான வழிகள் என்பதால், திறன்பேசி அறிதிறனை நாடுகிறார்கள்.

என்ன நடக்குமோ என்ற தவிப்பை நமக்குள் ஏற்படுத்தும் வகையில், நிகழ்காலம் படபடப்பாகப் பேசுகிறது - AI (Artificial Intelligence) என்று அறியப்படும் செயற்கை நுண்ணறிவு பற்றி. வருங்காலத்தைப் புரட்டிப் போடும் பெரும் தொழில்நுட்ப பாய்ச்சல். நீங்கள் இன்னொரு மனிதனுடன் பேசுவது போல இருக்கும். ஆனால், உண்மையில் அவன் மனிதனாக இல்லாமலிருக்கலாம். அதாவது அதுவாக, அப்படியெனில், மனித உருவத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவுடன் இயங்கும் ரோபோவாக இருக்கலாம். விரைவில், செயற்கை நுண்ணறிவு செவிலியருடன் ரோபோ அறுவை சிகிச்சை செய்யும் என்றெல்லாம் பழைய மனிதர்களை அதிர வைக்கும் பல சாத்தியங்கள் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

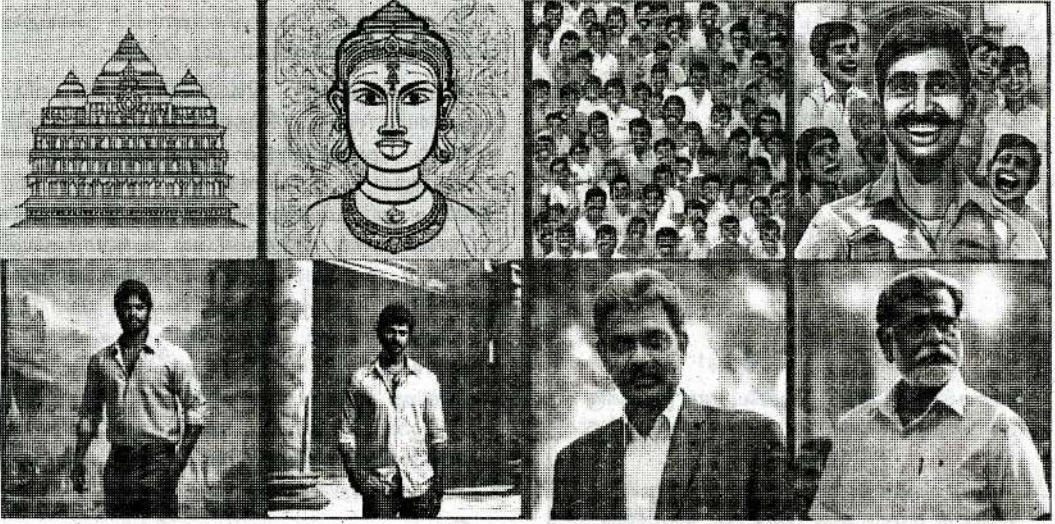
நவீன வாழ்வில் பலரும் மனித இயந்திரமாக மாறிவரும் நிலையில், AI மனித உருவில் நடமாட வரும்போது, புதிய மனிதர்கள் பெரிதாக வித்தியாசம் உணர்வார்களா என்று தெரியவில்லை. ஆற்றிவு படைத்ததால் மனிதன் என்பதாகத்தான் இதுவரை புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இனி, ஆற்றிவும் மேலதிகமாக ஓரிரு அறிவுகளும் சேர்ந்த ரோபோ நமக்குள் பெருகும்போது, அவற்றை அல்லது அவர்களை எப்படி அழைப்பது என்ற தடுமாற்றம் வரலாம். “காதலிக்க நேரமில்லை” திரைப்படத்தில் டி.எஸ். பாலையா “அசோகர் உங்க மகரா?” என்று கேட்பது போல, ரோபோர் என்றோ அல்லது ரோபோண்ணா என்றோ அல்லது ரோபோய்யா அல்லது ரோபாஜீ என்றோ விளிக்க நேரிடலாம். தெரியவில்லை. யாரேனும் செல்லமாக, ரோஜீ என்றோ ரோசி என்றோ கூட விளிக்கலாம்.

நமது வாழ்வின் எல்லா அடுக்குகளிலும், அன்றாட வாழ்வின் எல்லா கட்டங்களிலும் AI

மேலாதிக்கம் செலுத்தும் சூழ்நிலையை எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம். குறிப்பாக, கல்வி, மருத்துவம், ‘இ காமர்ஸ்’ எனப்படும் மின் வணிகம் உள்ளிட்ட பலதுறைகளிலும் நாம் நினைத்துப் பார்த்திராத பெரும் மாற்றங்களை AI கொண்டு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த சாத்தியங்கள், தனி மனிதர்களுக்கும் சமூகத்துக்கும் அரசுக்கும் பெரும் பயனளிப்பதாகவும், நீண்ட காலத்தில் பொருட் செலவைக் கட்டுப்படுத்தவதாகவும் அமையலாம் என்று கணிக்கப்படுகிறது. அடுத்த மூன்றாண்டுகளில், அதாவது 2027-ம் ஆண்டு வாக்கில், AI - செயற்கை நுண்ணறிவு சார்ந்த சந்தை வாய்ப்பு 267 பில்லியன் டாலர் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. (இந்திய மதிப்பில் சொன்னால், கிட்டத்தட்ட 22,16,100 கோடி ரூபாய். எனக்கு, கணக்கு-பிணக்கு-ஆமணக்கு. நீங்களும் ஒரு முறை சரிபார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.)

செயற்கை நுண்ணறிவுக்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் இருபக்க பார்வையுடனும் கருத்துகள், எழுத்துகள் பொதுவெளியில் பகிரப்படுகின்றன. இன்றைய வாழ்வை AI புரட்சிகரமாக மாற்றும் என்பது முதல். செயற்கை நுண்ணறிவு சார்ந்த நடைமுறைகளை முதலில் கொண்டு வருவதற்கு பெரும் முதலீட்டுச் செலவு பிடிக்கும், அதற்கான உள்ளீடுகளை அளிப்பது பெரும் சிக்கல் நிறைந்தது என்பது வரை பலவும் பேசப்படுகிறது.

ChatGPT (<https://chat.openai.com/>) என்ற பிரபலமான AI தளம் “நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள சாட்ஜிபிடி உதவுகிறது... என்றாலும், துல்லியமற்ற தகவல்களை தரக்கூடும்” என்ற முன்குறிப்புடன் தான் நம்மை அழைக்கிறது. இணையத்தில் ஏற்கனவே

Pixlr என்கிற AI தளம், நாம் குறிப்புகள் கொடுத்தால் அது தொடர்பான (அதன் புரிதலின்படி) படங்களை வரைந்து அல்லது தயாரித்து கொடுக்கும். தமிழ் கலாச்சார அடையாளம், மகிழ்ச்சியான தமிழ் முகம், தமிழ் நடிகர் முகம், தமிழ் அரசியல்வாதியின் முகம் எனக் கேட்டதற்கு AI உருவாக்கிய படங்களை வாசகர்கள் பார்வைக்கு தந்துள்ளோம்.

அதிகம் பழக்கத்தில் உள்ள (விக்கிபீடியா உள்பட) தகவல்களை சாட்ஜிபிடியும் கிட்டத்தட்ட சரியாகத் தருகிறது - ஆங்கிலத்தில். தமிழில் முயற்சித்தால், தொடக்க காலத்தில் கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு எப்படி இருந்ததோ - அப்படி அல்லது அதைவிட மோசமாக தருகிறது.

வர்க்கப் புரட்சி என்றால் என்ன என்று கேட்டால், "வர்க்கப் புரட்சி" என்ற பொருள் தமிழ் மொழியில் "Welfare State" அல்லது "Social Welfare State" என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படுகின்றது." என்பதாக சாட்ஜிபிடி பதில் தருகிறது. பிரபலமான தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டால், நம்மை அதிரவைக்கும் தொடர்பில்லாத என்னென்னவோ தகவல்களைத் தருகிறது. முன்னணி எழுத்தாளர்கள், குறிப்பாக சமூக ஊடகங்களில் தங்களுக்கு "திரண்ட செல்வாக்கு" இருப்பதாக நம்பும் எழுத்தாளர்கள், சாட்ஜிபிடியிடம் தாங்கள் யார் என்று கேட்டுப் பார்க்காமலிருப்பது நல்லது. தங்கள் எழுத்தால் வாசகர்களுக்கு அவர்கள் ஏற்படுத்தும் மனஉளைச்சலைவிட கூடுதலாக எதிர்கொள்ள நேரிடும்.

சாட்ஜிபிடியிடம் "Top 10" தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்று கேட்டால், சுப்பிரமணிய பாரதி, கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி, புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன், சுஜாதா, அசோகமித்திரன், ஆர்.கே. நாராயணன், அகிலன், வாலி, சி.வி. ராமன் பிள்ளை (மலையாள எழுத்தாளர்) என்று பட்டியலிடுகிறது.

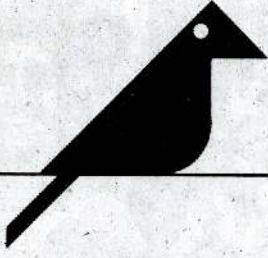
இதையே, கூகுளின் AI தளமான Bard-ல் கேட்டால், கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஜெயகாந்தன், அசோகமித்திரன், இந்திரா பார்த்தசாரதி, சி. ராஜகோபாலாச்சாரி, ஜெயமோகன், சுஜாதா

ரங்கராஜன், பெருமாள் முருகன், தி. ஜானகிராமன், வைரமுத்து எனப் பட்டியலிடுகிறது, எழுத்தாளர்களின் படங்களுடன்.

இண்டிலும் இவர் இருக்கிறார். அவர், ஒன்றில்தான்.

சாட்ஜிபிடி, பார்ட் போன்ற AI தளங்கள் ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்ட உள்ளீடுகள் அல்லது தரவுகளின் அடிப்படையில் நமக்கு பதில் தருகின்றன என்பது புரிகிறது. ஒரு மனிதனுக்கு சமீபத்திய கடந்த காலம் (சுமார் 50 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேலும்) முதல் நிகழ்காலம் வரை நேரடி வாழ்வின் வழியாக நன்றாக நினைவில் இருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அதனால் AI அளிக்கும் தகவல்களில் எது சரி, எது தவறு என்பதை, தங்கள் அனுபவம் சார்ந்து புரிந்துகொள்ள இயலும். ஆனால் குறுகிய முன்-வாழ்க்கை கொண்ட, 2K மற்றும் அதற்குப் பிந்தைய புத்திளம் தலைமுறையினர், இப்படியான மாறுபட்ட தகவல்களைப் பெறும்நிலையில் அவர்கள் புரிதல் என்னவாக இருக்கும் என்பது முக்கியமான கேள்வியாக எழுகிறது. இலக்கியம் மட்டுமல்ல, இதர துறைகள் சார்ந்த தகவல்களை AI வழியாகக் கையாள்வதிலும் இதே போன்ற பிரச்சினைகள் எழும்.

படிப்பறிவோ, எழுத்தறிவோ இல்லாத பெருந்திரள் மக்களைக் கொண்ட நாடுகளில் நவீன தொழில்நுட்பம் சார்ந்து பல்வேறு அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் இன்னமும் நீடிக்கின்றன. நூலகங்கள் இருந்தும் அங்கு சென்று படிக்க வாய்ப்பில்லாதவர்கள் அல்லது வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டவர்கள் என்றொரு காலம் இருந்தது. இன்னொருபுறம் கற்றறிந்தவர்கள் தங்கள் அறிவு

அன்புடையீர் வணக்கம்!

'காக்கைச் சிறகினிலே' இலக்கிய மாத இதழுக்கு சந்தா செலுத்தி தொடர்ந்து ஆதரவு நல்குவதற்கு எங்களது நன்றி!

சந்தா காலம் முடிவடைந்த சந்தாதாரர்கள் தங்களது சந்தாவினை புதுப்பித்து தொடர்ந்து ஆதரவு வழங்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

வளத்தை யாருக்குப் பகிர்ந்தளிப்பது என்பதிலும் பாகுபாடு நீடித்தது. இப்போதும் கூட நீடித்து வருகிறது, புதிய வடிவில். வரலாற்றுரீதியாக, அறிவு வளம் மனிதர்களிடமிருந்து மனிதர்களுக்கு கைமாற்றம் செய்யப்பட்டு வந்தது. புத்தகமும், கல்வி முறையும் வந்தவுடன் எல்லோரும் கற்க, யாவற்றையும் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு பரவலாக்கப்பட்டது. அப்படியும் முக்கியமான தகவல்களை - அறிவு வளத்தை சேமித்து அல்லது பதுக்கி ஒரு சாரார் மட்டும் அறியக் கொடுத்த தந்திரம் தொடர்ந்தது. இணையத் தொழில்நுட்பம் வந்து பேரளவு இதையெல்லாம் தகர்த்தெறிந்தது. இப்போது அடுத்த பாய்ச்சலான, AI தொழில்நுட்பத்தின் தொடக்கத்திலிருக்கிறோம்.

செயற்கை நுண்ணறிவு சார்ந்த புதிய வரவுகள் யாவும், ஏற்கெனவே திரட்டி, உள்ளீடு செய்யப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையிலேயே இயங்கும். அப்படியெனில் அந்த தரவுகளை உள்ளீடு செய்பவர்கள், எத்தகைய தரவுகளை எவ்வாறு உள்ளீடு செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பவர்கள் யார்? மனிதர்களுக்கு நிகராக மெய்நிகர் மனிதக் கூட்டத்தை உருவாக்கப் போகும் அந்தப் பெரும் வல்லாண்மையின் மைய நீரோட்ட முகங்களாக இருக்கப்போகின்றவர்கள் யார்? அதற்குப் பின்னால் எத்தகைய சமூக, தொழில்நுட்ப அரசியல் அணுகுமுறை கையாளப்படும்? Digital Divide எனப்படும் தொழில்நுட்பத்துக்கு பரிச்சயமான மற்றும் அல்லாத இருவேறு மக்கள்திரள்களுக்கிடையிலான இடைவெளிப் பிரச்சினையை இது குறைக்குமா அல்லது இன்னும் சிக்கலாக்குமா?

இப்படிப் பல கேள்விகளை AI - செயற்கை நுண்ணறிவு, நமக்குள் எழுப்புகிறது.

வகுப்பறைக்கு வெளியே, வாழ்வியல் அனுபவம்தான் நமது சிந்தனையை வளமாக்குகிறது என்பது அனைவரும் உணர்ந்த உண்மை. என்றாலும், பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெறும் கல்வி, மாணவர்களின் சிந்தனையை உருவாக்குவதில் ஒரு கட்டம் வரை முக்கியப் பங்கு வகித்தது. இன்றைய தலைமுறையினர், முறைசார் கல்வியைவிடவும் அதிகமாக சமூக ஊடகம், இணையம் வழியாகக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். பலவற்றை ஆசிரியர்களுக்கு "முன்பே" அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். உடனடியாகவும் எளிதாகவும் அவர்களுக்கு சாத்தியமான வழிகள் என்பதால், திறன்பேசி அறிதிறனை நாடுகிறார்கள்.

இப்படியான தலைமுறையினருக்கு கடந்த காலத்தைப் பற்றிய கண்ணோட்டத்தை விரல் சொடுக்கில் "முந்தி" தரும் AI அவர்களின் சிந்தனையைக் கட்டமைப்பதில் மிக முக்கியப் பங்கு வகிக்கும். அது எப்படியான வருங்கால மனிதர்களை உருவாக்கும் என்பது இன்னொரு கேள்வி.

Deep Fake AI எனப்படும் தொழில்நுட்பத்தால் ஒன்றைப் போல, ஒருவரைப் போல எதையும் எல்லோரும் அச்சு, அசல் என்று நம்பும்படி போலியாக உருவாக்கம் செய்ய முடியும். சமீபத்தில் நடிகை ராஷ்மிகா மந்தனா பற்றிய இப்படியொரு வீடியோ வெளியாகி பரபரப்பான செய்தியானது நினைவிருக்கலாம். சமூக ஊடகங்களில் தாங்கள் தவறாக ஏதேனும் வெளியிட்டால், அது "அட்மின்" பிழை என்றும், பிறர் தங்களைப் பற்றிய வில்லங்கமான படங்களை வெளியிட்டால் அது "மார்ஃபிங்" என்றும் கூறும் சில பிரபலங்கள், இனி அது "டீப் ஃபேக்" என்று சொல்லிக் கடக்கவும் முடியும். ஓரிரு நிமிடங்களில், எந்தப் பிரபலமான பாடலையும் நமது குரலில் பாடியது போல மாற்றிவிட முடியும். இதெல்லாம் AI சார்ந்த முன்னோட்டங்களே. இன்னும் "ஸ்பெஷல் ஐட்டங்கள்" நிறைய இருக்கிறது.

அதை நகர்த்தி வைத்துவிட்டு இந்தப் பக்கம் உட்கார் என்பது போல, AI சார்ந்த முன்னெடுப்புகளை நாம் தவிர்க்க முடியாது. தப்பிக்கவும் முடியாது. புதிய வாய்ப்புகளில், நமது நலன்களை கூடியமட்டும் பத்திரப்படுத்த அல்லது மேலும் வளப்படுத்துவதற்கான சாத்தியங்களைக் கண்டுணர்ந்து, இணைந்து பயணிப்பதே நல்லது. அதுதான் இருக்கின்ற வழியும் கூட.

ஒரு புத்துலகின் வாயிலில் நிற்கிறோம். வலதுகால் எடுத்து வைப்புகள். நம்பிக்கையில்லாதவர்கள், இடது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

விளையாட்டும் அரசியலும்

2021 ஆம் ஆண்டு உலகமே கொரோனா நோய்த்தொற்றுப் பாதிப்புக்களினால் அவதியுற்ற காலத்தில், மக்களை உணர்வுகளால் ஒன்றிணைக்கும் குறிக்கோளுடைய ஒலிம்பிக் போட்டியானது ஜப்பானில் நடைபெற்றது. அதன்பிறகு, 2022 ஆம் ஆண்டு, பனிப்போரின் நீட்சியாக உக்ரைன் - ரஷ்யா விற்குமிடையே போர் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது கத்தார் நாட்டில் உலக கால்பந்துக் கோப்பைக்கான போட்டி நடைபெற்றது. 2023 ஆம் ஆண்டில் இஸ்ரேல் - காசா (பாலஸ்தீனத்தின் ஒருபகுதி) போர் நடைபெற்று வருகிறது. போரின் விளைவாக உயிரிழப்புக்களும் படுகாயங்களும் நேருகிறபோதிலும், இந்தியாவில் உலக கிரிக்கெட் கோப்பைக்கான போட்டி எந்தவிதத்தொய்வுமின்றி நடந்து வருகின்றது.

இச்சமயத்தில், இந்தியாவில் ஒன்றிய ஆட்சியிலிருக்கும் வலதுசாரிகளுக்குச் சாதகமாக மூன்று வெவ்வேறு வகையான தளத்திலிருந்து சிறுபான்மையினர் மீதான வெறுப்பரசியலினை மக்களிடையே கொண்டு செல்வதற்கு ஒரு மாயப்பாகியிருக்கிறது. அதாவது, 1. ஐந்து மாநிலங்களில் நடைபெற்றுவரும் சட்டசபைத் தேர்தல். 2. உலக கிரிக்கெட்கோப்பை போட்டி. 3. இஸ்ரேல் - பாலஸ்தீனத்திற்குமான போர் ஆகும். இம்மூன்றுமே பொதுவெளி - மைதானம் - வீடுகளிலுள்ள மக்களின் உணர்வுகளைக் கிளறுகிற வலிமை கொண்டது என்பதால், இவ்விடங்களின் வழியாக மதவெறியூட்டும் அரசியலினை இலகுவாக கடத்துபவர்களாக வலதுசாரிகள் இருக்கின்றதைக்காணமுடிகிறது.

விளையாட்டு என்பது -

- தேசத்தின் முகமாக பார்க்கப்படுகிறது.
- ஒரு நாட்டின் பல்வேறு பின்னணி கொண்ட ஒவ்வொரு தனிநபரையும் ஒன்றாக இணைக்கும் ஒரு சமூக நிறுவனமாகும்.
- ஒருவர் உடற்பயிற்சிக்காக அல்லது மகிழ்ச்சிக்காக உடல் சார்ந்த விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவதாகும்.
- பங்கேற்பவர்களுக்கும், பார்வையாளர்களுக்கும் ஒரேசமயத்தில் மகிழ்ச்சியையும், பொழுதுபோக்கையும் தரக்கூடியதாக இருக்கின்றது

விளையாட்டின்மூலம் ஒழுக்கம், உடல்திறன், ஆரோக்கியமான வாழ்வு, குழு மனப்பாங்கினை ஒருவரால் வளர்த்தெடுத்துக்கொள்ள முடியும். இப்படியான விளையாட்டுடன் ஜனநாயகம் அல்லது முதலாளியம் அல்லது பாளிசம் சார்ந்த கருத்தியல்கள் ஒன்றிணையும்போது அதன் தாக்கமானது அந்தந்த கருத்தியலுக்கேற்றவாறு அந்நாட்டினது சமூகம் - பொருளாதாரம் - சுற்றுச்சூழலினை பாதிக்கவே செய்கிறது

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன்பான மன்னராட்சி காலத்தில், பிராந்தியங்கள் சார்ந்து சதுரங்கம், கோ-கோ, வில்வித்தை, குதிரையேற்றம், மல்யுத்தம், கபாடி, நீச்சல் உள்ளிட்ட விளையாட்டுக்கள் இருந்துவந்தன. ஆதிக்கக் கலாச்சாரமும், மத நம்பிக்கைகளும் சமூகத்திற்கு முதுகெலும்பாகத் திகழ்ந்து வந்த, அக்காலத்தில் மக்களிடையே சாதி - வருண அடிப்படையில் பாகுபாடு கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்தது. விளையாட்டுக்களும் அதற்கேற்றபடியே பாகுபாடு கொண்டதாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப்பின்பான காலத்தில் கிரிக்கெட் (1721), ஹாக்கி (1855), கால்பந்து (1889) போன்ற விளையாட்டுக்கள் அவர்களிடமிருந்து மேல்தட்டு மக்களிடம் முதலில் பிரபலமாக ஆரம்பித்தன. அதன்பின்னர் கீழ்நோக்கிப் பரவலாகின. நாடு சுதந்திரம் பெற்றதற்குப்பிறகான ஜனநாயகக்காலத்தில் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மற்றும் பொதுவெளிகளில் பலவகை விளையாட்டுகளின்மூலம் தேச நல்லிணக்கம், ஒருமைப்பாடு, தேசப்பற்று, கூட்டுறவு சார்ந்த எண்ணங்களை மாணவர்கள் முதல் பொதுமக்கள் வரையிலானவர்களிடம் கட்டமைக்கப்பட்டுவந்தன. இருந்தபோதிலும் விளையாட்டின் வழியாக அனைத்துமக்களையும் உள்ளடக்கியதான ஒரு மாற்றத்தினை முழுமையாகக் கொண்டுவரமுடியவில்லை.

1991 ஆம் ஆண்டிற்குப்பிறகு சந்தை உற்பத்திமுறை அமலுக்கு வந்ததின் காரணமாக, தனியார்மயமும், ஒழுங்குமுறையற்ற வர்த்தகமும் பரவலாகின. இதனையொட்டி விளையாட்டுக்களும் வணிகமயச்சந்தை வளையத்திற்குள் வீழ்ந்தன. இச்சமயத்தில் தனியார் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளும் மளமளவெனப் பெருகி, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் உதவியுடன்

விளையாட்டும் ஜனநாயக அரசியலும் சமூகத்திற்கானதும் தேச நலனுக்கானதமாகும். விளையாட்டும் வணிக அரசியலும் சேரும்போது அது தனி நபருக்கானதாகவும் கார்ப்பரேட் நலனுக்கானதாகவும் ஆகிவிடுகிறது. விளையாட்டுடன் வணிகமும் வலதுசாரி அரசியலும் சேரும்போது அதுவே வெறுப்பரசியலுக்கு வித்தாகிவிடுகிறது.

விளம்பரதாரர் நிகழ்ச்சிகளுக்கு பஞ்சமின்றிப் போனது. இதன் நீட்சியாக, உலகத்தின் மூலைமுடுக்குகளிலெல்லாம் நடந்த விளையாட்டுப் போட்டிகளும் நேரலையில் ஒளிபரப்பப்பட்டு பார்வையாளர்களுக்கு கண்கவர் விருந்தளித்தது. ஆர்வமுள்ள சிறுவர்கள் முதல் முதியவர்கள் வரை திடல் மற்றும் திரைவழியாக முடக்கப்பட்டனர்.

கார்ப்பரேட் நிறுவனம் சார்ந்த விளம்பரதாரர்களுக்கும், விளையாட்டிற்கும், ஊடகங்களுக்கும் இடையிலான உறவானது வருவாயினை அடிப்படையாகக்கொண்டு பிரிக்கமுடியாதவாறு இறுகப்பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, தொலைக்காட்சியின் பங்களிப்பானது விளையாட்டினை உலகந்தழுவி பிரபலமாவதற்கு மாற்றியிருக்கிறதென்றால் அது மிகையல்ல.

இந்தியச்சினிமாவைவிட, அரசியலைவிட விளையாட்டு என்பது உலகந்தழுவியதாக பிரபலமாகியிருக்கின்றது. அதுபோல, இந்தியாவில் பொது இடங்களில் அரசியலைக்காட்டிலும் கேளிக்கையும்-விளையாட்டுமே உரையாடலுக்கான வெளியாக இருந்து வருகின்றது. மேற்சொன்ன இரண்டிற்கும் அச்சாணியாக இருப்பது தொலைக்காட்சியேயாகும். இதுமட்டுமின்றி, தொலைக்காட்சிதான் இன்றைய சமூக ஊடகங்களுக்கெல்லாம் தகவல் மற்றும் கேளிக்கை விருந்தளிக்கும் ஏடிஎம் (ATM) மையமாகவும் திகழ்ந்து வருகின்றது. தொலைக்காட்சிகளின் வழியாக, ஒவ்வொரு தனிநபரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு மூளைக்குள் நிரம்பிவழியும் அளவுக்கு தகவல்கள்; கேளிக்கைகள்; விளையாட்டுக்களை பரிமாறி, இவைகளோடு தொடர்புடைய சினிமா - அரசியல்-விளையாட்டு பார்வையாளர்கள் அனைவரையும் ஒருபுள்ளியில் இணைத்து வைத்திருக்கின்றது. மேற்சொன்ன மூன்றில் ஏதாவதொன்றில் ஒருவர் பிரபலமாகினால் போதும். மீதியிரண்டையும் இலவசமாகப் பெற்றிட முடியும்.

இந்தியாவில் பிற விளையாட்டுக்களைவிட கிரிக்கெட்டே மக்களிடையே அதிகளவு பிரபலமாகியிருக்கின்றது. இவ்விளையாட்டானது அதன் ஆரம்பக்காலத்தில் 5 நாட்கள் டெஸ்ட் போட்டி என இருந்தது. பின்னர் 50 ஓவர்; அதன்பின்னர் 20 ஓவர் போட்டியும் சேர்ந்துகொண்டது. அதனையும் தாண்டி தற்போது வருவாய் அதிகரிப்பு கருதி, விளம்பரதாரர்களின்

உதவியுடன் பிரியியர் லீக் போட்டிகள் தேசம் - மாநிலம் - மாவட்டம் என்கிற அளவுக்கு விரிவடைந்து பரவலாகிவிட்டது. கிரிக்கெட் மட்டுமின்றி, ஏற்கனவே மக்களிடையே பிரபலமாகியிருந்த கால்பந்து, ஹாக்கி, கபாடி, வாலிபால் உள்ளிட்ட விளையாட்டுகளுக்கும் தற்போது விளம்பரதாரர்களின் ஆசியினால், வருடம் முழுக்க பிரியியர் லீக் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்படியாகத்தான், விளையாட்டுக்கள் பலவும் தொலைக்காட்சியில் விற்பனைக்குரிய பண்டமாக மாற்றம் பெற ஆரம்பித்தன, அவ்வாறாக மாற்றம் பெற்றவற்றில் விளையாடிய வீரர்களும் உற்பத்திப்பொருளாகிப் போயினர்.

தொலைக்காட்சிகளின் வழியாக விளையாட்டுகள் இப்படி உலகந்தழுவியதாக பிரபலமாகி, வருவாய் பன்மடங்கு பெருகினாலும், வளர்ந்த நாடுகளைவிட இந்தியா போன்ற வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் விளையாட்டுக்கான உள்கட்டமைப்புக்களில் ஏற்றத்தாழ்வு நிலவவே செய்கிறது. ஏனெனில், 1991 க்குப்பிறகான காலங்களைப்பார்த்தோமேயானால், வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் ஒருபக்கம், சந்தையைமையமாகக்கொண்டு கல்வி செயல்படுவதினாலும், இன்னொருபக்கம் மக்கள்நலன் சார்ந்த பணிகளுக்கு அரசானது செலவில் சிக்கனத்தைக் கடைபிடிப்பதினாலும் விளையாட்டு என்பது பள்ளிகளிலும், பெற்றோர்களிடமும் முக்கியத்துவமற்றதாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

வளர்ந்த மற்றும் வளர்ந்துவரும் நாடுகளுக்கும் பொதுவானதாக மத-இன-நிற-சாதி; பாலினம்; சார்ந்த பாகுபாடு என்பது நீக்கமற நிறைந்திருக்கவே செய்கின்றன. இந்தியாவினை எடுத்துக்கொண்டால், கால்பந்து - பூட்டியா (வடகிழக்கு); குத்துச்சண்டை - மேரி கோம் (வடகிழக்கு) மற்றும் துளசி ஹெலன் (தமிழ்நாடு); ஹாக்கி - பாஸ்கரன் (தமிழ்நாடு); டென்னிஸ் - விஜய் அமிர்தராஜ் (தமிழ்நாடு); ஹாக்கி - கட்டாரியா (ஹரியானா); பேட்மிண்டன் - ஜவாலா கட்டா (மகாராஷ்டிரா); உள்ளிட்ட யாவருமே மைதானத்திற்குள்ளும் சரி, பொதுவெளியிலேயும் சரி ஆதிக்க மனப்பாங்குடன் காழ்ப்புணர்வுகொண்டு நிறம்-சாதி-இனம் குறித்த சொல்லாடல்களைப் பயன்படுத்தி இழிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பதான செய்தியானது ஊடகங்களில் காணக்கிடைக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாது ஒரு போட்டிக்கு

தோழர் என்.சங்கரய்யா மறைவுக்கு அஞ்சலி

(15.07.1922 - 15.11.2023)

விடுதலைப் போராட்ட வீரர்;
தகைசால் தமிழர்; மார்க்சிஸ்ட்
கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்
முதுபெருந்தலைவர் தோழர் என்.
சங்கரய்யா தனது 102ஆவது
வயதில் காலமானார். தோழருக்கு
'காக்கைச் சிறகினிலே' மாத இதழ்
தனது வீர வணக்கத்தைச்
செலுத்துகிறது.

தோழர் தனது பொது வாழ்வில்
கமார் எட்டு ஆண்டுகள் சிறை
வாழ்க்கை மற்றும் மூன்று
ஆண்டுகள் தலைமறைவு
வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொண்டவர்.
இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்தவர்;
கட்சியின் மத்தியக்குழு உறுப்பினர்;
கட்டுப்பாட்டுக்குழுத் தலைவர்;
மாநிலச் செயலாளராகவும்
பணிபுரிந்துள்ளார். 'தீக்கதிர்'
இதழின் ஆசிரியராகவும்
இருந்துள்ளார். 1967, 1977,
1980களில் தமிழகச் சட்டமன்ற
உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார்.

-ஆசிரியர்.

அனைவரையும் உள்ளடக்கிய ஒரு விளையாட்டு அணியை அல்லது விளையாட்டு வீரரை அரசு மற்றும் அரசுசாரா தேர்வுக்குழுவினர் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதும் அரிதாகவே நிகழ்கிறது. ஒரு விளையாட்டு அணிக்கு மற்றும் ஒரு வீரரை தேர்ந்தெடுப்பதில் பாகுபாடு காட்டுகிற தேர்வுக்குழு, அதே விளையாட்டினைக்கண்டு மகிழ்வதற்கு பார்வையாளர் அல்லது நுகர்வோரிடம் எந்தத்தடையையும் விதிக்கவோ அல்லது பாகுபாடுகாட்டவோ முனைவதில்லை. கேளிக்கையினையும், நுகர்வினையும் பார்வையாளர்களிடையே கொண்டுசெல்லும் தொலைக்காட்சிகளும் கூட விளையாட்டு வீரர்களின் சாதி-மத-இனம் சார்ந்த சொல்லாடல்களை திட்டமிட்டு தவிர்த்துவிடுவதாகவே இருக்கின்றது தொலைக்காட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, தேர்வுக்குழுவாக இருந்தாலும் சரி இரண்டுமே ஒருபக்கம் ஆதிக்கமனப்பாங்குடன் நடந்துகொள்வதும்; இன்னொருபக்கம் பேதமின்றி வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதில் குறியாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

கடந்த அக்டோபர் மாதம் ஆறாந்தேதியிலிருந்து உலகின் 10 நாடுகள் கலந்துகொள்ளும் கிரிக்கெட் போட்டியானது இந்தியாவில் நடைபெற்றுவருகிறது. இப்போட்டியின் மூலம் டிக்கெட் விற்பனை 1600 - 2200 கோடி; போட்டியினை ஒளிபரப்பும் உரிமை 12000 கோடி; தங்குமிடம், உணவு மற்றும் போக்குவரத்து 450-600 கோடி; நாட்டின் பல்வேறு நகரங்களில் போட்டியினைக்காணவரும் பார்வையாளர் வழியான வருவாய் 150 -200 கோடி இருக்கலாம் எனவும், இதுதவிர, சட்டபூர்வமற்ற முறையில் சூதாட்டத்தின் வழியாகவும் ஆயிரக்கணக்கான கோடி புரளக்கூடும் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

140 கோடி மக்கள்தொகை கொண்ட இந்தியாவில் இதுவரை 90 தொலைக்காட்சி அலைவரிசைக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. 2022 ஆம் ஆண்டு முடிய 23 கோடிப்பேர் தொலைக்காட்சி வசதியினைப்பெற்றிருக்கின்றனர். அதன்வழியாக 90 கோடி மக்கள் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளைப் பார்ப்பதாக புள்ளிவிபர ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. தொலைக்காட்சிகளின் வழியாக, கிரிக்கெட் செய்திகள், அதுகுறித்த கண்கவர் காட்சிகள் மற்றும் உரையாடல்களை ஒளிபரப்புவதன் மூலம், ஒருபக்கம், மக்களின் அன்றாட பிரச்சினைகள் திசைமாற்றப்படுவதும், இன்னொருபக்கம் அவர்களிடமிருந்து எஞ்சியிருப்பதையும் சுரண்டிக்கொள்ளுகிற மனப்பாங்கு மிஞ்சியிருப்பதாகவே புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இந்தியாவில் கிரிக்கெட் விளையாட்டு ஆங்லேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்றாலும், இங்கேதான் அதிகம் கொண்டாடப்படுவதாக இருக்கின்றது. அதிக தேசியவாதம் மற்றும் சுயசார்புபற்றி அதிகம் பேசும் வலதுசாரிகளும் கூட கிரிக்கெட்டினை அதிகம் நேசிக்கிறவர்களாகவும், அதன் மூலம்

வெறுப்பரசியலினை பரவலாக்கும் யுத்தியை கடைபிடிக்கிறவர்களாகவும் இருந்துவருகின்றனர். உதாரணத்திற்காகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், சாவர்க்கர் பிறந்தநாளில் கிரிக்கெட் இறுதிப் போட்டியை வைப்பது; மைதானத்தில் ஜெய் ஸ்ரீராம் முழக்கமிடுவது; கோயில்களில் பிரார்த்தனை! உடையில் மாற்றம் இப்படியாக நிற்கிறது. வலதுசாரிகள் தங்களை அனைத்து இந்துக்களுக்குமான கட்சி எனக்கூறிக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட ஆதிக்கச்சாதியினரின் நலன் காக்க அரசியல் நடத்துவதைப்போல, கிரிக்கெட்டும் அனைவருக்குமானது எனக்கூறிக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினரே அணியில் இடம்பெற்று ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களாக இருப்பதும் திட்டமிடப்பட்ட சதிச்செயலேயன்றி வேறல்ல. இந்து சனாதனச் சமூகத்தில் பார்ப்பனர்களின் நலன்காக்க பிறர் சேவை செய்வதுபோல, கிரிக்கெட்டிலும் அச்சாதியினர் மேலும் புகழடைய அதனிலும் கீழ் சாதியினப் பார்வையாளர்கள் தங்களது பணத்தைச் செலவழித்தும், கண் விழித்திருந்தும் கொண்டாட வேண்டியிருக்கிறது.

ஜனநாயகக்காலத்தில், விளையாட்டுக்களின் மூலமாக மாணவர்களுக்கு கல்வி, மக்களுக்கு கற்பித்தல், சமூகத்தின் இலட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தது. தனிநபர் மற்றும் குழு சார்ந்த விளையாட்டுக்கள் யாவும் திறமை - திறன் சார்ந்து சமூகத்திற்கு மற்றும் தேசத்தின் வளத்திற்கானதாக இருந்து வந்தது. அதுவே சந்தைமயக்காலத்தில் விளையாட்டானது வணிகமயமாகிடும்போது, அது எவ்வளவுதான் கவர்ச்சிகரமாகத்தோன்றினாலும் தனிநபர் மற்றும் வெறுப்பரசியலுக்கு வித்திட்டு முற்றிலும் ஜனநாயகமற்றதாகிவிடுகிறது.

இன்றைய வலதுசாரி அடையாள அரசியலானது விளையாட்டின் வழியாக பார்வையாளர்களாகிய உழைப்பாளிமக்களை வெறுப்பரசியலின் முகமாக மாற்றியமைத்திடவே முயல்கிறது. ஜனநாயகம் காக்கப்படவேண்டுமாயின்; அனைத்துமக்களையும் உள்ளடக்கிய நலன் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமாயின்; பள்ளி, கல்லூரி, அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள்; கிராமம்-நகரம் என சாத்தியமாகும் இடங்களிலெல்லாம் இனம்-மதம்-சாதி வேற்றுமை களையப்படவேண்டுமாயின்; விளையாட்டில் கவனம் செலுத்துவதும்; ஈடுபடுத்துவதும் அவசியம். விளையாட்டின் வழியாக மக்களிடையே குடிமைப்பண்புகளை, சமத்துவச்சிந்தனைகளைக் கொண்டுசெல்லமுடியும் என்பதால் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் தருவது அவசியமாகிறது. அதுவே மக்களை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்க உதவும்.

அரசிடம் ஏற்கனவே இருந்துவந்த பொதுவெளியானது இன்றைய நிலையில் தனியார் மயமாகிக்கொண்டேயிருக்கிறது. பொது வெளியானது சுருங்கச்சுருங்க சமூகத்தில்

ஒழுக்கமின்மை, ஒழுங்கற்ற தன்மை, வன்முறை, வெறுப்பரசியல் அதிகரிக்கும் வாய்ப்புக்கள் அதிகம். இந்தச்சூழ்நிலையில் பொதுவெளியைப் பாதுகாப்பதில் விளையாட்டிற்கும் முக்கிய பங்கிருக்கிறது.

விளையாட்டும் ஜனநாயக அரசியலும் சமூகத்திற்கானதும் தேச நலனுக்கானதுமாகும். விளையாட்டும் வணிக அரசியலும் சேரும்போது அது தனி நபருக்கானதாகவும் கார்ப்பரேட் நலனுக்கானதாகவும் ஆகிவிடுகிறது. விளையாட்டுடன் வணிகமும் வலதுசாரி அரசியலும் சேரும்போது அதுவே வெறுப்பரசியலுக்கு வித்தாகிவிடுகிறது.

இன்றைய மாணவர்களின் மூளையில், கற்பது கொஞ்சமாகவும், விளையாட்டும், கேளிக்கையும் அதிகமாக ஆக்கிரமித்துக்கொண்டுள்ளன. இதன்காரணமாக, செல்போனின் உதவியுடன் போட்டோ; தூண்டில் தலைப்புச்செய்திகள்; வீடியோ; அரட்டையில் (CLICK-BAIT HEADLINES-VIDEO-CHAT) அதிகக் கவனம் செலுத்தி, மேலும் மேலும் நுகர்வோர்களாக மாறிவருவதைக் கவனிக்க முடிகிறது.

விளையாட்டு வணிகமயமாகிப் போனதினால், பணம் அவ்வற்றுக் குவிகிறது; பாரம்பரியமிக்க விளையாட்டுக்கள் காணாமல் போகின்றன; ஊழல் மட்டுமின்றி, மனிதாபிமானமற்ற தன்மை அதிகரிப்பு; சூதாட்டம்; சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு; மாசுப்பாட்டிற்கும் காரணமாக இருக்கிறது.

விளையாட்டின் வழியாக ஒவ்வொரு தனிநபரையும் ஒற்றுமைப்படுத்தவும் முடியும். அதேசமயம் கவனச்சிதைவுக்கு ஆட்படுத்தவும் முடியும். விளையாட்டின் நோக்கம் மக்களை ஒழுக்கமிக்கவர்களாக ஆக்குவதும், சமூகமயமாக்குவதுமாகும். எந்தச்சூழலிலும் போலியான தேசியம், போலியான அடையாளத்தினை விளையாட்டின் மூலம் கட்டமைக்க அனுமதிக்கக் கூடாது. விளையாட்டிற்கும் சமூகத்திற்குமான தொடர்புகள் உடைக்கப்படும்போது, அது சமூகத்திலுள்ள மக்களை அதிகாரமற்றவர்களாக ஆக்கிவிடுவது மட்டுமல்லாது, கூட்டுச் செயல்பாடுகளிலிருந்தும் விலக்கிவைத்துவிடுகிறது. இதனால் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வினை எட்டமுடியாமல் போய்விடுகிறது.

அனைவரையும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி; அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமூக நீதி அரசியல் அனைத்து மட்டத்திலும் சமச்சீராக பரவுவதற்கு அனைவரையும் உள்ளடக்கிய விளையாட்டு நிச்சயமாக உதவலாம்.

இக்கட்டுரை எழுத துணைநின்ற கட்டுரை:

Sports; India's reckoning with racism at long lost.
-by Kunal Purandara, Forbes India

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

பெரியார் ஏன் இன்னும் தேவைப்படுகிறார்?

திருக்குறள் சமூக அறங்களை விழுமியங்களைத் தொடர்ந்து நினைவுபடுத்தவும், வலியுறுத்தவும் கூடிய நூல். எங்கெல்லாம் மானுட அறங்கள், விழுமியங்களின் குறையும் தேவையும் எழுகிறதோ அங்கெல்லாம் திருக்குறளின் நீதியும் நெறியும் தேவைப்படும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. மானுடம் விலங்கிலிருந்து பரிமாணம் பெற்றுக் கொண்டே இருப்பதனாலும், அவை மானுடத்தை விட்டு விலகிவிடாமல் இருக்கவும் சொல்நெறியொன்று தேவைப்பட்டுக் கொண்டும் வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கவும் தேவை எழுகிறது. எனவேதான் திருக்குறள் ஈராயிரமாண்டு காலமாக மனித சமூகத்திற்குத் தேவைப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறது. மனிதனை மனிதனாக நினைவுபடுத்துவதற்கு திருக்குறள் போன்ற நெறி தொகுப்புகளின் தேவை இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

திருக்குறளைப் போன்றே மனிதனின் மானுடப் பண்புகளை, சுயமரியாதையை, பகுத்தறிவை விட்டு விலகிவிடாமலிருக்க நினைவுபடுத்திக் கொண்டேயிருக்கப் பெரியார் விட்டுச் சென்ற சொற்களும், செயற்பாடுகளும் சமூகத்தின் தேவையின் பால் இன்றும் என்றென்றும் நீடிக்கவே செய்யும். செய்கின்றன. எனவே பெரியாரின் அழிவு வேலை, பெரியாரின் அழிவு என்பது இவை நிறைவடையும் நிலையில் தாமே வேலையின்றி தேவையின்றி போகும் என்பதே மெய்நிலை.

சமூக நீதி, சமநீதி, தீண்டாமை, கடவுளின் பெயரிலான மூட்ச் செயல்கள், சுரண்டல்கள் ஏற்றத் தாழ்வுகள், புராணப் புரட்டுக்கள் என்பன ஒழிந்துவிடும் நிலையில் பெரியாரியத்தின் தேவையும் தன்னிறைவடையும். தன்னிறைவடையக்கூடும். மேற்சொன்ன சமூக இழிவுகள் கடவுளின் பெயராலேயே உற்பத்தி செய்யப்பட்டவை. அவை கடவுள் நம்பிக்கையுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டவை. கடவுள் யார் என்பதை கண்டுபிடிப்பதுடன் அந்தக் கட்டுக்கதைகளை யார் பின்னியது எதற்காகக் பின்னப்பட்டது என்பதும் கட்டுடையும். கடவுளை உடைப்பதன் வழி கடவுளையும், கடவுள் அரசியலையும், அதன் வழி மெய்யான பக்தியையும் கண்டடையப் பெரியார் முயன்றார். அதற்காகத் தம் முழு வாழ்நாளையும் கொடுத்தார்.

கடவுள் நம்பிக்கை மட்டுமே ஆன்மிகம் அல்ல. கடவுளை அதன் மெய்யான பொருளில் கண்டடைவதே ஆன்மிகம் என்பதற்கு துணை செய்வதாகவே ஒருவகையில் பெரியாரின் கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. மார்க்ஸ் கூறியது போன்று கடவுள் இன்றைக்கு அபிநாக மட்டும் இருக்கவில்லை அதனைக் கடந்து கடவுள் இன்றைக்கு ஓர் அரசியல் விற்பனை பண்டம். ஆன்மிகம் என்ற பெரியலான உயர் மதிப்பிலான விற்பனைச் சரக்கு. அதன் சந்தைமதிப்பு இன்றைக்கு அரசியலின் உயர் பதவிகளை தீர்மானிக்கிறது. அது இன்றைக்கு எளிய மனிதனின் அமைதி தேடும், அல்லது அன்றாட வாழ்வின் துயர துன்பங்களைத் தாண்டி சென்றுவிட்ட ஓர் ஆன்மிகப் பண்டம்.

பெரியார் கடவுளை கடவுளாகப் பார்க்காத பண்டமாகப் பார்க்கும் ஆன்மிக வியாபாரிகளை அம்பலப்படுத்தவே கடவுளை உடைக்கிறார். சரக்கின் மெய்பொருளை சுட்டிக்காட்டுகிறார். மெய்யாகவே கடவுள் நமக்குள்ளே இருக்கும் போது அதை வெளியே விற்பது போலிச் சரக்காகத்தானே இருக்க முடியும். நமக்குள்ளே அல்லது நாமே கடவுளாக இருக்கும் போது அதை எடுத்து பூசாரிக்கு விற்பதற்கு என்ன உரிமை இருக்க முடியும்? அதைத்தான் புத்தனும், ஏசுவும் சொல்லிச் சென்றார்கள். இராமலிங்கனாரும், பெரியாரும் வெவ்வேறு வகைகளில், விதத்தில் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள்.

உண்மையில் யாரும் அறிய முடியாத ஒரு கடவுள் இருந்தால் அவரை அறிந்து அவருக்கே பக்தி செய்து வணங்கி வந்தவனைவிட கடவுளைப் பற்றி கவலைப்படாமல் கடவுளுக்குப் பக்தி செய்யாமல் அன்பு அறிவு உண்மை ஆகியவைகளுடன் நடந்து வந்தவனுக்கே தன் கருணை காட்டுவார் என்று உறுதி கூறுவேன். இந்த உணர்ச்சியினாலேயேதான் கடவுளைப் பற்றிய விவாதத்தில் இறங்கிக் காலங்கழிக்காமல் நான் மனித சமூதாயத்திற்கு என்னாலான தொண்டை அறிவு, உண்மை, அன்பு ஆகியவைகளைக் கொண்டு செய்துவருகிறேன். என்கிறார் பெரியார்.

மெய்யாகவே கடவுள் இப்படிதான் பெரியார் சொல்லியபடி கடவுள் என்பவர் இருந்தாக

வேண்டும். இருக்க முடியும். இருக்க வேண்டும் இல்லையென்றால் அவர் கடவுளாக இருக்க முடியாது என்பதுதான் மெய்நிலை. இல்லையென்றால் அவர் வெங்காயம்தான். போலியான ஆத்திகரைவிட மெய்யான நாத்திகரைத்தான் கடவுள் விரும்ப முடியும். எனவேதான் சிறிரங்கத்தில் கோபுரவாசல் முன்பு பெரியார் சிலை இருப்பது பொருத்தமானதுதான். மெய்சுடும் எனவேதான் அண்ணாமலை போன்றவர்கள் பெரியார் சிலையை அங்கிருந்து அகற்ற கோருகின்றனர்.

கடவுளை நேசிப்பவர்கள் நேர்மையும், உள்ளத்தில் வற்றாத அன்பும், பிறரை வஞ்சிக்காது ஏமாற்றாத பொய் சொல்லாத நிலையிலே நின்றொழுக வேண்டும் அப்படி ஏதேனும் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறதா என்று கேள்வி எழுப்பும் பெரியார் ஏன் உங்கள் வஞ்சனைக்கும், ஏமாற்றுக்கும், கூடா ஒழுக்கத்திற்கும் கடவுளை இழுக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்.

கடவுள் என்றால் அன்பு என்றும், மெய் என்றும், நேர்மை என்றும், சமூக நீதி என்றும் பெருள்படர்தா என்று கேட்கிறார். கடவுள் தன்மை என்பது கடவுளுக்கு மாத்திரம் பாத்தியதை உடையது எனவே கடவுளை வணங்கினால் போதும் வசதியாக அவரது தன்மைகள் நமக்கு வேண்டாம். நாம் வேறு கடவுள் வேறு. நம்மால் கடவுள் ஆக முடியாது. கடவுள் தன்மை என்பது போற்றிப்பாட, வழிபாடு செய்ய மட்டுமே மற்றபடி கடவுள், அதன் மேன்மையைச் சொல்லிக்கொண்டு பிறரைச் சுரண்டுவதும், தீண்டத்தகாதவராக்குவதும் பிழைப்பு நடத்துவதற்கும் போதுமானது என்ற கொள்கையை கருத்தியலை, அதன் பெயரிலான சாதி, சடங்கு பழக்க வழக்கங்களையே பெரியார் சாடுகிறார்.

கடவுள் பெயரில் மதமும், சாதியும், சம்பிரதாயங்களும் மனிதனை மேன்மையுற செய்யவதற்கு என்று சொல்லி பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டாலும் மனிதனின் நிலை இன்னும் மேன்மையுறும் வழியைக் காணவில்லை என்பதற்கு கடவுள் பெயரிலான சதியும், சூதும், வாதுமே என்பதைப் பெரியார் தன் வாழ் நாள் முழுமையும் எடுத்துரைத்துக் கொண்டிருந்தார். மெய்யாகவே கடவுளை, அதன் பெயரிலான புராணப் புரட்டுக்களை மதங்களை, மதச் சடங்குகளை மீள் வாசிக்கச் செய்தவர் பெரியார். மறு கண்டுபிடிப்புச் செய்தவர் பெரியார்.

“ஒழுக்கம், நாணயம், உண்மை, உயிர் என்ற உயர்ந்த குணங்களெல்லாம். பொதுச் சொர்த்து. மனித சமுதாயத்திலே இது கேடாயிரந்தால் சமுதாயத்திற்குக் கேடு. ஒரு மனிதன் இந்த காரியங்களிலே குற்றவாளியாக இருப்பானேயானால் கண்டிப்பாக இன்னொரு மனிதனுக்குக் கேடு விளைந்திருக்கும். அது முக்கியமில்லை. பக்தி, கடவுள் நம்பிக்கை மதக் கோட்பாட்டின்படி

நடக்கிறது. இவைதான் முக்கியமென்றால் மக்களுக்கு என்ன பிரயோசனம் அதனாலே? இவன் சொந்தக் காரியத்திற்குத் திருடிப் பணம் சேர்க்கிற மாதிரி இன்னொருத்தனைக் கொடுமைப் படுத்தி இவன் லாபத்துக்குப் பணம் சேர்க்கிறமாதிரி”.

“ஆகவே, மதத்தை ஒரு சுயநல காரியமாக பண்ணிவிட்டானே தவிர வாழ்க்கையினுடய பொது நலத்திற்காக ஏற்பட்டது என்று சொல்வது போல செய்யவில்லை. செய்யமுடியவில்லை!” என்று மதக்கூட்டத்தாரை சாடுகிறார் பெரியார். ஆக மதம் என்பது இப்படியான உயர் குணங்களை இலக்காக கொண்டிருக்கவில்லை. அப்படி உயர்குணங்கள் இருக்குமானால் மதம், சாதியின் பெயரால் இத்தனை அட்டுழியங்கள் நடப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கவும் போவதில்லை. இந்தியா ஆன்மிகப் பூமி என்று சொல்வதற்கான எந்த பொருளும் மதத்தின் நோக்கில் இருக்கவில்லை என்பதே கசப்பான மெய்மை. ஆன்மிகம், என்கிற பெயரில் ஒரு சூதாட்டம்தான் நடக்கிறது என்றுதான் சுட்டிக்காட்டுகிறார் பெரியார்.

இந்த கடவுளையும் மதத்தையும் வைத்துக் கொண்டு சாதியின் பெயரில் செய்யும் கும்பல் வன்முறையை சமூக வன்முறையை பெரியார் சமரசமின்றி எதிர்க்கிறார். எதிர்த்தார்.

“தீண்டாமையை மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்னும் பார்ப்பனர்கள் மதத்துடன் சேர்த்துக் கட்டிப் பிணைத்து இருப்பதனாலேயே தான் நாங்கள் தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமானால் அந்த மதம் ஒழிந்தாக வேண்டுமென்கிறோம். தீண்டாமையை அசைக்கும் போது அதனோடு பிணைந்த மதமும் ஆடுகிறது. அப்போது மதம், நரகம், மோட்சம் முதலிய பல கற்பனைகளை வெகு நாட்களாக ஊட்டிவந்த பார்ப்பனர்கள், பாமர மக்களிடம் உடனே சென்று மதம் பேர்ச்சுது மதம் போச்சுது என்று விசமப் பிரசாரம் செய்து எங்களை மதத் துரோகி என தூற்றிட அவர்களால் கலபமீர்க முடிகிறது” என்று வருந்தும் பெரியாரின் வருத்தம் இன்னும் தொடர்வது தமிழகத் துயரமே.

பெரியார் சிலையை அகற்ற வேண்டும் என்று சொன்ன அதே கையோடு, தமிழகத்தில் பாஜக ஆட்சிக்கு வந்தால் இந்து அறநிலையத்துறை ஒழிக்கப்படும் என்றும் பாஜக அண்ணாமலை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். பெரியார் மீதான் வெறுப்பு அவர் இந்து மதத்தின் சனாதன, மனு சாத்திரத்தின் மீதான விமர்சனத்துடன் நின்றவிடவில்லை. இந்து மதக் கோவில்களில் குவியும் செல்வங்கள் ஒரு சிலரிடம் சென்று சேர்வதைத் தடுக்கும் நோக்குடன் இந்து அறநிலையச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அரசு கோவில் நிர்வாகத்தையும், வருவாயையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தொடர்ந்து அரசுக்கு கோரிக்கை வைத்ததும், அரசு பனகல் ராஜா தலைமையிலான நீதிக் கட்சி அரசு தேவஸ்தம் போர்டு ஏற்படுத்திய போது அதை வரவேற்ற முதல் தமிழகத் தலைவர்

பெரியாரே என்பதையும்தான் அண்ணாமலையை அறிநிலையத் துறை ஒழிப்பது குறித்து இன்றும் புலம்ப வைத்திருப்பதாகும். பெரியார் காலத்திலேயே அறிநிலையத் துறை குறித்த விமர்சனங்களும் எதிர் விமர்சனங்களும் இருக்கவே செய்தது என்பதை பெரியாரின் பேச்சுக்களும், எழுத்துக்களும் நினைவுபடுத்துகின்றன.

ஜஸ்டிஸ்கட்சி மந்திரி பனகல்ராஜா கொண்டு வந்த சென்னை இந்து தேவஸ்தான மசோதா நிறைவேறாமல் செய்வதற்காக தமிழ்நாட்டில் ஒரு கூட்டத்தார் பொது மேடைகளிலும் பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் பகிரதப் பிரயத்தனங்கள் செய்த போதிலும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தற்சமயம் திருப்திகரமான வழியில் காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. என்பது நேயர்கள் அறிந்த விடயம். திருப்பதி தேவஸ்தான நிதியிலிருந்து சந்திரகிரியில் ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தப்போவதாக பனகல் ராஜா சமீப காலத்தில் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டதைக் கேட்டதும், இச்சட்டத்தின் விரோதிகள் அவர் மேல் சீறி விழ ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். 63 வது சட்டம் இப்படி சொல்கிறது 76வது சட்டம் அப்படி சொல்லவில்லை என்றவாறு சிற்சில பத்திரிகைகளின் நிருபங்கள் நாளுக்கு நாள் குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்துவதைக் காட்டிலும் முதலில் திருப்பதி கோயில் கோபுரத்தையும் ஏழுமலைப் படி களையும் ஏன் பழுதுபார்க்கவில்லையென்ற கேள்விகளை இது சமயத்தில் சிலர் கிளப்பி விடுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இந்த விதண்டாவதாதக்காரர்கள் இவ்வளவு நாள் எங்கு பதுங்கிக்கிடந்தார்களோ தெரியவில்லை.

திருப்பதி தேவஸ்தானத்திற்குச் சுமார் 17-18 லட்சம் ரூபாய் வருஷ வரும்படி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதில் 7 அல்லது 8 லட்ச ரூபாய் செலவாகிறபடியால் வருஷா வருஷம் பத்து லட்சம் ரூபாய் மீதப்படுகிறது. இந்த மீதிப் பணம் சிற்சில ஆடம்பரச் செலவுக்கும், சிற்சில பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தவும் செலவு செய்யப்படுகிறது. அப்படி இருந்தும் நாற்பது லட்ச ரூபாய் மொத்தமாக மீதியிருக்கிறது. இந்த தொகையைக் கொண்டு ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தப் போவதை கல்கத்தா பாபுராமானந்தலட்சுமி அவர்கள் 'மாட்டன் ரெவ்யூ' என்ற தம் சஞ்சிகையில் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்திருக்கிறார்.. அது மட்டுமல்ல சென்னையில் இருப்பது போல ஒவ்வொரு ராஜதானியிலும் தேவஸ்தான சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் அப்பெரியார் அபிப்பிராயப்படுகிறார் அவரது அபிப்பிராயத்தை சந்தோசத்துடன் ஆமோதிக்கிறேன். பனகல் ராஜாவின் நல்ல யத்தனத்திற்கு விரோதமான சூழ்ச்சி செய்யும் சுயநலப் புலிகள் ஒரு பக்கமிருக்க சிறந்த தேசப்பக்தர்களில் ஒருவராகிய ராமானந்தபாபுவின் பாரபட்சமில்லாத அபிப்பிராயத்தைப் பொதுமக்கள் கவனிக்க.

ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் தேவஸ்தான சட்டம் தேவை என்ற தலைப்பிலான பெரியாரின் குடியரசு ஏட்டின் தலையங்கம். குடியரசு-12.07.1925)

ஆன்மிக அரசியலால் நாட்டிற்கு செலுத்தும் வரியைவிட மதச் சங்குகளுக்கு நம்பிக்கையின் பெயரில் செலுத்தும் வரி எளிய மனிதர்களுக்கு மிகுந்த சுமையாக மாறுவதை பெரியார் சுட்டிக்காட்டுகிறார். வைதீகச் சடங்குகள் செய்து பிராமணர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதன் மூலமாய் இறந்தவர்களை மோட்சத்திற்கு அனுப்பிவிடலாம் என்கிற மூடநம்பிக்கையும் இவர்களை இப்படிச் செய்விக்கிறது. இதனால் மக்கள் ஒழுக்கம் பெறுவதற்கு இடமுண்டாகிறதா? ஒருவர் ஏமாறவும் மற்றொருவர் ஏமாற்றவும் தானே பழக்கப்படுத்தப்படுகிறது. கடவுளின் உண்மைத் தத்துவத்தையும் தங்கள் தங்கள் செய்கைகளின் பலன்களையும் மக்களுக்குப் போதித்துவந்திருந்தால் இவ்வளவு பேராசையும் செலவும் தெய்வத்தின் பெயரினாலும் ஏமாற்றுதலாலும் ஏற்பட்டிருக்கவே முடியாது!"(குடியரசு இதழ் 26-07-1925)

எதையும் கேள்வி கேட்காதே என்கிறது மதம். நானே சொல்லியிருந்தாலும் கேள்வி கேள். உன் புத்திக்கு சரியென்பதை செய் என்று சொல்லும் பெரியார், கோவிலுக்கு எதிரே இருப்பது என்பது வெடிகுண்டைவிட மிகவும் ஆபத்தானதாகத்தான் இருக்க முடியும்.

பெரியார் அவரது வாக்குமூலம் போன்ற ஒன்று அவரை சரியாக மதிப்பிட உதவுகிறது. என்னைப் பற்றி பலரும் பலவிதமாகச் சொல்லி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். மிகவும் பொல்லாதவன் என்றோ, மிகப்பெரும் தலைவன் என்றோ சிலர் என்னை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கலாம். எதுவாக இருந்தாலும் அதை எல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் உண்மையிலேயே நான் யார்? நான் என்ன பேசினேன் என்ன எழுதினேன் என்ன சிந்தித்தேன் எதற்காகப் போராடினேன் எப்படி வாழ்ந்தேன் என்று நீங்களாகவே நேரடியாகத் தேடி அறிந்து கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்

தேவை என்று பட்டால் நான் சொன்னதில் எதையேனும் சிந்தித்துப் பாருங்கள் தேவை இல்லை என்று தோன்றினால் தாமதிக்காமல் ஒதுக்கிவிடுங்கள். என் வழியும் அதுதான். உங்கள் சாதி ஒரு மனிதனைத் தடுத்து நிறுத்தி, உன் அம்மாயார்? அப்பா யார்? தாத்தா யார்? உன் தாத்தா, பாட்டி எல்லாம் யார்? அவர்கள் பின்னணி என்ன என்றெல்லாம் விசாரணை நடத்துகிறது. அதன் பிறகே அந்த மனிதனை மதிப்பதா வேண்டாமா என்று முடிவெடுக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மோசமான சாதி என்பக்கத்தில் மட்டுமல்ல எந்த மனிதனுடைய பக்கத்திலும் நெருங்கிவரக் கூடாது என்பேன்.

உங்கள் மதம் இன்னொரு மதத்தை உளமாற வெறுக்கக் கற்றுக் கொடுக்கும் என்றால் வேறு

மதங்களை நம்புபவர்களையோ, ஒரு மதத்தையும் நம்பாவதவர்களையோ பழிக்கும் என்றால் அப்படி ஒரு மதத்தை பின்பற்றுவதால் வரும் புண்ணியமோ பலனோ எனக்கு வேண்டாம் என்று அடித்துச் சொல்வேன். மற்றபடி எனக்கும் கடவுளுக்கும் எந்தக் கொடுக்கல் வாங்கல் சண்டையோ, பூர்வ ஜென்மத்துப் பகையோ இல்லை!

என் நாட்டில் சிலருக்கு மட்டும்தான் சுதந்திரம் உண்டு, வேறு சிலருக்கு இல்லை என்றால், சிலரே இந்தியர்கள் வேறு சிலர் அந்நியர் என்றால், ஏழைகள் ஏழைகளாகவே நீடிப்பார்கள் என்றால், பெண்கள் ஆண்களுக்கு சமமாக நடத்தப்பட மாட்டார்கள் என்றால், ஒருவரால் அச்சமின்றி எழுதவோ பேசவோ முடியாது என்றால் இந்தக் குறைகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவது தேசத்துரோகம் என்றால், நான் என்ன செய்தாலும் நீ என் பக்கம்தான் நின்றாக வேண்டும் என்றால் என்றாடு என்னிடம் எதிர்பார்க்கும் என்றால், அப்படியொரு நாட்டின் மீது எனக்குப் பற்று இல்லையென்பேன்.

என்மொழி அறிவை வளர்க்கிறதா? அறிவியல் சிந்தனையை உணக்கப்படுத்துகிறதா? பரந்த மனத்தோடு உலகெங்கிலுமிருந்து வெளிச்சத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறதா? பதிலுக்கு எல்லோருக்கும் தன் கதவுகளை வேறுபாடின்றி திறந்துவிடுகிறதா? வேறுபாடின்றி எல்லோரையும் அரவணைத்துக் கொள்கிறதா என்றெல்லாம் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். இல்லை என்று தெரிந்தால் அந்த கணமே என் மொழிப்பற்றை உதறிவிடுவேன். கோயிலில் சிலர் நுழையலாம் வேறு சிலர் நுழையக் கூடாது என்று சொன்னால் அப்படி ஓர் இடம் எனக்குத் தேவையில்லை. என்று என் வழியில் போய்விடுவோன். கடவுளோ, காந்தியோ, நேருவோ அல்லது வேறொரு மகானோ, யாராக இருந்தாலும் ஒருவர் செய்வது தப்பு என்று மனதுக்குப் பட்டால் தப்பு என்றே அடித்துச் சொல்வேன். மனிதர்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் பிற்போக்குத்தனமான கருத்து என்று தெரிந்துவிட்டாலும், எவரது வாயில் இருந்து வருந்திருந்தாலும் அதை வலுவாக எதிர்ப்பேன்.

ஒரு மனிதனை மதிக்கத் தெரியாத எந்தத் தத்துவமும் எந்தக் கோட்பாடும் எந்தப் படைப்பும், எந்தக் கலையும், எந்த ஓவியமும், எந்த இசையும், எந்த வழிபாடும், எந்தப் பண்பாடும் எந்தப் பெருமிதமும் எந்த வாழ்க்கை முறையும் எனக்கு வேண்டாம். எல்லாவற்றையும் வேண்டாம் என்று ஒதுக்குகிறாயே. உனக்கு என்னதான் வேண்டும் என்று எரிச்சலோடு கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்மானமும் அறிவும் பெற்று வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அதற்கு குறுக்கே வரும் சக்திகள் என்னவாக இருந்தாலும் ஒன்று விடாமல் அவை அனைத்தையும் எதிர்க்கிறேன். எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாள் முதல் இந்த ஒரு வேலையைத்தான் செய்துவருகிறேன். நினைவுத்

தப்பும் காலம் வரை இதைத்தான் செய்வேன். எனக்குப் பிறகு நான் பேசிய ஒவ்வொரு பேச்சும் நான் எழுதிய ஒவ்வொரு சொல்லும் என் வேலையை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு செய்யும்.

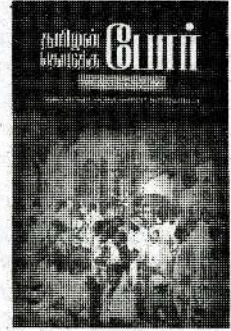
இதை எல்லாம் செய்ய நான் யார்? என்றால்.. பலவற்றைப் படித்தவன் என்றோ, மாபெரும் சிந்தனையாளன் என்றோ கருதிக் கொண்டு நான் பொது வாழ்க்கைக்கு வந்துவிடவில்லை. வேறு யாரும் கண்டு கொள்ளாததால், நானே இந்தப் பணியை எடுத்து மேலேபோட்டுக் கொண்டு செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டேன். இதில் விருதோ, மதிப்போ கிடைக்காது என்று தெரியும். ஒருவர் பாக்கியில்லாமல் எல்லோரையும் பகைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். ஒவ்வொருமருந்தும் ஏச்சுக்கும், பேச்சுக்கும் ஆளாக நேரிடும். என்று தெரிந்துதான் வந்தேன், நானே எழுதி நானே அச்சுக்கோத்து, நானே அச்சடித்து நானே படிக்க வேண்டியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. எழுதுவோம் என்றுதான் எழுத ஆரம்பித்தேன். ஒருவர் காதிலும் விழாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. என்று வீதிக்கு நடுவில் நின்று உரக்கப் பேச ஆரம்பித்தேன்.

நீங்கள் என்னை என்னதான் சொன்னாலும் என்னதான் செய்தாலும் உங்கள் ஒருவர் மீதும் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு துளி கோபமோ வெறுப்போ கொள்ளமாட்டேன். வலிக்குமே என்று அஞ்சிக் கொண்டிருக்காமல் ஒரு மருத்துவர் எப்படி உங்களுக்கு ஊசி போடுகிறாரோ தேவைப்பட்டால் எப்படி அறுவை சிகிச்சை செய்கிறாரோ அப்படியே நானும் அதிக உரிமை எடுத்துக் கொண்டு உங்களை எல்லாம் விமர்சிக்கிறேன் என்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் அளவு கடந்து நேசிக்கிறேன் தீங்கு விளைவிக்கும் எந்த கிருமியும் உங்களை அண்டிவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் எந்நேரமும் உங்களை கவனித்து வருகிறேன். நாக்கில் தழும்பு ஏறும் வரை உங்களுக்காகப் பேசுவேன். கை சாய்ந்து கீழே தொங்கும் வரை உங்களுக்காக எழுதுவேன். கால்கள் துவளும் வரை உங்கள் பட்டித் தொட்டிகளில் எல்லாம் நடப்பேன். உனக்கு உண்மை என்று பட்டதை நான் நம்புவதைப் போல நீங்களும் உங்களுக்கு உண்மை என்று பட்டதை நம்புங்கள். அந்த உண்மையைப் பாதுகாக்கப் போராடுங்கள் அது ஒன்று போதும்.-பெரியார். (நன்றி பொதி. முகநூல்.)

மேலும், அரசியல் ஆன்மிகவாதிகள், ஆளும் பஜக அரசு, சங்கப்பரிவாரங்கள் பெரியார் என்று சொன்னால் அவர்களது ஆன்மிக அரசியல் ஆட்டம் காண்பதைப் புரிந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். கடவுள், கடவுள் பெயரிலான அத்தனை சுரண்டல்களும் இருக்கும் வரை அவதூறுகளைக் கடந்துப் பெரியாரின் தேவை இருக்கவே செய்யும் பெரியாரும் இருப்பார். இருந்தேயாகவேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

தமிழன் தொடுத்த போர்

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு ஒரு பொதுமொழி இருக்கவேண்டும் என்றும், அதனால், நாட்டு மக்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வு வளர்ந்து, தேசிய உணர்வு பெருகும் என்ற எண்ணத்தில் காந்தியார் தீவிரமாய் இருந்தார். அதே வேளையில், தமிழ் மொழியும் வங்காள மொழியும் செழுமையான இலக்கிய வளத்தைக் கொண்டுள்ளதால், இவ்விரு மொழி பேசும் மாநிலத்தார் இந்தியை விரும்பிக் கற்கமாட்டார்கள் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தார். திராவிட மொழியினத்திற்கும், இந்திக்கும் ஒற்றுமைக் கூறுபாடுகள் இல்லாத காரணத்தால், திராவிட மொழி இனத்தவர் இந்தியை ஏற்பது கடினம் என்பதும் அவருக்குப் புரிந்திருந்தது.

தமிழ்நாட்டில் இந்தியை மக்கள் கற்குமாறு செய்ய, காந்தியார் தமது மகன் தேவதாசு காந்தியை சென்னைக்கு அனுப்பி “இந்திய சர்வீசு லீக்” என்ற அமைப்பின் ஆதரவுடன் சிலருக்கு இந்தி மொழி பயிற்றுவித்திட ஏற்பாடு செய்தார். இஃதன்றி, “இந்தி பிரச்சார சபை” மூலமாக இந்தியின் பெருமை குறித்து சில நூல்களை வெளியிடவும் செய்தார்.

ஆனால், காந்தியார் தமிழ்நாட்டில் இவ்வாறு இந்தியைப் பரப்புவதற்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கெல்லாம், தமிழ் மக்களின் பொருளே பயன்பட்டது. நூற்றுக்கு மூன்று விழுக்காடு உள்ள பார்ப்பனர்களில் தொண்ணூற்றி ஏழு விழுக்காட்டினர் இந்தி படித்தவராய் இருந்ததையும், இந்தி மொழியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களிலும் 97 விழுக்காட்டினர் பார்ப்பனராயும் இருந்ததை நுணுகி ஆராய்ந்த தந்தை பெரியார், தமது “குடி அரசு” இதழ் மூலம், இந்தி மொழித்திணிப்பிற்கெதிரான போராட்டத்தைத் துவங்கினார்.

தமிழ்நாட்டில், 1920களின் துவக்கத்திலிருந்தே, இந்தி மொழித் திணிப்பிற்கெதிரான கருத்துரு வேர்விடத் துவங்கியது. 1923இல், திருப்பூரில் நடந்த தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் கூட்டத்தில், இந்தி மொழியின் பெயரால், இந்தியில் உள்ள துளசிதாஸ் இராமாயணத்தைப் பரப்ப மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளைக் கண்டித்து பெரியார் பேசினார். (அது, பெரியார் அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியில்

பணியாற்றி வந்த காலம் ஆகும்).

அதே ஆண்டில், கயாவில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாட்டிலும், இந்தி மொழிக்கு முதன்மை தரப்பட்டதால், அதைக் கண்டித்தும் பெரியார் அறிக்கை வெளியிட்டார். தொடர்ந்து 1925இல் பெல்காமில் நடைபெற்ற காங்கிரசு மாநாடு முடிந்தவுடன், இந்திக்கெதிராகப் பெரியார் கட்டுரை தீட்டினார்.

கல்லாமை நிறைந்துள்ள இந்நாட்டில், தாய் மொழிக் கல்வி வழங்குவதே நீதியின் பார்ப்பட்டதாகும் என்பதிலும், கலப்பட மொழியாகவும், மூடநம்பிக்கைகள் மலிந்த ஆரிய புராணங்களை தன்னகத்தே உடையதுமான இந்தி மொழி பார்ப்பனரின் ஆதிக்கம் பெருகவே வழிகோலும் என்பதிலும் ஆங்கிலத்தின் இடத்தை இந்தி பெற்றால், தமிழ்நாட்டினருக்குப் பெருங்கேடு விளையும் என்பதிலும், பெரியார் திண்ணிய கருத்துக்கள் கொண்டிருந்தார். தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்துவரும் அறிவுப் புரட்சியையும், மறுமலர்ச்சியையும் ஒழிப்பதற்கென்றே இந்தியைப் புகுத்தும் நச்சு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை தமது எழுத்துக்கள், பேச்சு மூலம், தமிழ் மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினார். 1931இல், நன்னிலத்தில் கூடிய சுயமரியாதை மாநாட்டில், இந்தி மொழித் திணிப்பிற்கெதிரான கண்டனத் தீர்மானம், சாமி சிதம்பரனார் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டு நிறைவேறியது.

1936இல் சுத்தானந்த பாரதியார், தமிழின் வளர்ச்சிக்கு, இந்தி ஊறு பயக்கும் என்பதை விளக்க, “இந்தி பொதுமொழி வேண்டாம்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரை “செந்தமிழ்ச் செல்வி” இதழில் வெளியானது.

ஆரிய மொழியான சமக்கிருமம், இதன் மாற்றுருவான இந்தி இவையிரண்டாலும், தமிழ் நூல்களில் வடசொல் ஆட்சி மிகுந்து, ஊர்ப் பெயர்கள், கோயிற்பெயர்கள், தெய்வப் பெயர்கள் முதலியவை ஆரியமாயின. அறிவு, கலை நூல்களில், வடசொற்களே இடம்பெற்றன. இசைக்கலை, சமயம், அரசியல், மொழி, இலக்கியம், தமிழரின் திருமண நிகழ்ச்சிகள், ஈமச் சடங்குகள் அனைத்திலும் வடமொழிச் செல்வாக்கே மிகுந்திருந்தது.

இளங்கீரன், நெடுஞ்செழியன், செங்குட்டுவன் என்றெல்லாம் தமிழ்ப் பெயர்கள் வழங்கி வந்த நிலை மாறி, சிவஸ்வாமி, இராமஸ்வாமி, கோபால்ஸ்வாமி என்று, மக்கள் தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக் கொண்டனர். ஆரியரின் மயக்குரையில், தமிழ் மக்கள் முட்டாள்களாய்ப் போயினர்.

“நில நூல்” “பூகோளமாய்” திரிபுற்றது. “தமிழ்நாட்டு வரலாறு” “இந்து தேச சரித்திரமாய்” மாற்றிற்று. “அட்சரேகை” “மத்தியானரேகை” போன்ற வடமொழிச் சொற்கள், நில நூல்களை ஆக்கிரமித்தன. “பிரபஞ்சம்”, “நட்சத்திரம்” “சூரியன்” “சந்திரன்” போன்ற சொற்களை, “அறிவு நூலோர்” எவ்விதக் கூச்சமுமின்றி, பயன்படுத்தினர். கணக்கு நூல்களில், “தசாம்சம்” “தகு பின்னம்”, “தகா பின்னம்”

போன்ற அந்நியச் சொற்கள் தடையின்றி ஊடுருவின. “இசைக்கலை” “சங்கீத சாஸ்திரமாய்” மாறி, “சாஹித்யம்”, “காலஷேபம்”, “கீர்த்தனை போன்ற சொற்களெல்லாம் வழக்கில் நுழைந்தன. “சமயம்” “மதமாக” மாறி, “கோபுரம்” “சப்பரம்”, “விமானம்”, “மோட்சம்”, “நரகம்” போன்ற சொற்களெல்லாம் ஆரியப்புரட்டினால், தமிழருக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவையே. ஆரியம் அரசியலையும் விட்டுவைக்கவில்லை. “சய ராஜ்யம்”, “சுதேசி”, “விதேசி” “இராஜாங்க சபை” என்ற சொற்களெல்லாம் தமிழ் இதழ்களிலும், நூல்களிலும் இடம்பிடித்தன.

தமிழ், வடமொழி ஆகிய இரண்டிலும் புலமைபெற்றிருந்த சில அறிஞர் பெருமக்கள், தங்களது அறிவுத்திறன் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இத்தகைய கலவை மொழியில் எழுதியும் பேசியும் வந்தனர். மணிப்பிரவாளம் என்றறியப்பட்ட இந்த நடையில் 70 விழுக்காடு வடமொழிச் சொற்களும் 30 விழுக்காடு மட்டுமே தமிழ்ச் சொற்களும் இடம்பெற்றிருந்தன.

பழைய சுவடிகளை, தமிழ்க் காப்பியங்களின் ஏட்டுப் பிரதிகளை பார்ப்பனர், பார்ப்பனரல்லாதாரிடமிருந்து வாங்கி, அதைத் தங்கள் மதத்துக்கேற்றபடி மொழிபெயர்த்துக் கொண்டு, அதை அச்சடிக்க பார்ப்பனரல்லாதாரிடமிருந்தே பணம் வாங்கி, அச்சுப்போட்டு புஸ்தகம் ஒன்றுக்கு, 10 ரூ, 15 ரூ என்று விற்றுக் கொள்ளையடித்துப் பணம் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பெரியார் பார்ப்பனர் மேல், குற்றம் சுமத்தி, தமது 09.03.1926 நாளிட்ட “குடி அரசு” இதழில் தலையங்கம் தீட்டினார்.

இச்சூழலில் தமிழ்மொழியில் இருந்து வடமொழிக் கலப்பை நீக்கும் முயற்சிகளில், தனித்தமிழ் ஆர்வலர் ஈடுபட்டனர். மறைமலையடிகள் முதலான அறிஞர்கள், தனித்தமிழில் பல உரைநடை நூல்களை எழுதி வெளியிட்டனர். “வடசொல் தமிழ் அகரவரிசை” என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டது.

இந்திமொழி மிகத் தெர்ன்மை வாய்ந்த

மொழியன்று. கபீர்தாஸ் எழுதிய இராமாயணமே, சுமார் அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தான் தோன்றிய இந்தி மொழியில் எழுதப்பட்ட முதல் இலக்கியமாகும். வடநாட்டில், இது ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு விதமாகப் பேசப்படுகின்றது. மொழி ஆய்வாளரால் இந்தி, கிழக்கிந்தி, மேற்கிந்தி, பிகாரி என்று வகைப்படுத்தப்பட்டது. வடமேற்கு இந்தியாவில், பங்காரு, பிரிட்ஜ், கண்ணோஜ், பண்லி, உருது என்ற மொழிகள் பேசப்பட்டு வந்தன. அவதி, பாகிலி, சதீஸ்கரி போன்ற மொழிகள் கிழக்கிந்தியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

சுமார் எண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர், நார்மன் என்ற பிரெஞ்சு நாட்டார் இங்கிலாந்தைக் கைப்பற்றியபோது, அதுகாறும், அம்மக்களது தாய்மொழியாக விளங்கி வந்த ஆங்கிலோ சாக்சன் மொழி, வழக்கொழிந்தது. மேலும் இங்கிலாந்து நாட்டு ஆட்சியில் பெரும்பங்கு பெற்றிருந்த கிறித்துவ மறையாளர் பயன்படுத்தி வந்த இலத்தீன் மொழியும் மறைந்து போனது. லத்தீன் மொழி ஆறு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக அரசு மொழியாக இருந்த போதும், இதில் பேரிலக்கியம் எதுவும் எழுதப்படவில்லை. ஆரியக் கலப்பு நேர்ந்த 1500 ஆண்டுகளாக, தமிழ்மொழி, தான் பிறந்த மண்ணிலேயே தன் உரிமைகளுக்காகப் போராட நேரிட்டது. இப்போராட்டம் ஆங்கிலமொழி, இங்கிலாந்தில், பிரெஞ்சு இலத்தீன் மொழிகளின் ஆதிக்கத்தை வீழ்த்தி, உரிமை பெற நிகழ்த்திய போராட்டத்தை நினைவூட்டத் தக்கதாய் அமைந்துள்ளது.

27.08.1937இல், கரந்தையிலும், 29.08.1937இல் திருவையாற்றிலும் 05.09.1937இல் சென்னை செளந்தர்யா மகாலிலும், 04.10.1937இல் கோகலே மண்டபத்திலும், 12.10.1937இல் திருநெல்வேலிச் சீமையிலும், இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டங்கள் தொடர்ந்து அறிஞர் பெருமக்களது தலைமையில் நடைபெற்றன.

1937இல் நடந்த 11 மாகாணத் தேர்தலில், நீதிக்கட்சியும், சுயமரியாதை இயக்கமும் இணைந்து மேற்கொண்ட இந்தி எதிர்ப்பு பரப்புரையையும் மீறி காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றது. முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற இராசாசி, பதவியேற்ற ஒரு திங்களுக்குள், சென்னை மாகாணத்தில் உள்ள எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், முதல் மூன்று படிவங்களுக்கு இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக அறிவித்தார். இந்தி கட்டாயத் திணிப்பிற்கெதிராக 26.12.1937 அன்று திருச்சியில், வெளிநாடு வாழ் தமிழரும் பங்கேற்ற ஒரு பெரும் மாநாடு நடந்தது. இம்மாநாட்டில் தான், தமிழுக்கென்று தனியே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைத்திடல் வேண்டும் என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 27.02.1938 அன்று காஞ்சிபுரத்தில் நடந்த அடுத்த மாநாட்டில் இந்தித் திணிப்பிற்கெதிரான பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. சர் பன்னீர்செல்வம், பேரா.

இரத்தினசாமி, திவான் பகதூர் இரட்டைமலை சீனிவாசன், எம்.சி. ராஜா, கான் பகதூர் கலிபுல்லா, கான்சாகிப் காஜாமியான், சீனிவாச சாத்திரியார், உ.வே.சா., பாஷ்யம் ஐயங்கார், திருச்சி சாரநாத ஐயங்கார் போன்ற மேதைகள் அனைவரும் ஒருமித்த குரலில் இந்திக்கெதிராக தமது கண்டனங்களை எழுப்பினர் என்று மா. இளஞ்செழியன் தமது “தமிழன் தொடுத்த போர்” என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். தமிழகத்தை ஆட்சி புரிந்த சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னரது இலச்சினைகளான வில், புலி, கயல் ஆகியவை இடம்பெற்ற ஒரு தமிழ்க்கொடியும் உருவாக்கப்பட்டது.

திருச்சி, காஞ்சிபுரம் மாநாடுகளைத் தொடர்ந்து மாவட்டங்கள்தோறும் இந்தியெதிர்ப்பு மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. அறிஞர் பெருமக்களின் ஆராய்ச்சி உரைகள், சொற்பொழிவுகள், தலைசிறந்த கல்வியாளர்களின் கருத்துக்கள் ஆகியவை இடம்பெற்ற இம்மாநாடுகளில் இந்தித் திணிப்பினால் விளையும் பெருங்கேடு, பொதுமக்களுக்கும் பாமரருக்கும் கட்டிக்காட்டப்பட்டது, பார்ப்பனீய மதத்தைப் பரப்பவே இந்தித் திணிப்பு மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்ற சூழ்ச்சியை மறைமலையடிகள், கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் போன்ற அறிஞரெல்லாம் தோலுரித்துக் காட்டினர். தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழி கட்டாயப் பாடமாக இல்லாத நிலையில், இந்தி கட்டாயப் பாடமாக அறிவிக்கப்பட்ட கொடுமையை மாணவர் உட்பட சமுத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் புரிந்துகொள்ள ஏதுவாயிற்று.

இராசாசியின் கட்டாய இந்தி அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டின் 124 பள்ளிகளில் இம்மொழி கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டது. திராவிட மொழிகளுடன் பெரிதும் வேறுபட்டு நிற்கும் இந்தியைக் கற்பது, தமிழ் மாணவருக்கு எளிதாக இல்லை. வடமொழிப் பயிற்சியைப் பெற்றிருந்த பார்ப்பனருக்கே இந்தி பயிலுவது எளிதான ஒன்றாகும். இந்தியால் ஏற்படும் கல்விச் சுமை, மாணவர்களைத் தேர்வில் தேரல்வியுறச் செய்யும் என்ற உண்மையை அனைவரும் புரிந்து கொண்டனர்.

1937இல், தனித்தமிழ் அறிஞர் மறைமலை அடிகள் அவர்களால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட, “இந்தி பொது மொழியா?” என்ற ஆராய்ச்சி நூல், நிலைமையின் தீவிரத்தைத் துல்லியமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியது. சோமசுந்தர பாரதியார், முதலமைச்சர் இராசாசிக்கு, ஆங்கிலத்தில் 24 பக்க மடல் ஒன்றை அனுப்பினார். இந்தி வேண்டும் என்பதற்கான போலிக் காரணங்களை வன்மையாக மறுதலித்தும், இந்தி வேண்டாம் என்பதற்கான நேர்மையான காரணங்களை வலியுறுத்தியும் இம்மடல் அமைந்திருந்தது.

இம்மாநாட்டிற்குத் தலைமையேற்றது ஆந்திராவைச் சேர்ந்த சர்.கே.வி. ரெட்டி அவர்கள்

ஆவார். தமது தலைமையுரையில், “பெற்றோரும், பிள்ளைகளும் விரும்பினால் இந்தி மொழியைப் படிக்கலாம். அதை நாம் கண்டிக்கப் போவதில்லை. கிரேக்கமொழியானாலும் சரி, சீன மொழியானாலும் சரி, யார் வேண்டுமானாலும் தமக்கு விருப்பமான மொழியைப் பயில அனைவருக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. கட்டாயப்படுத்தி இந்தியைத் திணிக்கும் செயலையே நாங்கள் வெறுக்கிறோம், கண்டிக்கிறோம், எதிர்க்கிறோம்” என்று குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் இரண்டும் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கக்கூடிய கன்டா, ஆங்கிலம், போயர் இரண்டும் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கக்கூடிய தென் ஆப்பிரிக்கா, ஜெர்மன், இத்தாலி, பிரெஞ்சு ஆகிய மூன்றும், தேசிய மொழிகளாக உள்ள ஸ்வீட்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளின் செயல்பாடுகளையெல்லாம் விவரித்து, பல நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் பரவியுள்ள இந்தியாவிற்கு ஒரு பொதுமொழி தேவையே இல்லை என்றும், நிலையான ஒரு இந்தியப் பொதுமொழி கனவுவகில்தான் இருக்கமுடியும்” என்றும் ஆணித்தரமாக தனது வாதங்களை முன் வைத்தார்.

03.06.1938 அன்று கோடம்பாக்கத்தில், மறைமலை அடிகள் தலைமையில் இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டம் நடைபெற்றது. இதேவேளையில் முதலமைச்சர் இராசாசியின் இல்லத்திற்கு வெளியே இந்தித் திணிப்பிற்கெதிராக உண்ணா நோன்பிருந்த பல்லடம் பொன்னுசாமி சிறைபிடிக்கப்பட்டார் என்ற செய்தி வெளியாயிற்று. கோடம்பாக்கம் கூட்டத்தில் பங்கேற்ற பொதுமக்கள் அனைவரும் உடனே ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டு, இராசாசியின் இல்லம் சென்று தங்கள் எதிர்ப்பைப் பேரொலி மூலம் வெளிப்படுத்தினர்.

தந்தை பெரியார், “குடி அரசு” இதழில், “இந்தி வந்துவிட்டது. இனி ஒரு கை பார்க்க வேண்டியது தான்” என்று குறிப்பிட்டு எழுதிய கட்டுரை மக்களின் உணர்வுகளைக் கூராக்கியது. பெரியாரின் அழைப்பை ஏற்று, தமிழ்நாட்டில் படித்தவர், பாமரர், சைவர், கிறித்துவர், முகமதியர், முதியோர், இளைஞர், மகளிர் என்று அனைவரும் பங்கேற்க முற்பட்டனர். 28.05.1938இல் திருச்சியில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், போர் முறைத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. “திருச்சி திட்டம் தீட்டுகிறது . . . திரும்பிப்பார் திருச்சியை . . .” என்ற சொல்வழக்குகளையெல்லாம் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் பெருமிதத்துடன் பயன்படுத்தினர். சென்னை மாநில இந்தி எதிர்ப்பு வாரியமும், மாவட்டம்தோறும் துணை வாரியங்களும் அமைக்கப்பட்டன. செந்தமிழைக் காப்பதற்கென்று நல்ல உடற்கட்டும், கட்டுப்பாட்டிற்கு அடங்கி நடக்கும் பண்புமுடைய நூறு இளைஞர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

1938 ஆகத்து முதல்நாள், இத்தமிழர் படை, முரசு கொட்டிய வண்ணம் திருச்சி உறையூரிலிருந்து புறப்பட்டது. இப்படை 42 நாட்களில், 234

சிற்றுார்களைக் கடந்து, 60 பேருர்களில் தங்கி, 87 பொதுக்கூட்டங்கள் வாயிலாக, தங்களது இந்தி எதிர்ப்பு நோக்கத்தைப் பற்றி மக்களிடம் விளக்கிச் சொல்லி செப்டம்பர் 11ம் நாள் சென்னை திருவல்லிக்கேணி கடற்கரையை அடைந்தது. அவ்வமயம் அங்கு 1,52,000 பேர் திரண்டிருந்தனர். திருச்சியிலிருந்து படை புறப்பட்ட நாளிலேயே திருநெல்வேலியிலிருந்து இன்னொரு படை புறப்பட்டு, அதுவும், சென்னை திருவல்லிக்கேணி வந்து சேர்ந்தது. மொழிப்போருக்கு பெரும்படை திரட்டப்பட்ட குறிப்பு, பாரதிதாசனின், “நல்ல முத்து கதை”யிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

மக்களது இச்சிற்றத்தையும் உணர்வுகளையும் இராசாசி சரியாகக் கணிக்கத் தவறிவிட்டார். பெரியார், சோமசுந்தர பாரதியார், மறைமலை அடிகள் ஆகிய மூவர் மட்டுமே இந்தியை எதிர்க்கிறார்கள் என்று எண்ணி, மக்கள் மீதான அடக்குமுறையை இன்னும் விரிவுப்படுத்தினார்.

திருவல்லிக்கேணி கூட்டத்தில் தந்தை பெரியார் “தமிழ்நாடு தமிழருக்கே” என்று முழங்கினார். வடநாட்டுப் பொருட்களை வாங்குதலைத் தவிர்க்கவேண்டும், புரேக்கிதம் ஒழித்த தமிழ்முறைச் சடங்குகளையே தமிழர் அவரது இல்ல நிகழ்ச்சிகளில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பன போன்ற கோரிக்கைகளெல்லாம் மக்கள் முன் வைக்கப்பட்டன. தொடர்ந்து நடந்த போராட்டத்தில் வீரர்கள் மாவட்டங்களிலிருந்து சென்னைக்கு வந்த வண்ணம் இருந்தனர். பேராட்ட வீரர்கள் சென்னை வந்து சேர்ந்து விட்டனரா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள, “20 சேலை 50 வேட்டி அனுப்பினோமே, வந்து சேர்ந்ததா?” என்று குறிப்பு மொழியில் தகவல் பரிமாற்றம் நிகழ்த்திக் கொண்டனர் என்று இரா. சுப்பையா தமது “நானும் என் திராவிட இயக்க நினைவுகளும்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டள்ளார்.

தமிழ்ச் சான்றோரது அறிவுரைக்கும், இடித்துரைக்கும் சற்றும் செவிமடுக்காத இராசாசி, மொழிப் பேராட்ட வீரர்களைத் தொடர்ந்து சிறைக்கு அனுப்பிய வண்ணம் இருந்தார். சட்டமன்றத்தில், ஜனாப் அப்துல் அமீத்கான், அப்பாத்துரை, கான்பகதூர் கலிபுல்லா, பன்னீர் செல்வம் போன்ற உறுப்பினர்கள், தினந்தோறும் முதலமைச்சரை எதிர்த்து முழக்கம் செய்தனர். லாகூர் “டிரிப்பூன்” இதழும், டில்லி “நேஷனல் கால்” இதழும் இராசாசியின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து கட்டுரைகளை வெளியிட்டன. மக்களாட்சி முறையின் வேரையே காங்கிரசு பறித்தெறிகிறது என்று இவ்விதழ்கள் குற்றம் சாட்டின.

விடுதலை, குடி அரசு, பகுத்தறிவு ஆகிய இதழ்களுக்கு ஆட்சியாளரால் பிணைத் தொகை கேட்கப்பட்டது. இவற்றை அச்சிடும் உண்மை விளக்கம் அச்சகமும், இத்தண்டனையிலிருந்து தப்பவில்லை. பகுத்தறிவு இதழ் நிறுத்தப்பட்டது.

விடுதலை இதழின் பதிப்பாளர் ஈ.வெ. கிருட்டிணசாமி கைதானார். ஆசிரியர் முத்துசாமியின் எழுத்துக்கு அரசு தடைவிதித்து விட்டதால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விடுதலையின் ஆசிரியரானார்.

மொழிப்போரினால் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்ட தமிழ்நாட்டு மகளிர், 13.11.1938 அன்று சென்னையில் ஓர் ஊர்வலமும், மாநாடும் நடத்தினர். திருமதி நீலாம்பிகை அம்மையார் அவர்களது தலைமையில் கூடிய இந்த மாநாட்டில்தான், பெரியாருக்குப் “பெரியார்” என்ற பட்டத்தை அளித்துச் சிறப்பித்தனர்.

05.12.1938 அன்று பெரியார் கைதானார். நீதிமன்றத்தில் அவர் ஆற்றிய உரையிலிருந்து ஒரு சிறிய பகுதியை அவர் மொழியிலேயே இங்கு தருவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

“நான் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியானது காங்கிரசிற்கு விரோதமானது என்றும், காங்கிரஸ் கட்சியினரைக் கவிழ்ப்பதற்காக ஏற்பட்டது என்றும், பார்ப்பனத் துவேஷம் கொண்டதென்றும் கனம் முதல் மந்திரியாரே சட்டசபையிலும் பொதுக்கூட்டங்களிலும் தெரிவித்திருக்கிறார்”.

“இந்த நீதிமன்றம் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டது”.

“தாங்களும் பார்ப்பன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இவை தவிர, இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதில் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் எடுக்கும் அதிர்விர உணர்ச்சி கொண்டிருக்கிறார்கள். அது விஷயத்தில் நியாயம் அநியாயம் பார்க்க வேண்டியதில்லை என்றும், கையில் கிடைத்த ஆயுதத்தை எடுத்து உபயோகித்து ஒழித்தாக வேண்டும் என்றும் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியைத் திடீரென்று வந்து புகுந்த திருடர்க்கு ஒப்பீட்டும் கனம் முதல் மந்திரியார் கடற்கரைப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார். எனவே இந்தி எதிர்ப்பு விஷயமாய் மந்திரிகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் அடக்குமுறையே என்பது எனது கருத்து. அடக்குமுறைக் காலத்தில் இம்மாதிரி நீதிமன்றங்களில் நியாயம் எதிர்பார்ப்பது பைத்தியக்காரத்தனம்”.

“ஆதலால் இந்த நீதிமன்றத்து நியாயத்தில் இந்த வழக்கில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. எனவே, கோர்ட்டாரவர்கள் தாங்கள் திருப்பதியடையும் வண்ணம் அல்லது மந்திரிமார்கள் திருப்பதியடையும் வண்ணம் எவ்வளவு அதிகத் தண்டனையைக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் பழிவாங்கும் உணர்ச்சி திருப்பதியடையும் வரைக்கும் எவ்வளவு தாழ்ந்த வகுப்பு கொடுக்க உண்டோ அதையும் கொடுத்து இவ்வழக்கு விசாரணை நாடகத்தை முடித்துவிடும்படி வணக்கமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்”.

“எவ்வளவு நியாயமான இலட்சியத்தை அடைய

வேண்டுமானாலும் அதற்காகக் கஷ்ட நஷ்டங்களடைதல் என்னும் விலை கொடுத்தே தீரவேண்டும். ஆதலால் அவ்வாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்”.

டாக்டர் தருமம்பாள், தமது மருமகளுடனும், 1, 3 வயதுடைய இரு பேரக்குழந்தைகளுடன் சிறைபிடிக்கப்பட்டார். வேலூரைச் சேர்ந்த துளசிபாய் என்ற பார்ப்பனப் பெண்மணியும் போராட்டத்தில் குதித்தார், சிறையேகினார். மறைமலையடிகளின் இரு மருமகன்களும் தமிழ் மொழிக்காகவும் இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்தும் மலர்ந்த முகத்துடன் சிறைத் தண்டனையை ஏற்றுக் கொண்டனர். சிறையில் உயிர் நீத்த மெரழிப் போராளி தாளமுத்துவின் இணையர் குருவம்மாள் என்ற வீரமங்கை, கணவனை இழந்த ஒரு சில நாட்களுக்குள்ளாகவே தானும் சிறை புகுந்தார். நூற்றுக்கணக்கான தாய்மார்கள் தங்களது பச்சிளம் குழந்தைகளுடன் சிறை சென்றனர்.

காங்கிரசு அரசு 06.12.1938 அன்று பெரியார் அவர்களுக்கு, ஒன்றரை ஆண்டு கடுங்காவல் விதித்து, பெல்காம் சிறைக்கு அனுப்பியது. பெரியார் சிறை சென்ற பின்னர், போராட்டம் மேலும் தீவிரமடைந்தது.

பெரியார் கைதைக் கண்டித்து, நவசக்தி, மெயில், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் ஆகிய இதழ்கள் தலையங்கங்களையும், கட்டுரைகளையும் அச்சிட்டன. தமிழ்நாட்டு இதழ்களன்றி, பூனா “இதவாதா”, கல்கத்தா “அமிர்த பஜார் பத்திரிகா”, அலகாபத் “லீடர்”, நாகபுரி “மராட்டா” ஆகிய இதழ்களும் இராசாசியின் அரசைக் கண்டித்தன. பம்பாய், டெல்லி, லாகூர் ஆகிய தொலைதூர ஊர்களிலும், பெரியார் கைதுக்கு எதிராகக் கண்டனம் எழுந்தது. போத்தன் ஜோசப், பெரியாருக்கு அளிக்கப்பட்ட கடுங்காவல் தண்டனை காட்டுமிராண்டித் தனமானது என்று விவரித்தார்.

பெண்கள் தங்கள் மகவுகளுடன் சிறை ஏகல் தினமும் நடைபெற்றது. நடராசன் என்ற மொழிப்போராளி 15.01.1939 அன்று சிறையிலேயே உயிர்நீத்தார். இந்தத் திணிப்பிற்கெதிரான போரில், முதன் முதலாகத் தனது உயிரையேப் பலியாகக் கொடுத்தவர் இவர்தான். அவரைத் தொடர்ந்து தாளமுத்து என்ற போராளியும் 12.03.1939 அன்று சிறையிலேயே மாண்டார். மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்தால் விடுதலை என்ற நிலையிருந்தும், அதைத்துச்சமென எண்ணி, இவ்விரு போராளிகளும் சிறையிலேயே வீர மரணம் எய்தினர்.

பெரியார் சிறையில் இருந்த நிலையிலேயே, 29.03.1939 அன்று, நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி மாநாட்டில் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பெரியார் சிறை செல்லுமுன்னரேயே எழுதிய உரை, பன்னீர் செல்வம் அவர்களால் மாநாட்டில் படிக்கப்பட்டது.

பெரியாரைத் தொடர்ந்து சிறையிலேயே வைத்திருந்தால் இந்தி எதிர்ப்பு கிளர்ச்சி மேலும்

வலுப்பெறும் என்று அஞ்சிய இராசாசியின் அரசு 22.05.1939 அன்று எவ்வித முன்னறிவிப்புமின்றி விடுதலை செய்தது. மேலும், 07.06.1939 அன்று சிறைவாய்ப்பட்டிருந்த அத்துணைப் போராளிகளும் விடுவிக்கப்பட்டனர். இறுதியாக, மக்களது எதிர்ப்பை சந்திக்க முடியாத காங்கிரசு அரசு 27.10.1939இல் கவிழ்ந்தது. புதிய ஆட்சியில் கட்டாய இந்தியைப் புகுத்துவதில்லை என்ற உறுதிமொழி தரப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, பெரியார் தமது போராட்டத்தை நிறுத்தினார்.

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கவர்னர் ஆட்சியினர் சிறையிலிருந்த அனைத்துப் போராளிகளையும் விடுதலை செய்தனர். ஆனால் கட்டாய இந்தியை நீக்குவதில் அவர் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இராசாசியின் ஆதரவாளர்கள், “கட்டாய இந்தியையாவது, கவர்னர் ஆட்சி ரத்து செய்வதாவது” என்று ஏளனம் பேசினர். “நாங்கள் செய்துவிட்டுப் போன வேலையில் கவர்னர் ஆட்சியினர் கை வைத்தால், கிளம்புவோம் போருக்கு” என்று இராசாசி ஏகடியும் பேசினார். 01.01.1940 நாளுக்கான விடுதலை, “கவர்னர் தமிழரின் மனப்புண்ணை ஆற்றுவாரா அல்லது மீண்டும் போருக்கு அழைக்கிறாரா” என்று கேள்வி எழுப்பிய பின்னரே, தமிழ்நாட்டில் இந்தித் திணிப்பு முழுமையாக விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆயினும் அரசு, 1942இல் மீண்டும் கட்டாய இந்தியை மேலும் அதிக வன்மத்துடன் புகுத்தியது. கிளர்ச்சி மீண்டும் வெடிக்கவே, அரசு தன் முயற்சியைக் கைவிட்டது. 1946இல் ஆட்சியாளர்கள் கட்டாய இந்தியை நடைமுறைப்படுத்த மீண்டும் முயன்றனர். மீண்டும் தோல்வியுற்றனர்.

02.05.1950இல் தமிழ்நாட்டில் மாதவமேனன் என்பவர் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது, மீண்டும் இந்தி கட்டாயப் பாடம் என்ற அறிவிப்பு வெளியானது. ஆனால், கடந்த காலத்திலிருந்து விழிப்புணர்வு பெற்றிருந்த மக்கள் கிளர்ந்தெழவே, இரண்டே திங்களில், அதாவது 18.07.1950 அன்று, இந்த அறிவிப்பு விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

(இக்கட்டுரை எழுத துணை புரிந்த நூல் சுமார் எழுபது ஆண்டுக்கு முன்னர், திரு. மா. இளஞ்செழியன், எம்.ஏ. அவர்களால் எழுதப்பட்டு வெளியான “தமிழன் தொடுத்த போர்” என்ற நூலாகும். இந்நூலுக்கு அணிந்துரை அளித்துள்ள பெரியார் அவர்கள், “இந்தப் புத்தகம், இதைப் படித்துப் பார்க்கிறவர்களுக்கு, இந்தி எதிர்ப்பு போரைப் போல, உடனே ஒரு போராட்டம் ஏற்படாதா, நமக்கும் அதில் ஒரு பங்கு கிடைக்காதா என்கின்ற ஒரு ஆத்திரத்தையும் ஆவேசத்தையும் உண்டு பண்ணத்தக்கதாய் இருக்கின்றது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பெரியாரின் சொற்கள், இன்றைய அரசியல் சூழலுக்கும் பொருத்தமாக இருப்பதை எண்ணி நம்மால் வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை).

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

பெரியார் - அம்பேத்கர் - மார்க்ஸ் தத்துவார்த்த ஒன்றிணைப்பு

(ஆ. இராசா அவர்கள் எழுதிய 'பெரியார் அம்பேத்கர்: இன்றைய பொருத்தப்பாடு' நூல் வெளியீட்டு விழாவில் (05.11.2023) இக்கட்டுரையாளர் பேசிய எழுத்து வடிவமாகும்.)

அம்பேத்கர், பெரியார் ஆகிய இருவரிடையேயான இணைப்பு புள்ளிகளை காண முயலும் போது, மார்க்ஸின் சிந்தனைகளையும் ஊடுபாவாக ஆங்காங்கே ஆ.இராசா அவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆகவே இந்த நூலின் தலைப்பில் மார்க்ஸ் இல்லாவிட்டாலும் நூலுக்குள் மார்க்ஸ் இருக்கின்றார் என்பதை தோழர்கள் முதற்கண் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கின்றேன்.

“பெரியார்- அம்பேத்கர் : இன்றைய பொருத்தப்பாடு” என்கிற தலைப்பில் உள்ள ‘இன்றைய’ என்கிற சொல்லை மட்டும் நான் முதலில் எடுத்துக் கொள்கிறேன். திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகப் பெரியார் ஆய்வு மையத்தில் இந்த உரையை ஆ.ராசா ஆற்றிய பொழுது ‘இன்றைய’ என்பது 2008 ஆம் ஆண்டு அன்று அவர் ஒன்றிய அமைச்சர்.

அன்றைக்கும் பார்ப்பன இந்துத்துவ பாசிசம் அபாயகரமானதாக இருந்தது என்று குறிப்பிடுகின்றார். அந்த அபாயத்திற்கு எதிரான, காவி இருளை நீக்குவதற்கான, சாதியற்ற மானுடம் தழைப்பதற்கான இரு விளக்குகளே பெரியார், அம்பேத்கர்; இதனாலே இவ்விருவரும் இன்றைக்கும் பொருத்தப்பாடு உள்ளவர்கள் என்று விளக்குகின்றார். இந்தப் பொருத்தப்பாடு இப்போதும் தொடர்ந்து இருக்கிறது.

அன்றைக்கு இருந்ததை விட இன்றைக்கு காவி பாசிச இருள் இன்னும் கடுமையானதாக மாறி உள்ளது. அன்றைக்கு இந்திய ஒன்றிய அரசியலில், அரசாங்கத்தில் மாநிலங்களின் குரல் ஒலிப்பதற்கு, பார்ப்பனர் அல்லாதவரின் குரல் ஒலிப்பதற்கு ஓரளவுக்கேனும் வாய்ப்புகள் இருந்தன. இன்றைக்கு அந்த வாய்ப்புகள் சுத்தமாக இல்லை. அன்றைக்கும் சரி, இன்றைக்கும் சரி பார்ப்பன-பனியா அதிகாரம் இந்திய சமுதாயத்தில், இந்திய ஆட்சி அமைப்புகளில், அரசியலில் தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றது. இன்றைக்கு அது இன்னும் மோசமாக ஆகி ஒரு

சில குஜராத்தி பணியாக்களின் ஆதிக்கமாக மட்டுமானதாக பாஜக மோடி ஆட்சியில் மாறிவிட்டது.

இத்தகைய சூழலில் பெரியாரின், அம்பேத்கரின் பொருத்தப்பாடு அன்றைக்கு இருந்ததைவிட இன்றைக்கு அதிகமாக உள்ளது. அதன் பொருட்டு இந்த நூல் திரும்பவும் ஒரு அழகான மறுபதிப்பு காண்கிறது. இந்தத் தேவையை உணர்ந்து நூலைக் கொண்டுவந்துள்ள காமரேட் பதிப்பகத் தோழர் பிரபாகரன் அவர்களுக்கு நன்றிகள். பெரியார் - அம்பேத்கரின் தேவைப்பட்டடை நன்கு புரிந்துகொள்ளும் இந்தப் புதிய பதிப்பில் இரண்டு பின்னிணைப்புகள் உள்ளன.

அம்பேத்கரின் - பெரியாரின் இன்றைய தேவைப்பட்டடைப்பற்றி சிந்திக்கும்போது, நம்முன் வந்துநிற்கும் சிக்கல் அம்பேத்கரையும் பெரியாரையும் நேர் முரணாக, எதிரெதிராக நிறுத்திப் பார்க்கும் பார்வைதான். இவ்வாறு அம்பேத்கரையும் பெரியாரையும் முரணாக வைத்து நோக்குவோர் இருவகையினர். முதல் தரப்பினர் நமது எதிராளிகள். அதாவது பார்ப்பன இந்துத்துவ வலதுசாரிகள்.

பார்ப்பன இந்துத்துவ வலதுசாரிகள் அம்பேத்கரை மிகப் பெரிய தேசப்பக்தராக, இந்திய - இந்து பண்பாட்டைக் கொண்டாடியவராக, புதிய பாரதத்தின் மனுவாகச் சித்தரிக்கின்றனர். இவ்வாறு அம்பேத்கரைச் சித்தரிக்கும்போது, பெரியாரை தேசத் தூரோகி, இந்திய - இந்துப் பண்பாட்டு விரோதி, பாரதத்தைத் தூண்டாடும் பிரிவினைவாதி எனத் தூற்றுகின்றனர். அம்பேத்கருக்கு எதிராகப் பெரியாரை நிறுத்தி, இந்த நாட்டில் ஜனநாயக இயக்கங்களுக்கு எதிராக வலதுசாரிகள் போர் புரிகின்றனர்.

அம்பேத்கரையும் பெரியாரையும் முரண்படுத்தி பார்க்கும் இரண்டாவது தரப்பினர் நமது நண்பர்கள். அவர்களில் பெரியார் வழிக்காரர்கள் என்று தம்மைக் கருதிக் கொண்டிருப்போர் பின்வரும் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர். அம்பேத்கர் மதத்தைத் தீர்வாக முன்வைத்துவிட்டார் - பெரியார்தான் முழுமையான பகுத்தறிவுவாதி - நாத்திகர். அம்பேத்கர் இந்திய தேசியவாதி. மையப்படுத்தப்பட்ட அரசை விரும்பியவர். மாநில உரிமையை மறுத்தவர். சமஸ்கிருதம் - இந்தியை ஆதரித்தவர். இப்படியெல்லாம் சிந்திக்கின்றனர். இவர்கள் ஒருவகையினர் என்றால், மற்றொரு வகையினர் அம்பேத்கர் வழிக்காரர்கள் என்று

“பெரியாருடைய நாத்திகத்திற்குப் பின்னால் இருக்கிற சமூகம் சார்ந்த உணர்வும் அம்பேத்கர் உயர்த்திப் பிடித்த மத நெறியும் ஓரிடத்தில் சந்திக்கிறது: அது ஜாதியற்ற சமத்துவம்.”

தம்மைக் கருத்திக் கொள்வோர் பெரியாரை நிராகரிக்கின்றனர். பெரியார் தலித் மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் குறித்து கவலையுறவில்லை. பாரப்பனரல்லாத சாதிகளுக்கு மட்டும் தான் தலைவர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அதிகாரம் பற்றி கவலைப்படாதவர். பௌத்தம் என்கிற மாற்று. வாழ்க்கை முறையை அம்பேத்கர் முன்வைத்ததைப் போல, பெரியார் முன் வைக்கவில்லை. இப்படியும் சிந்தித்துவருகின்றனர்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், பெரியார் வழிக்காரர் என்போர் பெரியார் மட்டுமே சரியான தலைவர், அம்பேத்கர் விமர்சனத்திற்குரியவர் என்கின்றனர். அம்பேத்கர் வழிக்காரர் என்போர் அம்பேத்கர் மட்டுமே சரியான தலைவர், பெரியாரை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று கூறிவருகின்றனர். அம்பேத்கரையும் பெரியாரையும் ஏற்பதற்கில்லை என்று முற்காலத்தில் மார்க்ஸ் வழிக்காரர்கள் பெரும்பாலோர் கூறிவந்தனர். இப்போது ஒருசிலர் கூறிவருகின்றனர். அம்பேத்கரையும் பெரியாரையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மார்க்ஸ் வழிக்காரர்களும் மார்க்ஸ் அளவுக்கு இவர்கள் இருவரும் இல்லை, இருக்கவும் முடியாது என வாதிட்டு வருகின்றனர்.

அம்பேத்கர், பெரியார், மார்க்ஸ் வழியை மொத்தமாக மறுக்கும் எதிராளிகளையும், பகுதிபகுதியாக மறுக்கும் நண்பர்களையும் நோக்கிய தத்துவார்த்த உரையே ஆ.இராசா அவர்களின் இந்த உரை.

மிக வெளிப்படையாக அம்பேத்கர்-பெரியார் ஆகியோரிடையே உள்ள மாறுபட்ட கருத்துப் போக்குகளை, செயல்பாட்டுப் போக்குகளை ஆ.இராசா அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி, விவாதித்து, விளக்குகின்றார். இவ்விரு ஒளி விளக்குகளையும் நாம் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள வழிசமைத்துக் கொடுக்கின்றார். இந்த நூலில் உள்ள அனைத்தையும் இங்கு எடுத்துரைக்க முடியாது எனினும், ஒன்றை மட்டும் இங்கு கூறுகின்றேன். அது அம்பேத்கர்-பெரியார் ஆகியோரிடையே உள்ள அடிப்படையான ஒற்றுமை குறித்து அம்சம்.

“பெரியாருடைய நாத்திகத்திற்குப் பின்னால் இருக்கிற சமூகம் சார்ந்த உணர்வும் அம்பேத்கர் உயர்த்திப் பிடித்த மத நெறியும் ஓரிடத்தில் சந்திக்கிறது: அது ஜாதியற்ற சமத்துவம்.”

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கவிதை

து.பா.பரமேஸ்வரி

வழித்தம்

நீ சொல்லித் தானே வரைய ஆரம்பித்தேன்...
கீழிருந்து சுழி தேடி..
ஒரு புள்ளி நோக்கி நகர்ந்தது தூரிகை..

மேல் கோடு அங்கொன்றும் இங்கொன்றாமாக நீட்டி அப்புறப்படுத்தும் போது. பின்னாலிருந்து வேறொரு வளைவு எனதருகே அமர்ந்து கொண்டது..

அதையும் தாண்டி இதையும் இழுத்துப் போனதில் ஒரு வட்டமும் ஒரு சதுரமும் ஜோடி சேர்ந்தது..

ஆற அமர்ந்து முழு சட்டகத்திற்குள் ஒருவழியாக என்னை முடித்துக் கொண்டேன்...

எங்கு சுழியிட்டேன் என்றுதான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். காட்டித் தந்ததென்னவோ உனது கண்டும் சிறுத்த விரல்.. படம் முழுதும் சுற்றி விட்டேன்...

தொலைந்த இடம் திரையில் படவில்லை.. துவங்கிய புள்ளியில் மறுபடி சேர்த்துவிடு எனது தூரிகையை.. ஒரு முறையேனும் வந்த தடத்தைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும்...

முறைவையில் முதல்நிலை

05.01.1947-இல் பொதுநலம் ஏட்டில் 'விடியாவிடுதலை விடிவ தெந்நாள்?' என்னும் பாடல் பாரதிதாசனால் இயற்றப்பட்டது. 'நாள் மலர்கள்' எனத் தொகுப்பாக வந்த நூலிலும் இப்பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது.

விடுதலைப் போராட்டம் நிகழ்ந்த காலக்கட்டத்தில் பாரதிதாசனால் எழுதப்பட்டது. இப்பாடலில் இந்திய விடுதலைப் போராட்டப் போராளிகளின் வரிசையை நிரல்படுத்திப் பாடும்போது வ.உ.சியைத்தான் முதலிடத்தில் சுட்டிப் பாடுகிறார். வ.உ.சி., வாஞ்சி, வ.வே.சு., பாரதி / போன்ற கிளர்ச்சியின் புரட்சியாளர்கள் / மானம் மிகுந்த வாழ்வினர், திலகர் / காந்தி, பகத்சிங், சரோஜினி குடும்பம் / ஈ.வே.ரா., சிங்காரவேலனார், ஜீவா, / இன்னும் உயிரை எண்ணாக் கடமையர் / ஆயிரம் ஆயிரம் பேரை அளித்துப் / பெற்ற விடுதலை பித்தர் தம் கையில் சிக்கிக் கொண்டது! திராவிடம் அழியும்! / இருந்தும் இந்திய விடுதலையைப் பாரதிதாசன் நம்பவில்லை. அறியாமையும் செருக்கும் கைக்கோர்த்து அரியணை அமர்கையில் அண்ணலே ஒதுங்கினார்.... மக்களுக்குள்ள சிக்கலறுக்காமல் / எல்லாருக்கும் எல்லாம் என்னும் உரிமை / சொல்லால் செயலால் தொடவும் எண்ணிடார் / இரவில் வாங்கும் இந்திய விடுதலை / என்று விடியுமோ யார் அறிகுவரே / என்றார் (நாள் மலர்கள், வெளிவந்த ஆண்டு - 1978).

விடுதலையை ஒட்டிய ஒன்றிய அரசின் தலைமைப் பொறுப்புகளில் (14 பொறுப்புகள்) பிரதமர், குடியரசுத் தலைவர், உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி, தேர்தல் ஆணையம், தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் போன்ற தீர்மானிக்கும் அதிகாரத் தலைமைப் பீடங்களில் பார்ப்பனர்கள் தங்களுக்குள்ளாகவே கடும் போட்டியை உருவாக்கிக் கொண்டு மற்றவர்களை அதிகார விளிம்பை நோக்கித் துரத்தினார்கள். இதில் வ.உ.சி. போன்ற பழைய சுதேசி வீரர்களும் தமிழகத்தின் புதிய அதிகாரமையமாகிய ராஜாஜியால் புறமொதுக்கப்பட்டுச் சமூகப் பொருளியல் நிலையில் நம்பமுடியாத வீழ்ச்சியை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

அந்தப் புள்ளியில் அவர்களுடைய பணியை மக்களின் பொது நினைவில் (Common memory) தக்க வைக்கச் செய்தது பாரதிதாசனின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் மட்டுமே. இவற்றிற்கு நெடுநாட்களுக்குப் பின்னே திராவிட இயக்கத்திடம் ஆட்சியை இழந்த பின்னே காங்கிரசு தன்னுடைய மறு வாய்ப்பை

நோக்கிச் சுயநலமான கோணத்தில் வ.உ.சி. போன்ற வீரர்களை மீள் நினைவுக்குக் கொண்டுவந்தது. அதுவே கப்பலோட்டிய தமிழன் போன்ற காங்கிரசு ஆதரவு வெகுசனசினிமா. அதில் திராவிடச் சினிமாவின் தமிழ் வளத்திற்குப் பதிலடி கொடுக்கும் விதமாக வ.உ.சியின் வழக்குரைஞர் வாத்தத்தின் முன் நிறுத்தப்பட்டது.

அவர் வாழும் காலத்தில் காங்கிரசு இத்தகைய எந்தத் தன்மையிலும் அவரை மதிப்புயர்வு செய்த வரலாறு இல்லை. அவருடைய பிந்தைய காலக் கண்ணோட்ட மாற்றங்கள் பற்றியே அந்த வரலாற்றுப் படத்தில் இல்லை. இப்பின்புலத்தில் பாரதிதாசன், வ.உ.சி. பற்றி படைத்துள்ள ஆக்கம் சிறப்பானது என்பதை உணர வேண்டும். பெரியார் இயக்கம் கணித்தது போலவே தேசவிடுதலை எந்தச் சமூக விடுதலையையும் முன் எடுக்காமல் உயர்குடிகளின் நலன்களோடு முழுமையாக நிறைவடைந்து நிலைப்பெற்றதையும் பெரியார் முன்பே கணித்ததைப் போலவே வ.உ.சி. போன்றோரின் அரசியல் 'சகம்' வரலாற்று அபத்தமாகிப் போன கொடுமையையும் பாடலாக்கினார் புரட்சிக்கவிஞர்.

தரகு முதலாளிக் கட்சியேற்காததைத் தனியொருவர் ஏற்றார்

மாவீரன் வ.உ.சிதம்பரன் (தமிழ்நிலம், 1.8.49) எனும் தலைப்பிலேயே பாரதிதாசன் பாடல் புனைந்தார். கடல் வழியில் நமது நாட்டுச் செல்வம் கொள்ளை போனபோது அதைத் தடுத்து நிறுத்தக் கப்பல் விட்டவர் வ.உ.சி. தூத்துக்குடியுடன் குடிமை காத்தவரும் அவரே. பாரதி உள்ளிட்ட இந்தியத் தேசியத்தலைவர்கள், வீரர்கள் எல்லோரும் வ.உ.சி. யின் சிந்தனைக்கே செவி கொடுப்பவர்கள். பாரதியின் மரியாதைக்குரிய அரிய அம்மான் வ.உ.சி. உரிமை நாட்டில் தலைநிமிர்தல்; தெற்கே அணிதிரட்டல் என உடல், பொருள், ஆவியைத் தந்தவர் மானவீரன் வ.உ.சிதம்பரனார். படுகொலை வழக்கு நூறு பாய்ச்சினர்; சிறைபட்டல்; சிறையில் கல்லுடைத்தல், செக்கிழுத்தல் எனப்பல கொடுமைகளை ஏற்றவர் சிதம்பரப்பெரியோன். திண்ணையில் பார்ப்பனர்கள் / தெருச்சோறுண்டுவகை பூப்பார் / கீழ்ப்பட்ட சிறையிலிருந்து / மடங்கலாய் வந்தான்; ஆனால் / ஆரிய மடியில் வாழ்ந்தோர் / அட்டவோ சிதம்பரத்தை / அணுகிடக்கூசினார்கள் / காங்கிரசும் அக்கட்சிக்குள் இருந்த பார்ப்பனர்களும் சிறையிலிருந்து வெளிவந்த சிதம்பரத்தை ஆதரிக்கவோ அரவணைக்கவோ இல்லாது புறக்கணித்ததைப் பாவேந்தர் நுட்பமாகப் பாடுகிறார். பரங்கியன் கரண்டற்குப்பின் வென்றி என்றுவப்பதெல்லாம் வெற்று வேட்டுரிமையாகும் என்பதே பாரதிதாசனின் பார்வையாகும்.

சனாதனம் தேக்க நிலையின் தேற்றம்

செல்வக்குப் பெற்ற வழக்குரைஞர்களாக ஆகிய விஜயராகவாச்சாரியார், சீனிவாச ஐயங்கார், வெங்கடரமண ஐயங்கார் இன்னும் பலர் பார்ப்பனியக் குடிமைப் பண்பாட்டையே காங்கிரசின் சமூக, அரசியல் பண்பாடாக உருமாற்றம் செய்து கொண்டிருந்த போது வ.உ.சி. எனும் வழக்குரைஞன் அதுவரை அடையாளப் பற்றுறுதி கொண்டிருந்த சைவத்தில் இருந்து தளர்த்தி, குறளை நோக்கியும் நீதிக்கட்சி, சுயமரியாதை இயக்கம் போன்ற இயக்கங்கள் முன்வைத்த கருத்துகளை நோக்கியும் அணுக்கமாக நடைபோடத் தொடங்கினார். காங்கிரஸ் மிதவாத, தீவிரவாத முகாம்களின் மோதல் காங்கிரஸ் வரலாறு எழுதும் குழுக்களால் விடுதலைக்குப் பிந்தைய பாடத்திட்ட நூல்களுக்கு என உருவாக்கப்பட்ட பதப்படுத்தப்பட்ட சொற்களே மிதவாதப் பிரிவு, தீவிரவாதப் பிரிவு எனும் சொல்லாடல்கள் ஆகும். உண்மையில் மராட்டிய பேஷ்வா பிராமணர்களின் - இந்து ராட்டிரத்தை மீளருவாக்கம் செய்தலும் இசுலாமியர்கள் அயலவர்கள் என்று சித்தரிப்பதுமாகவே அவர்கள் இங்கிருந்து அகற்றப்படவேண்டும் (அ) தனித்தேசம் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அரசியல் சித்தாந்தத்தின் குறுங்குழு வடிவமே காங்கிரசின் தீவிரவாதப் பிரிவாகும்.

மிதவாதப் பிரிவு என்பது இசுலாமியரில் இந்தியக் குடியுரிமையை மறுக்காத பேஷ்வா பிராமணியத் தலைமை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத ஆனால் அனைத்து மொழி இனங்களில் சேர்ந்து வாழும் நவீன பிராமணியத்தை உகந்த நிலைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஒரு கருத்து முதல்வாதப் பன்மைத்துவமாகும். இந்த வரலாற்றுப் போக்கை, புதிய மாற்றத்தைப் பெரியாரும் அவர்தம் இதழின் (குடியரசு) பங்களிப்பாளர்களும் ஆழ உணர்ந்து அவ்வப்போது விண்டுரைத்து வந்தனர். அதில் பாரதிதாசன் தலையாயவர்.

வரவாறெழுதியலால் விடுதலை நந்தவர்

அதுவரை வ.உ.சிக்கு இருந்த சுதேசிக் கப்பல் ஓட்டும் நிறுவனத்தைக் கட்டி எழுப்பிக் கைப்பொருள் இழந்து கடுஞ்சிறை அடைந்துபட்ட அவலத்தின் அடிப்படையிலான காங்கிரஸ் உருவாக்கிய படிமத்தைத் தவிர்த்து முற்றிலும் புதிதான வரலாற்றுப் படிமத்தை வ.உ.சிக்கு வழங்க தமிழ்க் கலை மரபு பிரதிநிதியாகப் பாரதிதாசன் முனைப்புக் காட்டினார். வ.உ.சியை மறுவார்ப்புச் செய்வதில் அதுவரை வரலாற்றுக்குத் தெரியாது இருந்த மொழியினைப் பற்றுதல், சமயஞ்சாராமை அடியொற்றிய மக்கள் நலவாழ்வு பற்றிய அக்கறை போன்றவற்றைப் புரட்சிக்கவிஞர் குவிமையப் படுத்தினார். காந்தியின் வருகையோடு தீவிரவாத முகாம் வீழ்ந்துபடுதல், தனி அமைப்பாக வீறுகொண்டு எழத் தொடங்குதல் (இந்து மகாசபை,

ஆர்.எஸ்.எஸ்) காந்தியின் தலைமையிலான காங்கிரசின் மீது வ.உ.சி. போன்றோருக்கு ஏற்பட்ட கசப்பு என்கிற அனுபவத்தைப் பெரியாரியக்கம் உருவாக்கித்தந்த காங்கிரஸ் பார்ப்பன - பனியா என் போருக்கே விடுதலை என்னும் கண்ணோட்டத்திலிருந்து புரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்த விடுதலை உள்நோக்கங்களை விளங்கிக் கொண்டார் பாரதிதாசன். அப்புரிதலில் இருந்து வ.உ.சியின் வீழ்ச்சியை ஒரு பாட்டுடைத் தலைவனாக்கிப் பாக்களை ஆக்கினார் / தமிழை அழிக்கும் மொழியைத் / தறுதலையின்கைக் கழியைத் / தமிழ்க்கு வரும் பழியைப் புறம் / தள்ளக்கொடுத்தான் விழியை மகன் / தரைக்கெல்லாம் ஒரு வழியைத் / தந்தான் என் சொல்வேன் மகிழ்வை! / வ.உ.சி. போல் வீரன் வல்ல / வாஞ்சியைப் போல் தீரன் / பாரதி போல் சூரன் எம் பள்ளிக்குள்ளே மாறன்-போர்ப் படையில் சேர் தமிழ்ப்பேரன் வெற்றி படைத்தான் சங்கக்கீரன் / இப்பாடல் 'பெற்றவன் மகிழ்வு' (சுன்றப் பொழுதின் என்ற குறளின் தொனிப் பொருளை இந்த தலைப்பில் காணலாம்) எனும் பாவேந்தரின் பாடலாகும். பாட்டுத் தொகையில் காலத்தால் முந்தைய பாணர்களின் பாடலடிகளைக் காலத்தால் பிந்தைய அவைக்களப் புலவர் அடிக்கருத்துருவாக்கமாக உள்வாங்கிச் செய்யுள்களாக யாத்திருப்பதைக் காணமுடியும்.

இதற்குள் ஒரு கலை மரபுத் தொடர்ச்சியையும் ஏடேறா மாந்தரின் வாழ்வை வரலாற்று உருவாக்கத்திற்குள் கொண்டு வருவதை விரித்துரைத்தார் செவ்வியல் இலக்கிய அறிஞர். விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் (1936) பிறந்த வ.உ.சியின் மரணத்தை அடிக் கருத்தாக ஆக்கிக் கொண்டு 1965-இல் மொழிப்போரின் போது உயிர்க் கொடை அளித்த பெயர் தெரியா இளைஞர்களின் வாழ்க்கைப் பாட்டைக் கவிஞர் நிகழ்காலக் கவிப்பொருள் ஆக்குவதைக் காண முடிகிறது. கலைமரபுத் தொடர்ச்சி (யாப்பு, அணி, தொன்மை, வண்ணம்) வரலாற்று உருவாக்கும் இவற்றில் வ.உ.சி. என்னும் அடிக்கல்லை நிறுவுவதைக் காண்க (வெறும் உவமை அல்ல). விடுதலை பெற்று சுதேச அரசு அமைத்துச் சுதந்திரமாக உண்மைப் போராடிகளைக் காங்கிரஸ் மறந்து விட்ட ஒரு மயான வெளியில் வ.உ.சி.க்கு ஒரு நடுகல்லை நிறுவினார் பாரதிதாசன்.

1956இல் தேனருவியில் வெளிவந்தது நாட்டுக்குத் தொண்டு எனும் பாவேந்தரின் இப்பாடலாகும். நாட்டுக்குத் தொண்டு / நமக்கு மகிழ்ச்சி / நடக்கட்டும் போர் என்றான் / வாழ்க சிதம்பரன் பேர் / கேட்டுக்கும் வெள்ளையர் நீட்டுக்கும் துப்பாக்கி / வேட்டுக்கும் வெஞ்சிறை வீட்டுக்கும் அஞ்சாமல் நாட்டுக்குத்தொண்டு / வீட்டுக்கு வீடு விளக்கேற்றினான் எங்கும் / விடுதலை உணர்ச்சி உண்டாக்கினான். / கூட்டுத்தொழில்களும் ஆக்க வேலைகளும் / குற்றமென்று சொன்ன கொடியர்க்கும்

அஞ்சாமல் / நாட்டுக்குத் தொண்டு / காந்தி தலைமையின் நேர்வுக்குப் பிறகு பொதுத்தொண்டு என்பது ராட்டை நூற்றல், உபவாசம் இருத்தல், ஒத்துழையாமை என்று எதிர் தர்ப்பை வருத்தாமல் தன்னையே தானே வருத்திக்கொள்ளுதல் (அகிம்சை) என்ற போக்கிற்கு மாறாகத் தன்னை அழித்து எதிரியைக் கலங்கடிக்கச் செய்து விடுதலைப் போராட்டம் என்பதை அதன் உண்மையான பொருளில் நிர்மாணிக்க முயன்ற வ.உ.சி.யின் செயல் போக்கே பொதுத்தொண்டு என்பதற்கு உரைகல்லாய் இருக்க இயலும் என்பது இயக்கவாதப் பாவலர் பாரதிதாசனின் நோக்காகும்.

வ.உ.சி.யின் வேகமும் துல்லியமும் அமைப்பால் உள்வாங்கப் படாமல் அவரை அமைப்பை மிஞ்சிய அதிதிவிராக அன்றைய காங்கிரஸ் அடையாளப்படுத்த விரும்பியது. கூட்டுத் தொழில்களும் ஆக்க வேலைகளும் குற்றமென்று சொன்ன கொடியார்க்கும் அஞ்சாமல் என்னும் பாடலடி கூட்டாண்மை + பங்குதாரர் (Share holders) என்கிற நிலையை முன்னிறுத்தி அதை அழிக்க எண்ணிய பிரிட்டிசாரை எதிர்க்கிறார் புரட்சிக்கவிஞர். இந்த நிகழ்வு காலத்தால் பல ஆண்டுகள் முன்னே நடந்தது என்ற போதும் நிகழ்காலத்தில் (1956) காங்கிரஸ் வரலாற்றுமுதியல் குழுவால் புறக்கணிக்கப்பட்டே வந்தார் என்கிற ஒரு யதார்த்தத்திற்குப் பாரதிதாசன் வழங்க விரும்பிய விமரிசன யதார்த்த மறு ஆக்கமே இப்படைப்பின் சாரம் என்று கொள்ளலாம்.

வ.உ.சிதம்பரனார், 1906-இல் வெள்ளைப் பேராதிக்கத்திற்கு எதிராகச் 'சுதேசி ஸ்டீம் நேவிகேஷன் கம்பெனி' (கப்பல் கம்பெனி) ஒன்றைத் தொடங்கினார். அதனால் அவர் அடைந்த இன்னல்கள் சொல்லில் அடங்கா! அவருடன் நெருங்கிய நட்பு கொண்டோர் பலரும் ஆங்கில அரசின் கண்காணிப்புக்கு உள்ளாயினர். எனினும் அஞ்சா நெஞ்சரம் கொண்ட நாவலர் பாரதியார், வ.உ.சி. தொடங்கிய கப்பல் கம்பெனியின் செயலர் பொறுப்பை ஏற்றுத் திறம்பட நடத்தினார். வ. உ.சி. எவரிடமாவது கப்பல்களின் எண்ணிக்கை பற்றிக் கூறும் போது, "எஸ்.எஸ்.பாரதி என்னும் தமிழ்க் கப்பல் ஒன்று உண்டு; அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்பார் எனின் நாவலர் பாரதியார் மீது அவர் கொண்டிருந்த மதிப்புப் புலனாகும் (எஸ்.எஸ். என்பது நாவலரின் முன்னெழுத்து; ஆனால் 'ஸ்டீம்ஷிப்' என்ற பொருளில் வ.உ.சி. குறிப்பிடுவார்!). கப்பல் கம்பெனி வளர்ச்சிக்காக நாவலர் பாரதியார் பல இடங்களுக்கும் சென்று ஆதரவு திரட்டினார்.

இதனால் அச்சம் கொண்ட ஆங்கிலேய அதிகாரிகள், நாவலர் பாரதியாரை அழைத்துக் "கப்பல் கம்பெனிப் பொறுப்பைவிட்டு விலகினால், அரசாங்கத்தில் மிகப்பெரிய பொறுப்பைத் தருவோம்" என ஆசைச் சொற்களைக் காட்டினர். "சுன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க

சான்றோர் பழிக்கும் வினை" (குறள்.656) என்னும் திருக்குறளைத்தன் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தொழுகும் சான்றாண்மை மிக்கவர் ஆதலின், நாவலர் பாரதியார், "சதையைத் துண்டு துண்டாக்கினும் உன் எண்ணம் சாயுமோ? சீவன் ஓயுமோ?" என்று கூறிவிட்டார்: எனினும் இவரது பெயர் அரசாங்கத்து ஐயப்பட்டியலில் 1905 முதல் 1919 வரை இடம் பெற்றிருந்தது! (ச. சாம்பசிவனார், நாவலர் சோமசுந்தரபாரதியார், சாகித்திய அக்காதமி, 1999; 34-35). இத்தகைய சிறப்புடைய சோமசுந்தர பாரதியாரைப் 'பசுமலைத்தமிழன் சோமசுந்தரபாரதி' என்னும் தலைப்பில் பாரதிதாசன் பாடலாக்கினார். 1978-இல் வெளிவந்த 'புகழ் மலர்கள்' தொகுப்பில் இப்பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தக் குறிப்பு காங்கிரசார் எழுதிய எந்த வரலாற்று நூல்களிலோ பாடத்திட்டங்களிலோ இடம் பெற்றதில்லை.

இப்பாடலில் சோமசுந்தரபாரதியின் ஆரிய எதிர்ப்பு, அவரின் தனித்தமிழ்ச் செயற்பாடு குறித்துப் பேசுமிடத்து இந்திய விடுதலைப் போரில் அவரது பங்களிப்பு பற்றியும் சுட்டிப் பாடப்பட்டுள்ளது பாரதிதாசனால், இந்திய நாட்டுரிமைக்கும் விடுதலைக்கும் / ஈழினையற் றெவர்க்கும் மேலாய்ச் / செந்தமிழன் வ.உ.சி. செலுத்தியநற் / கப்பற்குச் செயலா என்காண் / வ.உ.சி.யின் கப்பலுக்குச் செயலாளனாகச் சோமசுந்தரபாரதி திகழ்ந்தார் என்னும் வரலாற்றைத் தனது பாடலில் பதிவு செய்தார் பாவேந்தர். பாரதி, வ.வே.சு., சுப்ரமணிய சிவா போன்றோர் வெளிப்படுத்திய தேசவிடுதலைக்கான மூலத் தூண்டல் வேத, வேதாந்த, புராண, இதிகாச மரபுகளில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டதை அவர்தன் இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் அவர்களைப் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் முன்வைப்புகளிலும் காண்கிறோம். மாறாக, வ.உ.சி., ச.சோ.ப. (நாவலர்) ஆகியோர் வெளிப்படுத்திய நாட்டு விடுதலைப் பற்றுக்கான அகத்தூண்டல் அவர்தம் தாய்மொழி இனப்பற்றுதலிலேயே உறைந்துள்ளது என்பதும் அதன் அடிப்படையிலேயே அவர்களது வரலாற்றுப் படிமத்தை 'மறுவார்ப்புரு' செய்து சமூகத்தின் பொது நினைவிற்கு மீளவும் வழங்குகிறார். கொண்ட கொள்கையில் உறுதி, மேலிருந்து அழுத்தும், பகை அதிகாரத்திற்குத் துவளாத நெஞ்சரம், தான் வகுத்துக் கொண்ட பாதையில் தளராமல் நடைபோடும் ஊக்கம் போன்றவை தொல்தமிழ் நூல்களின் பயில்விலிருந்து அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டது என்பது அந்த மறுவார்ப்புருவுக்குப் பாரதிதாசன் தருகிற வரலாற்று இயங்கியல் தருக்கமாகும். புலவர் த. கோவேந்தனால் தன் 'பாவேந்தம்' நூலில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட, ஒரு பாடல் வ.உ.சி. குறித்துப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இப்பாடல் பாரதிதாசனால் எழுதப்பட்டதுதானா என்பதிலேயே ஆய்வாளர்களிடையே மாற்றுக்கருத்துகள் உண்டு.

காங்கிரசு சிறுபிள்ளை மசும்பர் 2023

முரண்படுதலில் முழுமை பெறும் முழுச் சுந்தரீர அழிவு

20-ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழியல் உரையாடலில் ஓர் இன்றியமையாத இழையாக முன்னிலை வகித்தது திருக்குறளே. நாட்டு விடுதலை விரும்பிகள் (இந்திய) மொழி, இன் விடுதலை விரும்பிகள் சுயமரியாதையாளர் (தனிநபர் விடுதலை) எனப் பலதரப்பினரும் குறளை ஒட்டியும் வெட்டியும் ஒரு நெடும் உரையாடலைத் தொடங்கினர். அதில் சிதம்பரனாரின் உரை வகுக்கும் போக்கு சமயப் பற்று நிலையில் இருந்து விடுபட்டுச் சமயஞ்சாரா (Secular) நிலை (மணக்குடவர் என்னும் சமணரின் உரைவகுப்பை உயர்ந்ததென ஏற்று, மறுபதிப்புச் செய்யத் துடிப்பது வரை) நோக்கி நகருவதாகவும் மொழிக்குப் புதுவளம் சேர்ப்பதாகவும் காலனியத்தால் சமூகப் பெர்ருளாதார ஆளுமைக் களத்தில் அடித்து நொறுக்கப்பட்டுள்ள தனி ஒரு குடிமாந்தரின் மானிடை ஆற்றலை மீளுருவாக்கம் செய்யும் முனைப்பு முதன்மைப் பட்டிருக்கிறது. அவரது இலக்கிய நண்பர் சுப்ரமணிய பாரதியின் எளிமையாகக் கவிதை செயல் என்ற கண்ணோட்டமும் பழம்பெரும் இலக்கியங்களுக்கு இயன்றவரை தற்காலப் பொருத்தப்பாட்டை வழங்குவதும் அவரது இலக்குகளாக இருந்தன.

எளிமைப்படுத்துதல் என்ற முதல்கூறு மொழிநடையோடும் இலக்கணக் கூறுகளோடும் தொடர்புடையது என நாம் அறிவோம். ஆனால் தற்காலத்தன்மை என்பது அந்தப் புலமைச் செயற்பாடு நிகழும் களத்தின் காலத்தின் தொடர்புடைய சமூகப் பொருளாதார வரலாற்று அரசியலோடு தொடர்புடையது என்று பொருள் கொண்டு, வ.உ.சியின் குறளுக்குத் தற்காலத் தன்மை வழங்கும் பொருள் கோடலை மதிப்பிட்டால் தனித்தமிழ் இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம் ஆகியவற்றின் இன, மொழிப் பெறுபேறுகளை வரித்துக் கொண்டும் ஐரோப்பிய கீழைத்தேயவியலாளர்களின் கண்ணோட்டத்தை வரித்துக்கொண்டும் அவற்றை மேலைத்தேயத்தார் நிர்மாணித்த நீதிமன்றத்தில் சட்டக் கல்வியின் முறையியலோடு எந்த ஒரு பொருளையும் காரணகாரிய ஆய்வோடுப் பகுப்பாய்வுக்குப்படுத்த அவருடைய இற்றைப்படுத்தும் (upgradation) புலமைச் செயற்பாட்டைப் பார்க்க முடிகிறது.

இதில் 'பரபக்கமாக' முந்தைய நண்பர்களாகிய வைதீகர்கள் 'சுபக்கமாக' புதிய நண்பர்களாகிய தனித்தமிழியர், சுயமரியாதையாளர்கள் தொழிற்படுவதைப் பார்க்க முடிகிறது. அந்த வகையில் வ.உ.சியின் திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்துப் பற்றிய கருத்துகள் மீது புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் கருத்துகள் மாறுபட்டு உரையாடல் செய்வதை வரலாற்று நோக்கில் காணவேண்டியுள்ளது.

போராட்ட உணர்வு எனும் பாட்டன் வழிச் செளத்து

பிரிட்டிசாரால் தொடங்கப்பட்டு 'சுதேசிகளிடம்' கையளிக்கப்பட்ட 'காங்கிரசு' அமைப்பு, இரண்டாம்

உலகப்போர் தொடங்கி இந்தியாவுக்கு விடுதலை அளித்து பிரிட்டிசார் விடைபெறும் வரை ஒவ்வொரு பத்தாண்டுகளிலும் கட்டம் கட்டமான மாறுதல்களைச் சந்தித்து வந்தது. அந்தக் கட்டம் கட்டமான மாற்றத்தில் கோரிக்கை மாற்றம், கொள்கை மாற்றம், வெறும் உத்தி மாற்றம், சிலநேரங்களில் அமைப்புத் தலைமையே மாற்றம் என்கிற பலவகை மாற்றங்களைப் பார்க்கிறோம். இதில் திலகரின் தலைமை முடிந்து கோபால கிருஷ்ண கோகலே, காந்தியார் என்று தலைமைகள் மாறுவதற்குச் சர்வதேச நிகழ்வுகள் (தென்னாப்பிரிக்கா) முதல் உள்ளூர் நிலைமைகள் வரை பல காரணிகள் இருந்தன. திலகரின் பேஷ்வாக்களின் தலைமையிலான இந்தூரட்டிரம் என்கிற அதிதீவிர தேசியவாதம் தற்காலிகமாகப் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. காந்தியார் தலைமையேற்பு வழியாக சர்வசமய நல்லிணக்கமும் இந்தியா முழுவதும் முன்னிலை வகித்துவந்து நவபிராமணியத்தின் தலைமையை (வழக்குரைஞர்கள், இதழியலாளர்கள்) அவர் உறுதி செய்து தந்தார். இந்த மாற்றம் பாரதி, வ.வே.சு., வ.உ.சி. போன்ற திலகர் காலத்து விடுதலை உணர்வாளர்களைப் பெரிதும் பாதித்தது. 1920-களில் சென்னை ராஜதானியில் மிண்டோமார்லி மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு ஆட்சியியல் சீர்திருத்தங்கள் வழியாக ஏற்பட்ட இரட்டையாட்சி பகிர்வு வழியிலான நீதிக்கட்சியினரின் ஆட்சியும், சமூக, சமய, பொருளியல் வாழ்வில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திவந்தன. இதன் கூட்டு மொத்தமாக வ.உ.சி. என்கிற இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்ட வீரர் மொழி, இன, மரபு போன்றவற்றிற்கு இணக்கமான தளத்தில் நடைப்போடத் தொடங்கினார்.

ஈ.வே.ரா., திரு.வி.க., ச.சோ.பா. போன்றோருக்கு ஏற்பட்டிருந்த காங்கிரசு கசப்பும், மொழி இனமரபுக்கு அணுக்கமான அவர்களது பயணமும் வ.உ.சி.க்கு அக்கம் பக்கமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. இந்த மொத்த வரலாற்று நிகழ்வுப் போக்கையும், கலைமரபுக் கண்ணோட்டத்தோடு சேர்த்து புரட்சிக்கவிஞர் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

வ.உ.சியின் வாழ்க்கைப்போக்கில் ஏற்பட்டிருந்த ஏற்ற இறக்கங்களை ஓர் அவலக் கதையாகச் சுருக்காமல் அதன் வரலாற்று வேர்களை நோக்கி நடை போட்டார் புரட்சிக்கவிஞர். அதனை ஓர் அடிக் கருத்தாக அமைத்துக்கொண்டு நிகழ்காலச் சமூகத்தில் வெடித்துக் கிளம்பிக்கொண்டிருந்த மொழி, இன உரிமைப் போராட்டங்களை மேற்கொண்ட இளைஞர்களைப் பற்றிய பாடுபொருள்களாக மாற்றினார். வ.உ.சியை என்றென்றும் வறண்டு போகாத வரலாற்றின் நிலத்தடி நீர் ஊற்றாக, தமிழ்ச் சமூகம் உணருமாறு பாரதிதாசன் தன் பாடலடிகளில் வார்த்தெடுத்தார்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

காங்கிரசுச் சிறுசினிவே பிசயப் 2023

போர் முனைகளில் இந்தியாவின் ஆட்டம்

உக்ரைன் போர் முன்னக்கு அடுத்ததாகத் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது காஸாவின் அடுத்த போர்முனை. அடுத்து வரும் காலத்தில் மேலும் போர்முனை ஒன்றோ சிலதோ திறக்கப்படலாம். இது, நிலவி வந்த உலக ஒழுங்கு ஆட்டம் காண்பதைத் தெளிவாகக் குறிக்கிறது. இதனால் நாடுகளுக்கிடையே இது வரை நிலவி வந்த உலக உறவு மாற்றம் காண்கிறது.

இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடி 2017 இல் இஸ்ரேலுக்குப்பயணம் செய்த முதல் இந்தியப் பிரதமரானார். விமான நிலையத்தில் வரவேற்ற இஸ்ரேலியப் பிரதமர் பெஞ்சமின் நெத்தன்யாசுக்கு கைகுலுக்கிய அவர் 'புத்தாக்கத்தின் பிறப்பு' (ground-breaking) என்று அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை வர்ணித்தார். இஸ்ரேலியப் பிரதமரோ 'சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணம்' என்று அந்தச் சந்திப்பை வர்ணித்தார்.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் பின்னரான சேரவியத்-அமெரிக்கா என்ற இரு துருவ உலக ஒழுங்குக் காலத்தில் பாலஸ்தீன விடுதலையைத் தீவிரமாக ஆதரிக்கும் நாடாக இந்தியா இருந்தது. இஸ்ரேலுக்கு எதிர் அரசியலில் இந்தியா தன்னை வைத்துக் கொண்டது. அது உலக அரசியலில் சோவியத்திற்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையிலான தவிர்க்க இயலாத பிணைப்பின் வெளிப்பாடு. இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் நிலைப்பாடு அது.

பாலஸ்தீனியர்களின் விடுதலை குறித்தும் உரிமை குறித்தும் அப்போது இந்தியா என்ன நியாயங்களைப் பேசியதோ அத்தனை நியாயங்களும் இப்போதும் அப்படியே தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தியாவின் நிலைப்பாடு தான் நேரெதிராக மாறி இருக்கிறது. இஸ்ரேல் சென்ற பிரதமர் பாலஸ்தீனத் தலைவரைக் கூடச் சந்திக்க விரும்பவில்லை. இது தான் 'புத்தாக்கத்தின் பிறப்பு'. இந்தத் தலைகீழ் மாறுதல் இந்தியாவுக்கு மட்டும் பொருந்தக்கூடியதல்ல. வேறு பல நாடுகளுக்கும் பொருந்தும். இது தான் உலக ஒழுங்கின் மாற்றத்திற்கான மிகத் தெளிவான கூறுகள். அதனை வரவேற்றுத்தான் இஸ்ரேல் பிரதமர் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணம் என்று பூரித்தார்.

சோவியத் உடைவின் பின் மெல்லென மலர்ந்து

வளர்ந்து வலுவடைந்துவிட்டது இந்திய-மேற்குலக உறவு. ஆனால், உக்ரைன் -ரஷ்யப் போரில் மேற்குலகிற்கு எதிர் நிலைப்பாடாக இந்தியா தன்னை ரஷ்யாவின் பக்கம் வைத்துக்கொண்டது. மேற்குலகோடும் அதன் தலைமை சக்தி அமெரிக்காவோடும் இந்தியா மூலோபாய பங்களி உறவைக் கொண்டிருந்த போதும் உக்ரைன் ரஷ்ய விவகாரத்தில் இந்தியா துணிச்சலோடு ரஷ்யாவின் பக்கம் நிற்கிறது. மேற்குலகின் கசப்பிற்கும் மறைமுக கண்டனங்களுக்கும் ஆளாகியபோதும் இந்தியா தன் கொள்கை நிலைப்பாட்டில் தளம்பலற்று உறுதியாக நிற்கிறது.

இந்த வினோத்திற்கு மறுவனமாக, காலா போர் முனை திறக்கப்பட்ட போது ரஷ்யா பாலஸ்தீனத்தின் பக்கம் நிற்க இந்தியா வரலாற்றுப் பூர்வமாகத் தான் ஆதரித்து வந்த பாலஸ்தீனியர்களைக் கைவிட்டு ரஷ்யாவுக்கிடையேயான தன் உறவையும் தாண்டி இஸ்ரேலின் பக்கமாக மேற்குலகின் மூலோபாயப் பங்களியாகத்தன் நிலைப்பாட்டை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

'அரசியல் என்பது வாய்ப்பு வெளிகளைக் கையாளும் கலை' என்பதற்கிணங்க இந்தியா, ஆட்டம் காணும் இதுவரை நிலவி வந்த உலக ஒழுங்கில் தனக்கான புதிய பாதைகளைத் திறக்கும் முனைப்போடு செயல்படுகிறது. உலக அரசியல் தர்மச் சக்கரத்தில் சுழல்வதல்ல; தந்திரத்தில் சுழல்வது. இஸ்ரேல் மாறி வரும் அல்லது ஆட்டம் காணும் உலக ஒழுங்கில் தன்னை முன்நிலைப் படுத்தும் திட்டத்தோடு காத்திருந்தது. ஒரு கனிவான காலத்திற்காகக் காத்திருந்த இஸ்ரேல் உக்ரைன் போர் முனையின் பின்னான காலத்தைத் தனக்காகக் கனிந்த காலமாக கண்டெடுத்துள்ளது.

சீன அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியப் போட்டி அரசியலில் சீனாவை முடக்குவதற்கான அமெரிக்காவின் மூலோபாயத்திட்டம் கூர்மையானது. அதன் முக்கியமான அம்சம் சீனாவோடு நேரில் பொருதிக்கொள்ளாமல், சீனாவின் எழுச்சியில் நன்மையடையக் கூடிய அதன் உலகளாவிய பங்களி நாடுகளை வீழ்த்திப் பணிய வைப்பது தான். சீனாவுடனான மூலோபாய உறவில் முக்கியமான தரப்பாக இருக்கக் கூடியது இஸ்லாமிய உலகம். உலகின் எரி சக்தி

பிராந்தியமாகவும் கிழக்கு மேற்கு வர்த்தகப் பாதையின் இடைவெட்டாகவும் இருக்கின்ற மத்திய கிழக்கு. இதில் ஈரான் இராணுவ பலத்துடனான பெரும் சக்தியாக இந்தப் பிராந்தியத்தில் இருக்கிறது. மறுபுறம் ரஷ்யா, சீனாவின் எதிராளிகளை அச்சுறுத்தக் கூடிய பங்களித்துவத்தைச் சீனாவுக்கு வழங்கக்கூடியது.

எனவே, சீனாவை முடக்குவற்கான செயற்திட்டத்தில் ரஷ்யாவையும் ஈரானோடு இணைந்த மத்திய கிழக்கு நாடுகளையும் பலவீனப் படுத்தி வீழ்த்துவது மேற்குலகின் தலமைத்துவ நிலைத் தன்மைக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் சீனாவை வீழ்த்துவது அதன் சிறகுகளை வெட்டுவது போலும் சாதிக்கப்பட வேண்டியது என்றே அமெரிக்கா வகுத்துக் கொண்டுள்ளது. இப் பின்னணியில் இந்த இரண்டு போர் முனைகளும் எதனால், யாருக்காகத்திறக்கப்பட்டன என்பது வெளிப்படலை.

இந்தத் தருணத்தைத் தனக்கு வாய்ப்பாகக் கையாளவதற்காகக் காத்திருந்த இஸ்ரேல், காலா போர் முனையைத் தீவிரமாக முன்னெடுத்துச் செல்கிறது. அது ஈரானை நோக்கி முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் மேற்குலகின் ஒரு கண்ணியே ஆகிலும் இதில் இஸ்ரேல் தன் சொந்த நலனை அடைவதற்கே முயற்சிக்கும். தன் சொந்த நலன் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த காத்திருந்த இஸ்ரேலுக்கு இது கனிவான காலம்தான். நிர்ப்பந்தமும் கூட.

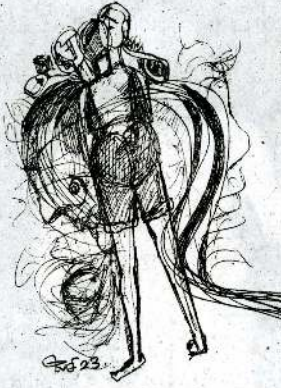
இஸ்ரேல் 'பென் கியூறியன் நீரிணைத் திட்டம்' (Ben Gurion Canal Project) என்ற உலகக் கடல் போக்குவரத்துக்கான ஒருபுதிய திட்டத்தைத் தயாரித்து வைத்திருந்தது. இஸ்ரேல் என்ற நாட்டின் உருவாக்கத் தந்தையும் அதன் முதல் பிரதமருமான பென் கியூறியனின் பெயரில் இத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. சுயெஸ் கால்வாயை பதிலீடு செய்வதே இப்புதிய நீரிணையின் நோக்கம். செங்கடலில் இருந்து இஸ்ரேல் வழியாக காலா நிலப்பரப்பின் ஊடாக மத்திய தரைக்கடலில் திறக்கப்படும் இந்த நீரிணை 260கி.மீ.நீளம்

கொண்டது. காலாவைத் தன் வசம் ஆக்கினாலன்றி இத்திட்டத்தை இஸ்ரேலால் செயல்படுத்தி விட முடியாது.

மேற்கு கிழக்குப் போக்குவரத்தின் வாசலாக இருக்கும் சுயெஸ் கால்வாய் எகிப்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பது. எகிப்து இஸ்லாமிய நாடென்பதாலும், அதன் அமைவிட அரசியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பின் புலம் போன்ற காரணங்களினாலும் சீனாவின் பங்களித்துவ உறவில் நாட்டம் கொள்ளக்கூடிய நாடாகவே எகிப்து இருக்கிறது. அத்தகைய எகிப்திடம் மேற்குக் கிழக்கின் கடல் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடும் அதன் திறவுகோலும் இருப்பது மேற்குலக ஆதிபத்தியத்திற்கு ஆபத்தானது. எனவே மேற்குலகின் அதிகார அரசியலுக்கு சுயெஸ் கால்வாய்க்கு மாற்றீட்டுத் திட்டமான பென் கியூறியன் கால்வாய் அவசியமாக இருக்கிறது. மூலோபாய முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

இஸ்ரேல் இந்தச் சூழ்நிலையைச் சரியாக முதலீடு செய்வதன் மூலம் பல பில்லியன் லாபத்தை இந்தப் பயண வழியின் மூலம் ஈட்டுவதோடல்லாமல் உலக அரசியலில் தவிர்க்கமுடியாத சக்தியாக எழுச்சியடையவும் முடியும். கடல் போக்குவரத்துப் பாதையின் கட்டுப்பாடு என்பது வர்த்தகத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பது. எனவே, அது உலகப் பொருளாதாரத்தின் மீதான கட்டுப்பாடாகவும் அரசியல் அதிகாரத்தின் மீதான கட்டுப்பாடாகவும் வளர்ச்சியடைகிறது.

அத்தகைய ஒரு இடத்தில் இஸ்ரேல் அமர்ந்து கொள்வதன் மூலம் தன்னைத் தவிர்க்கப்பட முடியாத சக்தியாக உலக அரசியலில் நிறுத்த முடியும். அந்த நிலையை எட்டும் போதுதான் மத்திய கிழக்கில் பகையாளிகள் சூழ்ந்த தன் நாட்டிற்கு என்றைக்குமான பாதுகாப்பு வலைப் பின்னலை அரசியல் ரீதியாக உருவாக்கிவிட முடியுமென்று இஸ்ரேல் கணிக்கிறது. காலா மீது தொடுக்கும் போரை "இறுதித் தீர்வு" (final solution) என்று இஸ்ரேல் சொல்வது வெறும் இனப் பிரச்சனை சார்ந்தது மட்டும் அல்ல. மேற்சொன்ன

பசி ருசி

வாங்கி வந்த ரொட்டியின்
விளிம்புக் கடிக்கக் கடினமென
வெட்டி எறிகின்றார்
நால் வசமும் ஒரு சாரார்
அங்ஙனமே வெதுப்பகத்தில்
வெட்டிக் கழிக்கப் பெறும்
ரொட்டித் துக்காணிகளை
கையேந்திப் பெறுகின்றார் மறுசாரார்

கங்கை அணிந்தவனே
பிள்ளை நிலாச் சூடும் பெம்மானே
கொன்றை புனைந்தவனே
பொங்கரவம் பூண்டவனே
வெள்ளெருக்கம் சடை முடியானே
வெள்ளிடை வாகனனே
இமவான் மகளை இட்பக்கம் கொண்டவனே
யாவரையும் சமமாகக் காண்பவனா நீ?

இந்திரப் பெரும்பதம்

தம்மையே தமார்க்கு நல்கும்
தம்மனோர்க்கத் தயையுடன் தந்தனர்
தயக்கம் இல்லாமல் தமக்கேயும் நல்கினர்
தமக்கு உவப்பான ஆதாய அரசியல்
முற்போக்கு சமூகநீதி சநாதன
சார்பினோர்க்கும் பரிந்துரைத்தார்
தன்னாள் வேற்றாள் தரம் ஓர்ந்து
கனிவுப் பட்டியல் காபந்து செய்தனர்
இந்திரப் பெரும்பதம் எமக்குத் தாரார்
என நீங்கள் தளர்ந்தென்ன காரியம்
சுத்த சுயம்பு சொல்லோர் உழவரே
சுட்ட சட்ட சட்டுவம்
கறிச்சுவை அறியுமோ
தன்னல நடுவர்
களையெனக் கருதிப்
பயிர்தான் பிடுங்குவர்
பயிர் என்றே சொன்னோம் யாம்
மயிர் என்றல்ல
இந்திரப் பெரும்பதம் என்பதுமக்கு
இடுகாட்டில் சுடுகாட்டில்
அருளப் பெறுமென அறிவீர் காண்.

இஸ்ரேலின் பாதுகாப்பு நிலைத்தன்மை சார்ந்ததும்
தான். யூத இனப் படுகொலையையும் கிட்லர்
இறுதித் தீர்வு [final solution] என்று சொல்லித்தான்
முன்னெடுத்தார் என்பது இங்கே
நினைவுகொள்ளவேண்டியது.

மேற்குலகு-இஸ்ரேல் பங்காளித்துவக் கூட்டின்
போர் முனையாகத் திறக்கப்பட்டிருக்கும் காலா
போர் முனை தற்செயலானது இல்லை என்பது
மேற் சொன்ன தர்க்கத்தினால்
புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். இது
காலாவில் பேரழிவை நிகழ்த்துவதற்கான எல்லாக்
கெடு நோக்கங்களையும் தேவையாகக்
கொண்டிருக்கிறது. ஆனால்,
ஈரானோபாலஸ்தீனியர்களின் மீதான இஸ்ரேல்
தாக்குதல் அரபு-முஸ்லிம் ஒன்றிணைவைச்
சாத்தியப்படுத்தும் என்று நம்புகிறது. அவ்வாறான
ஓர் ஒன்றிணைவின் மூலம்தான் ஈரானை வீழ்த்தும்
அமெரிக்கப் போர் திட்டத்திலிருந்து தன்னைப்
பாதுகாத்துக் கொள்ள வழிபிறக்கும் என்று அது
எண்ணுகிறது. அதனால் தான் இஸ்ரேல்
மீதானகமாஸ் அமைப்பின் தாக்குதலுக்கு
வளத்துணையாக அது இருந்தது.

இந்தப் போர் முனையில் உலக உறவின் சம
நிலையைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இந்தியா
இருக்கிறது. இதனால்தான் இந்திய உறவை
வென்றெடுக்காமல் இஸ்ரேலால் முன்னகர
முடியாத இடர்ப்பாடு உண்டு. ஆகவேதான்
'சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப் பட்ட திருமணம்'
என்று இஸ்ரேல் பிரதமர் இந்திய உறவைப்
புரிப்புடன் அழைத்தார்.

இந்தியாவை முன்கொண்டு செல்வதற்கான
வெளியுறவுக்கொள்கைக்கு வாய்த்த தருணமாக
இத்தருணத்தை இந்தியக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள்
பார்க்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும்
இடையிலான ஒரு பொருளாதாரப் பாலத்தை
அமைக்க இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையாளர்கள்
முனைகிறார்கள். இதை சவுதி, ஐக்கிய அரபு
அமீரகம், இஸ்ரேல் ஊடாகத்தான் நிகழ்த்தமுடியும்.
அதற்கான திட்டத்தைக் கொண்டிருக்கிறது
இந்தியா. ஐரோப்பியச் சந்தையோடு இந்தியாவை
இணைத்துக் கொள்வதான இந்த
மூலோபாயத்திட்டத்தில் இஸ்ரேல் தவிர்க்கப்பட
முடியாத இடத்தில் இருக்கிறது. அதனால்தான்
இந்தியப் பிரதமர் 'புத்தாக்கத்தின் பிறப்பு' என்று
தன் இஸ்ரேல் வியப் பயணத்தை
விதந்துரைத்தார்போலும்.

புரிந்துகொள்ள முடிவது என்னவெனில், உலகம்
புதிய அரசியல் ஒழுங்கிற்குள் நுழைகிறது. யுத்தமும்
இரத்தமும் இல்லாமல் அது நிகழ்ந்துவிடாது.
ஆனால் யுத்தம் இது வரை இருந்த வடிவத்தில்தான்
இருக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால்
இரத்தமும் உயிர்ப்பலியும் எப்போதும் போலவே
இருக்கும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

காசா:

மனிதாபிமானப் பேரழிவு – மருத்துவ நெருக்கடி – வலிந்த இடப்பெயர்வு

காசா மீதான போரை நிறுத்துவதற்கான முனைப்புகள் சர்வதேச மட்டத்தில் தீவிரமாக இடம்பெறவில்லை. நிரந்தரப் போர் நிறுத்தம் என்ற பேச்சிலிருந்து, 'மனிதாபிமானப் போர்நிறுத்தம்', 'தற்காலிகப் போர்நிறுத்தம்', 'ஒரு மனிதாபிமான வாசலை ஏற்படுத்துவது', 'போர் நடவடிக்கைகளிலிருந்து இடைவேளை' போன்ற சொல்லாடல்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது அடிப்படையில் மிக மோசமான அணுகுமுறை. கண்மூடித்தனமான போரை நடாத்தும் அரசு இயந்திரத்தை இத்தகைய அழுத்தமற்ற, நிபந்தனைகளற்ற கோரிக்கைகள் அசைத்துவிடப் போவதில்லை. மாறாக அதன் மூர்க்கத்தனத்திற்கு முண்டு கொடுக்கவே செய்யும்.

மனித உரிமை, ஜனநாயகம், கருத்துச் சுதந்திரம் போன்றவை தமது உன்னதமான விழுமியங்களாக மேற்கு முன்னிறுத்தி வருகின்றது. ஆனால் அவர்களின் அரசியல்-பொருளாதார - இராணுவ அணுகுமுறைகளில் இந்த விடயங்கள் நேர்மையுடன் பின்பற்றப்படுவதில்லை. அவை முதன்மையாக நலன்சார் ஈடுபாடு சார்ந்தவையாகவும் நலன்சார் சர்வதேச உறவுகள் சார்ந்த (Realpolitik interest - Realpolitik international relations) அணுகு முறைகளாகவும் தான் உள்ளன. நலன்களே அணுகு முறையின் தீர்மான சக்தியாகவும் அதற்கான கருவிகளாக மனித உரிமை, ஜனநாயகம், கருத்துச் சுதந்திரம், நல்லாட்சி போன்ற விழுமியங்கள் கையாளப்படுகின்றன.

இஸ்ரேலுக்கு முண்டு கொடுக்கின்ற சர்வதேசம்

அண்மையில் ஐ.நா பாதுகாப்புச் சபைக்கு ரஷ்யா கொண்டுவந்த போர்நிறுத்தக் கோரிக்கை, வாக்கெடுப்பிப்பிற்கு விடப்பட்டுத் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து ஜோர்டானும் அரபு நாடுகள் சிலவும் கூட்டாக ஒக்ரோபர் 27ஆம் திகதி ஐ.நா. பொதுச் சபையில் உடனடிப் போர் நிறுத்தம் கோரி தீர்மானமொன்றை

எந்த வகையிலும் படைவலுச் சமநிலை அற்ற ஒரு தரப்பு மீதும் நிராயுதபாணிகளான மக்கள் மீதும் பேரழிவுப் போரை நடாத்துவது அப்பட்டமான அரசு பயங்கரவாதம். அடிப்படையில் இது இரண்டு தரப்பிற்கிடையிலான போர் என்ற வரையறைக்குள் பார்க்க முடியாதது. நிராயுதபாணிகளான மக்கள் மீதான முற்றுமுழுதான ஆக்கிரமிப்பு; முற்றுகை, இன அழிப்பினையே இஸ்ரேல் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது.

முன்மொழிந்திருந்தன. ஐ.நா பொதுச்சபையின் தீர்மானத்திற்கும் பாதுகாப்புச் சபையின் தீர்மானத்திற்கும் வேறுபாடுண்டு. பாதுகாப்புச் சபையின் தீர்மானங்கள் கடப்பாட்டினைக் கோருபவை. ஆனால் ஐ.நா பொதுச்சபைத் தீர்மானங்கள் அத்தகையவை அல்ல. அவை ஒரு வலியுறுத்தல் அல்லது ஆலோசனை என்ற அளவிலான பெறுமதியைக் கொண்டவை மட்டுமே. மறுவளமாகச் சொல்வதானால் அவற்றுக்குக் கனதியில்லை, கீழ்ப்படிய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தைக் கொண்டிராதவையாகும். பொதுச்சபைத் தீர்மானமென்பது அடிப்படையிற் செயலுக்குப். போகாத, ஆனால் உலகநாடுகள் என்ன அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டுள்ளன, எந்த நிலைப்பாட்டினை எடுத்துள்ளன என்பதை வெளிப்படுத்துகின்ற 'சர்வதேச அபிப்பிராயம்' என்ற அளவில் அதற்கொரு முக்கியத்துவம் உள்ளது.

சர்வதேசத்தின் இரட்டை அணுகுமுறை

விடுதலைப் போராட்டம், ஆக்கிரமிப்புப் போர், தற்பாதுகாப்பு உரிமை, இன அழிப்பு, போர்க்குற்றம், மனிதத்திற்கெதிரான குற்றம், பயங்கரவாதம் போன்ற சொற்கள் அவற்றின் உள்ளார்ந்த அர்த்தத்துடன் வேறுபாடுகளின்றி எல்லா நாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும் பொதுவானதாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இதற்கு வரலாற்றிலிருந்து பல்வேறு உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். நடப்பு உதாரணமாக ரஷ்ய-உக்ரைன் போர் மற்றும் காசா மீதான இஸ்ரேலின் போர் ஆகிய இரண்டிலும் இச்சொற்கள் எப்படியாகத் தலைகீழ் அர்த்தங்களில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். அமெரிக்காவினதும் அதன் சொற்படி இயங்குவதனூடாக அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தைத் திருப்திப்படுத்தும் ஐரோப்பிய நாடுகளினதும் இரட்டை அணுகுமுறை, இரட்டைத் தன்மையைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

1954 இலிருந்து 2023 வரையான காலப்பகுதியில் 34 தடவைகள் இஸ்ரேலைப் பாதுகாப்பதற்காக அமெரிக்கா ஐ.நா. பாதுகாப்புச் சபையில் தனது வீட்டோ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளது என அல்-ஜசீரா தகவல் வெளியிட்டுள்ளது. கீழைத்தேச நாடுகள் பலஸ்தீனத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களிப்பினும் மேற்கு நாடுகள் அமெரிக்க அழுத்தத்திற்கு எடுப்பவை. ஒன்றில் இஸ்ரேலுக்கு எதிரான - பாலஸ்தீன ஆதரவுத் தீர்மானங்களை எதிர்த்து அவை வாக்களிக்கும் அல்லது வாக்களிப்பிற் பங்குகொள்ளாது விலகியிருக்கும். அமெரிக்காவைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையிலான அணுகுமுறைகளை அவை கொண்டிருக்கின்றன.

ஆக்கிரமிப்புப் பற்றிய மேற்கின் மாறுபட்ட வியாக்கியானம்

உக்ரைன் மீதான ரஸ்யப் போரை ஆக்கிரமிப்பு எனவாக அமெரிக்காவும் மேற்கு நாடுகளும் அழுத்தமாக உரத்துக் கூறி வருகின்றன, உக்ரைனின் தற்காப்பு உரிமை என்ற சொற்பிரயோகங்களோடு போட்டிபோட்டு உக்ரைனுக்கு ஆயுதங்களை வழங்கின. ரஷ்யாவிற்கு எதிரான மிகக் கடுமையான பொருளாதாரத் தடைகள், வணிக விலகல்களை மேற்கொண்டன. உக்ரைனிலிருந்து வெளியேறிய மக்களை அகதிகளாகப் பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கான வதிவிட வசதிகளை மும்முரமாகச் செய்து வருகின்றன. அதற்கு நேர்மாறாக இத்தனை தசாப்தங்கள் இஸ்ரேலின் ஆக்கிரமிப்பிற்கும் கொலனித்துவத்திற்கும் போர்களுக்கும் முகம்கொடுக்கும் பாலஸ்தீன மக்களின் விடயத்தில் காசாவிற்கு எதிரான இஸ்ரேலின் கொடிய போரை நிறுத்துவதற்கு உரிய அழுத்தங்களைக்கூடக் கொடுக்காதிருக்கின்றன. இது பெரும் முரண்.

தமது பூகோள, பிராந்திய நலன்களுக்கு நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ எதிரானவை எனில் விடுதலைப் போராட்டங்களைப் பயங்கரவாதமாகச் சித்தரிப்பார்கள். தம்மோடு நல்லுறவை (அரசியல் - பொருளாதார) கொண்டுள்ள பயங்கரவாத அரசுகளின் ஆக்கிரமிப்புப் போர்களுக்கு ஆயுத உதவிகளை வழங்கவும் அவை பின்னிற்றதில்லை. இதற்கான சமகால உதாரணங்கள் ரஷ்ய-உக்ரைன் மற்றும் இஸ்ரேல்-பாலஸ்தீன விவகாரங்களாகும்.

இன்னும் சற்று விரிவாக விளக்குவதாயின் 2021 உக்ரைன் மீது ரஷ்யா படையெடுப்பினை மேற்கொண்டு உட்கட்டுமானங்களை அழித்து, குடிநீர், மின்சாரம் தடைப்பட்டதை அப்பட்டமான பயங்கரவாதம் என ஐரோப்பிய ஒன்றியம் கண்டித்தது. ஆனால் தற்போது, காசாவின் உட்கட்டுமானங்களை முற்றிலுமாகச் சிதைத்துள்ளது இஸ்ரேல். உக்ரைனுக்கு ஆதரவாக ஒருமித்த குரலிற் திரண்ட சர்வதேச சமூகம் பாலஸ்தீனர்கள் என்று வரும்போது

பாராமுகமாகவே உள்ளது. இரண்டரை ஆண்டுகளில் உக்ரைனில் 550 வரையான குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டனர். இரண்டரைக் கிழமைகளில் காசாவில் 5000 வரையான குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இத்தனைக்கும் பின்னர்கூட போரை இஸ்ரேல் நிறுத்த வேண்டும் என்பதை ஓர் உறுதியான தீர்மானமாகவேனும் மேற்கு முன்வைக்கவில்லை.

காசாவின் மருத்துவ நெருக்கடி

காசாவின் மருத்துவமனைகள், பாடசாலைகள், இடம்பெயர்ந்தோர் தஞ்சம் புகுந்துள்ள இடங்களை இலக்கு வைத்துக் குண்டுவிச்சுத் தாக்குதல்களை நடாத்தி வருகின்றது இஸ்ரேல். இதுவரை 16 க்கும் மேற்பட்ட மருத்துவர்கள், சுகாதாரத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் கொல்லப்பட்டதாக உலக சுகாதார அமைப்பு தெரிவித்துள்ளது. இதுவரை 13000 வரையானவர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் 5000இற்கு மேற்பட்டவர்கள் குழந்தைகள். 10 நிமிடத்திற்கு ஒரு குழந்தை கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. மருத்துவ உபகரணங்கள், நோயாளர் படுக்கைகள், மருந்துகளுக்கான பெரும் பற்றாக்குறையால் காசா மருத்துவமனைகள் செயலிழந்ததை உலக சுகாதார அமைப்பு போர் தொடங்கப்பட்ட சில நாட்களிலேயே எச்சரித்திருந்தது. மயக்கமருந்து இல்லாமல் காயங்களுக்கான அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்படுகிறது. இதில் படுகாயங்களுக்கு உட்பட்டு கை, கால்கள் உட்பட்ட உடல் உறுப்புகள் நீக்கப்படுகின்ற அறுவைச் சிகிச்சைகளும் அடக்கம். இது 2009இல் இறுதி யுத்தத்தின் போது, தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்ட மருத்துவ நெருக்கடிகளையும் அவலங்களையும் நினைவுப்படுத்துகின்றது.

‘மருத்துவமனையின் நிலைமையை விவரிக்க என்னிடம் வார்த்தைகள் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் உடல்கள் பரவியுள்ளன. நோயாளிகள் தரையில் படுத்திருக்கின்றார்கள். குண்டுவிச்சிலிருந்து உயிரைக் காக்கக் கொள் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் மருத்துவமனைகளுள் தஞ்சம் அடைந்துள்ளனர்’ என மத்திய காசாவில் உள்ள அல்-அக்லா மருத்துவமனையின் எலும்பியல் நிபுணரான கலீல் காலிடி தெரிவித்ததாக ஒரு செய்தி அண்மையில் வெளியாகியிருந்தது.

கர்ப்பிணிப் பெண்கள்:

கருச்சிதைவுகள் - முன்கூட்டிய பிறப்புகள்

காசாவிலுள்ள கர்ப்பிணிப் பெண்கள் பெரும் அச்சத்திலுள்ளனர். கருச்சிதைவுகள் மற்றும் முன்கூட்டிய பிறப்புகள் (Premature births) தொடர்பான அச்சம் அதுவாகும். இஸ்ரேலின் குண்டுவிச்சுகள் கருவிலுள்ள சிசுக்களுக்குத் தீங்கினை ஏற்படுத்தும் நிலை தொடர்பாக அங்குள்ள மருத்துவர்கள் மற்றும் குழந்தைப்பேறு நிபுணர்கள் எச்சரித்துள்ளனர். அங்குள்ள

பெரும்பாலான மருத்துவமனைகள் குண்டுவிசித் தாக்கியழிக்கப்பட்டுள்ளன. மருந்துகள் மருத்துவ உபகரணங்களுக்குப் பெரும் தட்டுப்பாடு. இந்நிலை கர்ப்பிணிப் பெண்களை மிகவும் பாதிக்கின்றன. அறுவைச்சிகிச்சைப் பிரவசங்கள் பல மயக்கமருந்து இல்லாமல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இது குழந்தைக்கும் தாய்க்கும் பெரும் உயிராபத்து மிக்க நிலை. இஸ்ரேலிய இராணுவம் பயன்படுத்தும் குண்டுகள் மற்றும் வெடிமருந்துகள் கருவுக்கு தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியவை. காசாவில் வீசப்படும் குண்டுகளில் வெண்பொல்பரலை இஸ்ரேல் பயன்படுத்தியதாக சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை மற்றும் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம் போன்ற மனித உரிமைக் குழுக்கள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளன.

ஐநாவின் மக்கள் தொகை நிதியத்தின்படி, காசாவில் கிட்டத்தட்ட 50,000 கர்ப்பிணிப் பெண்கள் உள்ளனர். நோயாளர்கள் நிரம்பி வழிகின்றதும், மருத்துவப் பணியாளர்கள் பற்றாக்குறையுமுடைய மருத்துவமனைகளில் சராசரியாக நாளாந்தம் 100 வரையான குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. சில மருத்துவமனைகளில், காயங்களைச் சுத்தம் செய்ய வினாகிரி மற்றும் சலவைத் திரவம் பயன்படுத்தப்படுவதாகச் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. ஐநாவின் கூற்றுப்படி, ஒரு நாளுக்குத் தேவைப்படும் அவசர உதவியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மட்டுமே கிடைக்கிறது.

மயக்கமருந்து இன்றி

அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரவசங்கள்

மருந்துகள் மற்றும் உபகரணங்களின் பற்றாக்குறை கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்குப் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. மயக்கமருந்து இன்றி அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரவசங்கள் மேற்கொள்வது பெண்களுக்குப் பல்வேறு பின்-உழல்வு நிலைகளை ஏற்படுத்தும். இஸ்ரேலியக் குண்டுவிச்சுக்களால் ஏற்படும் அதிர்ச்சி, பயம், மற்றும் மன அழுத்தம் காரணமாக காசாவின் கர்ப்பிணிப் பெண்கள் பலருக்குத் திடீர் கருச்சிதைவு ஏற்படுகின்றது என 'International Planned Parenthood Federation' அமைப்பு எச்சரித்துள்ளது. அதேவேளை குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான பெண்களுக்கு மகப்பேறுக் காலத்திற்குப் பல வாரங்களுக்கு முன்னரே (Pre-mature birth) பிறப்பு நிகழ்வதாக 'The New Arab' செய்தி வெளியிட்டுள்ளது. முன்கூட்டிப் பிறந்த குழந்தைகளை உயிர்பிழைக்க வைப்பதற்குச் செயற்கைக் காப்பகத்துள் (Incubator) வைக்க வேண்டியுள்ளது. ஜெனரேட்டர்கள் களுக்கு எரிபொருள் இன்மையினால் இன்குபேட்டர்கள் இயங்காத சூழலும் ஏற்படுவதாக அறியமுடிகிறது.

மருத்துவமனைகள் தாக்கியழிப்பு

ஜெனரேற்றர்களை இயக்குதவற்கான எரிபொருள் இன்மையால் காசாவின் பெரிய மருத்துவமனையான ஷஃபா மருத்துவமனையின்

செயல்பாடுகள்; நவம்பர் 12ஆம் திகதியுடன் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இஸ்ரேலிய இராணுவத்தால் அம் மருத்துவமனை சுற்றி வளைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன. காசாவின் மருத்துவமனைகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ஏற்கனவே மூடப்பட்டுள்ளதாக உலக சுகாதார அமைப்பு தகவல் வெளியிட்டுள்ளது. ஷஃபா மருத்துவமனையிலிருந்து 179 பேரின் உடல்களைக் கல்லறைக்கு எடுத்துச் செல்ல இஸ்ரேல் மறுத்ததால், அனைத்து உடல்களும் ஒன்றாகப் புதைக்கப்பட்டதாக மருத்துவமனையின் பணிப்பாளரை மேற்கோள் காட்டிய தகவல் கூறுகிறது. கொல்லப்பட்ட உடல்களிலிருந்து துர்நாற்றம் வீசுவதாகவும், உடல்களை நாய்கள் தின்னத் தொடங்கியுள்ளதாகவும் அவர் பி.பி.சி. க்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

மருத்துவ நிபுணர் மட்ஸ் கில்பர்ட்டின் வாக்குமூலம்

மருத்துவமனைகளை இலக்கு வைத்து நடாத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள் திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுபவை என்பது ஆதாரபூர்வமானது. 'Democracy Now' ஊடகம் அண்மையில் இரண்டு மருத்துவ நிபுணர்களுடன் கடந்த சில நாட்களுக்கு முன் நடாத்திய உரையாடலில் காசாவின் மருத்துவத் துறை எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் மற்றும் முக்கிய மருத்துவமனைகளிலிருந்து மருத்துவப் பணியாளர்கள், நோயாளர்களை வெளியேற்றாமாறு இஸ்ரேல் உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தமை தொடர்பான தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. காசாவின் அல்-அஹ்லி அல்-அரபி மருத்துவமனையின் எலும்பு அறுவை சிகிச்சையின் தலைவரான மருத்துவர் பாஹுடெல் நைம், இஸ்ரேல் விமானப்படை மருத்துவமனையைச் சுற்றி குண்டுவிசித் தாக்கியுள்ளது என்கிறார்.

மருத்துவமனைகளில் பலஸ்தீன ஆயுதக் குழுக்களின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் தொடர்பான இஸ்ரேலின் குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரமற்றவை என்கிறார். நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக காஸாவில் அவசரகால மருத்துவச் சிகிச்சை நடவடிக்கைகளில் பங்களித்த நோர்வேஜிய மருத்துவ நிபுணர் மட்ஸ் கில்பர்ட்டு (Mads Gilbert) காசா மக்களை அச்சுறுத்தும் பாரிய நடவடிக்கையின் ஒரு பகுதியே இது என்று கூறியிருக்கின்றார். அவர் தற்போது நோர்வேயிலிருந்து புறப்பட்டு எகிப்தில் தங்கியிருக்கின்றார். முற்றுகையிடப்பட்ட காசா பகுதிக்குள் நுழையக் காத்திருக்கின்றார். பாலஸ்தீன மக்களுக்கு உறுதியான ஆதரவை வெளிப்படுத்துவது அவரது நோக்கமாகும். அவர் அதனை மருத்துவ ஒருமைப்பாடு என்று விளக்குகின்றார்.

மருத்துவர் கில்பர்ட்டு 1981இலிருந்து பாலஸ்தீனத்தில் அவசர மருத்துவப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருபவர். 2006, 2009, 2012, 2014 காலப்பகுதிகளில் காசா மீது இஸ்ரேல்

தாக்குதல்களை மேற்கொண்ட போதும் அங்கு பணிபுரிந்தவர். உயிர்காக்கும் அவசர சிகிச்சைகளில் முக்கிய பங்களிப்பினைச் செய்தவராவார். தற்போது நோர்வே அரசாங்க அநுசரணையுடனான அவசர மருத்துவக் குழுவுடன் காசாவிற்குள் நுழைவதற்காக (அனுமதிக்காக) எகிப்தின் கெய்ரோவில் மூன்று வாரங்களுக்கு மேலாகத் தங்கியிருக்கின்றார். இவர் காஸாவைப் பற்றிய பல புத்தகங்களையும் எழுதியுள்ளார். *Eyes in Gaza* மற்றும் *Night in Gaza* அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க புத்தகங்களாகும். அல்-குத்ஸ் மருத்துவமனையை விட்டு உடனடியாக வெளியேற்ற வேண்டும் என்ற இஸ்ரேலிய உத்தரவு குறித்தும் தமது மருத்துவர்களையும் ஊழியர்களையும் அங்கிருந்து வெளியேற்ற முடியாது என்ற உலக சுகாதார அமைப்பின் மறுப்புக் குறித்தும் 'Democracy Now' கேள்வி எழுப்பியபோது, பின்வருமாறு அவர் பதிலளித்தார்: '2023 ஆம் ஆண்டில், மருத்துவமனையைக் குண்டு வீசி அச்சுறுத்தும் ஓர் அரசுபடை இருக்கின்றமை என்பது முற்றிலும் அபத்தமானது. மருத்துவமனைகள் மீது குண்டு வீசுவதும் ஆயிரக்கணக்கில் குழந்தைகளைக் கொல்வதுவும் போர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. காசாவில் உள்ள பாலஸ்தீனிய சிவில் மருத்துவமனைகள் மீதான இத்தகு அச்சுறுத்தல்கள் மிகவும் மோசமானவை. சர்வதேசச் சட்டத்திற்கு சட்டவிரோதமானது என்பது ஒருபக்கமிருக்க, இது ஆயிரக்கணக்கான நோயாளிகள் மற்றும் ஊழியர்களின் உயிருக்குப் பெரும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது. மேலும் நோயாளிகள், மருத்துவர்கள் மட்டுமல்ல பல்லாயிரக்கணக்கான அகதிகள் (அல்-குத்ஸ் மருத்துவமனை: 12 000 அகதிகள், ஷஃபா மருத்துவமனை: 50 000க்கும் மேற்பட்டோர்). மருத்துவமனைகளில் தஞ்சம் புகுந்துள்ளனர். எனவே, இந்த மருத்துவமனைகள் சிச்சைகளைச் செய்யும் மருத்துவ நிறுவனங்கள் மட்டுமல்ல. இவை காசாவில் எஞ்சியிருக்கும் சமூகக் கட்டமைப்பின் மூலத் தூண்கள். ஏனெனில் ஏனைய எல்லா சமூக உட்கட்டுமானங்களும் குண்டு வீசி அழிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகையதொரு பெருநெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் அங்கு மருத்துவர்கள், செவிலியர்கள் உட்பட்ட மருத்துவப் பணியாளர்களை மட்ஸ் கில்பர்ட் இன்றைய வரலாற்றின் மிகுந்த இருண்ட காலத்தில் அவர்கள் தார்பீக நிசைகாட்டிகளாகவும் நம்பிக்கையின் கலங்கரைவிளக்கங்களாகவும் திகழ்கின்றனர்' என்கிறார். காசாவின் மிகப்பெரிய மருத்துவமனையான அல்-ஷஃபாவில் ஹமாஸின் கட்டளை மையம் அமைந்துள்ளதாக இஸ்ரேலிய இராணுவம் கூறிவந்துள்ளமை குறித்துக் கேட்டபோது, 'ஷஃபா மருத்துவமனையில் பாலஸ்தீன எதிர்ப்பியக்கத்தின் கட்டளை மையம் உள்ளதானால் அதற்கான ஆதாரங்களை நேதன்யாகு முன்வைக்கவேண்டும். 2009 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தவகைக் குற்றச்சாட்டுகள்

முன்வைக்கப்பட்டு வருவதை அறிவோம். 2009 மற்றும் 2014 ஆம் ஆண்டுகளில் ஷஃபா மருத்துவமனையை விட்டு வெளியேறுமாறு இருமுறை நாம் அச்சுறுத்தப்பட்டோம். நான் ஷஃபா மருத்துவமனையில் கடந்த 16 ஆண்டுகளிற் பல தடவைகள், மிகவும் பரபரப்பான காலகட்டங்களில் பணியாற்றியுள்ளேன். மருத்துவமனை ஒரு இராணுவக் கட்டளை மையமாக இருந்தால், தான் அங்கு பணி புரிந்திருக்க மாட்டேன்' என்கிறார்.

பாரிய இடப்பெயர்வு - உட்கட்டுமானச் சிதைப்பு

1948இல் இஸ்ரேல் நிறுவப்பட்ட போது, பாரம்பரிய பாலஸ்தீனத்திலிருந்து 750 000 வரையான பாலஸ்தீன மக்கள் ஒன்றரை வருடங்களில் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டனர். தற்போது காசாவின் 2.3 மில்லியன் மக்களில் 1.6 மில்லியனுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது ஐ.நா வெளியிட்டுள்ள தரவு. 1948ஆம் ஆண்டில் வெளியேற்றப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிட்டால் தற்போதைய இடப்பெயர்வு இரண்டு மடங்கிலும் அதிகமாகும்.

காசா நகரம் உட்பட வடக்கு காசாவில் உள்ள பொதுமக்களைத் தெற்கு நோக்கி 'வெளியேறுமாறு' தாக்குதல்களைத் தொடங்கிய ஆரம்ப நாட்களிலேயே இஸ்ரேல் உத்தரவிட்டது. இஸ்ரேலிய இராணுவம் 'வடக்கிலிருந்து தெற்கு நோக்கி வெளியேறாதிருக்கும் முடிவை எடுக்கும் எவரும் பயங்கரவாத அமைப்பிற்குத் துணை போகின்றவராகக் கருதப்படுவர்' என்று துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டது. அரபு நாடுகள், ஐ.நா. நிபுணர்கள் மற்றும் மனித உரிமை அமைப்புகள் இதை வலிந்த இடப்பெயர்வு எனக் கண்டித்ததோடு சர்வதேசச் சட்ட மீறல் என்றும் கூறின. இதுவரை (ஒக்ரோபர் 7ஆம் திகதியிலிருந்து) காசாவில் 25 000 தொன்களுக்கு அடிகமான குண்டுகளையும் வெடிபொருட்களையும் இஸ்ரேல் வீசியுள்ளது. வடக்கு காசாவின் பெரும் பகுதிகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன. இது இரண்டு அணுகுண்டுகளுக்குச் சமமானது என்று தெரிவித்துள்ளது சுவிட்சர்லாந்தைத் தளமாகக் கொண்ட மனித உரிமைகள் அமைப்பான EUN-Med Human Rights Monitor.

எந்த வகையிலும் படைவலுச் சமநிலை அற்ற ஒரு தரப்பு மீதும் நிராயுதபாணிகளான மக்கள் மீதும் இத்தகைய மோசமான தாக்குதல்களை நடாத்துவது அப்பட்டமான அரசு பயங்கரவாதம். அடிப்படையில் இது இரண்டு தரப்பிற்கிடையிலான போர் என்ற வரையறைக்குள் பார்க்க முடியாது. நிராயுதபாணிகளான மக்கள் மீதான முற்றுமுழுதான ஆக்கிரமிப்பு, முற்றுகை, இன அழிப்பினையே இஸ்ரேல் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், நார்வே

பன்னாட்டு நிதியத்தின் வறுமை

வருவாயைக் கூட்ட மதிப்புக் கூட்டல் வரி மற்றும் மானியங்களில் கை வைப்பதின் மூலம் சாத்தியமாக்க இந்த அரசுகள் வற்புறுத்தப்படுகின்றன. அதே சமயம் அந்நிய முதலீடுகள் மற்றும் செல்வந்தர்களின் சொத்துக்களில் கை வைக்காமல் இருப்பதையும் உறுதி செய்கின்றன.

பன்னாட்டு நிதியமும் (IMF) உலக வங்கியும் தங்களுடைய வருடாந்திரக் கூட்டங்களை கடந்த அக்டோபர் 9லிருந்து 15 முடிய மொரோக்காவின் மாரகேஷ் நகரத்தில் நடத்தி முடித்திருக்கின்றன. 190 நாடுகளின் நிதி அமைச்சர்கள் மற்றும் அவைகளுடைய மத்திய வங்கிகளின் கவர்னர்கள் பங்கேற்ற இந்தக் கூட்டங்களில் உலகப் பொருளாதாரத்தைப் பீடித்திருக்கிற நெருக்கடிகளைக் குறித்த ஆய்வுகளும் பரிசீலனைகளும் விவாதப் பொருளாயின.

இந்தக் கூட்டங்களுக்கு முன்னதாக பன்னாட்டு நிதியத்தின் தலைமைப் பொறுப்பிலிருக்கும் திருமதி கிறிஸ்டலை ஜார்ஜிவா அவர்களின் அக்டோபர் 5ஆம் தேதிய உரைதான், இந்தக் கூட்டங்களின் முக்கிய பேசு பொருளானது. அந்த உரையில் அவர் உலக உற்பத்தி கடந்த 2020லிருந்து தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சிக்கல்களினால் 3.6 டிரில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள் அளவிற்கு சரிவு/நஷ்டம் அடைந்திருப்பதாக அவர் கூறியிருந்தார். இதில் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டது குறைந்த வருவாய் உள்ள நாடுகள்தான் என்றும் தங்களின் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்த முடியாத அந்த நாடுகளுடைய மிக மிகக் குறுகிய வரையறுக்கப்பட்ட திறனும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டோருக்கான ஆதரவும்தான் காரணிகள் எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஆனால் அரசுகளின் சமூகப் பொருளாதார சவால்களை எதிர்கொள்ளும் திறமைகளைத் திவாலாக்கியதில் பன்னாட்டு நிதியம் மற்றும் உலக வங்கியின் காத்திரமான பங்களிப்பு குறித்து திருமதி ஜார்ஜிவா வாய் திறக்கவில்லை. பாதிக்கும் மேலான குறைந்த வருவாய் உள்ள நாடுகள் கடன் நெருக்கடிக்குள் மூழ்கியிருக்கிறபோது, அமெரிக்க செல்வாக்குள்ளிருக்கும் ப்ரெட்டன் வுட்ஸ் நிறுவனங்களோ சிக்கனமென்ற பெயரில் முன்னெடுக்கப் படுகின்ற அத்தியாவசியப் பொதுத் தேவைகள் மீதான தடை, மானியக் குறைப்பு

என மக்கள் மடியில் கை வைக்கிற பழைய புளித்துப் போன யோசனைகளையே முன் வைக்கின்றன.

மிகக் குறைந்த அல்லது வாய்ப்புகளையற்ற நிதி ஆதாரங்களுடனும் உயர்ந்துவரும் கடன் பராமரிப்புச் செலவுகளுடன் பல அரசுகள் மிகக் கடினமான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளன. செலவினங்களுக்குச் சரியான முன்னுரிமையளிப்பது, கடன் சுமைக் குறைப்பு மற்றும் நம்பகத்தன்மையை உயர்த்துவதை உத்தரவாதமாக்கும் மத்திய கால நிதியாதாரத் திட்டங்களை முன்னெடுப்பது போன்ற நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கியனவாக அந்த முடிவுகள் இருக்குமென்று ஜார்ஜிவா குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதற்கு உதாரணமாக நைஜீரிய அரசின் எரிபொருள் மானிய சீர்திருத்தத்தை, கடினமான முடிவுகளை நோக்கிய சரியான பாதை என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அந்த நடவடிக்கை நைஜீரிய நாட்டின் எரி பொருள் விலையை மூன்று மடங்கு அதிகரித்ததைக் குறித்து அவர் எதுவும் சொல்லவில்லை.

அடுத்த ஐந்து வருடங்களுக்குள்ளாக உலகின் 30 சதமான மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருக்கிற 57 சதமான ஏழை நாடுகள் தங்களுடைய பொதுச் செலவினங்களில் 229 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களுக்குக் குறைக்க வேண்டியதிருக்குமென ஆக்ஸ்பாம் சர்வதேசம் வெளியிட்டிருக்கிற ஒரு புதிய ஆய்வறிக்கை கூறுகின்றது.

அதே வேளையில் புழக்கத்திலிருக்கும் பல்வேறுபட்ட கடன் நிபந்தனைகளின் படி குறைந்த மற்றும் குறைந்த மத்தியதர வருவாய் உள்ள நாடுகள் தினமும் 500 மில்லியன் டாலர்களை வட்டியாகவும், முதலாகவும் இப்பொழுதிலிருந்து 2029 முடிய செலுத்த வேண்டியதிருக்கும். முழு நாடும் ஒரு திவால் சூழ்நிலைமைக்குள் தள்ளப்படுகிறபோது கடனுக்கான திரும்பச் செலுத்தும் செலவினம், சமூக நல்வாழ்வு மற்றும்

பொது மருத்துவத்திற்கான செலவினங்களை நான்கு மடங்கு அதிகரித்து விடும் பரிதாப நிலவரத்தில்தான் அநேக ஏழை நாடுகள் தள்ளப்பட்டுள்ளன.

செலவுகளைக் குறையுங்கள், அரசு மற்றும் பொதுப் பணி ஊழியர்களை வீட்டிற்கனுப்புங்கள், எவ்வித மோசமான பொதுச் சீரழிவுகள் உருவானாலும் வாங்கிய கடனைக் கட்டுங்கள் என்கிற தோல்வியுற்ற பழைய பிரகடனங்களுடன் பன்னாட்டு நிதியமும் உலக வங்கியும் பல தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு ஆப்ரிக்காவிற்குள் நுழைந்திருக்கின்றனர் என்று ஆக்ஸ்ஃபர்டின் இடைக்கால நிர்வாக இயக்குநர் அமிதாப் பேஹர் கூறியிருக்கிறார். இவ்விதமாக 1973க்குப் பின்னர் இப்பொழுது அவர்கள் ஆப்ரிக்காவில் தங்களுடைய வருடாந்திரக் கூடுகைகளை நடத்தியிருக்கின்றனர். சமத்துவமின்மைக்கும் துயரத்துக்கும் ஏழை நாடுகளை இன்னும் வேகமாய் உந்தித் தள்ளும் பட்டினி விருந்தாக செலவினங்களின் மீதான தடையை பன்னாட்டு நிதியம் பரிந்துரைப்பதாக பேஹர் குறிப்பிடுகிறார்.

தசாப்தங்களாகத் தோல்வியுற்றிருக்கும் புதிய தாராளமயக் கொள்கை பகிரங்கமாய்ப் பல்லினிக்கிற போது பன்னாட்டு நிதியம் தன்னுடைய நிர்வாகங்களால் உருவாகும் விளைவுகளை, “சமூகச் சூழல்/உறவுகளின் பிரச்சனைகளை” இலையறைவு காயாகக் காண்பிக்கின்ற பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றது. கடன் பத்திரங்களை “மண் /சூழல் சார்ந்தவை” என்றும் “சமூகச் செலவினப் பட்டியல்கள்” என்றும் கட்டடம் கட்டி அரசுகளின் பொதுச் செலவினங்களுக்கு எல்லைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஆனால், வழங்கப் படுகின்ற ஒவ்வொரு அமெரிக்க டாலரிலிருந்தும் புழக்கத்திலிருக்கும் பொதுச் செலவினத்தில் சிக்கன நடவடிக்கை என்ற பெயரில் ஆறு மடங்குக்கும் கீழாக குறைக்கும் படி பன்னாட்டு நிதியம் அறிவுறுத்துவதாக ஆக்ஸ்ஃபர்ட் தனது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

திருப்பிச் செலுத்த முடியாத கடன்களை ரத்து செய்வதைக் காட்டிலும், செல்வந்த நாடுகள், வங்கியின் நிதியறிக்கையைக் காரணம் காட்டி மேலும் மேலும் கடன் வழங்கலை சாத்தியமாக்கும் நிதியாதாரங்களை அதிகரிக்கும் அந்த முயற்சிகளிலேயே குறியாயிருக்கின்றன. பக்கத்து அறையிலோ ஏழை நாடுகள் வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மையை ஒழிக்க, பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான உரிமைகளை வென்றெடுக்கத் தேவையான திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவதைக் குறைக்க வற்புறுத்தப் படுகின்றன என ஆக்ஸ்ஃபர்டின் இடைக் கால நிர்வாக இயக்குநர் சாடுகின்றார்.

வருவாயைக் கூட்ட மதிப்புக் கூட்டல் வரி மற்றும் மானியங்களில் கை வைப்பதின் மூலம் சாத்தியமாக்க இந்த அரசுகள் வற்புறுத்தப்படுகின்றன.

அதே சமயம் அந்நிய முதலீடுகள் மற்றும் செல்வந்தர்களின் சொத்துக்களில் கை வைக்காமல் இருப்பதையும் உறுதி செய்கின்றன.

“மத்திய கிழக்கு-வட ஆப்ரிக்க இடைவெளி - செல்வத்திற்கு செழுமையும் வறுமைக்கு சிக்கனமும்” என்ற ஒரு தனி அறிக்கையில் 0.05 சதவீத பெரிய செல்வந்தர்களுடைய சொத்து மதிப்பு 75 சதவீதம் - 3 டிரில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள் என்ற அளவிற்கு கடந்த ஆண்டு இறுதியில் கூடியிருக்கின்றது. மேலும் இந்த செல்வத்தின் மீது எந்த வரியும் விதிக்காமல் மகப் பேறு நலத் திட்டங்கள், ஓய்வூதியம் மற்றும் பொதுத் துறை ஊழியர்களின் ஊதியத்தைக் குறைத்த அலங்கோலம் ஜோர்டான், எகிப்து மற்றும் துனிசியாவில் அரசுகேறியிருப்பதையும் இந்த அறிக்கை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இந்தப் பிராந்தியத்தில் பாதிக்கும்மேலான திரட்டப்பட்ட வருவாய் மேல்தட்டு 210 சதவீத நபர்களுக்கே சென்றிருக்கிறது என்றும் 50 சதவீதத்திற்கும் கீழான அடித்தட்டு மக்களுக்கு 11 சதவீதம் மாத்திரமே சென்றடைந்திருக்கின்றது. வேலை வாய்ப்புகளில் 60 சதவீதத்திற்கும் மேலாக முறை சாரா தொழில்களிலேயே முடங்கிக் கிடப்பதே பொருளாதார வளர்ச்சியின் பங்கீட்டில் அடித்தட்டு மக்களுக்கு இழைக்கப் படுகின்ற வஞ்சகத்தின் அளவீடைக் காண்பிப்பதாக இந்த அறிக்கை குற்றம் சாட்டுகிறது.

பன்னாட்டு நிதியமும் அதன் பிற அமைப்புகளும் சிறிது சிறிதாக சமூகத்தின் அடித்தட்டு மக்களுக்கான பிரத்யேகமான உலகளாவிய பொதுத் திட்டங்களை அரித்துச் சூறையாடியதின் மூலமாக உலகப் பொருளாதார மேம்பாட்டில் தங்களின் பங்களிப்பிலிருந்து பெருவாரியான ஜனத்திரளை ஒதுக்கித் தள்ளி அப்புறப்படுத்திவிட்டன. இந்த நடவடிக்கைகளில் முக்கியமானதும் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டதும் என்பது வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாடும் மக்களுக்கு நேரடியாக வழங்கப்பட்ட பண உதவியாகும்.

“பன்னாட்டு நிதியத்தின் சிக்கனம் என்கிற இந்த தத்துவார்த்தப் புலம் அளவிட முடியாத அவலங்களையும் பாதிப்புகளையும் அரசுகேறியிருக்கின்றது..... அரசுப் பொது மருத்துவ மனைகளின் மருத்துவர்களும் செவிலியரும் இன்று தங்கள் பணிகளிலிருந்து விரட்டப்பட்டால் ஏழைத் தாய்களின் பிரசவம் மற்றும் குழந்தைகளின் நல் வாழ்வு நாளை எத்தனை பெரிய கேள்விக் குறி?” என்கிற அறைகூவலை பேகர் எழுப்புகிறார்.

நன்றி

ஆங்கில மூலம்: www.peoples dispatch.org

IMF Pushes World's poorest countries is to “starvation diet” as debt burdens

Spiral: by Tanupriyasingh

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

முரண்பட்ட அரசியல்

சமீபத்தில் கேரள மாநிலம் செல்ல நேர்ந்தது. ஒரு காந்திய நிறுவனத்திலிருந்து அழைப்பு வந்தது. நிராகரிக்க முடியவில்லை. கேரளா செல்வது எனக்கு எப்போதும் மகிழ்ச்சி. அதுவும் காரில் செல்வது எனக்கு இனிமை தரும் நிகழ்வு. இயற்கையை ரசிக்க திரு.வி.க. கற்றுக் கொடுத்துவிட்டார் தன் புத்தகத்தின் மூலம். எனவே இயற்கையின் வனப்பை ரசித்தவரே ஆறு மணி நேரத்தை கழித்து காலிக்கட்டுக்கு அருகில் இருக்கும் ராமநாட்டுக்கராவிற்கு சென்றேன். அங்கு என் நண்பர் வீட்டில் தங்க ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். அவர் இல்லத்திற்குப் பக்கத்தில் சேவா மந்திர் பள்ளி ஒன்று இருக்கின்றது. அந்தப் பள்ளியை துவங்கியவர் ராதாகிருஷ்ண மேனன் என்ற தலைசிறந்த காந்தியவாதி. அவர் பெயரை ஒரு சாலைக்குச் சூட்ட ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள் ராமநாட்டு நகராட்சி உறுப்பினர்கள். அந்த நிகழ்வுக்கு சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். இந்த நிகழ்வு என்பது அவரின் நூறாவது பிறந்த ஆண்டு சிறப்பு நிகழ்வின் ஒரு பகுதி. நாடு சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் காந்தியின் படுகொலைக்குப் பிறகு, காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியல்வாதியாக அரசை நோக்கி பயணத்தை நடத்தினர். காந்தியவாதிகள் சமூக சேவைக்காக சமூகத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அப்படி புறப்பட்டவர்களில் ஒருவர்தான் ராதாகிருஷ்ண மேனன். கேரளத்துக்காரரான இவர் மராட்டியப் பெண்ணை மணந்து, மக்கள் சேவைக்கு ராமநாட்டுக்கராவந்து சேர்ந்தார். அங்கு காந்தியின் கல்விக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்த ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை நிறுவி காந்தியின் புதிய கல்வியை நடைமுறைப்படுத்த ஆசிரியர்களை தயார் செய்யும் பணியில் இறங்கினார்.

அதற்கான ஒரு சேவை மையத்தை சேவா மந்திர் என்ற பெயரில் உருவாக்கினார். அந்த இடத்திற்கு அருகாமையில் இருந்த ஒரு மலைப்பகுதியில் சுமார் 500 ஏக்கர் நிலத்தை பூமிதான இயக்கத்திலிருந்து பெற்று, அதில் 250 தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை குடியமர்த்தி ஒரு சமூக வாழ்க்கைக்கு அவர்களை தயார் செய்தார். அந்த சமூகத்திற்குப் பெயர் "தானகிராமம்". எப்படி தமிழகத்தில் காந்திகிராமம் உருவானதோ அதேபோல் தான் இந்த தான கிராமமும் உருவானது.

பொதுவாக இந்திய சமூகம் நவீனத்துவத்தில், மேற்கத்திய மயத்தில், தொழில் மயத்தில் இயங்க ஆரம்பித்ததின் விளைவு, இந்தியாவை அதன் இயல்புத் தன்மையில் இயங்க வைக்கத் தேவையான கொள்கைகளை உருவாக்க இயலவில்லை அல்லது முயலவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். ஏனென்றால் நவீனத்துவம், மேற்கத்திய மயம், தொழில்மயம் அனைத்தும் இந்தியாவை துரிதமாக வளர்ச்சியடையச் செய்ய, மேம்பாடடையச் செய்ய தொழில்மயப்படுத்த கொண்டு வரப்பட்ட கொள்கைகள். இதற்கு ஒரு மாற்று இருக்கிறது என்பதை இயக்கமாக்கி மக்களிடம் எடுத்துச் செல்ல இயலவில்லை. தற்சார்பு வாழ்வியல், தற்சார்புப் பொருளாதாரம், இந்திய சமூக வாழ்வியல் என்பதெல்லாம் எடுபடாத கருத்தாக்கங்களாக்கப்பட்டன. இந்தச் சூழலில்தான் காந்தியர்கள் தங்கள் பயணத்தை தொடர்ந்து நடத்தினார்கள் வைராக்யத்துடன். அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவர்தான் ராதாகிருஷ்ண மேனன். அவர் உருவாக்கிய தான கிராமம் இன்றும் இயங்குகிறது. அவர் உருவாக்கிய பள்ளி இன்றும் மாபெரும் ஆல விருட்சமாக இயங்குகிறது.

ஆனால் இவைகளெல்லாம் காந்திய வழியில் இயங்குகின்றனவா என்றால் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். இருந்தும் இவைகள் மக்களுக்கு சேவை செய்கின்றன. அந்த ஆசிரியப் பள்ளியில் பயிற்சி பெறும் எதிர்கால ஆசிரியர்களிடம் உரையாற்ற அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு சென்றவுடன் என்ன பேசுவது என்று அந்த கல்லூரியின் முதல்வரிடம் கேட்டேன். இன்றைய கல்வியின் நிலைபற்றியும், இதில் காந்தியின் கல்விக் கொள்கையின் பொருத்தப்பாட்டை விளங்கினால் அவர்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்றார் அந்தக் கல்வியல் கல்லூரி முதல்வர். அதன் அடிப்படையில் என் கருத்துக்களை அவர்களிடம் பகிர்ந்து கொண்டேன். இன்றைய கல்வி என்பது சந்தைக்கானதா சமூகத்திற்கானதா? என்ற கேள்வியில் ஆரம்பித்தேன். பொதுவாக ஒரு நாட்டில் கல்வியின் தன்மை எதைப்பொறுத்து அமையும் என்றால், அந்தச் சமூகம் கொண்டிருக்கும் குறிக்கோளை வைத்துத்தான் என்பதை கல்விக் கோட்பாளர்கள் அனைவரும் கூறுகின்றனர். கல்வி என்பது ஆரம்பித்த இடம் ஆசிரமங்களில் தான்.

ஆனால் காலப்போக்கில் தொழில் புரட்சிக்குப் பிறகு தொழிற்சாலைகளுக்கு பணியாட்களை உருவாக்க பயன்படுத்தப்பட்டது. அதன் பின் தேசிய அரசாங்கங்கள் கட்டமைக்கப்பட்ட பிறகு பெரிய அரசாங்கங்களுக்கு அலுவலர்களையும் பணியாட்களையும் உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக கல்வி என்பது சந்தைக்கும் தொழிலுக்குமானதாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இந்தக் கல்வியால் மனித ஆற்றல், திறன், அறிவு அனைத்தும் வளர்க்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக மிகப் பெரிய மாற்றங்களை புற உலகில் கண்டு வருகின்றோம். ஆனால் இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்த நிலையில் பெரும்பான்மை மக்கள் சிக்கலான வாழ்க்கைச் சூழலில் வாழ்வதை ஐந்தா. தொடர்ந்து தன் ஆய்வு அறிக்கைகள் மூலம் படம்பிடித்துக் காட்டி வருகின்றது.

இதற்குக் காரணம் அரசாங்கமா, சமூகமா, சந்தையா என்று கேட்டால் இவை அனைத்தும் தான். காரணம் இந்த சக்திகள் மூன்றையும் இயக்குவது யார் என்றால் படித்தவர்கள்தான். எனவே கல்வியில் எது இருக்கிறதோ அதுதான் கல்வி கற்றவரிடமும் உருவாகும். ஒரு நாட்டை சிதிலமடையச் செய்ய வேறு எதையும் செய்யத் தேவையில்லை, கல்வியில் ஒரு சிறிய குறையை உருவாக்கிவிடுங்கள், அந்த சமூகம் தானாக வீழ்ந்துவிடும். இன்று நம் சமூகம் எப்படி இயங்குகிறது, அரசியல் எப்படி நடைபெறுகிறது, ஆட்சி எப்படி செய்யப்படுகிறது, நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்யுங்கள். இங்கெல்லாம் இருப்பவர்கள் படித்தவர்கள்தானே. ஏன் இவ்வளவு தாழ்நிலை? ஏன் இவ்வளவு உழை? ஏன் இவ்வளவு பொறுப்பற்ற தன்மை? ஏன் இவ்வளவு சுயநலம்? இவை அனைத்தும் நம் கல்வியால் வந்தவைகள். இவைகளைச் சரி செய்வது கல்வியால் மட்டுமே முடியும். ஆனால் இன்றைய கல்வியில் அந்தக் கூறுகள் இல்லை. இன்றைய கல்வியில் நல்ல பணியாட்களை உருவாக்கும் கூறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தக் கூறுகளையும் கூட மாணவர்கள் நிறைவுடன் கற்றுத் தேரவில்லை. இன்றைய வணிகமயமாக்கப்பட்ட கல்விச் சந்தையில் சான்றிதழ் பெற்று மாணவர்கள் திறனற்று வெளியேறும் காட்சிகளைத்தான் நாம் பார்த்து வருகின்றோம். இதற்கு மாற்றுதான் காந்தியின் கல்வி. அதில் மனிதத்துவம் வளர்க்கும் கூறுகள்தான் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். பொறுப்புமிக்க மனிதர்களை உருவாக்கல் என்பதுதான் அடிப்படையாக இருக்கிறது. அந்தக் கல்விதான் "நய்தாலிம்" என்ற புதுமைக்கல்வி. இந்தக் கல்வி உடல், மனம், உயிர், சமூகம் அனைத்துக்கும் உள்ள தொடர்பினை நமக்கு விளக்கிடும். மனிதர்கள் சமூகத்தில் வாழ்பவர்கள். சமூகம் செம்மையாக வாழ்ந்தால்தான் தனிமனிதர்களுக்கும் குடும்பங்களும் செம்மையாக வாழ முடியும். மாணிட வாழ்வு கூட்டுறவில்

அமைவது. போட்டியில் அமைவது கிடையாது. மாணிடம் நேசித்து வாழ்வது. இயற்கையுடன் இசைந்து வாழ்வது. மாணிடம் ஒருவரையொருவர் சுரண்டி வாழ்வது கிடையாது. மாணிடம் இயற்கையை நேசித்து வாழ்மேயன்றி சுரண்டி வாழாது. ஆனால் இன்று இயற்கையையும், மனிதர்களையும் சுரண்டி வாழ்ந்து சுகம் கண்டு செயல்படுவதற்குக் காரணம், அவர்கள் பெற்ற கல்வி. அந்தக் கல்வியைத்தான் நாம் மாற்ற வேண்டும்.

இதை இன்று உலகம் தேட ஆரம்பித்துவிட்டது. இதற்கு விடைதரும் கல்வி நம்மிடம்தான் உள்ளது. அது மகாத்மாகாந்தி உருவாக்கிய நய்தலிம் என்ற புதிய கல்வி. அந்தக் கல்வி மனிதனை நல்ல உணர்வுள்ள, புரிதல் உள்ள, மக்களையும் இயற்கையும் நேசித்து அமைதியாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் எளிமையாகவும் வாழ வழிகாட்டும் கூறுகளைக் கொண்டது. இன்றைய கல்வி மனிதனை இயந்திரமாக்குகின்றது. காந்தியின் கல்வி தியாக மனிதர்களை, மனிதத்துவத்தில் மேம்பட்டவர்களை உருவாக்கும் வல்லமை கொண்டவை. இதனைப் புரிந்து இன்றைய இயந்திரக் கல்வியில் புதிய கல்வியின் அடிப்படைக் கூறுகளை இணைத்து நடைமுறைப்படுத்தினால் மிகப் பெரும் மாற்றங்களை நம் சமூகம் பெறும் எனக் கூறி அந்த வகுப்பை நிறைவு செய்தேன். அதனைக் கேட்டபின் ஒரு மாணவி எழுந்து, ஐயா, உங்கள் உரை மிகவும் சிறப்பானதாகவும், எளிமையாக புரிந்து கொள்ளும்படியும் இருந்தது. ஆனால் இந்த புதிய கல்வியின் கூறுகளை இன்றைய கல்வித் திட்டத்தில் எப்படி இணைப்பது என்பதைத்தான் நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது என்றார். ஆசிரியர்களில் பல விதம் உண்டு. ஒரு ஆசிரியர் என்பவர் தன்னை மாற்றிக்கொண்டவர். தன்னை மாற்றி சமூக மாற்றத்திற்கான செயல்களில் ஈடுபடும்போது தான் உதாரண புருசராக மாணவர்கள் மத்தியில் நிற்பவரால்தான் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர முடியும். அவர் 5 மணி நேர ஆசிரியர் அல்ல 24x7 ஆசிரியர். அவர் இயந்திரத்தனமான ஆசிரியர் அல்ல, உணர்வெழுச்சிமிக்க ஆசிரியர். அந்த ஆசிரியர் மேலிட உத்தரவை செயல்படுத்துபவர் மட்டுமல்ல, தனக்கான பணியினை தானே உருவாக்கிக் கொண்டு செயல்படுபவர். நாம் இயந்திரத்தனமாக ஆசிரியராக இருந்தால் அரசு ஆணையிட்டு பணி செய்யக் கூறினால் பணி செய்வார்கள். இல்லையேல் அரசு சொல்லாதவற்றைச் செய்யமாட்டார்கள். நல்ல ஆசிரியர் என்பவர் உணர்வில் ஆசிரியராகச் செயல்படுபவர். உணர்வில் ஆசிரியராக இருப்பவர்கள் எந்தப் பிரச்சினைக்கும் தீர்வு கண்டுவிடுவார். அப்படிப்பட்டவராக நாம் மாற வேண்டும் எனக்கூறி என் உரையை முடித்தேன்.

மறுநாள் காலை 10 மணிக்கு சாலை பெயர் சூட்டுவிழா. அந்த நகராட்சி அமைந்திருக்கும்

சாலையின் பெயரைத்தான் ராதாகிருஷ்ண மேனன் சாலை என்று பெயர் சூட்டினார். அதன் சிறப்பு விருந்தினராக சென்று சாலையை திறந்து வைத்துவிட்டுப் பேசும்போது அந்த உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவரை பாராட்டிவிட்டு ஒருசில கருத்துக்களைப் பதிவிட்டேன். ஒன்று விவேகாநந்தர் உங்கள் சமூகத்தை ஒரு மன ஊனம்பெற்ற சமூகம் என்று சாடினார். அந்த அவப்பெயரை முப்பது ஆண்டுகளில் எவர் மீதும் பழி போடாமல் உங்கள் சமூகத்தை மாற்றிவிட்டீர்கள். அதேபோல் இந்தியாவிலேயே சமூகத்தை மக்களாட்சிப்படுத்துதல், விவாத ஜனநாயகத்தை உருவாக்குதல் என அனைத்திற்கும் முதன்மையாகத் திகழ்கின்றீர்கள். அது பாராட்டுக்குரியது. அதே நேரத்தில் குடிப்பழக்கம் லாட்டரி விற்பனை, வன்முறை அரசியல், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை இவைகளில் கேரளத்தின் செயல்பாடு மாற்றம் பெற வேண்டுமே என்றேன். தமிழகமும் உங்களைப் போன்று சமூக மேம்பாட்டில் உயர்ந்து நிற்கின்றது. சமூக நீதியில் அப்படிச் சொல்ல இயலவில்லை. காரணம் பெரியர் இங்கு வந்து வைக்கத்தில் தலைமை தாங்கினார். ஆனால் தமிழகம் பெரியார் மண் என்று சொல்வதற்கு கூச்சப்பட வேண்டிய நிகழ்வுகள் இன்னும் நடந்து கொண்டுள்ளன.

இன்று இந்த இரண்டு மாநிலங்களும் ஒரு காலத்தில் மாதிரி மாநிலங்கள். இன்று சந்தை அரசியலுக்குள் சிக்குண்டு கிடக்கின்றன என்று என்னுரையை முடித்தபின். அந்த நகராட்சியின் பெண் தலைவர் ஒரு செய்தியை அந்த இடத்தில் பதிவு செய்தார். இன்றைய தலைமுறை எந்தத் தியாகத்தையும் நாட்டுக்குச் செய்திடவில்லை, ஆனால் நம் நாட்டில் முதல் தலைமுறை செய்த தியாகங்களுக்கு அளவே கிடையாது. அவர்கள் அனுபவித்த வேதனை, இழப்புக்கள் ஏராளம். அவர்களின் உழைப்பால் வந்ததுதான் இந்த சுதந்திரம் மக்களாட்சி. அவர்களை நினைவு கூர்வது, இளைஞர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவது நமது கடமை பொறுப்பு. எனவேதான் எங்கள் நகரசபை ஒருமனதாக தீர்மானம் நிறைவேற்றி இந்த சாலையை அவருக்கு காணிக்கையாக்கினோம். இதை திறந்து வைக்க சிறப்பு விருந்தினர் பெரியார் மண்ணிலிருந்து, காந்திய நிறுவனத்திலிருந்து வந்தது ராதாகிருஷ்ண மேனனுக்கு சிறப்புச் சேர்ப்பதாகும் என்று கூறி அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார். அந்த நிகழ்வில் இருந்தபோதே எனக்கு மலப்புரத்திலிருந்து தொலைபேசி அழைப்புக்கள் வந்த வண்ணம் இருந்தன. அந்த நிகழ்வை முடித்துவிட்டு உடனே மலப்புரம் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திற்கு எதிரே பந்தல் அமைத்து போராடிவரும் சத்தியா கிரகிகளைச் சந்திக்க வந்தேன். அங்கு வந்தபோது மலப்புரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் காத்திருந்தார். அவர் முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். இவர்கள் ஒரு வித்தியாசமான போராட்டத்தை முன்னெடுத்து போராடி வருகின்றனர். மதுக்கடைகள் திறக்க அனுமதி

அளிக்கும் அதிகாரத்தை உள்ளாட்சிக்கு தந்திருந்தார்கள் கேரள மாநிலத்தில். ஆனால் தற்போது அந்த அதிகாரத்தை கேரள அரசு உள்ளாட்சிகளிடமிருந்து எடுத்துவிட்டது. உள்ளாட்சியில் அதிகாரம் இருந்தால் மக்கள் விரும்பினால் கடையைத் திறக்கட்டும். மக்கள் வேண்டாம் என்றால் மூட்டடும். இதை ஏன் மாநில அரசு உள்ளாட்சிகளிடமிருந்து எடுத்தது. எனவே இதனை மீண்டும் உள்ளாட்சிக்குத் தரவேண்டும் என போராடி வருகின்றனர்.

அவர்கள் என்னிடம் கூறியபோது, நீங்கள் எங்கள் அரசாங்கத்தைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளை நாங்கள் படித்திருக்கின்றோம். உள்ளாட்சிக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுத்த மாநிலம் என்று எழுதியுள்ளீர்கள். கொடுத்த அதிகாரத்தை பறித்துவிட்டது தற்போது. இது ஒரு இடதுசாரி அரசு. இதுவே சாராய முதலாளிகளுக்கு எளிதாக சந்தை வாய்ப்பை உருவாக்கலாமா என்பதுதான் அவர்களின் கேள்வி. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஏன் உள்ளாட்சித் தலைவர்கள் எழுப்பவில்லை என்று கேட்டேன். உள்ளாட்சித் தலைவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பேசுகின்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் சங்கத்தின் மூலமாக இதை எழுப்புவதில்லை. காரணம் பொறுப்புக்களில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். எனவே கட்சிக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து கொண்டு அவர்களால் பேச இயலாது என்றனர். அடுத்து அவர்களிடம் சந்தை அரசியலைப் பற்றி விளக்கமாக பேசிவிட்டு, இதை மக்கள் இயக்கமாக மாற்றினால் அரசு இதற்குச் செவிசாய்க்கும் எனக்கூறிவிட்டு விடை பெற்றேன். நான் அங்கு சென்ற நேரத்தில் மற்றொரு தலைசிறந்த மலையாள எழுத்தாளர் வந்திருந்தார். அவரும் அந்த போராட்டத்தில் இருந்தவர்களுடன் உரையாடிவிட்டு என்னுடன் புறப்பட்டு காலிக்கட் சென்றார். இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளில் நமக்கு நல்ல பாடங்கள் கிடைக்கின்றன. ஒன்று உள்ளாட்சி அமைப்புக்கள் வலுவாக இருக்கின்றன. மக்களின் மனநிலை அறிந்து தேவையறிந்து, மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கின்றன. அடுத்து சந்தை என்று வரும்போது மாநில அரசுகள் சந்தையை நிராகரிக்க முடியவில்லை. சந்தையின் நிர்பந்தத்திற்கு ஆளாகி சந்தையின் பக்கம் நிற்கிறது. இதில் எவரும் விதி விலக்கல்ல. ஒரு இடதுசாரி அரசே இப்படி நிலை எடுக்கலாமா என்றால், அந்த அரசுக்கும் நிதி வேண்டியிருக்கிறது. மதுவிலிருந்து வரும் வருமானம் பெரிய வருமானம், அதை எந்த அரசு இழக்க தயாராக இருக்கும். சந்தையின் சக்தியை மக்களால் மட்டுமே கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: அரசியல் அறிவியல் பேராசிரியர்

பஞ்சாபிக் கவிஞர் பாஷின் இயற்பெயர் அவதார் சிங் சந்து. 1950 பஞ்சாபில் ஜலந்தர் மாவட்டத்தில் தல்வாண்டி சேலம் என்ற சிறிய ஊரில் பிறந்தார். அவரது குடும்பம் நடுத்தரவர்க்க விவசாயக் குடும்பம். அவருடைய தந்தை சோஹன் சிங் சந்து இந்தியப் படையில் ஒரு வீரர். அவரும் பொழுதுபோக்காகக் கவிதைகள் எழுதுவார். பஞ்சாபில் உற்பத்தியைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த நிலப்பிரபுக்கள், தொழிலதிபர்கள், வர்த்தகர்கள் இன்னபிறருக்கு எதிராகப் போராடிவந்த நக்சல்பாரி இயக்கத்தின் மத்தியில் பாஷ் வளர்ந்தார்.

1970 இல், தனது 18 வது வயதில் லோஹ்—கதா (இரும்புக் கதை) என்ற முதலாவது புரட்சிகரக் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். அவருடைய போர்க்குணமிக்க சிற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் தொனி நிர்வாகத்தின் கோபத்தைத் தூண்டிவிட்டது. விரைவிலேயே அவர் மீது கொலைக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார், இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்துக் குற்றமற்றவர் என்று விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

விடுதலைக்குப் பிறகு, 22 வது வயதில் பஞ்சாபின் மாவோயிச முன்னணி நடத்திய 'சியார்' (உழவின் வழி) என்ற இலக்கிய இதழில் ஆசிரியராக இணைந்தார், பின்னர் 1973 இல் 'பஞ்சாபி சாஹித் தெ சபியசார் மஞ்ச்' (பஞ்சாப் இலக்கிய மற்றும் கலாச்சார மன்றம்) அமைப்பைத் தோற்றுவித்தார். இந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் பிரபலமான இடதுசாரி அரசியல் புள்ளியாக அறியப்பட்டார். அவருக்குப் பஞ்சாப் இலக்கிய அகாடமி (பஞ்சாபி அகாடமி ஆஃப் லெட்டெர்ஸ்) தலைமைசால் விருதை அளித்தது. அவர் பிரிட்டன் மற்றும் அமெரிக்காவில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். அவர் தீவிர இனவாதம் மற்றும் மதவெறி வன்முறைக்கு எதிராகச் செயல்பட்டார். அவரது சொற்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்கு இருந்தது.

இந்நிலையில், அவர் ஐர்னெய்ல் சிங் பிந்தரன்வாலாவை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பியதால் அவரது ஆதரவாளர்களால் 1988 மார்ச் 23 அன்று அவரது கிராமத்தில் அவருடைய நண்பர் ஹன்ஸ் ராஜ் என்பவருடன் சேர்த்துப் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

பாஷ் — கனவுகள், நம்பிக்கை மற்றும் புரட்சி

ஒருவரின் உழைப்புக் கொள்ளையிட்டுவது மோசமான விடயமல்ல காவல்துறை சித்திரவதையும் மோசமல்ல பேராசை காரணமாக காட்டிக்கொடுப்பதும் கூட மோசமல்ல எச்சரிக்கையின்றிக் கைது செய்யப்படுவதும் கூட மிகவும் பயங்கரமானதல்ல அச்சத்தில் உறைந்து கிடப்பதுதான் மோசமானது ஆனால் அதுவும் கூட மெய்யாக அபாயகரமானதல்ல ஒருவர் சரியானவர் என்று ஒருவர் அறிகிற போதும் ஊழல் குறித்த இரைச்சலில் மூழ்கிக் கிடப்பதும் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி மோசமானதுதான் மின்மினிப் பூச்சியின் மங்கிய ஒளியில் வாசிப்பதும் அச்சத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதும் கூட சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி மோசம்தான் ஆனால் அவையெல்லாம் மிகமோசம் அல்ல ஒருவருக்கு மிகவும் தீங்குபயப்பது யாதெனில் வாழ்க்கையைச் செயலற்றதாகக் குறுக்குவதும் தீவிரமான விருப்பமின்றி இருப்பதும் அனைத்தையும் தாங்கிக் கொள்வதும் வழமையான ஒரு பூச்சியைப் போல வாழ்வதும் ஆகும் இவை அனைத்தையும்விட நமது கனவுகளின் மரணம்தான் மிகமிக அபாயகரமானது.

அவரது கவிதைகளின் சாரம்

பாஷின் 'ஹம் லடேங்கே சாதி' (நாம் போராடுவோம் தோழனே!) என்ற பாடல் இந்திய ஆட்சியாளர்களின் தீவிர அடக்குமுறையை எதிர்க்கும் முற்போக்கு இயக்கங்களிடையே பிரபலமான எதிர்ப்புப் பாடலாக ஆகியது. அவநம்பிக்கை மேலோங்கியிருந்த காலத்தில் போராடும் அனைத்து மக்களுக்கும் இன்றியமையாத சாரமான புரட்சிகர நம்பிக்கையை அளித்தது தான் அப்பாடல் பிரபலமானதற்கான காரணம் ஆகும்.

பாஷின் மிகச்சிறந்த படைப்பான 'சப்டான் கதர்னாக்' (sab ton khatarnak) என்ற பாடல் தேசியக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இந்திப் பாடத்தில் 2006 இல் இடம் பெற்றது. இருப்பினும் 2007 இல் ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்தப் பாடலைப் பாடப் புத்தகத்திலிருந்து அகற்றுவதற்கு முயற்சி செய்தது. ஆனால் அந்த முயற்சி ஈடேறவில்லை. சமகாலத்தில் பாஷின் கவிதையின் தாக்கத்தையும் பொருத்தப்பாட்டையும் அறிந்துகொள்வதற்கு இந்த நிகழ்ச்சி போதுமானதாக இருக்கிறது. அவர் இன்னுயிரீந்து 35 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட போதும், அவரது சொற்கள் அவரது காலத்தில் இருந்ததை விட மிகவும் ஏற்புடையனவாகவும் உயிரோட்டமானவையாகவும் இருக்கின்றன. இன்றுவரையிலும் கூட அவரது கவிதைகள்

பிற்போக்காளர்களின் வயிற்றில் புளியைக் கரைக்கக்கூடியவையாக இருப்பதோடு போராளும் மக்கள் நெஞ்சங்களில் இறுதிவரை விட்டுக் கொடுக்காமல் போரர்டத் தூண்டக்கூடியவையாக இருக்கின்றன.

புரட்சிகர நம்பிக்கையும் பாஷின் புரட்சியும்

1978 இல் டெங் சியாவோபிங்கின் கீழ் சீனாவில் முதலாளித்துவம் மீட்சி பெற்ற பிறகு, 1991 இல் சோவியத் ஒன்றியம் பேரழிவுக்கு உள்ளான பிறகு, 'சோசலித்தையும் மார்க்சியத்தையும் முதலாளித்துவம் இறுதி வெற்றி கண்டுவிட்டது', 'வரலாறு முடிவுக்கு வந்துவிட்டது' என்ற கதையாடல் உலகெங்கும் மூர்க்கத்துடன் பரப்பப்பட்டது. சோசலிசத்தின் மீதான முதலாளித்துவத்தின் இறுதி வெற்றி குறித்த முதன்மைப் போக்கு மாயை மட்டுமின்றி, சர்வதேசக் கம்யூனிச இயக்கத்தின் பல உட்குழுக்கள் தோல்விவாத, அவநம்பிக்கைவாதத் தொற்றுகளால் படிப்படியாகப் பாதிக்கப்பட்டன. இருந்தபோதிலும், வரலாற்றைக் கவனமாகப் பார்த்தோமானால், வரலாற்றின் முடிவு மற்றும் சோசலிசம் குறித்த கூற்றுக்கள் வேடிக்கைக்கு உரிய தவறானவையாக இருப்பதை நாம் காணமுடியும்.

மார்க்சியர்களாக நாம் நமது உலகக் கண்ணோட்டத்திலும் அரசியலிலும் தவிர்க்க இயலாதவகையில் புரட்சிகர நம்பிக்கை உணர்வைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எந்த ஓர் உற்பத்தி முறையையும் போலவே முதலாளித்துவமும் அதற்கான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது, அதுவே வரலாற்றின் முடிவல்ல என்பதை மார்க்சியம் மெய்யாக உணர்ந்துகொள்ளச் செய்கிறது. இதற்கு மாறாக, சமகால பல்வேறு இடதுசாரிக் குழுக்களுக்குள் பல்வேறு அவநம்பிக்கைவாத, தோல்விவாதப் போக்குகள் நிலவிவருவதை நம்மால் காணமுடிகிறது. குனியவாதம், மக்கள்தொகை எதிர்ப்பு வாதம் ஆகியவை குட்டி முதலாளிய விலகல்களின் விந்தையான தோல்விவாதக் கருத்துக்களின் வெளிப்பாடுகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாம். உலகை பொருள்முதல்வாத நுண்ணோக்கி மூலம் பகுப்பாய்வு செய்வதற்குப் பதிலாக, இந்தப் போக்குகள் கருத்தியல்வாத நிலைப்பாட்டின் மூலம் நமது துன்பத்துக்கான வேர்களைக் காண முயல்கின்றன, அதன் மூலம் வாழ்க்கை சாராம்சத்திலும் உள்ளார்ந்த வகையில் துயரமானது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றன. இந்தக் கருத்தியல்வாதம் முதலாளித்துவத்தின் துயரத்தை மனித வாழ்க்கை மீது தவறாகச் சாற்றுகின்றன. அதன் விளைவாக இந்த நிலைப்பாடு நமது எல்லாத் துயரங்களுக்கும் தீர்வு மனித இனத்தின் அழிவிலேயே இருக்கிறது என்று தவறாகப் பொருள்படுத்துகிறது. ஆனால் எந்த ஒரு மார்க்சியவாதிக்கும் இது ஒன்றும் புதிர் அல்ல, அதற்கு மாறாக நமது துயரங்களுக்கான முடிவு மனித இனத்தை முதலாளித்துவ அமைப்பின்

பிடியிலிருந்து விடுவிப்பதில் அடங்கியிருக்கிறது என்பதை நாம் தீவிரமாக உறுதிப்படுத்துகிறோம்.

பாஷின் கவிதைகளை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தும்போது, புரட்சிகர நம்பிக்கைவாதம், மார்க்சியம் மற்றும் வாழ்க்கையைத் தீவிரமாகப் போற்றுதல் ஆகியவை தொடர்ந்து பாஷின் படைப்புக்களின் முதன்மையான மையக்கருத்துக்களாக இருந்து வருவதை ஒருவர் சரியாகக் கணிக்கவும் மதிப்பிடவும் முடியும். அவரைப் பொருத்தவரை, ஒரு புரட்சியாளனாக இருப்பதும் மனித இருத்தலின் மகிழ்ச்சியை நெஞ்சாரப் பற்றிக்கொள்வதும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்க முடியாததுமாகும். 'ஒரு திறந்த மடல்' என்ற கவிதையில் அவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

புரட்சி-என்பது ஒரு விருந்தல்ல,
அது ஒரு கண்காட்சியும் அல்ல
அது விரிந்த நிலப்பரப்பில் ஓடும் ஒரு நதியல்ல,
என்ன அது, ஒரு மோதல்
கொல்வதற்கும் அல்லது கொல்லப்படுவதற்குமான
வன்கொடுமை பீடித்த வாக்கங்களின்
நலன்களின் போராட்டம்
மரணம் பிடித்திருக்கும் பிடியை முறியடிப்பதாகும்

மேலேகண்ட கவிதைப் பகுதியில் நாம் வாசித்தது போல, பாஷ் புரட்சியை முடிந்தவரை கவித்துவத்துடன் விளக்க முயற்சிக்கிறார். புரட்சிக்கு விருந்து என்றோ கண்காட்சி என்றோ தவறாக விளக்கம் அளிக்கக்கூடாது. அதற்குப் பதிலாக அது அதன் சாரத்தில் - சமூக வர்க்கங்களின் வன்முறை மோதலாக, அதில் பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை ஒட்டுமொத்தமாகத் தூக்கியெறியும் என்று விளக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியதன் மூலம் புரட்சியை முழுதும் வீரசாகசமாக ஆக்குவதை எதிர்த்தார். மேலும் புரட்சி மரணத்தை எதிர்த்துப் போராடி இறுதியாக அதை ஒழித்துவிடும் என்று வலியுறுத்துகிறார், புரட்சி என்பது புரட்சிகர மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவது மட்டுமல்ல, மனித வாழ்க்கையைப் போர்க் குணத்துடன் பாதுகாக்கக்கூடிய செயலாகவும் முதலாளித்துவத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மனிதத் தன்மையற்ற முடமாக்கும் நிலைமைகளிலிருந்து அதைப் பாதுகாக்கக்கூடிய செயலாகவும் இருக்கும் என்பதே மரணம் பற்றிய அவருடைய விளக்கத்தின் சிகரமாகும். முதலாளித்துவம் மனித வாழ்க்கையின் தரத்தைப் பயங்கரமாகத் தாழ்த்தி அதை வாழ இயலாததாக ஆக்குகிறது. புரட்சி பட்டினி, வீடினமை ஆகியவற்றை அகற்றி, பயனுள்ளவகையில் மக்கள் நல்வாழ்வைப் பேணிக் காத்து, எண்ணற்ற மரணங்களைத் தடுத்து, மரணத்தின் கதிர்வீச்சிலிருந்து வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கும்.

அதே முறையில், பாஷ் தனது புரட்சிகர உற்சாகத்தை ஏறத்தாழத் தன்னுடைய ஒவ்வொரு கவிதையிலும் ஆழப் பதித்து வைக்கிறார். அவரால்

எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு சொல்லும் வாசகரிடம் மாயையிலிருந்து மீண்டெழும் உணர்வை உட்புகுத்தி, புரட்சிகரமாக்குவதை நோக்கிய ஒரு முயற்சியாகும். அவருடைய ஹம் லடேங்கே சாதி (நாம் போராடுவோம் தோழனே) மக்களுக்குப் போராடும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதோடு மட்டுமின்றி போராட்டத்தின் தேவையையும் உணர்த்துகிறது.

பாஷின் கனவுகளும் முதலாளித்துவ எதார்த்தவாதமும்

“பெரும் அபாயம் முழு மொளனத்தால் எதிர்கொள்ளப்படுகிறது என்ன நடந்தாலும் சரி அமைதியாக சகித்துக்கொள்வது வீட்டிலிருந்து வேலையிடத்துக்கு வேலையிடத்திலிருந்து வீட்டுக்கு வழமையாக நிகழ்வதென நந்தமாக எதிர்கொள்வது மிகுந்த அபாயகரமானது நமது கனவுகளை மரணிக்கச் செய்வதாகும்.

மனித வாழ்க்கை மீதான உள்பூர்வமான போற்றுதலை வெளிப்படுத்துகிற அதே வேளையில், வெறுமனே உயிருடன் இருத்தலை வாழ்வதுடன் குழப்பிக்கொள்ளக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்திச் செல்கிறார். ‘சப் டான் கதர்னாக்’ (மிகுந்த அபாயகரமானது) என்ற பாடலில் நமது கனவுகளை மரணக் குழியின் ஆழத்துக்கு அனுப்பிவிடக் கூடாது என்பதை அழகாக வலியுறுத்துகிறார். அதே வேளையில் சிறந்த ஓர் உலகை வெறுமனே கனவு காண்பது மட்டும் போதாது, அதற்குப் பதிலாக அப்படி விரும்பத்தக்க சிறந்த உலகை மெய்யாக அடைவதற்கான நமது போராட்டத்தையும் தொடங்க வேண்டும். உனது உழைப்பு (முதலாளிகளால் உபரி மதிப்புச் சுரண்டல் மூலம்) பறிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, காவல்துறை ஆட்களின் சித்திரவதையைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதும் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதும் சந்தேகத்துக்கிடமின்றி பேரழிவூட்டுவதாகும், ஆனாலும் மிகவும் துரோகத்தனமானது அல்ல. போரும் அமைதியும் என்ற ஒரு கவிதையில் பாஷ் எழுதுகிறார்:

“ஓ, வாழ்க்கையே, போராடாத நாங்கள், முற்றிலும் ஏமாற்றமளிக்கும் உனது மகன்களாவோம்”

தற்போதைய நிலைமைகளுக்கு எதிராகப் போராடாமல் இருப்பது நமது வாழ்க்கைக்குத் துரோகம் இழைப்பதற்குக் குறைவானதல்ல என்றும் வாழ்வது கனவு காண்பதற்காகவும், சிறந்த எதிர்காலத்துக்காக - சோசலிச உலகத்துக்காகப் போராடுவதற்காகவும் ஆகும் என்றும் கண்டிப்புடன் அவர் வலியுறுத்துகிறார். பாஷைப் பொருத்தவரை, ‘முதலாளித்துவ எதார்த்தவாதத்தை’ உள்வாங்கிக்கொண்டிருப்பது, நமது காலத்தில் முதலாளித்துவம் கட்டட விழுத்து விட்டுள்ள சித்திரவதையைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதைவிட மோசமானதாகும். மேலும் மனிதத் தன்மையற்ற வன்கொடுமையைக் கண்டுகொள்ளாமல்

இருப்பதும் வாழ்க்கையை முதலாளித்துவ நெறிமுறைகளுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதும் தனிநபரின் மரணமாகவும் மிகவும் பயங்கரமான விடயமாகவும் கருதப்படலாம்.

பாஷின் நிலைப்பாட்டை மெய்யாக அறிந்துணர் வேண்டும், அது புரட்சிகர வழியைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாகும். ஒரு கவிஞராக அவரது வாழ்க்கை முழுவதிலும், அவரது கவிதையின் உள்ளடக்கமும் பாணியும் காலப் போக்கில் வாசிப்போரை வசப்படுத்துகிற விதத்தில் திருப்பங்களைக் கொண்டதாக இருந்ததன, ஆனால் அவரது படைப்பின் சாரம் எப்போதும் ஒன்றாகவே இருந்தது. உலகெங்கும் கம்யூனிச மற்றும் முற்போக்கு இயக்கங்களுக்குள் பரவலாக இருந்துவரும் பல்வேறு தோல்வி மனப்பான்மைப் போக்குகளின் வர்க்கப் பகுப்பாய்வுக்குள் ஆழச் செல்லும் அதே வேளையில், அத்தகைய போக்குகள் (குட்டி-முதலாளிய) நடுத்தரவர்க்கக் கருத்தியல்வாதத்தின் துணை விளைவாக இருப்பதை நாம் காணமுடிகிறது, அதை நாகரிக பாணியில் ‘முதலாளித்துவ எதார்த்தவாதம்’ என்று அழைக்கலாம். அப்படிப்பட்ட தோல்வி மனப்பான்மைப் போக்கு நிலவும் சமுதாயத்தின் நலன்களுக்குச் செயலாக்கத்துடன் சேவை செய்வதோடு, அதன் மேலாதிக்கத்தைப் பலப்படுத்தவும் செய்கிறது. அதற்கும் மேலாக அது நமது தற்போதைய உலகுக்குப் புறவய நிலையில் சிறந்த மாற்று குறித்துக் கனவு காணும் நமது திறனையும் பறித்துவிடுகிறது, அதன் விளைவாக நமது புரட்சிகர உள்ளாற்றலை அழித்துவிடுகிறது.

“என்னை நீ என்ன செய்யமுடியும்? நான் புல், நான் எதையும் தாங்கிக்கொள்ள முடியும் ஒவ்வொரு இடபாட்டுக்குப் பிறகும் நான் வளர்வேன்.”

பாஷின் பொருத்தப்பாட்டையும் அவரது சொற்கள் சுமந்துவரும் எல்லையற்ற உற்சாகத்தையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டால், அவரது ‘புல்’ என்ற கவிதையில் தன்னைப் புல்லாக வரித்துக்கொள்வதில் அவர் குறிப்பாகச் சரியாக இருக்கிறார் என்பதை நாம் கேள்விக்கிடமின்றி ஒப்புக்கொள்வோம் - மண் குவியல்கள் மீது, கட்டிடங்களும் பல்கலைக்கழகங்களும் நொறுங்கி விழுந்த இடபாடுகள் மீதும் கூட புல் வளர்கிறது. புல் மீண்டும் மீண்டும் வளர்கிறது; புல்லை அழிக்க முடியாது, அதன் இருத்தலைத் துடைத்தழித்துவிட முடியாது. புல் என்று அவர் தன்னைக் குறிப்பிடிக் கொள்வது, புரட்சிகரத் தனிநபர் ஒருவரை அழித்துவிடுவதால் மட்டுமே புரட்சி நிகழ்வதைத் தடுத்துநிறுத்துவது சாத்தியமில்லை என்ற கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

தகவல் ஆதாரம்: WIKIPEDIA, SAHAPEDIA, Countercurrent.org இல் வன்ஷ யாதவ் மற்றும் அத்ரிஜா. செளதரி ஆகியோரின் கட்டுரை
நன்றி: countercurrents.org

எழுத்தாளர்: மொழிபெயர்ப்பாளர்

மைக்கேல் மதுசூதன் தத்: வங்காளி இலக்கியத்தின் 'தூமகேது'

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி-3

1868 ஆம் ஆண்டில் ஓரளவிற்குத் தொழிலில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது எனலாம். சிராம்பூர் ஜமீன்தாரின் வழக்கில் வாதாடி அவர் வெற்றி பெற்றார். அதைப் போன்றே வேறுபல வழக்குகளும் அவரிடம் வந்தன. 1868-69 காலங்களில் வழக்கு தொடர்பாக கல்கத்தாவிற்கு வெளியேயும் அவர் சென்றுவர வேண்டியிருந்தது. இந்த நேரத்தில் சராசரியாக மாதம் ரூ. ஆயிரத்திலிருந்து இரண்டாயிரம் வரை அவர் வருமானம் ஈட்டி வந்தார்.

இருப்பினும், ப்ரான்ஸில் வசித்துவந்த ஹென்ரிட்டா, மூன்று குழந்தைகள் (1867இல் அவருக்கு நெப்போலியன் ஆல்பர்ட் என்று பின்னர் பெயர்க்குட்பட்ட மகன் பிறந்தான்) வயிற்றுக்கும் வாய்க்குமாக போராடிக் கொண்டிருந்தனர். இந்த நெருக்கடிக்கிடையே ஹென்ரிட்டாவை குடிப்பழக்கமும் தொற்றிக் கொண்டது. நாளொன்றுக்கு இரண்டு பாட்டில் ஒயின் அவருக்குத் தேவைப்பட்டது. இருந்தபோதிலும், தன் நிலைமையை உணர்ந்த ஹென்ரிட்டா என்றாவது ஒருநாள் பிரச்சனைகளுக்கு விடிவுகாலம் பிறக்குமென்று ப்ரான்ஸில் காத்திருப்பதை விட, இந்தியாவிற்கே திரும்புவது என்று முடிவு செய்தார். அதன்படி 1869 மார்ச்சிலிருந்து போராடி, பயணம் செய்து, மே மாத இறுதியில் மூன்று குழந்தைகளுடன் ஹென்ரிட்டா கல்கத்தா வந்து சேர்ந்தார்.

வந்தபிறகுதான் நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக உள்ளது என்பது அவருக்குப் புரிய வந்தது. உடனேயே ஸ்பென்ஸ் ஓட்டலில் மது தங்கியிருந்த அறைகளை காலி செய்துவிட்டு, லவ்டன் தெருவில் ஒரு வீட்டிற்குக் குடிபுகுந்தனர். மாத வாடகை ரூ. 400. எனினும் வழக்கம்போலவே அந்த வாடகை வீட்டையும், ஐரோப்பிய பாணியில் அவர்கள் அலங்கரிக்கத் தொடங்கினர். அதுபோக, அங்கேயே ஓர் அலுவலகம் திறப்பதற்குப் பதிலாக, பழைய அஞ்சலகத் தெருவில் ஒரு சில அறைகளையும் வாடகைக்கு எடுத்தனர்.

கிட்டத்தட்ட இரண்டரை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒன்றுசேர்ந்திருந்த மதுவும் ஹென்ரிட்டாவும் அப்போது ப்ரெஞ்சுக் காலனியாக இருந்த சந்தநாகுருக்குச் சுற்றுலா சென்று வந்தனர். எனினும் 1870 வாக்கில் மது நம்பிக்கைக்குரிய

ஒரு வழக்கறிஞரல்ல என்ற கருத்து பரவலாக வெளிப்படத் தொடங்கியது. அவரது உடல்நிலையும் இந்தக் கருத்தை மாற்றுவதற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை. கல்கத்தாவில் போதிய வழக்குகள் இல்லாத நிலையில், வெளியூர் நீதிமன்றங்களுக்கும் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. 1871 நடுப்பகுதியில் அஞ்சலகத்தெருவில் இருந்த அலுவலகத்தையும் மூட வேண்டியதாயிற்று. 1871 செப்டெம்பரில் அப்போது கல்கத்தாவிற்கு அடுத்து பெரிய நகரமாக இருந்தடாக்காவில் தன் தொழிலை மாற்றிக் கொண்டுவிடலாமா என்று சோதிக்கச் சென்றார். அந்த நகரம், ஒரு புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் என்ற வகையில் அவரை வரவேற்கத் தயாராக இருந்தபோதிலும், அங்கிருந்த வழக்கறிஞர்கள் அவரை வரவேற்பதாக இல்லை. வெறுங்கையோடு அவர் மீண்டும் கல்கத்தாவிற்குத் திரும்பினார்.

1871 செப்டெம்பரில் ஹெக்டரின் வதம் என்ற அவரது இலியாத் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியானது. அவரது மற்ற நூல்களிலிருந்து இது முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். எனினும் வறுமைக்கு எதிரான அவரது போராட்டம், தொடர்ச்சியான மன அழுத்தம், கவலை ஆகியவை அனைத்தும் அவருக்குப் படைப்புலகத்தில் மகிழ்ச்சியை ஈட்ட வழியேற்படுத்தவில்லை. வெகு விரைவிலேயே தனக்கு இதுவரை சேவை செய்துவந்த ஊழியர்கள் அனைவரையும் அவர் வேலையை விட்டு அனுப்ப வேண்டியதாயிற்று. அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஊதியத்தையும் கூட அவரால் முழுமையாகத் தர இயலவில்லை. அதைப்போன்றே அவருக்குக் கடன் கொடுத்தவர்களும் இப்போது வெளிப்படையாகவே நெருக்கடி தரத் தொடங்கினர். இந்நிலையில் லவ்டன் தெரு பங்களாவை காலி செய்துவிட்டு, மதுவின் குடும்பம் கல்கத்தாவில் ஏழைமக்கள் பெருமளவில் வசிக்கும் பகுதியான பெனியாபுக்கூர் சாலைக்கு இடம் மாறியது.

இத்தருணத்தில் அவருக்கு இருந்த மிகப்பெரிய கவலை, தன் மூன்று குழந்தைகளின் எதிர்காலம் குறித்துதான். மூத்தமகள் ஷர்மிஷ்டாவிற்கு அப்போது 12 வயது. அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க முடியுமா என்ற கவலை பெற்றோரை அரித்துத் தின்றது.

இதற்கிடையே பஞ்சகோட் ராஜாவின் மேலாளர் என்று மது பொறுப்பேற்று, அங்கும் அவர்

ஏமாற்றப்பட்டார். ஒரு கட்டத்தில் உயிருக்குப் பயந்து, தனக்கு வரவேண்டியிருந்த ரூ. 1600 ஊதியத்தையும் விட்டுவிட்டு, அவர் கல்கத்தா திரும்பினார். இந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு ஒன்பது மாதங்கள் மட்டுமே அவர் உயிரோடிருந்தார். இடைப்பட்ட காலத்தில் வித்யாசாகரும் அவருக்கு உதவ மறுத்த நிலையில் ("உங்கள் பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலானது; அதிலிருந்து யாராலும் காப்பாற்ற முடியாது!" என்று அவர் அப்போது எழுதியிருந்தார்) அந்தக் குடும்பம் எப்படி நாட்களை கடத்தியது என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஹென்றிட்டாவின் உடல்நிலையும் நாளுக்கு நாள் மோசமாகிக்கொண்டே போனது. ஷர்மிஷ்டாவிற்கு வயது 13; முதல் மகன் மேக்நாத்திற்கு வயது 11; நெப்போலியனுக்கு சுமார் 5 வயது.

இத்தகையதொரு தருணத்தில்தான் ஒரு நாடகக் கம்பெனி அவரிடம் நாடகம் ஒன்றினை எழுதித் தருமாறு கேட்டது. மாயா கானான் (மாய நந்தவனம்) என்ற அந்த நாடகம் அவரது மற்ற நாடகங்களைப் போலவே புராண கதையை ஒட்டியிருந்ததோடு, விதியின் வலிமையைப் போற்றுவதாகவும் இருந்தது. பத்தாண்டுக்கால இடைவெளிக்குப் பிறகு அவர் எழுதிய இந்த நாடகம் ஒரு படைப்பாளியாக அவருக்குப் பெயர்பெற்றுத் தரவில்லை என்றே கூறலாம். இதே நேரத்தில் குழந்தைகளுக்கான சில கவிதைகளையும் அவர் எழுதினார். ஒருவேளை பதிப்பாளர் எவரேனும் தர முன்வந்த பணத்திற்காகவும் கூட அவர் இவற்றை எழுதியிருக்கக் கூடும்.

எனினும், 1873 மார்ச் மாதத்தில் அவரது புற இயக்கங்கள் அனைத்தும் முடிவுக்கு வந்தன. அவர் மட்டுமின்றி, ஹென்றிட்டாவின் நிலையும் மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது. இந்நிலையில் காதல் மணத்தை வாழ்நாள் முழுவதும் முன்வைத்துவந்த மது, தன் மகள் ஷர்மிஷ்டாவிற்கு, அவரை விட இரண்டு மடங்கு வயதுடைய, போதிய படிப்பில்லாத, வில்லியம் வால்டர் இவான்ஸ் என்ற ஓர் ஆங்கிலோ-இந்தியரை வரனாகப் பார்த்து, 1873 மே 7 அன்று திருமணம் செய்துவைத்தார். இவர் நீதிமன்றத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராக இருந்தவர்; மது நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்லும்போது அறிமுகமானவர். 'ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட' திருமணத்தை எதிர்த்து விட்டே விட்டு வெளியேறிய மது, தன் வாழ்க்கையின் இறுதிக் கட்டத்தில், தன் மகளின் திருமணத்தை இவ்வாறு 'ஏற்பாடு செய்து' நடத்த வேண்டிய நிலை உருவானது உண்மையிலேயே மிகவும் வருத்தத்திற்குரிய ஒன்றே ஆகும்.

இத்திருமணத்திற்குப் பிறகு மதுவும் அவரது குடும்பமும், உத்தர்பாராவில் ஒரு செல்வந்தர் வீட்டில் விருந்தாளியாக அடைக்கலமாகியிருந்தது. அங்கு அவரை சந்திக்க கவுர்தாஸ் சென்றிருந்தபோது, மது படுக்கையில் படுத்தபடி மூச்சுவிடத் திணறிக்கொண்டிருந்தார். அவரது மனைவி தரையில் படுத்துக் கொண்டிருந்தார். கவுர்தாஸை பார்த்தவுடன் மது குலுங்கிக் குலுங்கி அழத் தொடங்கியிருக்கிறார். கவுர்தாஸ் கீழே படுத்திருந்த ஹென்றிட்டாவின் நெற்றியைத் தொட்டு ஜூரம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தபோது, அவர் "என்னைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். அவரைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நான் சாவதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை." என்று கூறியிருக்கிறார்.

இதைக் கேட்டதும் கவுர்தாஸ் மிகவும் மனமுடைந்து போயிருக்கிறார். எனினும் அந்த நேரத்தில் தன் நீண்ட நாள் நண்பருக்கு அவரால் செய்ய முடிந்தது மிகக் குறைவே. உடனடியாக அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றி, கல்கத்தாவிற்குப் படகில் அழைத்து வந்தார். ஹென்றிட்டாவை ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் அதிகம் வசிக்கும் பகுதியான லிண்ட்சே தெருவில் இருந்த அவரது மாப்பின்னையின் வீட்டில் விட்டுவிட்டு, மதுவை அலிப்பூரில் இருந்த அரசு பொது மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அந்நாட்களில் இந்த மருத்துவமனையில் பிரிட்டிஷ்காரர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் ஆகியோருக்கு மட்டுமே சிகிச்சை அளிப்பது வழக்கம். எனினும் அப்போது உதவி கலெக்டராக இருந்த கவுர்தாஸ், பாரிஸ்டராக இருந்த மன்மோகன் கோஷ் ஆகிய பலரின் செல்வாக்கால் மதுவை அந்த மருத்துவமனையில் சேர்க்க முடிந்தது.

அதன்பிறகு ஓரளவிற்கு நிலைமை தேறியபோதிலும், அடுத்த 7-8 நாட்கள்தான் மது உயிரோடு இருந்தார். 1873 ஜூன் 26 அன்று ஹென்றிட்டா தன் 37 வயதில் காலமானார். அவரது இறுதிச் சடங்கிற்கான ஏற்பாடுகளை மன்மோகன் கோஷ்தான் செய்தார். மனைவி இறந்த செய்தியை மதுவிற்குத் தெரிவித்த மன்மோகன், அவருக்கு மற்றுமொரு வாக்குறுதியையும் கொடுத்தார். அவரது மறைவிற்குப் பிறகு, இரு மகன்களையும் தன் பொறுப்பில் பார்த்துக் கொள்வதாக அவர் கொடுத்த வாக்குறுதியை இறுதிவரை காப்பாற்றவும் செய்தார். (இவர்களில் மூத்தவரான மேக்நாத் த் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு (1875) இறந்துபோனார். மற்றொருவரான நெப்போலியன் தத் 1909 ஆகஸ்ட் 20 அன்று தன் 40 வயதில் மறைந்தார். அவரது ஒரே மகளான ஷர்மிஷ்டா 1879 பிப்ரவரி 15 அன்று மறைந்தார்).

1873 ஜூன் 29 அன்று காலை மதுவின் நிலை மோசமானது. அவரது மகள், மகன்களும், மருமகனும் நலன்விரும்பிகளும் அருகிலிருந்தனர். மதியம் 2 மணியளவில் உயிர் பிரிந்தது. எனினும், அன்றைக்கு கல்கத்தாவில் இருந்த கிறித்துவ உலகம், இறந்த பிறகும் கூட அவருக்கு அவமரியாதை செய்தது. அவரது இறுதிச் சடங்குகளை செய்வதற்கு பிஷ்ப் அனுமதியளிக்க மறுத்துவிட்டார். எனினும் லோயர் சர்க்குலர் ரோட் சர்ச்சின் தலைமைப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாதிரியார் பீட்டர் ஜான் ஜார்போ, பிஷ்பின் இந்தத் தடையைப் பற்றியோ, அதன் பின்விளைவுகளைப் பற்றியோ கவலைப்படாதுதன் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட சர்ச்சில் அவருக்கு இறுதிச் சடங்குகளை செய்ய முன்வந்தார். கிறித்துவ மதத் தலைமைக்கும், மதுவின் நலன்விரும்பிகளுக்கும் இடையேயான இந்த போராட்டம் 24 மணிநேரம் நீடித்தது.

ஜூன் 30 அன்று மதியம், குடும்பத்தினர் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான நலன்விரும்பிகள் பின்தொடர, மதுவின் உடல் ஊர்வலமாக லோயர் சர்க்குலர் ரோட் சர்ச்-ஐ நோக்கி எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. கல்கத்தாவிற்கு வெளியே இருந்தும் மக்கள் திரண்டு வந்து அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தினர். ஹென்ரிட்டாவை புதைத்திருந்த இடத்திற்குப் பக்கத்திலேயே அவருக்கும் அடக்கம் செய்ய ஏற்பாடானது. இவை அனைத்தும் நடந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில்தான் பிஷ்ப் இறுதிச் சடங்கிற்கு அனுமதியளித்த கடிதம் கொண்டுவந்து தரப்பட்டது. அனுமதி வராமல் இருந்தாலும், சடங்குகளை செய்யத் தயாராக இருந்த பாதிரியார் ஜார்போ, உரிய மதச் சடங்குகளை மேற்கொண்டார். எனினும் ஆங்கிலிகள் சர்ச்சில் புதைக்கப்பட்டவர்கள் பதிவேட்டில் அவர் பெயர் இடம்பெறவில்லை. அங்குள்ள கல்லறையில் புதைக்கப்பட்டவர்களுக்கான பதிவேட்டில் மட்டுமே அவர் பெயர் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

தங்கள் வாழ்க்கையில் எத்தனையோ அவக்கேடுகளைப் புரிந்த கிறித்துவர்களை எவ்வித எதிர்ப்பும் காட்டாமல் புதைப்பதற்கு, சடங்குகளை செய்வதற்கு, முன்வரும் சர்ச் நிர்வாகம், நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் (முறைப்படி திருமணமே செய்து கொள்ளாமல் மதுவோடு வாழ்ந்த) ஹென்ரிட்டாவை புதைப்பதற்கு எவ்வித எதிர்ப்பையும் காட்டாத நிர்வாகம், மதுவின் விஷயத்தில் மட்டும் ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டது? சற்றே ஆழமாக யோசித்துப் பார்த்தால் ஒரு விஷயம் தெள்ளத் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. மது, தன் வாழ்க்கையில் செய்த தவறுகள் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், ஆங்கிலேய இனத்தவர், அவர் செய்த ஒரு செயலை கடுமையாக வெறுத்தனர். எவ்வகையிலும் மன்னிக்கவே முடியாததொரு குற்றமாகவும் அவர்கள் அந்தச் செயலை கருதினர். அது, மது தன் இணையரை தேர்வு செய்ததே ஆகும். 'கறுப்பரான்' ஓர் இந்தியர், முதலில் மதராஸில் ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண்ணை திருமணம் செய்து, குழந்தைகளைப் பெற்று, பின் அந்தக் குடும்பத்தைக் கைவிட்டு விட்டு, வேறொரு வெள்ளைக்காரப் பெண்ணை 'திருமணமே செய்து கொள்ளாமல்' இணைந்து வாழ்ந்ததை, அன்றைய ஆங்கிலேய சமூகமோ அல்லது சர்ச் நிர்வாகமோ ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஒரு வெள்ளைக்காரர் ஓர் இந்தியப் பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்வது; அல்லது அவரோடு உறவில் இருப்பது என்பதை

கவிதை
ஈழபாரதி

போர்க் குற்றம்

ஈழக்குழந்தைகளைக்
கொன்று குவித்த
பாஸ்பரஸ் குண்டுகள்
இப்போது
காலா நகர
வான் வெளிகளில்
நிரம்பி வழிகின்றன

போர்களின் கூர்மையான
ஆயுதங்கள் யார் பக்கத்தில்
இருந்து புறப்பட்டாலும்
குண்டுகளுக்கு
குழந்தைகளைத் தெரியாது

ஈழத்தின்
மருத்துவமனைகளில்
விழுந்த குண்டுகள்
இப்போது அங்குள்ள
மருத்துவமனைகள் மீதும் விழுகின்றது

எங்கள் போராட்டங்களை
வலுப்படுத்திய
தர்வீஷின் கவிதைகள்
மவுனமாக
படிக்கப்படுகிறது
மவுனிக்கப்பட
எங்கள் ஆயுதங்கள் போல

உங்கள் போராட்டங்களையும்
ஆதிக்க கரங்கள் கொண்டு அழுத்தலாம்
கடைசியில்
பல இலட்சம் இனப்படுகொலைகள்
நடந்தேறிய பின்னர்
ஒருநாள் ஐராவின் வாசலில் கதவுகளில் நீங்களும்
காத்திருக்க வேண்டும்
எங்களைப்போல.

விட, மதுவின் இந்த நடவடிக்கைமிக மோசமானது என்றே அவர்கள் கருதி வந்துள்ளனர். மதங்களைத் தாண்டி இனவெறி எவ்வாறு வேர்பிடித்து நிற்கிறது என்பதை, அன்றைய கல்கத்தா சர்ச் நிர்வாகமும், அங்கிருந்தகிறித்துவர்களில் பெரும்பான்மையோரும் நிரூபித்திருந்தனர். வாழ்க்கையின் இறுதிப் பகுதியில் தன் சொந்தத் தவறுகளாலேயே துன்பத்திற்கு ஆளாகி, வாழ்ந்து மறைந்த மைக்கேல் மதுகுதன் தத் அதன் மூலம் நமக்கு ஒரு பாடத்தையும் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். தான் வாழ்ந்த காலத்தையும் மீறி, ஒரு சுதந்திர மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்ற முயற்சியை, அவரது காலத்திய சமூகம் புரிந்து கொள்ளும் நிலையில் இல்லை என்பதை அந்தப் பாடமாகும்.

எனினும் வங்காளி மொழிக்கு அவரது பங்களிப்பு அளப்பரியது; ஈடு இணையற்றது. இதில் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் மட்டுமே விதிவிலக்கானவர். தன் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்ட அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் பல்வேறு பிரிவினரோடு, பல்வேறு வகைகளில் போராடிக் கொண்டே இருந்தார். இறுதிக் காலத்தில் அனைவரிடமிருந்தும் தனிமைப்படும் போனார். அறிவு, திறமை, முயற்சி ஆகிய அனைத்தும் ஒருங்கே பெற்றிருந்த போதிலும், அவர் எடுத்த ஒரு சில தவறான முடிவுகள், அவரது ஆசைகளை (அவை நியாயமானவை என்றபோதிலும்) நிராசையாக மாற்றி விட்டன.

இருந்தபோதிலும், அவர் மறைந்து 150 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் கூட, வங்காளி இலக்கியத்தின் வரலாற்றில், அவரது இடம் இன்னமும் வேறு எவராலும் முந்திச் செல்ல முடியாத ஒன்றாகவே நீடித்து வருகிறது. நவீன வங்காளி இலக்கிய வரலாற்றின் முதல் பிதாமகன் என்ற அந்தஸ்து இன்னமும் அவரிடம்தான் உள்ளது. அவர் செயல்பட்ட காலத்திலும் சரி, அவர் மறைந்தபோதும் சரி, அவரைப் பாராட்டுவதற்குத் தயங்கியவர்களே அதிகம். அந்நாட்களில் எவருக்கும் அறிமுகம் ஆகாமலிருந்த 'தனிமனித சுதந்திரம்' என்ற கருத்தாக்கத்தை தன் வாழ்க்கையின் நெறிமுறையாகக் கொண்டு வாழ்ந்து மறைந்தவர் அவர். அதுவரையில் சமூகத்தில் நிலவி வந்த நெறிமுறைகள் அனைத்தையும் மதவேறுபாடின்றி அவர் உடைத்தெறிந்தார்.

வேறொரு வகையில் பார்க்கும்போது, வங்காள மறுமலர்ச்சியின் மிகச்சிறந்த உதாரணமாகவும் அவர் திகழ்கிறார். உண்மையானதொரு மனித நேயராக, அனைவரும் போற்றித் துதிபாடி வந்த தெய்வங்களை எல்லாம் புறக்கணித்துவிட்டு, அந்த தெய்வங்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டவர்களின் உண்மையான நேயத்தை தனித்துவமானதொரு கண்ணோட்டத்துடன் தன் எழுத்துக்களில் அவர் வெளிக்கொண்டு வந்தார். எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமின்றி, தோற்றவர்களின் பக்கமே அவர் எப்போதும் நின்றார். வெறும் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே அவரது அதீதமான எழுச்சியும், அதைப்போன்றே அதீதமான

வீழ்ச்சியும், அவரது எழுத்துக்களில் வெளிப்பட்ட நாயகர்களின் துயரக் கதைகளைப் போலவே அமைந்து விட்டது. அவ்வகையில், அவரே சொன்னதுபோல, ஒரு 'தாமகேது'வாக வங்காளி இலக்கிய உலகில் தோன்றி மறைந்தார் எனலாம். அவரது வாழ்நாளில் பலராலும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு, தவறாக நடத்தப்பட்டு வந்தபோதிலும், அவருக்கு உண்மையிலேயே சென்று சேரவேண்டிய, வங்காளி இலக்கியத்தின் முதற்பெரும் முன்னோடி என்ற இடம் இன்றளவும் நிலைபெற்று நிற்கிறது.

மறைந்து 150 ஆண்டுகள் ஆனபின்பும் கூட, இந்த 'தாமகேது'வின் பட்டொளி இன்னும் குறையாது வீசிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. வங்காளி இலக்கியத்தை தன் வாழ்நாள் காலத்திலும், அதன் பிறகு வந்த காலத்திலும் மாற்றியமைப்பதில், மதுவின் தொலைநோக்குப் பார்வையும், அவரது கண்ணோட்டமும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன.

வங்கத்தின் 'தாமகேது' மைக்கேல் மதுகுதன் தத் குறித்த இந்த அறிமுகக் கட்டுரையின் முடிவுரையாக ஒரு வேண்டுகோளை மட்டும் வாசகர்கள் முன்வைக்க விரும்புகிறேன். வரும் 2024 ஜனவரி மாதத்தில் வங்காளி இலக்கிய உலகம் மைக்கேல் மதுகுதன் தத்-இன் 200வது பிறந்த தின நிறைவு விழாவினை கொண்டாடவுள்ளது. இதற்கென அவரது நூல்கள் பலவும் இப்போது மீறுபதிப்பாக, செம்பதிப்பாக வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. அவரைப் பற்றிய, அவரது வாழ்க்கையைப் பற்றிய, பல நூல்களும் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. இந்தப் பின்னணியில்தான் எனது வங்காளி நண்பர்கள் பலரும் என்னிடம் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தனர்.

மதுவின் எட்டாண்டு கால மதராஸ் வாழ்க்கையைப் பற்றி (1848-1856), ரெபெக்கா மற்றும் அவரது குழந்தைகள் பற்றியவிவரங்கள் மிக மிகக் குறைவாகவே தெரிய வந்துள்ளன. ரெபெக்கா, அவரது சந்ததியினர் குறித்த விவரங்களை சேகரித்து, அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப உதவ வேண்டும் என்றும், மதுவின் மதராஸ் வாழ்க்கை குறித்த பக்கங்களை மேலும் செழுமைப்படுத்த உதவ வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். இதன்படி அன்றைய ஆவணங்களை தேடும் முயற்சியில் தற்போது ஈடுபட்டு வருகிறேன். இக்கட்டுரையைப் படிக்கும் வாசகர்கள் எவரேனும் சென்னையில் உள்ள ஆங்கிலோ-இந்திய வம்சாவளியினரின் வரலாறு குறித்த செய்திகளை அறிந்தவர்களாக, அல்லது அவற்றை அறிவதற்கான வழிமுறை தெரிந்தவர்களாக இருப்பின், தயவு செய்து என்னை தொடர்புகொள்ள வேண்டுகிறேன். எனது மின்னஞ்சல்: vbganesan@gmail.com உங்களின் சிறிய அளவிலான திசைகாட்டலும் கூட எனது முயற்சிக்குப் பேருதவியாக இருக்கும். மிக்க நன்றி.

முற்றும்

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

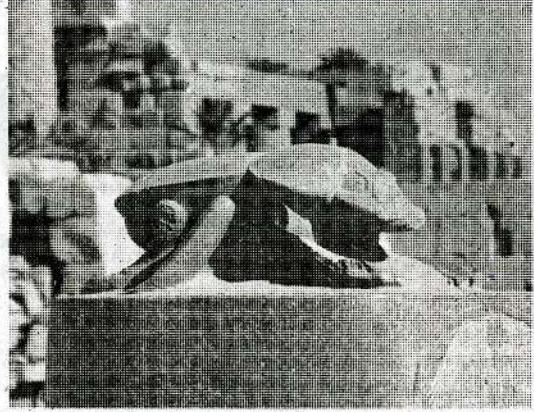
வண்டுகள் மனிதர்களின் நண்பன்

கோ வியாப்ட்ரா (Coleoptera) என்ற கிரேக்கச்சொல்லான 'காப்பு இறகுகள்' (Koleas - 'Sheath', Ptera - 'Wings' - Sheath Wing) என்பதற்கேற்ப கடினமான மேற்புற இறகுகளை பெரும்பாலான வண்டினங்கள் பெற்றுள்ளன. இவ்வகையில் முன்னிரண்டு இறகுகள் ('elytra' - forewings) கடினத் தன்மையுடனும், உள்ளிறகுகள் இரண்டும் மெல்லியதாக, பறப்பதற்கேற்ப அமைந்துள்ளன. கடினமான மேற்புற சிறகுகள் விரிந்த நிலையில், கீழுள்ள மெல்லிய சிறகுகளின் உதவியால் வண்டுகள் பறப்பது சாத்தியமாகின்றது.

பல்வேறு வகைகள், நிறங்கள், வடிவங்களில் உள்ள இப்பூச்சிகள் தமிழில், 'வண்டுகள்' என அழைக்கப்படுகின்றது. பொன்வண்டுகள், மின்மினிப் பூச்சிகள், நீண்ட உணர்கொம்பு வண்டுகள், புலி வண்டுகள், தரை வண்டுகள், நீர் வண்டுகள் எனப் பல்வேறு வகைகள் காணப்படுகின்றன.

பூச்சிகளின் உலகில் வண்டினங்கள் சுமார் 3,50,000 வகைகளாக பரவியுள்ளன. இந்தியாவில் சுமார் 15,000 வகைகளாகக் காணப்படுகின்றன. நான்கு பூச்சிகளுக்கு ஒன்று வண்டினங்களாக காணப்படுவதில் இருந்து, இவற்றின் பெருக்கத்தை அறியமுடியும்.

உலகளவில் 18,000 வண்ணத்துப்பூச்சி இனங்களும், இந்தியாவில் ஆறு குடும்பங்களில் சுமார் 1800 இனங்களாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் 300க்கும் மேற்பட்டவண்ணத்துப்பூச்சிகள் காணப்படுகின்றன. இதில் 90க்கும் மேற்பட்டவை நீலன் (Blues, Lycaenidae) குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவையாக உள்ளன. அதுபோல, உலகளவில் 6000 தட்டான் இனங்களும் பரிணமித்துள்ளன. இந்தியாவில் சுமார் 503 தட்டான்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 37 விழுக்காட்டு வகைகள் இந்தியாவில் மட்டுமே தென்படுகின்றன. சுமார் 76 வகையான தட்டான்கள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை (Western Ghats) மற்றும் இந்தியாவின் வட கிழக்கு (Northern India) பகுதிகளிலும் மட்டுமே தென்படும் ஓரிட (Endemic) வாழ்விகளாகும். இதுபோல, வண்டுகளின் கணக்கெடுப்பின் (Beetle Senses) மூலம் அவற்றின் வகைகள், பெயர்கள் (தமிழ், ஆங்கில, அறிவியல் பெயர்கள்) மற்றும் வட்டாரப் பெயர்களை முறைப்படுத்தவேண்டியுள்ளது. அதுபோல, வண்டுகளுக்கும்

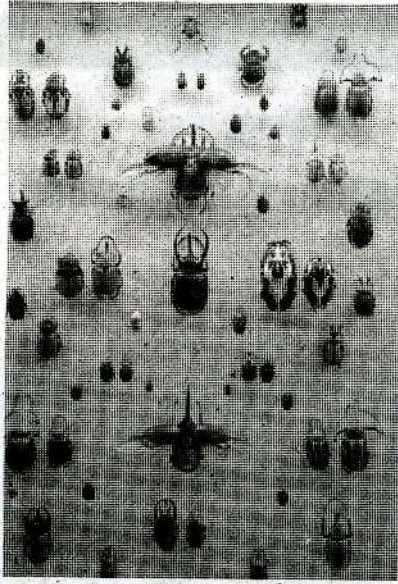
பண்டைய எகிப்திய நாகரிகத்தில் சாண வண்டின் சிலையைக் கொண்ட கோவில்

மற்ற பூச்சியினங்களுக்குமான தொடர்பு, மனித சமூகத்திற்குமான தொடர்பு, சுற்றுச்சூழல் பங்களிப்பு என பல தளங்களில் ஆய்வுகளை முன்னெடுப்பது அவசியமானதாக உள்ளது.

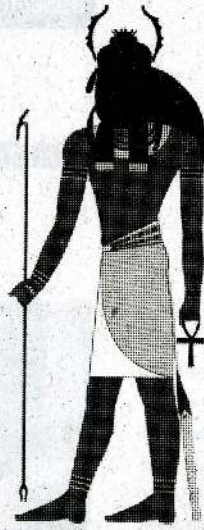
பிணம் தின்னிக் கழுக்குகள், நரிகள், ஓநாய், செந்நாய், காகம், நாகணவாய், கரப்பான்பூச்சிகள் போன்று வண்டுகளில் பெரும்பாலானவைகள் துப்புரவாளர்களாக (Scavengers) செயலாற்றுகின்றன. சில வகைகள் மகரந்தச் சேர்க்கையில் ஈடுபடுகின்றன. பூச்சிகளையும் வண்டுகள் கட்டுப்படுத்துகின்றன. பூச்சிகளில் ஐம்பது விழுக்காட்டிற்கும் மேலானவைகள் தாவரங்களை உண்டு வாழும் சூழலில், தாவரவுண்ணிப் பூச்சிகள் பெருகாமல், வண்டுகள் அவற்றை உணவாக்கிக் கட்டுப்படுத்துவதோடு, விவசாயத்திற்கும் நன்மைபுரிகின்றன. சில வகைகள் மருத்துவத்திற்கும் பயன்படுகின்றன. வண்டுகளின் சில வகைகள், அதன் புழுப்பருவத்தில் மரங்களில் துணையிட்டு வாழ்வதால், அத்துளைகள் பல உயிரினங்களுக்கு வாழ்விடங்களாக அமைகின்றன. அந்தவகையில், தாவர உண்ணிகளாக (Herbivores), பூச்சியுண்ணிகளாக புறச்சூழலுக்கேற்ப வண்டுகள் பரிணமித்துள்ளன.

சாண வண்டுகள்

'சாண உருண்டை வண்டுகள்' என்ற பெயரில் சுட்டப்படும் சாண வண்டுகள் கருப்பு அல்லது கருப்பு கலந்த நீலநிறத்தைப் பெற்றுள்ளன.

வண்டுகளின் மாதிரி சேகரிப்புகள்

பண்டைய எகிப்திய ஒவியம்

கால்நடைகள் அல்லது யானை உள்ளிட்ட காட்டுயிர்களின் கழிவுகளை (feces), வளர்ச்சி பெற்ற தனது உணர்திறனால் அக்கழிவுகளை நோக்கி சாண வண்டுகள் வந்தடைகின்றன. மண்வெட்டி போன்ற முக அமைப்பு மற்றும் பின்னிரு கால்கள், தலை மற்றும் முன்னிரு கால்களின் உதவியால் இனப்பெருக்கத்திற்கு தயாராக உள்ள பெண் வண்டு உருட்டிச் செல்ல, அதற்கு ஆண் வண்டு உதவி செய்கின்றது. சில வேளைகளில் இரண்டும் இணைந்து உருட்டிச் செல்கின்றன. சாண உருண்டைக்கு அருகில் வரும் மற்ற வண்டுகளிடையே, அவற்றைக் கைப்பற்றுவதற்கான போட்டியும் சில நேரங்களில் நடக்கின்றன.

தன் எடையைப் போல பல மடங்கு எடையை கொண்ட 'வண்டுருட்டாம் பழத்தை' நீண்ட தொலைவிற்கு உருட்டிச் செல்லும் வலிமை கொண்டதாக விளங்குகின்றன. (*Onthophagus taurus* வகையைச் சேர்ந்த வண்டு தன் எடையைப் போல சுமார் 1,141 மடங்கு உருட்டிச் செல்லும் திறன் பெற்றதாக உள்ளன) பள்ளமான இடத்தை தேர்வு செய்து, சாண உருண்டையை பள்ளத்தில் தள்ளிவிட்டு, உருண்டைகளின் உள்ளே முட்டைகளை இடுகின்றன. முட்டையில் இருந்து வெளிவரும் இளம் புழுக்களுக்கு சாணக் கழிவுகளில் உள்ள நுண்ணுயிர்கள் மற்றும் தழைச்சத்துக்களே உடனடி உணவாக அமைகின்றது.

சாண வண்டுகளின் வகைக்கேற்ப சில முட்டைகள் முதல் நூற்றுக்கணக்கான முட்டைகள் வரை இடுகின்றது. பூங்கா, காடுகள், புல்வெளிகள் எனப் பல்வேறு சூழலியல் தன்மைகளுக்கேற்ப சாண வண்டுகள் தகவமைந்து வாழ்கின்றன. சாண வண்டுகள் பால்வழித்தடத்தைப் பின்பற்றிச் செல்வது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

ஸ்வீடன் நாட்டு லுன்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் தாவரவியலாளர் மேரி டக்கே, சாணங்களை உருட்டிச் செல்லும் சாண வண்டுகளின் பாதையை கண்டறிய சோதனை ஒன்றை நடத்தினார். நிலா, நட்சத்திரம் உள்ளிட்ட

கோள்கள் இருக்கும்படியான வான்வெளி அமைப்புக் கொண்ட அறையை உருவாக்கி, அதில் *African Scarabaeus* என்ற சாண வண்டின் வகையை விட்டு, அதன் நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து கவனித்தார். அறையின் வடிவத்தை எப்படி மாற்றி அமைத்தபோதும், நட்சத்திரம், நிலவொளியை அடிப்படையாக கொண்டு நேர்க்கோட்டில் வண்டுகள் செயலாற்றுவதை கண்டறிந்தார். பால் வழித்தடத்தைப் பின்பற்றி சாண வண்டுகள் செயலாற்றுகின்றன என்பதற்கான அறிவியல் ஆதாரமாக இவ்வாய்வு அமைந்தது.

சாண வண்டுகள் கழிவுகளின் மறுசுழற்சி, சூழல் பாதுகாப்பிற்கு மட்டுமின்றி, சிறந்த வானியலாளர்களாகவும் இருப்பதை அறியமுடிகின்றது. சாண வண்டுகள் வானியலில் சிறந்தவைகள் என்பதை நிரோஷன் தில்லைநாதன் என்ற பூச்சியியலாளரும் கண்டறிந்துள்ளார். அந்த வரிசையில், ஜீன் ஹென்றி ஃபெப்ரி (*Jean Henri Fabri*) என்ற அறிவியலாளர் சாண வண்டுகள் குறித்தான ஆய்வுகளை முன்னெடுத்தவர்களில் முதன்மையானவராக உள்ளார்.

வேளாண்மை, மருத்துவம், இயற்கை உரங்கள் தயாரிக்க எனப் பல வழிகளில் சாண வண்டுகள் பங்காற்றுகின்றன. சாண வண்டுகளின் சில வகைகள் காளான்கள், இலைகள், பழங்களையும் உணவாகக் கொள்கின்றன. மத்திய அமெரிக்கப் பகுதிகளில் இரவாடிகளாக (*Nocturnal*) செயலாற்றும் *Deltochilum vogum* என்ற வண்டுமரவட்டைகளை (*Millipedes*) உண்டு, பூச்சியுண்ணிகளாக (*Carnivores*) பரிணமித்துள்ளன. எல்லா சாண வண்டுகளும், சாணத்தை உணவாகக் கொள்வதில்லை. இதில், சில வகைகள் இறந்த உயிரினங்களை (பாம்புகள், உடும்புகள், வெட்டுக்கிளிகள், மரவட்டைகள்) உணவாகக் கொள்கின்றன.

மண்வளம் காப்பதற்கு, மீட்டுருவாக்கம் செய்வதற்கு, கழிவுகளை நீக்குவதற்கு, கழிவுகளின் மறுசுழற்சிக்கு, நோய்த் தொற்று ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு, கழிவுகளில் இருந்து வெளியேறும் பசுவை இல்ல வாயுக்களின் அளவைக் குறைப்பதற்கு எனப் பல வகைகளில் சாண வண்டுகள் புறச்சூழலுக்குப் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. இந்தியாவில் *Ontho-*

phogus என்ற சாண் வண்டே பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. இது மூன்று முதல் நான்கு மில்லி மீட்டர் நீளமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. உலகளவில் சுமார் 5,000 வகைகளாக சாண் வண்டுகள் பரிணமித்துள்ளன.

சாண் வண்டுகளின் செயல்பாடுகளைக் கூர்ந்து கவனித்தால், 'கழிவுகள் என்பது மனித சமூகத்தின் பொதுபார்வைக்குதான், 'இயற்கை கழிவுகளை உருவாக்குவதில்லை' என்பதே இயற்கை அறிவியல் உணர்ந்துகிறது. உயிரினச் சமூகத்தில் ஒரு உயிரினத்தின் கழிவுகள் மற்றொரு உயிரினத்திற்கு வாழ்விடமாகவும், உணவாகவும் அமைகின்றது.

பயன்கள்

பெரும்பாலான சாண் வண்டுகள் விவசாயத்திற்கு, கழிவுகளின் மறுசுழற்சிக்கு துணைபுரிகின்றன. கழிவுகளில் உள்ள நுண்ணுயிர்களை, தழைச்சத்துக்களை உட்கொண்டு, அடுத்த கட்டத்திற்கு மாற்றுகின்றது. அதேவேளையில், துப்புரவாளர்களாக (Scavengers) சூழலுக்குப் பங்காற்றுகின்றன.

பண்ணை விலங்குகள் (Animal husbandry) அல்லது வளர்ப்பு விலங்குகள் வளர்க்கும் இடங்களில் சாண் வண்டுகளின் செயல்கள் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. இதுபோன்ற பண்ணைகளில் சாண் வண்டுகளை தேர்வு செய்து இனப்பெருக்கத்தின் மூலம் அதிகரிக்கச் செய்வதால் கழிவுகளின் மூலம் ஏற்படும் நோய்த் தொற்றுகளில் இருந்து 80 விழுக்காட்டிற்கும் மேல் பண்ணை விலங்குகள் மட்டுமின்றி அப்பகுதியில் வாழும் மனிதர்களும் பாதுகாப்பு பெறுவது ஆய்வுகளில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அமெரிக்காவில் கால்நடை பண்ணைகளில் வெளியேறும் கழிவுகளை சாண் வண்டுகள் மறுசுழற்சி செய்வதன் மூலம் ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 380 மில்லியன் டாலர் தொகை மிச்சப்படுவதாக American Institute of Biological Sciences என்ற அறிவியல் நிறுவனத்தின் அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation (CSIRO) என்ற ஆஸ்திரேலிய அமைப்பு 'ஆஸ்திரேலிய சாண் வண்டுத் திட்டத்தை' (1965-1985) (Australian Dung Beetle Project) ஆஸ்திரேலியாவில் செயல்படுத்தியது. ஜார்ஜ் போர்னெமிசா (George Bornemissza) என்ற அறிவியலாளர், தென் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பியப் பகுதிகளில் இருந்து இருபத்தி மூன்று வகையான சாண் வண்டுகளை ஆஸ்திரேலிய நிலப்பகுதிகளில் அறிமுகப்படுத்தினார். இந்த முயற்சியின் மூலமாக நோய்த் தொற்று, கால்நடைகளின் கழிவுகள் தேக்கம்

வண்டு ஆய்வாளர்கள்: ஓர் அறிமுகம் ஸ்டீபன் வான் ப்ரூனிங் (Stephen Von Breuning) (21 நவம்பர் 1894 - 11 மார்ச் 1983)

ஆஸ்திரியாவைச் சேர்ந்த வண்டு ஆய்வாளர்
ஸ்டீபன் வான் ப்ரூனிங்

ஆஸ்திரியாவைச் சேர்ந்த பூச்சியியலாளரான ஸ்டீபன் வான் ப்ரூனிங் வண்டுகள் தொடர்பான ஆய்வுகளை முன்னெடுத்தவர். நீண்ட உணர்ச்சிகொம்பு வண்டுகள் (Longhorn Beetle) தொடர்பான ஆய்வுகளில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டதான், இவ்வகை வண்டுகளில் சுமார் ஏழாயிரத்திற்கும் அதிகமானவகைகளை வகைப்பாட்டியியலில் முறைபடுத்தினார். அவருடைய கட்டுரைகள் பூச்சியியல் இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துள்ளன. 1936-1946 ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் பூச்சிகள் தொடர்பாக இவர் எழுதிய பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

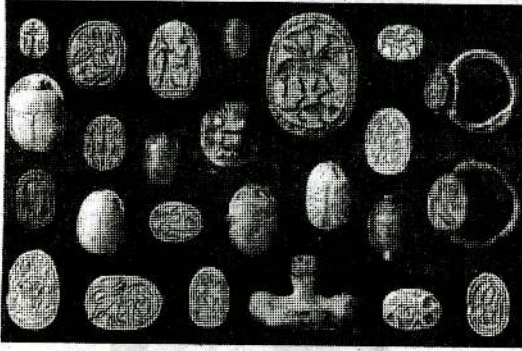
போன்றவற்றில் இருந்து 90 விழுக்காடு பயன் அளித்தது கண்டறியப்பட்டது.

இதுபோலவே, நியூசிலாந்திலுள்ள 'நிலத்தின் மீது அக்கறை கொண்ட அமைப்பு' (Landcare Research) பதினோரு வகையான வண்டினங்களை, அந்நாட்டில் அறிமுகம் செய்தது. பசுமைக் குழல் வாயுக்களின் வெளியேற்றம் (Green house Gases) குறைதல், கழிவுகளின் தேக்கம் குறைதல் போன்றவற்றில் மிகப்பெரும் பயன் அளித்தது.

உலகளவில் உயிரினங்களின் பாகங்களில் இருந்து பெறப்படும் மருந்துகளின் விற்பனை அதிகம் உள்ள சீனாவில், சுமார் பத்து வகையான நோய்களை குணப்படுத்தும் திறன் பெற்றதாக சாண் வண்டுகள் இருப்பதாக இங்குள்ள 'சீன தாவர மருந்தகத்தின்' (Chinese Herbal Medicine - Insect Section) பூச்சிகளுக்கான பிரிவு தெரிவிக்கிறது. வட கிழக்கு தாய்லாந்து பகுதியில் வாழும் பெரும்பாலான மக்களின் விருப்ப உணவாக பூச்சிகள் குறிப்பாக வண்டுகள்

சாண் வண்டின் முகத்தைக் கொண்ட கெப்ரி என்ற பண்டைய எகிப்திய சூரியத் தெய்வம்

பல்வேறு வண்டுகளால் செய்யப்பட்ட பொருட்கள்

இருக்கின்றன. இப்பகுதியில் வண்டுகள் குறித்த பாரம்பரிய பாடலும் (Isan) இசைக்கப்படுகிறது. அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, ஆசியாவின் சில பகுதிகள், ஆப்பிரிக்கா மட்டுமின்றி ஐரோப்பாவின் சில பகுதிகளிலும் வண்டுகள் விருப்ப உணவாக மக்களால் உண்ணப்படுகின்றது.

வண்டுகள் குறித்த தொல் நம்பிக்கைகள்

'வண்டுருட்டாம் பழத்தை' உருட்டிச் சென்று முட்டைகளை வைக்கும் சாண வண்டுகளின் வலிமை மற்றும் ஆற்றல் மிகுந்த செயல்பாடு - சூரிய உதயத்திற்கும், சூரிய தெய்வமான கெப்ஃரியின் (Khepri - Scarab beetle - 'முன்னேற்றம்' என்ற பொருள் கொண்டது) மறு உயிர்ப்பிற்கும் தொடர்பு இருப்பதாக பண்டைய எகிப்திய மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். அந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகவே, சாண வண்டுகளை (Scarab) 'சூரிய தெய்வமாக' (Solar Deity) வணங்கினர். வண்டுகள் உருட்டிச் செல்லும் சாண உருண்டைகள்

சாண வண்டுகளின் வகைப்பாட்டியல் (Taxonomy)

தொகுதி - Coleoptera - (வண்டுகள்)

பெருங்குடும்பம் (Super family): Scarabaeoidea, Scarabs (இதில் பெரும்பாலானவை சாண வண்டுகளாக காணப்படுகின்றன.)

குடும்பம்: Family, Geotrupidae, 'earth - boring dung bath

குடும்பம்: Scarabaeidae, 'Scarab beetle' (இதில் பெரும்பாலானவை சாணங்களை உண்பதில்லை)

துணைக்குடும்பம்: Scarabaeinae, 'true dung beetles' (முழுமையான சாண வண்டுகளாக அறியப்படுகின்றது)

துணைக்குடும்பம்: Aphodiinae, 'Small dung beetle' (not all species use dung) (சிறிய சாண வண்டுகளாக அறியப்படுகிறது. இவ்வகைகளில் அனைத்தும் சாணங்களை சார்ந்து வாழ்வதில்லை)

சூரியனை நோக்கிச் செல்கின்றது என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே இந்த தொல் நம்பிக்கை உருவானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

இதில் கெப்ஃரி (Khepri) என்ற சூரிய தெய்வம் உயிர்த்தெழுந்து வருவதாக எகிப்தின் ஒரு பகுதி மக்கள் கருதுகின்றனர். பண்டைய எகிப்திய மதத்தில் சாண வண்டுகள் முக்கிய பங்கு வகித்தது. இது வரலாற்றுக்கு முந்திய கட்டமாகக் கருதப்படுகிறது.

அதுபோலவே, வண்ணத்துப்பூச்சியின் நண்பனாக இருந்த சாண வண்டு, தன் பலத்தை நிரூபிக்க, தன்னைவிட பலமிக்க யானையின் சாண உருண்டையை உருட்டிச் சென்ற 'பட்டோங்கா இன மக்களின்' கதை ஆப்பிரிக்க மக்களிடையே வாய்மொழி கதையாக பேசப்பட்டு வருகின்றது. பச்சோந்தி, சிலந்தி, சாண வண்டு மூவரும் நண்பர்களாக இருந்த கதையை 'கானா இன மக்கள்' இன்றளவும் வாய்மொழிக்க கதையாக தொடர்கின்றார்கள்.

வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்திய புத்த மதம் மற்றும் தவோவியத்திலும் சாண வண்டுகள் குறித்த நம்பிக்கைகள் நிலவியதற்கான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பண்டைய காலத்திய ஷாமானிசத்தில் (Shamanism - இது Pendants என்று அழைக்கப்படுகின்றது) இது வண்டின் வடிவத்தை ஒத்ததாக பாலியோலித்திக் காலத்தில் (சுமார் 10,000 முதல் 20,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு) கருதப்பட்டது. வண்டின் உடல் உறுதி, கடின இறகுகளால் போர்த்தப்பட்டு, மெல்லிய இறகுகளில் பறக்கும் திறன் இவற்றைக் கண்ட அக்காலத்திய மக்கள், வண்டை உண்டால் மந்திரக்காரர்கள் (Shamans) போன்று வீரனத்தில் பறக்கமுடியும் என்றும், தரையில் தாவிக்க குதிக்க முடியும் என்றும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். இது சாதாரண மக்களால் இயலாது என்றும் நம்பினர்.

வண்டுகளின் பளபளக்கும் நிறம், நீண்ட உணர் கொம்பு, உறுதியான உடலமைப்பு போன்ற அழகியல் அமைப்புகளால் கவரப்பட்ட உலகின் பல பகுதிகளைச் சேர்ந்த பழங்குடி மக்கள் வண்டுகளை, அணிகலன்களாக அணிந்தனர். காது, முக்கு மற்றும் உடலின் பல பாகங்களிலும் அணிகலன்களாக வண்டுகள் இடம்பெற்றன. வண்டுகளால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களை அணிவது பெருமைக்கானதாக இருந்தது.

இன்றும் மெக்சிகோவின் சில பகுதிகளில் வண்டின் சில வகைகளை தங்க, தாமிர நகைகளில் பதித்து அணியும் வழக்கம் இருந்து வருகின்றது. இதன் காரணமாக வண்டுகள் கள்ளத்தனமாக பிடிக்கப்படுவது இன்றளவும் தொடர்கிறது. ●

தொடரும்...

கட்டுரையாளர்: குழலியலாளர்

காணாமல் போன கலம்

நூலின் பெயர் 'எனது பர்மா குறிப்புகள்' (காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2009). நான்காம் பதிப்பு சமீபத்தில் வெளியானது. நூல் வெளியானபோது மதிப்புரை எழுதிய பாவண்ணன், "திறக்கப்பட்ட நெற்களஞ்சியத்தின் வாய்மடைவழியாக நெல் கொட்டிக்கொண்டே இருப்பதுபோல யூனூஸ் தகவல் மழையையே பொழிகிறார்" என்று பாராட்டியிருந்தார்.

ஹாங்காங் இந்தியர்கள் அவரை யூனூஸ் பாய் என்றழைத்தோம். அவர், முஹம்மது யூனூஸ் (1924-2015), பர்மாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர். அங்கு இந்தியர்களின் வாழ்வும் தொழிலும் சிக்கல் மிக்கதாக மாறிப்போனபோது, 1964இல் ஹாங்காங்கிற்குப் புலம் பெயர்ந்தார். ஹாங்காங் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டங்களில் பர்மாவைப் பற்றிப் பேசுவார். பர்மியத் தமிழர்களின் வாழ்வு, பண்பாடு, சமயம், கலை, இலக்கியம் பற்றி அவர் சொன்னவையெல்லாம் நாங்கள் அதுகாறும் கேள்விப்பட்டிராதவை. ஆகவே நண்பர்களின் உதவியோடு அவற்றை நூலாகத் தொகுத்தேன். அந்த நூலில் தமிழர்கள் பர்மாவில் செல்வாக்கோடு வாழ்ந்த காலத்தைப் பேசுகிறார் பாய். இரண்டாம் உலகப் போர், ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பு, நேதாஜியின் இந்திய சுதந்திர லீக், பர்மியர்களின் விடுதலை, ராணுவ ஆட்சி, இந்தியர்கள் நேரிட்ட வாழ்வுரிமைச் சிக்கல்கள் என்று பலவற்றையும் அந்த நூல் தொட்டுச் செல்லும்.

நூலின் பெயர் 'எனது பர்மா குறிப்புகள்' (காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2009). நான்காம் பதிப்பு சமீபத்தில் வெளியானது. நூல் வெளியானபோது மதிப்புரை எழுதிய பாவண்ணன், "திறக்கப்பட்ட நெற்களஞ்சியத்தின் வாய்மடைவழியாக நெல் கொட்டிக்கொண்டே இருப்பதுபோல யூனூஸ் தகவல் மழையையே பொழிகிறார்" என்று பாராட்டியிருந்தார். எழுத்தாளர் பா.ராகவன் தனது மதிப்புரையில் இப்படி எழுதியிருந்தார்: "ஒரு தனி மனிதரின் அனுபவங்களாகத் தேங்கிவிடாமல், அதே சமயம் விரிவான சரித்திர நூலாக சாதாரண வாசகர்களை அச்சுறுத்தாமல், ஒரு தேசத்தின் குணாதிசயங்களை, அதன் பல்வேறுதரப்பட்ட மக்களின் குணாதிசயங்களை இந்த நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது."

2009இல் நான் ஹாங்காங்கிலிருந்து பணி நிமித்தம் சென்னைக்கு மாற்றலாகி வந்தேன். 2014இல் ஹாங்காங் மீண்டேன்.

யூனூஸ் பாயின் நூலை மேலும் செழுமைப்படுத்தி ஆங்கிலத்தில் கொண்டுவர விரும்பினேன். அதற்காக அவரை அடிக்கடி சந்தித்தேன். அடுத்து நான் பகிர்ந்துகொள்ளப் போகும் சந்திப்பு 2015-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் வாரத்தில் வாடைக்காற்று வீசிய ஒரு மாலைப்பொழுதில் நடந்தது.

நான் யூனூஸ் பாயின் வீட்டிற்குப் போயிருந்தேன். என்னிடம் தருவதற்காக பாய் ஒரு குறிப்பு எழுதி வைத்திருந்தார். பர்மாவின் புகழ் பெற்ற மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்களின் பெயர்கள் அதில் இருந்தன. பர்மியப் பெயர்கள், பிழையில்லாமல் இருப்பதற்காக அவரே கைப்பட ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்த பட்டியல். என்னிடத்தில் கொடுப்பதற்காக அவரது வாசிப்பறை மேசையில் தேடினார். காணவில்லை.

தொடர்ந்து அலமாரியில் தேடினார். நாவலர் நெடுஞ்செழியனோடு பாய் எடுத்துக்கொண்ட படம் கிடைத்தது. அறுபதுகளில் எடுக்கப்பட்ட படமாக இருக்கலாம். நாவலர் கோட்-சூட் அணிந்து இளமையாகக் காட்சி அளித்தார். பிறகு எம். ஜி.ஆருடன் எடுத்துக் கொண்ட படம் வந்தது. எம்.ஜி.ஆர் முதல்வரானவுடன் ஹாங்காங் வந்ததாகச் சொல்வார்கள். அப்போது எடுத்ததாக இருக்க வேண்டும். தொப்பி அணிந்திருந்தார். தோள் துண்டு இல்லை. கண்ணாடியும் இல்லை. வெகு இயல்பான படம். அடுத்து சவுதி இளவரசரின் செயலாளர் பாய்க்கு எழுதிய கடிதம் வந்தது. ஹாங்காங்கில் பள்ளிவாசல் கட்டியபோது பாய் கட்டுமானக் குழுவின் செயலராக இருந்தார். அப்போது எழுதப்பட்ட கடிதம்.

மேற்படிக்க குறிப்பு மட்டும் கிடைக்கவில்லை. நான் சொன்னேன்: "ஐயா, நீங்கள் சொல்லுங்கள்; நான் எழுதிக் கொள்கிறேன். பிறகு எழுத்துப் பிழைகளைச் சரி பார்த்துக் கொள்ளலாம்." அவருக்குச்

போரிடும் உலகை வேராடு சாய்ப்போம்

ஒவ்வொரு நாளும் கேட்கிறது
போர் முரசு
உலகின் ஏதாவது ஒரு மூலையில்.

அறிவியல் போட்டியா
அழிவியல் போட்டியா?

போருக்கு நூறு காரணம்
அமைதிக்கு ஒன்றுமே இல்லையா?

ஒருபால் எழுதுவர் ஆண்டவன் பாசுரம்.
பத்துமணிப் பணியாய்த்
தூவுவர் பாசுரம்

தீப்பாய்கிறது உலகம்.
குடுகண்டும் திருந்தாத பூனை!

பூசை மாலையில் பூதகர ஆயுதங்கள்
ஓய்வு கலைந்தால்
இறுதிமாலையில் எளிய மாந்தர்கள்.

அதிவேக வளர்ச்சி
247 சவப்பெட்டித் தொழில்.

நெடு மாடங்களில்
பன்மொழி விவாதம்.

மறைந்தவர் மண்ணில்
வரலாறு மறதியில்.

பாடம் மறந்து
உற்பத்தி முடுக்கம்.

உயர்ப் பேழைகளில்
சரித்திர நூல்கள்
கொலைவெறி கொலைவெறி
ரத்த நாளங்களில்.

சமாதானமாகவில்லை. சில நொடிகள் கண்களை
மூடிக்கொண்டிருந்தார். பிறகு சொன்னார்:

“தம்பி, திருநீலகண்டர் படத்தில் இறைவன்
சிவனடியார் வேடத்தில் வருவார். குயவரான
நீலகண்டரிடம், ‘நான் சிவபெருமானைத் தரிசிக்க
பல கோவில்களுக்குப் போகப் போகிறேன். நீ
ஒரு உதவி செய்ய வேண்டும்’ என்பார். ‘சொல்லுங்கள்
சுவாமி’ என்பார் நீலகண்டர். ‘என்னிடத்தில் ஒரு
பொக்கிஷம் இருக்கிறது. நான் திரும்பி வரும்வரை
அதை நீ பாதுகாக்கப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும்’
என்று சொல்லித் தன்னுடைய திருவோட்டைக்
கொடுத்துவிட்டுச் செல்வார். நீலகண்டர்
குடிசைக்குப் பின்னால் பள்ளம் தோண்டித்
திருவோட்டைப் புதைத்து வைப்பார். சில
மாதங்களுக்குப் பிறகு சிவனடியார் திரும்பி
வருவார். நீலகண்டர் தோண்டிப் பார்த்தால்
திருவோடு இருக்காது. நீலகண்டர் பதறிப்போவார்.
அது பாட்டாக வரும்.”

இந்த இடத்தில் பாய் கதையை நிறுத்திவிட்டு
பாடத் தொடங்கினார்:

“மருந்தீர் மெய் தவஞானப் பெரியோய்
பேதை யான் மெய்யாய்
வடிவேல்ஏறிய நெஞ்சில் வஞ்சம் அறியேன் ஐயா
கருணை புரிவீர் மன்னித்தருள்வீர்
கனிமண் சுட்ட கலம் போனாலென்ன
செம்பொற் கலமே செய்து தருவேன்

மறைவாய்ப் புதைத்த ஓடு மறைந்த மாயம் ஏதோ
மாமுனிவரே அறியேன் யாருமறியாமல்
மறைவாய்ப் புதைத்த ஓடு மறைந்த மாயம் ஏதோ”

பாடி முடித்துவிட்டுச் சிரித்தார். “அதுபோல
நான் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்த குறிப்புமறைந்த
மாயம் ஏதோ” என்றார்.

குறிப்பு காணாமல் போனாலென்ன? எனக்கு
ஒரு பாட்டு கிடைத்தது. பாபநாசம் சிவன் எழுதி
தியாகராஜ பாகவதர் பாடிய, பல கிராமபோன்
இசைத்தட்டுகளையும் பல தமிழிசை
மேடைகளையும் கண்ட அந்தப் பாடலை,
அன்றைய மாலைப்பொழுதில் எனக்காக மட்டும்
பாய் பாடினார். அதற்குக் காணாமல் போன
குறிப்பல்லவா காரணம்!

‘எனது பர்மா குறிப்புகள்’ நூலின் ஆங்கில
மொழிபெயர்ப்பை என்னால் இதுகாறும்
கொண்டு வர முடியவில்லை. திருநீலகண்டரின்
கலம் காணாதாய அதே 2015 ஆம் ஆண்டின்
செப்டம்பர் மாதம் பாய்விடை பெற்றுக்கொண்டார்.
எனது உற்சாகமும் வற்றிவிட்டது. ஆனால்
வாடைக்காற்று வீசும் அரவமில்லாத மாலைப்
பொழுதுகளில் இப்போதும் “மறைவாய்ப் புதைத்த
ஓடு மறைந்த மாயம் ஏதோ” என்று பாய் பாடுவார்.
அது எனக்கு மட்டும் தான் கேட்கிறது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

பொருநராற்றுப்படை

கதையுரை

சங்க இலக்கியங்களுக்கு விரிவான, சுருக்கமான பல உரைகளை நான் வாசித்ததுண்டு.

ஏறத்தாழ, அவற்றின் உள்ளடக்கம் ஒருபோலவேதான் இருக்கும். அவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதொரு எழுத்து வகைமையை, நூலாசிரியர் மாதேவன் இந்த உரைநூலில் கையாண்டிருக்கிறார். ஆம், அதுதான் கதைசொல்வது போன்று உரைசொல்லல். நூலின் முகப்பிலேயே 'கதையுரை' என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

கடந்தசில ஆண்டுகளில் கவிதை, கதை, கட்டுரை என்று நூல்களை அறிமுகம் செய்யும் பல கட்டுரைகளை நான் எழுதியிருக்கிறேன். என்றாலும், சங்க இலக்கிய உரைநூலொன்றை அறிமுகம் செய்து கட்டுரை எழுதுவது இதுவே முதன்முறையாகும். உரைநூலுக்கெல்லாங்கூட அறிமுகக்கட்டுரையா என்று சிலர் கேள்வி எழுப்பக்கூடும். அதற்கான பதில் இந்தப் பதிவில் உள்ளது.

சங்க இலக்கியங்களுக்கு விரிவான, சுருக்கமான பல உரைகளை நான் வாசித்ததுண்டு. ஏறத்தாழ, அவற்றின் உள்ளடக்கம் ஒருபோலவேதான் இருக்கும். அவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதொரு எழுத்து வகைமையை, நூலாசிரியர் மாதேவன் இந்த உரைநூலில் கையாண்டிருக்கிறார். ஆம், அதுதான் கதைசொல்வது போன்று உரைசொல்லல். நூலின் முகப்பிலேயே 'கதையுரை' என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நூலை வாசிக்கவாசிக்க அத்தனை எளிதாகவும், இன்பமாகவும் உள்ளது.

பத்துப்பாட்டு நூல்களில், பொருநராற்றுப்படையும் ஒன்று. 248 அடிகளைக் கொண்டது. முடத்தாமக்கண்ணியார் என்னும் பெண்பாற்புலவரால் பாடப்பட்டது. பசிப்பிணியால் வாடும் பொருநனும் அவனது துணைவியான பாடினியும் அவர்களது கூட்டத்தினரும், இலைகள் உதிர்ந்த ஒரு மரத்தடியில் சேர்ந்து இருப்பதை முடத்தாமக்கண்ணியார் பார்க்கிறார். அவர்களை நெருங்கி, அவர்களிடம் கரிகால்சோழனின்

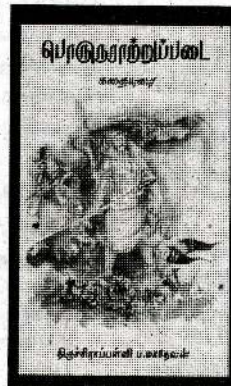
விருந்தோம்பும் பண்பினை விதந்தோதிச்சொல்லி, கரிகால்சோழனிடம் செல்லுமாறு ஆற்றுப்படுத்துகிறார்.

மற்ற ஆற்றுப்படை நூல்களைப்போல், இங்கே வழிசொல்லவில்லை. அதற்கு அவசியமும் இல்லை என்று புரிகிறது. காரணம், அவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடம், கரிகால்சோழனின் அரண்மனைக்கு அருகிலேயே இருந்திருக்கவேண்டும் மற்ற ஆற்றுப்படை நூல்களைப்போலவே, இங்கும் சீறியாழ்பற்றிய விவரணைகள் உள்ளன. அதற்குக் கையாளப்பட்டிருக்கும் உவமைகள் மிகச்சிறப்பு.

"எய்யா இளஞ்சூல் செய்யோள் அவ்வயிற்று ஐதுமயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போல்"

சிவந்த மேனியைக்கொண்ட இளம்பெண் கருவுற்றிருக்கிறாள். பார்ப்பவர் கண்களுக்குப் புலப்படாதவாறு அவளுடைய வயிறு சற்றே மேடிட்டிருக்கிறது. அந்தப்பெண்ணின் அழகிய வயிற்றின்மீது வளர்ந்திருக்கும் மென்மையான மயிரின் ஒழுங்கானத் தோற்றம்போல், சீறியாழில் நரம்புகள் இழுத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட உவமைகளைப் பெண்ணுடல் அறிந்த ஒரு பெண்ணாக முடத்தாமக்கண்ணியாரால் வெளிப்படுத்த முடிந்திருக்கிறது.

'எய்யா இளஞ்சூல்' என்பதானது, ஒரு பெண் கர்ப்பமுற்ற ஆரம்பகட்டத்தில், அவள் கருவுற்றிருக்கிறாள் என்பதே பார்ப்பவர் கண்களுக்குப் புலப்படாதவகையில் வயிறு சற்றே மேடிட்டிருக்கும். இதனைச்

சொல்லும்போது, “தாயோ, கணவனோ மட்டுமே அறிந்துகொள்ளும் அளவில் மெல்லிய மேடு தெரியும்” என்று மகாதேவன் விளக்கமளிப்பது அத்தனை சிறப்பு. “தாயறியாச் சூலா?” என்று ஒரு பழமொழிகூட நம்மிடம் உண்டு. ஒரு பெண் குலுற்றபிறகு, அவளது வயிற்றில் ஏற்படும் ஆரம்பகட்ட மாற்றங்களை மற்றவர்கள் அறியாதபோதும், தாயும், கணவனும் அறிந்தே இருப்பார்கள் என்பது மகாதேவனின் அவதானிப்பு. இப்படிப்பட்ட அவரது அவதானிப்புகளை ஆங்காங்கே காணமுடிகிறது.

ஆனாலும் பாருங்கள், சூப்பர் ஸ்டார் ரஜினி, அவரது மனைவி மீனாவின் வயிறு வளைகாப்பு நடத்தும் அளவிற்குப் பெரிதாக வளர்ந்திருந்தாலும், கருவுறவில்லை என்பதை அறியாத அளவிற்கு அப்பாவி ‘எஜமானனாக’ இருந்திருக்கிறார்! இலக்கியத்திற்கும், வெகுஜன மலிவான நாலாந்தர சினிமாவுக்கும் உள்ள வேறுபாடு, முடத்தாமக்கண்ணியாரின் இந்த வரிகளாலும், அவற்றிற்கு மகாதேவன் அளிக்கும் விளக்கத்தாலும் உணரப்படுகிறது. அதனால்தான், “தாயோ, கணவனோ மட்டுமே அறிந்துகொள்ளும் அளவில் மெல்லிய மேடு தெரியும்” என்று மகாதேவன் எழுதும் உரை என்னை அத்தனை ஈர்த்தது.

“நீர்ப்பெயர்ச் சூழியின்றிறைந்த கொப்பூழ்”

சீராக நீரோடும் ஆற்றில், ஒழுங்கான வட்டவடிவில் நகர்ந்துசெல்லும் நீர்ச்சூழி தோன்றும். அந்த நீர்ச்சூழி வடிவில் அழகியத் தோற்றமுடன் பாடினியின் கொப்பூழ் இருந்ததாக முடத்தாமக்கண்ணியார் கூறுகிறார்.

“மயிர்குறை கருவி மாண்கடை அன்ன

பூங்குழை ஊசற்பொறைசால் காதின்”

பாடினியின் காது, மயிர்வெட்டப் பயன்படுத்தப்படும் கருவியின் விரல் நுழைக்கும் பகுதிபோல அளவாகவும், அழகாகவும் இருந்ததாம். என்னே ஓர் அருமையான உவமை. இன்று நாம் பயன்படுத்தும் கத்தரிக்கோல், அன்று ‘மயிர்குறை கருவி’ என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி, முடத்தாமக்கண்ணியாரின் உவமைகள் சிறப்புடையதாக இருக்கின்றன என்றால், அவற்றிற்கு மகாதேவன் அளிக்கும் விளக்க உரை மேலும் சிறப்பு சேர்க்கின்றது.

உரையை, கதைசொல்வதுபோலத்தான் சொல்லிச்செல்கிறார், மகாதேவன். இந்த உரைநூலின் வடிவமைப்பே முற்றிலும் புதுமையாக உள்ளது. பெரும்பாலும் இரண்டிரண்டு வரிகளாக எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றிற்கான உரையை எழுதுகிறார்.

இந்த உரைநூலில் நான்குவிதமான நிறங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கதைபோலச் சொல்லப்படும் உரைக்கு ஒருநிறம் (கருப்பு). பாடல்வரிகளுக்குத் தனிநிறம் (ஊதா). பாடல் வரிகளுக்குக்கீழ் வரும் சொற்களுக்கான பொருளுரை

சிவப்புவுண்ணத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இவைதவிர பச்சை நிறத்தில் ஆங்காங்கே, உரையாசிரியருக்குப் பிடித்தமானவற்றிற்கு சிறப்புக் குறிப்புகளும் உள்ளன. அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கும் பவானந்தம் வெளியீட்டகத்தையும் பாராட்டவேண்டும்.

இதுபோன்ற உரை எழுதும் முறை உண்மையிலேயே வரவேற்கப்பட வேண்டியது மட்டுமல்ல, பின்பற்றவும் செய்யலாம். காரணம், சங்க இலக்கியம் என்றாலே கற்றறிந்தவர்களைக்கூட சோர்வடையச் செய்வதாகப் பலரும் சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட உரை எழுதும் முறை வாசிப்பதற்கான ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்திவிடும் என்று முழுமையாக நம்பலாம். சங்க இலக்கியம் வாசிக்க விரும்புவவர்களுக்கும், குறிப்பாக மாணவர்களுக்கும் மகாதேவனின் ‘பொருநராற்றுப்படை- கதையுரை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் பயின்று, தொழில்நுட்பத்துறையை வாழ்வியலாகக் கொண்டிருக்கும் மகாதேவனுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆர்வம் ஏற்பட்டதோடு, மரபுப்பாடல்களைப் புரிந்துகொள்வதும், மரபுக் கவிதைகள் இயற்றும் வல்லமையும் பெற்றிருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. இந்நூலின் ஆரம்பத்தில், ‘பொருநராற்றுப்படை சிறப்புப் பாயிரம்’ என்னும் தலைப்பில், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவில் 45 வரிகளில், பொருநராற்றுப்படையின் போக்கை மிகவும் எளிமையாகச் சொல்லியிருப்பது அவரது மரபுக்கவிதை இயற்றலுக்குச் சான்றுபகர்கிறது. மகாதேவன், வாசகர்களுக்குப் பயனளிக்கும் விதத்தில், மற்ற சங்க இலக்கியங்களுக்கும் இதுபோல உரை எழுதவேண்டும் என்னும் எனது வேண்டுகோளையும் முன்வைக்கிறேன்.

நூல் அச்சாக்கமும் குறிப்பிட்டு சொல்லும்விதத்தில் சிறப்பாக உள்ளது. இங்குக் குறிப்பிடவேண்டிய மற்றொரு பெயர், ‘மறைமலை வேலனார்’. உரைநூல் முழுவதும், கருத்துகளை உள்வாங்கிச் செறித்து, அவற்றிற்கேற்ப காட்சிகளை ஓவியமாகத்தீட்டி, நம்மை மகிழ்விக்கிறார். இந்நூல் உறுதியாக சிறார்க்களையும்கூட ஈர்க்கும் என்பதோடு, எளிதில் பொருநராற்றுப்படையைப் புரிந்துகொள்ளவும் துணைசெய்யும் என்று நம்பலாம். ‘உலகத் தமிழ்க்கழகத்தின் துணைத்தலைவர்’ சி. அறிவுறுவோன் மிகச்சிறப்பானதொரு அணிந்துரையும் வழங்கியுள்ளார்.

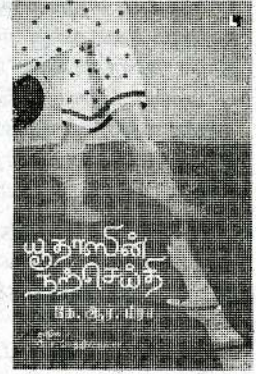
கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

நூல் விபரம்:

ஆசிரியர் : திருச்சிராப்பள்ளி ப.மாதேவன்
பவானந்தம் வெளியீட்டகம், திருச்சி.
தொடர்பு எண்: 94428 01889
ஆசிரியர் தொடர்புக்கு: 99945 39627
pa.mathevan @ gmail.com
பக்கம்: 160 விலை: ரூ. 220

முற்றுப்பெறாத காதலும் முடிவற்ற போராட்டமும்

யூதாஸின் நற்செய்தி

“வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமான இந்தப் போராட்டத்தில் எல்லைகளே கிடையாது. உலகத்தின் ஒரு மூலையில் நடப்பது குறித்து நாம் கவலைப்படாமல் இருக்க முடியாது”

சேசுவேரா

சமகால இந்திய எழுத்தாளமைகளில் தவிர்க்க இயலாத புனைகதை எழுத்தாளராக மலையாள எழுத்தாளர் கே.ஆர். மீரா அறியப்படுகிறார். இவரது படைப்புகள் மலையாளத்தில் வெளிவந்த உடன் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு விற்றுத் தீர்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். கே.வி. ஷைலஜாவின் “சூர்ப்பனகை” சிறுகதைத் தொகுப்பு மொழிபெயர்ப்பின் வழியாக தமிழிலக்கிய உலகில் மீரா அறிமுகமானார். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், கவிஞர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியத்தின் மொழிபெயர்ப்பில் ‘அந்த மரத்தையும் மறந்தேன் மறந்தேன் நான்’ புதினமும், மோ. செந்தில்குமாரின் மொழிபெயர்ப்பில் ‘ஆராச்சார்’, ‘கபர்’, ‘யூதாஸின் நற்செய்தி’, ‘மீரா சாது’, ஆகிய புதினங்களும் அடுத்தடுத்து மொழிபெயர்ப்புக் கண்டு தமிழ் வாசிப்பு வெளியில் கூடுதல் கவனம் பெறுகிறார். கே. ஆர். மீராவின் படைப்புலகம் சார்ந்த விவாதங்கள் இணையப் பக்கங்களிலும் இலக்கியச் சந்திப்புகளிலும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

மோ. செந்தில்குமாரின் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்துள்ள கே. ஆர். மீராவின் “யூதாஸின் நற்செய்தி” புதினத்தைக் குறித்த மதிப்பீடாக இந்தக் கட்டுரை அமைகிறது. நெருக்கடிநிலை வரலாறு ரத்தத்தால் எழுதப்பட்டது. இந்தியாவெங்கும் அது கொடுத்த ஆதிக்க அழுத்தமும் அந்த அழுத்தத்தை மீறிப் பீறிட்டு எழுந்த நச்சலைட் இயக்கமும் அதன் தியாகமும் இன்னும் பல பத்தாண்டுகளுக்கு எழுதக்கூடிய தீக்கங்குகளாக நம் சமூகத்தில் கன்னறுகொண்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டைப் போலவே கேரளாவில் உயிர்பெற்ற நச்சலைட் இயக்கத்தில் சேர்ந்து போராடித் தோற்றுப்போனதோடு தனது தோழர்களையும் காதலியையும் காட்டிக்கொடுத்த துயரத்தை வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடியும்

அனுபவிக்கும் ஒரு போராளியை மையமிட்டு அமைந்த கதை யூதாஸின் நற்செய்தி.

அரசதிகாரம், காவல்துறை அதிகாரம், முதலாளிய அதிகாரத்தின் கொடிய பற்களிடையே அகப்பட்ட மக்களின், தங்கள் உரிமைக்காகப் போராடும் மக்களின், வதை நிலைகள், அவர்களின் மனப் போராட்டங்கள் நம்மை நடுக்கமுறச் செய்கின்றன. ஒரு போராளிகாட்டிக்கொடுப்பவனாக ஆக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அவன் வாழ்வு எத்தனை கொடுமையானதாக இருக்கிறது. அவன் குற்றவுணர்வுகளுக்குள் சிக்குண்டு தன்னைத்தானே வதைத்துக்கொள்ளும் கொடுமையில் அதிகாரத்தின் கோரமுகமே பல்லிளிக்கின்றது. கக்கயம் சித்ரவதைக் கூடத்தை, அந்த ஒலத்தை, வலிகளை நெருக்கமாக உணர்வையில் பற்களை நறநறவெனக் கடித்தபடி ‘நக்சல்பாரி ஜிந்தாபாத்’, என்றோ ‘புரட்சி வெல்லட்டும்’ என்றோ ஒரு குரல் வாசகருக்குள் எழுகிறது எழக்கூடும்.

நக்சலைட் இயக்கத்தினரை வேட்டையாடிச் சித்தரவதை செய்யவும் கொல்லவும் உண்டாக்கப்பட்ட கக்கயம் முகாமில் போலீஸ்காரர்களில் ஒருவராக இருந்து நெருக்கடி காலத்துக்குப் பின் அவ்வேலையை ராஜினாமா செய்த வாசுதேவன், அதற்குப் பிறகு தனது அதிகாரம் முழுமையையும் தன் மனைவி மக்களிடம் பிரயோகிக்கிறார். வாசுதேவனின் மனைவியும் மகள் பிரேமாவும் மகன்களும் பல்நெரிப்புகளுடன் அந்த அதிகாரத்திற்கு எதிராகப் பழிவாங்கலுக்காகத் துடிக்கிறார்கள்.

தான் கக்கயம் முகாமில் உருட்டிக் கொன்ற மனிதர்களின் கதைகளையே வாசுதேவன் உட்கொள்ளும் மதுவிற்கான ஊறுகாயாய் அவர் தன் நினைவுக் குறிப்புகளில் இருந்து தொட்டுக் கொள்கிறார். குறிப்பாக ராஜன் கதையைப் பல பரிமாணங்களிலும் கேட்டுக் கேட்டு வளர்கிறார் சிறுமி பிரேமா. வாசுதேவனின் நாலுகெட்டு வீட்டுச் சிறைக்குள் உருட்டப்படும் இந்தக் குழந்தை தானொரு நக்சலைட் ஆக வேண்டும் எனவும் தான் ஒரு நக்சலைட்டை விரும்பவேண்டும் எனவும் கனவு காண்கிறார். யூதாஸ்தான் தன்னுடைய நக்சலைட் என்று தீர்மானிக்கிறார்.

கக்கயம் சித்ரவதைக் கூடத்தில் நெஞ்சுக்கூடு முறியும் அளவுக்கு ரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்த தாஸ் சுனந்தாவின் பெயரை உருவிடுகிறான். பாப்லோ நெரூடா சொன்னதுபோல தாளின் 'வார்த்தை இரத்தத்திலிருந்து பிறக்கிறது'. சுனந்தா என்ற முனகல் மொத்தத்தையும் அறிவதற்குக் காவல்துறைக்குப் போதுமானதாக இருக்கிறது.

இப்படியாக, தாஸ் தான் காட்டிக் கொடுத்தவன் என்பதால் தன்னை யூதாஸ் என அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறான். நெருக்கடிநிலைக் காலச் சூழலில் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட போராளியின் குற்றவுணர்வு இயேசு கால யூதாஸ் எனும் தொன்மம் வழி கடத்தப்படுகிறது. யூதாஸைத் தன் பதினைந்து வயது முதல் பின்தொடர்கிறாள் பிரேமா, ஒரு போராளிக்குக் காட்டிக்கொடுப்பதற்கான சுதந்திரமும் இல்லையா என்ற கேள்வியைச் சமந்தபடி.

யூதாஸ் தன்னைப் பாவி என்று நினைக்கிறான். ஆனால் பிரேமா அவனைக் காதலிக்கிறாள். இருவரின் காதல், இருவரின் தியாகம், இருவரின் இரத்தம் இந்த உலகிற்குத் தேவை என்பது அவளது எண்ணம். ஒரு நக்சலைட்டுக்குக் குறைவான ஒருவரையும் ஏற்கத் தயாராக இல்லாத பிரேமா தன் மனதின் ஆழத்தில் எப்போதும் முங்கி எழுகிற முதலை யூதாஸைப் பின்தொடர்கிறாள். போராட்ட உணர்விற்கும் குற்றவுணர்விற்கும் இடையே அகப்பட்ட யூதாஸ் மாயமாகிறான். காரணம், யூதாஸ் சுனந்தாவை விரும்பியவன். அவன் விரும்பிய அவளின் காதலி அவனால்தான் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு அவன் கண்முன்னே கொல்லப்பட்டு அவனாலேயே பச்சைநிறப் பள்ளத்தாக்குக்குள் வீசி எறியப்பட்ட அனுபவத்தைப் பெற்றவன். காட்டிக் கொடுத்ததன் குற்ற உணர்வின் தீக்கங்கு அவனுக்குள் அடங்காத கனலாக இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அவன் சவங்களை எடுக்க முழுகும் நீர்நிலைகளின் நீரால் அணைக்க முடியாத நெருப்பாக அது கனன்றுகொண்டே இருக்கிறது.

யூதாஸும் பிரேமாவும் சந்திக்கிற பொழுதுகளில் திரும்ப யூதாஸ் காணாமல் போய்விடக் கூடாதென்று நமக்கு இதயம் படபடக்கிறது. உறக்கத்தில் கைநழுவும் பொருள்போல பிரேமா விழிக்கும்முன் யூதாஸ் விலகி ஓடுகிற ஒரு பொழுதில் "மந்திரவாதியின் மாய மாளிகையில் உறங்கிக் கிடந்த ஏழைச் சிறுமியைப் போன்று நான் நடுங்கிப்போனேன். முந்தைய நாளின் மாயமானிகை முள் காடாகிப்போயிருந்தது. அவன் என்னை மீண்டும் ஏமாற்றிவிட்டான். கொல்லாமலேயே என்னைப் பள்ளத்தாக்கில் எறிந்துவிட்டான். அவனைத் திரும்பவும் சந்திப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் காத்திருக்கவேண்டும், எங்கெல்லாம் தேடவேண்டும்" என்ற அவளின் பரிதவிப்பு அழகான சொற்களால் மனதைத் துளைக்கும்

தங்க ஊசியாகக் குத்துகிறது.

"அவன் எனது ஆண். அவனுக்காகக் கரை வழியாக நடக்கின்ற ஒரு முதலையைப் போன்று இந்தப் பழைய உடலை இழுத்துக்கொண்டு நடந்து அலுத்துப்போய்விட்டேன்." பிரேமாவின் மிக நீண்ட இருபது வருடத் தொடர்தலையும் மீரா இந்த வாக்கியத்தில் உணர்த்துகிறார். மீராவின் மிகச் செறிவான மொழிநடைக்கு இதை ஒரு சான்றாகக் கொள்ளமுடியும். கரைகளிலும் நீர்நிலைகளினுள்ளும் தன் பழைய உடலை இழுத்துக்கொண்டு நகரும் இன்னுமொரு முதலையாகத்தான் யூதாஸும் இருக்கிறான். பிரேமா, "யூதாஸைவிடத் துயரம் யாருக்கு இருக்கிறது? எங்களுடைய பிரிவைவிடக் கூர்மையான ஆயுதம் என்ன இருக்கிறது? ஏரியின் ஆழத்தில் இருக்கும் சேற்றுப்படுகையில் புதைந்து போனதற்குப் பின்னர் சிற்றாறுகளையும் குளம் குட்டைகளையும் கண்டு யாருக்குப் பயம்?" என்றெண்ணுகையில் அவளின் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு நாம் பிரேமாவை அதிகம் காதலிக்கத் துவங்கிவிடுவோம்.

காட்டிக் கொடுத்ததான குற்றவுணர்வில் யூதாஸ் தன்னை வதைத்துக்கொள்கிறான் என்றால் காதலின் அவஸ்தையில் பிரேமாவும் தன்னை வதைத்துக்கொள்கிறாள். நேசத்திற்கும் விலகலுக்கும் இடையில் நிற்கிற ஒருவனைத் தனது ஆணாக வரித்துக் கொண்டு துரத்தித் துரத்திக் காதலைக் கோருகிறாள். "என்னோட அழகு அழிஞ்சுபோச்சு... இளமை போயிருச்சு..." என்று காலங்களில் தன் இளமை கரைவதாக வருத்தம் கொள்கிறாள். தன்னைப் பலவீனப்படுத்தும் அவளது நிராகரிப்பைத் தான் அனுமதிப்பதாகத் தன்னை சமாதானப்படுத்திக்கொள்ளவும் செய்கிறாள். பாசிச அரசின் சட்டுவங்களான காவல்துறை அதிகாரிகளின் கொடுங்கரங்களுக்குள் சிதைக்கப்பட்டவர்களின் எச்சமாக, வாழ்தலே தண்டனையாகிப்போன போராளியின் வாழ்வு மட்டுமல்ல. அவனைக் காதலால் பின்தொடர்பவளின் வாழ்வுகூட அர்த்தமற்ற சூன்யமாகின்றது.

பாசிச அரசின் நட்பாகவோ போல்டாகவோ செயல்படும் காவல்துறை மிருகங்களான வாசுதேவன், மிருகம் பரமேஸ்வரன் என்று பெயரெடுத்த பரமேஸ்வரன் ஆகியோர்க்கு நேர்ந்த ஊழ்வினைப் பயன் பிரேமாவுக்கு மட்டுமல்ல வாசுக்கர்களுக்குமான ஆறுதல். கருவிகளின் காயங்கள் உண்மையிலேயே நீதியாகுமா என்ற எண்ணம் மேலடுகிறது. காலம் என்னும் அரசாங்கம் நீதியை மிருகங்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்தியிருப்பதாக பிரேமா நினைக்கிறாள். மிருகங்களுக்குத் துயரம் காலத்தின் தீர்ப்பென்றால் பாவப்பட்டவர்களின் துயரத்திற்குக் காலத்தின் கையிருப்பு என்ன என்ற கேள்வி எழுகிறது. சுனந்தா, ராஜன், சங்கீதா ஆகியோரின்

இறப்புக்கு நீதியைக் காலத்தால் வழங்க இயலவில்லை என்றாலும் யூதாஸ், பிரேமா ஆகியோரின் வாழ்வுக்கான மருந்தாகவும் இந்தக் காலம் கைகொடுக்கவில்லையே. மிருகத்தனத்தை அரசுக்கான கடமை என்று மார்தட்டிக் கொள்ளவைத்ததும், எளிய மக்களின் போர்க்குரலாக அர்ப்பணித்துக்கொண்ட போராளிகளின் வாழ்வையும் சாவையும் சித்ரவதைக்குள்ளாக்கியதுமே பாசிச அரசாங்கத்தின் இரும்புக்கரங்களின் வெற்றியாக இருக்கிறது.

மீராவின எழுத்தில் பெண் பாத்திரங்கள் பெறும் அழுத்தம் பெரிதும் விவாதிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் யூதாஸின் நற்செய்தியில் பிரேமாவின் அழுத்தம் யூதாஸ் மீதான காதலில் அமிழ்வதாக இருக்கிறது அல்லது அந்தக் காதல்தான் அவளை நச்சுடை களவுக்கு இட்டுச் செல்கிறது, “காதல் மிகவும் அர்த்த சூன்யமான உணர்ச்சியே. அதிலும் குறிப்பாக ஏதாவது ஆணுடனான காதல். வேண்டியது உலகத்துடனான அன்புதான்” என்ற பிரேமாவின் தன்னிலை உணர்வை அவள் திரும்ப எட்டினாளா என்ற சிக்கலை மையப்படுத்தி இந்நூலைச் சிந்திக்கவும் இடமிருக்கிறது.

ஒரு பெண் காமத்தை அனுபவிக்க முடியாத நிலையைச் சொல்வதற்கும், தான் காமத்திற்கான பண்டமாக அனுபவிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற நிலையைச் சொல்வதற்குமான வேறுபாடு அளப்பரியது. “ருசித்துப் பார்க்காத உணவு போன்று எனது வாழ்க்கை பழையதாகிப் புளித்துப்போகிறது”- பிரேமாவின்னுடைய வாழ்க்கை அவளுக்கு ருசிக்கவில்லையா? அல்லது ருசிக்கப்படவில்லையா என்ற தெளிவின்மையை இந்தக் கூற்று உருவாக்குகிறது. இந்தத் தெளிவின்மையிலிருந்தும் மீராவின எழுத்தில் ஆய்வைத் துவங்க இடமிருக்கின்றது.

சுனந்தாவுடைய வீரமும் சங்கீதாவின துணிச்சலும் பெண் மென்மையானவள் என்று காலந்தோறும் ஊட்டப்பட்ட கற்பிதங்களின்மீது கல்லெறிகின்றன. காவல் அதிகாரத்தின் எந்த வன்முறையாலும் பிடுங்கிவிட முடியாத பசறையென இறுகிய சுனந்தாவின வைராக்கியம் அபாரம். சுனந்தாவைக் கொன்ற பிறகும் கூட அவள் அக்காவின் மகள் சங்கீதா போராளி ஆகிறாள். அதிகாரத்தின் முன் தம் தரப்பைத் துணிச்சலோடு முன்வைக்கிறாள்; சிலிக்கிறது. அதிகப்பட்சம் அதிகாரத்தின் கொடுங்கோன்மை எதிர்ப்பவரைக் கொலை செய்ய முடியும். அதற்கு மேலே என்ன செய்துவிடமுடியும் என்று சுனந்தா, சங்கீதாவின சவங்கள் எக்ளாமிடுவதாக உணரமுடிகிறது. துணிந்த பார்வையையும் கேள்வியையும் எதிர்கொள்ளத் திராணிவற்ற அதிகாரத்தின் கோழைத்தனமே ஆதிக்கத்தின் அடக்குமுறை என்பதை அழுத்தமாகச் சொல்கின்றன சுனந்தா, சங்கீதா பாத்திரங்கள். இவர்கள் மட்டுமல்ல மிருகம் பரமேஸ்வரன்,

மனப்பிறழ்வுக்குள்ளான சுரேந்திரன் மாஷ், நாலு கெட்டு விட்டின் நடுமுற்றத்தின் கூடத்துச்சுவரில் தொங்கவிட்டிருக்கும் கண்ணாடிக்கு முன்னால் பிரேமா இரட்டைச் சடை பின்னுவதைத் தூணில் சாய்ந்தபடி பார்த்து நின்ற பாலு ஆகிய கதாபாத்திரங்கள் கூட நம் மனதில் அழுந்தப் பதிந்துவிடுகிறார்கள். ரத்தம் சொட்டுகிற, சதை பிய்ந்து தொங்குகின்ற, தோல் கழன்று வருகின்ற அளவிற்கான சித்ரவதையின் போது, ஆளரவமில்லாத கக்கயம் அணைக்கட்டைக் காவல் காக்கின்ற காணிப்பாறை மலையில் எதிரொளிக்கின்ற மனிதர்களின் அவறல் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பதுபோல இந்த நூல் வாசக மனங்களைத் தொந்தரவு செய்யவல்லது.

பச்சை நிறத்தண்ணீர் நிறைந்த பள்ளத்தாக்குக்குள் விழுவதைப் போலொரு வாசிப்பனுபவம். இப்புதினத்தை விறுவிறுவென்று படித்ததைப்போல, இப்பிரதி உண்டாக்கும் அதிர்விலிருந்து வெளியேறுதல் எளிதான ஒன்றல்ல. பெரும் பிரயத்தனம் வேண்டியிருக்கிறது. பரல் மீனைத் தூக்கிவரும் மீன்கொத்திப் பறவைபோல மீட்பை நாடுகிறது மனம். ஏரிகளிலும், ஆறுகளிலும், அணைகளிலும் இறங்கிச் சவங்களை எடுத்துவருகிற ‘முதலை யூதாஸின்’ உயிர்ப்புள்ள இயைத்தின் ஈரத்திலும், பிடிவாதக்காரியான பிரேமாவின் காதலிலும் வாசகர்கள் நனையாமல் இருக்க முடியாது. இந்தப் படைப்பின் ஈரம் அகங்குளிர்ச்செய்வதாக இல்லை. நீர்ப்பரப்பின் ஆழத்தில் மினுங்கும் சவத்தை அண்மித்துக் கண்டதைப்போல கண்களில் நெருப்பு மூள்கிறது. சவத்தினுள்ளிருந்து கிளம்பும் மீன்கள் எத்தனை நாள் நித்திரைகளைக் கெடுத்துப் பீதியூட்டும் இம்சையைச் செய்ய வல்லனவோ?

ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூல் இத்தனை அற்புதமான வாசிப்பனுபவத்தையும் அணுக்கமான உணர்வையும் தர வல்லமை கொண்டிருத்தலில் மொழிபெயர்ப்பின் திறத்தில் உள்ள உயிரோட்டம் இன்றியமையாதது. ஒரே மூச்சில் படித்துவிடும் அளவிற்குமோ. செந்தில்குமாரின் மொழிபெயர்ப்பு அத்தனை இலகுவாக இருக்கிறது. இது காதலின் கதையும் அல்ல. புரட்சியின் கதையும் அல்ல. சவங்களின் கதை என்ற முன்மொழிதலோடு கே.ஆர். மீரா இந்தப் படைப்பைத் துவங்கினாலும் முடிவற்ற காதலையும், முற்றுப்பெறாத போராட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதியே யூதாஸின் நற்செய்தி. மனிதர்களைச் சவங்களாக விழுங்கிக்கொள்ளத் தயார்நிலையில் தன் அகன்ற வாயைத் திறந்துவைத்திருக்கும் அரசு பாசிசத்தையும் துகிலூரிக் கிற இந்தப் பிரதி வாசகர்க்குப் பரிந்துரைக்க மிகச் சிறந்த நூல் என்பதில் ஐயமில்லை.

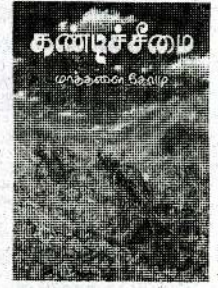
நூற்பெயர்: யூதாஸின் நற்செய்தி (2023)

மலையாள மூலம்: கே. ஆர். மீரா

தமிழில்: மோ. செந்தில்குமார்

வெளியீடு: எதிர் வெளியீடு; விலை: ரூ. 200

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

மாத்தளை சோமுவின் கண்டிச்சீமை நாவல் - ஒரு மதிப்பீடு

FF ழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் 1.வடகிழக்குத் தமிழ்ப்பகுதியைச் சார்ந்த பூர்வீகத் தமிழர் 2. இந்திய வம்சாவளியைச் சார்ந்த மலையகத் தமிழர் 3.இஸ்லாமியராக அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் ஆகிய மூன்று வகையான தமிழ்த் தேசிய இனங்களின் வெளிப்பாட்டைப் பார்க்கமுடிகிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் தமிழகத்தின் தென் பகுதியிலிருந்து உழைப்பாளிகளாக இலங்கையின் கண்டி, பதுளை ஆகிய மலையகப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்ட தமிழர்கள் காப்பித் தோட்டங்களையும் தேயிலைத் தோட்டங்களையும் தங்களது வியர்வையையும் இரத்தத்தையும் சிந்தி உருவாக்கினார்கள். பல இன்னல்களைச் சந்தித்து இலங்கைக் குடியுரிமை பெற்று வாழும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களான இவர்களே மலையகத் தமிழர்கள் என அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். இலங்கை மலையக மக்கள் வாழ்வு குறித்த மலையக இலக்கியம் நாட்டார் இலக்கியமாகவே தோன்றியது. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கண்ணீர் வரலாற்றைச் சித்திரிக்கும் வாய்மொழிப் பாடல்களை 'முனியாண்டி' எனும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையை நடத்திய ஜோன் கெப்பர் 1869ஆம் ஆண்டில் சேகரித்துள்ளார் (அந்தனி ஜீவா : மலையகமும் இலக்கியமும் : 1995). அப்பாடல்களில் தாயகத்தின் மீதான ஏக்கமும், உறவுகளின் பிரிவுத் துயரமும், கங்காணியர் கொடுமையும் ஆழமாக வெளிப்பட்டுள்ளன.

“ஊரான ஊரிழந்தேன்
ஒத்தப் பனை தோப்பிழந்தேன்
பேரான கண்டியிலே
பெத்த தாயே நா மறந்தேன்”
“கோண கோண மலையேறி
கோப்பிப் பழம் பறிக்கையிலே
ஒத்தப் பழம் தப்பிச் சின்னு
ஒதைச் சானையா சின்னத்துரை”

இவற்றைப் போன்ற சிந்துப் பாடல்களைத் தொழில்முறைப் பாடகர்களான அருள்வாக்கி அப்துல்காதர் புலவர், பாவலர் வேல்சாமிதாசன் ஆகியோர் மலையகத்தில் பாடி வந்துள்ளனர். இதே காலப்பகுதியில் தமிழகத்திலும் திருச்சி

ஜன்னபா புலவர் கண்டி காப்பித் தோட்டப் பாட்டை இயற்றிப் பாடியுள்ளார் (1928). இத்தகைய மலையகம் பற்றிய வாய்மொழி இலக்கியங்கள்தான் தமிழில் முதல் புலம்பெயர்வு இலக்கியங்களாக அமைகின்றன. இதனையொட்டி 'தேசபக்தன்' கோ. நடேசய்யர், மீனாட்சி அம்மாள் ஆகியோர் மலையக வாழ்வை நாடகங்களாகவும் பாடல்களாகவும் ஏட்டிலக்கியத்தில் பதிவு செய்தனர். இவர்களுக்குப் பின்னர் மலையக வாழ்வைப் பற்றி சிறுகதைகளும் நாவல்களும் வரத்தொடங்கின. சி. வேலுப்பிள்ளை, கோகிலம் சுப்பையா, நந்தி, தெளிவத்தை ஜோசப் என்ற மலையகப் புனைகதையாளர்கள் வரிசையில் மாத்தளை சோமுவும் இணைந்துள்ளார்.

'அந்த உலகத்தில் இந்த மனிதர்கள்', 'எல்லை தாண்டா அகதிகள்', 'அவள் வாழத்தான் போகிறாள்', 'மூலஸ்தானம்' என்கிற வரிசையில் மாத்தளை சோமுவின் ஐந்தாவது நாவலாக 'கண்டிச்சீமை' (2018) வெளிவந்துள்ளது.

மாத்தளை சோமுவின் கண்டிச்சீமை நாவலின் முற்பகுதி காலனியக் காலகட்டத்தில் தாய்த் தமிழகத்திலிருந்து மலையகத்திற்கு வந்து சேர்ந்த தமிழ் மக்களின் இன்னல் மிக்க பயண வழி அனுபவங்களைச் சித்திரிக்கிறது. இந்நாவல் காலனிய அனுபவங்களான புலப்பெயர்வு, அடிமைத்தனம், ஒடுக்குதல், எதிர்ப்பு, பிரதிநிதித்துவ கோரல் ஆகியவற்றைப் பேசுவதாலும் காலனியகால விளிம்பு நினைப்படுத்தலை மையப்படுத்தியிருப்பதாலும் ஒரு பின்னைக் காலனிய நாவலாக விளங்குகிறது.

நாற்பது அத்தியாயங்களையும் 379 பக்கங்களையும் கொண்ட இந்நாவலில் திருச்சி மாவட்டம் லால்குடி வட்டம் மேட்டுப்பட்டி கிராமத்திலிருந்து கண்டிக்குப் புலம்பெயர்ந்த சிவப்பி என்கிற பெண்ணை மைய இழையாகக் கொண்டு நாவலின் எல்லா சம்பவங்களையும் கதைப்பின்னலாக மாத்தளை சோமு பின்னியுள்ளார். சிவப்பியை மையப்படுத்தியே மலையகத்தை நோக்கிய தமிழர்களின் புலப்பெயர்வும், பயணவழி இன்னல்களும், மலையகக் குடியேற்றமும், தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. தேம்ஸ் நதிக்கரையில்

ஆண்டன் ஸ்மித்தும் அவரது காதலி கேத்தரினும் சந்திப்பதிலிருந்து நாவல் தொடங்குகிறது. ஆண்டன் ஸ்மித்தின் தந்தை மலையகத் தோட்டத்தில் துரையாக இருந்தவர். அவர் சிவப்பியோடு வாழ்ந்த மலையக வாழ்க்கையை நாட்குறிப்புகளாக எழுதி வைத்துள்ளார். தோட்டக் காட்டையும் அங்கு வேலைசெய்த மனிதர்களையும் பற்றிய தன்வரலாறாக அமையும் அந்த டைரிக் குறிப்பைப் படித்த சுமித், அப்பாவின் வாரிசுகளைப் பார்க்க காதலியோடு இலங்கைக்குப் பறக்கிறான். விமானப் பயணத்தில் பைபிள் போல் எழுதப்பட்ட தந்தையின் டைரிக் குறிப்புகளை நினைத்துப் பார்ப்பதாகக் கண்டிச்சீமையின் கண்ணீர் வரலாறு நாவலில் விவரிக்கப்படுகிறது. திருச்சி ஜில்லா, கண்டிச்சீமை எனும் இரண்டு சமூக வெளிக்குள் நாவல் பயணிக்கிறது. 1941-1948 என்கிற கால அச்சுக்குள் நாவலின் சம்பவங்கள் சுழல்கின்றன. 1922ஆல் திருச்சியிலிருந்து சிலோன் லேபர் கமிசன் வெளியிட்ட ஆட்சேர்க்கை அறிக்கையிலிருந்து தொடங்கி, இலங்கை விடுதலை பெற்று 1948ஆல் அன்றைய பிரதமர் டி. எஸ். சேனநாயகா பிறப்பித்த பிரஜா உரிமைச் சட்டத்துடன் நாவல் முடிவடைகிறது.

இரண்டாம் அத்தியாயம் தொடங்கி எட்டாம் அத்தியாயம் வரை சிவப்பியும் அவள் கணவன் குப்பனும் பஞ்சத்தின் காரணமாக கண்டிச்சீமைக்குப் போக முடிவெடுக்கின்றனர். பெரிய கங்காணியும் ஊர்ப் பஞ்சாயத்துத் தலைவருமான அய்யன் சாமி இவர்களைக் கண்டிக்கு அனுப்புவதற்குச் சிவப்பியின் உடலை விலையாகக் கேட்கிறான். அய்யன் சாமி வீட்டில் வேலை செய்த சிவப்பி, குப்பனுக்காகக் கங்காணி சிலந்தி விரித்த வலையில் சிக்கித் தன் சுறபைப் பறிகொடுக்கிறான். உயர்சாதியான அய்யன் சாமிக்கு ஒடுக்கப்பட்ட சிவப்பியின் உடல் மட்டும்தீட்டாகத் தெரியவில்லை. இந்த அத்தியாயங்களில் கிராமங்களில் பஞ்சத்தினால் நிகழ்ந்த பட்டினிச் சாவுகள், வரி செலுத்தாதவர்கள் வீட்டுக் கதவுகள் கழற்றப்பட்ட அவலம், கங்காணிகள் தண்டோரா போட்டு தேயிலைத் தூரில் மாசியிருக்குமென பொய்யான வாக்குறுதிகள் தந்து உழைப்பாளி மீன்களுக்கு வலை விரிப்பது, திருச்சியிலிருந்து சிலோன் லேபர் கமிசன் தலைமை அலுவலகத்தின் விளம்பர அறிவிக்கை தரும் ஆண் பெண் குழந்தைகளுக்கான கூலி விபரங்கள் (ஆண் ஆள் : நாள் கூலி 6 - 8 அணா, பெண் ஆள் : 4 - 8 அணா, பையன் 4 அணா) ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் நாவலுக்குள் ஆவணங்களுடன் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முதல் பதினமூன்றாம் அத்தியாயம் வரை சிவப்பி ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு திருச்சி மலைக்கோட்டை வந்து இரயிலேறி ஒரு பகல் ஓர் இரவு பயணம் செய்து மானாமதுரையை வந்து அடைவதும், அங்கிருந்து தனுஷ்கோடிக்கு இரயிலேறி ஒருநாளில் அங்குச் சேருவதும், மண்டபத்தில் தகரக் கொட்டகையில் ஐந்து நாள்

தங்கி மருத்துவப் பரிசோதனை செய்து கப்பல் ஏறியதும், கப்பல் ஒருநாளில் தலைமன்னாரை அடைய அங்கிருந்து இரயிலேறி அட்டன் போய்ச் சேருவதுமான பயணவழி நிகழ்வுகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் தனுஷ்கோடிக்குத் திருச்சியிலிருந்து நடந்து வந்ததாக நாவலுக்குள் சிவப்பியின் தோழியாக வரும் வேலாயி கூறுகிறாள். உழைப்பாளர்களின் புலப்பெயர்வு எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதை இப்பகுதி விவரிக்கிறது. மண்டப முகாமில் பேதி மருந்து சாப்பிட்டதில் பிரச்சினையாகி இறந்துபோன மாரியின் கதையும், கப்பல் பயணத்தில் வாந்தி எடுக்கும் மக்களை கூலிக்கார நாய்களெனத் திட்டுவதும், காய்ச்சல் வந்தவனைக் கடலில் தூக்கி எறிவதும், நீண்ட தடிகளோடு சொல்படி நடக்காவிட்டால் கரடி புலி சிங்கம் இருக்கிற காட்டுத் தோட்டத்துக்கு அனுப்புவேன் என்கிற கங்காணியின் மிரட்டலும் இவ்வத்தியாயங்களில் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. இத்தகைய கப்பல் பயணங்கள் 1853ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு என்ற கப்பல் கவிழ்ந்து நாறு தொழிலாளர்கள் உயிரிழந்த வரலாற்றையும் ஆதிலட்சுமி (1864) என்ற கப்பல் கவிழ்ந்து 113 தொழிலாளர்கள் கொல்லப்பட்ட வரலாறையும் இப்பகுதிகள் நினைவூட்டுகின்றன. இத்தகைய கப்பல் பயணத்தை வேல்காட் என்ற வரலாற்று ஆசிரியர் காப்பித் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் டின்களில் அடைக்கப்பட்ட புழுக்கள் போன்று கொண்டுவரப்பட்டதாக நாவலாசிரியர் பதிவு செய்கிறார்.

பதினான்காம் அத்தியாயத்திலிருந்து முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம் வரை தேயிலைத் தோட்ட உருவாக்கத்தில் தமிழர்கள் பட்ட துயரத்தை, இரத்தம் தோய்ந்த குடிபெற்ற வரலாற்றை மாத்தளை சோமு விவரிக்கிறார். தேயிலைத் தோட்டத்தை உருவாக்குவதற்குத் தமிழர்கள் வியர்வையும் இரத்தமும் மட்டும் சொரியவில்லை எருவாகவே ஆகியுள்ளனர். பாம்பு கடித்து இறந்தவர்களின் பிணங்களின் மீதுதான் தேயிலைத் செடி நடப்பட்டிருப்பதாக வேலாயி கிழவி கூறுகிறாள். மேலும் அவளது காலத்தில் மன்னாரிலிருந்து மாத்தளைக்குக் காட்டு வழியில் ஒத்தையடிப் பாதையில் நடந்து அழைத்துவரப்பட்டதாகவும் வழிநடையில் காய்ச்சல் வந்து இறந்தவர்களைப் பிணமாகப் போட்டுப் பயணத்தைத் தொடர்ந்ததாகவும் கூறுகிறாள். 'நட நட' என்று கங்காணி அடித்து இழுத்துச் செல்லும் இந்த வழிப்பயணத்தின் கண்ணீர்க் கதை ராமர் கதைபோல் பெரியது; இதைப் பெரியபுராணம் போல் சொல்லணும் என்கிறார். கிராமத்தில் பார்த்த கங்காணியின் முகம் கப்பலிலும் காட்டு வழியிலும் மலையகத்திலும் இல்லை. அவர்கள் ஆடு மாடுகளைப்போல் நாய்களைப்போல் மனிதர்களை விரட்டுகிறார்கள். ஆனால் சிவப்பி போன்ற இளமையும், அழகும் நிறைந்த பெண்களின் மீது கரிசனம்

காட்டப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கு விலையாக அவர்களது கற்பு குறையாடப்படுகிறது. மலையகம் வந்துசேர்ந்த சிவப்பிக்குத் தோட்டத்துரை பங்களாவில் வேலை ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கங்காணி புதுமைப்பித்தன் துன்பக்கேணியில் சொல்வதைப் போல 'கண்ணப்ப நாயனார் இரகத்தைச் சார்ந்தவனாக' இருக்கிறான். சிவப்பியைத் தான் கவைத்து துரைக்குப் படைக்க விரும்புகிறான். அய்யன்சாமி பின்னிய சிலந்தி வலையில் சிக்கிய சிவப்பிக்கு கங்காணி மட்டுமல்லாமல் துரை பங்களாவில் வேலைபார்க்கும் சமையல்காரனான மைக்கிலும் இன்னொரு சிலந்தியாக வலை விரிக்கிறான். வேலை முடித்து இருட்டில் சிவப்பி லயத்திற்குத் திரும்பும்போது கங்காணி தேயிலைச் செடியின் பின்பு மறைந்திருந்து அவனை அடைய முயற்சிக்கிறான். சிவப்பியோ அவனைத் தள்ளி விட்டு தப்பி விடுகிறான். இச்சம்பவத்தை வேலாயி கிழவியிடம் சொன்னபோது அவள் தேயிலைச் செடிக்கு வாயிருந்தால் இதுபோல் ஆயிரம் கதை சொல்லுமென்கிறான். மாத்தளை சோமு எண்பது வயது வேலாயியின் மூலம் காப்பித் தோட்டத் தொழிலாளர் அவலத்தையும், சிவப்பியின் மூலம் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் அவலத்தையும் சித்திரிக்கின்றார்.

தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து மலையகத்தில் தொடர் வரிசை வீடுகளான லயத்தில் வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் பூர்வீகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சமய, கலை மரபுகளை இங்கும் தொடர்கின்றனர். மேட்டு லயத்தில் மயில் ராவணன் கதையைக் காமன் கங்காணி சொல்லி வருகிறார். கங்காணிகளின் நல்லவராகக் காட்டப்படும் இவர் காமன் கூத்தையும் நிகழ்த்துபவராகக் காட்டப்படுகிறார். அய்யன்சாமியின் எச்சில்பட்ட தன்னை, குப்பன் தொட்கூடாது தொட்டால் நான் துரோகம் செய்தவளாவேன் என்றெண்ணி சிவப்பி குப்பனிடமிருந்து விலகியிருக்கும்போது, சிவப்பிக்குப் பேய் பிடித்துவிட்டதென்று லயத்தில் இருக்கும் மாரியம்மன் கோயில் பூசாரியை அழைத்துவந்து பேயோட்டுகிறான். காமன் கங்காணி நல்லவனாக இருந்தாலும், பெரிய கங்காணி தொடர்ந்து பெண் வேட்டையில் ஈடுபடுகிறான். மலேசியாவிலிருந்து வந்த ராக்கையாவின் மனைவி காமாட்சியை அடைய முயற்சித்துத் தோற்றுப் போகிறான். 'கங்காணிகிட்ட மாட்டுனவங்க பாக்கு வெட்டில அகப்பட்ட கொட்டப்பாக்கு' என்று வேலாயி கிழவி சொல்கிறான். கங்காணிகளிடமும் சமையல்காரனிடமும் தப்பிய சிவப்பி துரையினால் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறான். குளியலறையில் தூக்கிட்டுத் தற்கொலை செய்துகொள்ள முயற்சிக்கிறான். பின்னர், தன் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு துரையின் வீட்டைவிட்டு வெளியேற மறுத்து துரையின் மனைவியாகவே வாழ முயற்சிக்கிறான்.

முயற்சியிலும் வெல்கிறான். சிவப்பி உண்டான செய்தியினைக் கேட்டு குப்பன் மரத்தில் தூக்கில் தொங்கி இறந்து போகிறான். சிவப்பி தனக்கு வேண்டியவர்களுக்குத் துரை மூலம் உதவி செய்கிறான். ஆனால் லயத்தில் இருக்கும் உயர் சாதியினர் 'கீழ்சாதிப் பொம்பளய' துரைசாணி எனக் கூப்பிட வேண்டுமென்று மறுக்கிறார்கள். சிவப்பி தனக்குப் பிறந்த குழந்தைக்கு குப்பர் எனப் பெயர் வைக்கிறான். குப்பரின் பூனைக்கண் பிரச்சினையாகிறது. பள்ளியில் சக மாணவர்கள் கேலி செய்கின்றனர். இதற்கிடையில் மீனாம்பாள் என்கிற குழந்தையும் அவளுக்குப் பிறக்கிறது. குப்பர் பிறப்பு வரையிலான சிவப்பியின் மலையக வரலாறு ஸ்மித்தின் நாட்குறிப்பு வாசிப்பாகவே விவரணை செய்யப்படுகிறது. இறுதி மூன்று இயல்கள் ஸ்மித் இலங்கை வந்தடைந்து சிவப்பியையும் அவள் குழந்தை ராசாவைச் சந்திப்பதும், அவர்களுக்கிடையில் உரையாடல் நிகழ்வதும் துரை மீதான கோபத்தில் ஸ்மித்தை அடிக்கச் செல்லும் ராசாவை சிவப்பி சமர்தானப்படுத்துவதும், அவன் சமாதானமாகி எல்லோரும் மனம் ஒன்றுவதுடன் நாவல் முடிகிறது.

கண்டிச்சீமை எனும் இந் நாவலில் சிவப்பி, வேலாயி, காத்தாயி, முக்காயி, காமாட்சி எனப் பெண் பாத்திரங்கள் முதன்மை பெறுகின்றனர். காப்பித் தோட்டக் கால (1824-1893) மலையக வாழ்க்கையை வேலாயி கிழவியின் மூலமும் தேயிலைத் தோட்டக் கால (1900க்குப் பின்) சிவப்பியின் மூலமும் ஆசிரியர் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். சிவப்பியும் மும்முறை காலனியாதிக்கத்துக்கு உட்பட்டவள்தான் (தந்தைவழி சமூக ஆதிக்கம், சாதிய ஆதிக்கம், காலனிய ஆதிக்கம்). ஆனால், டங்கன் துரையின் அதிகாரத்தை எதிர்த்தும் மறுத்தும் தன்னை அதிகாரப்படுத்திக் கொள்கிறான். ஒடுக்கப்பட்ட பெண் துரைசாணியாக மாறுவது பெண்களின் அதிகாரமேற்பை உறுதிப்படுத்துகிறது. காலனிய ஆதிக்கத்தின் சகலவிதமான விளிம்புநிலைப் படுத்தல்களைச் சித்திரிக்கும் இந்நாவலில் காலனியம் உருவாக்கிய 'வெந்துயர் வெளியை' மாத்தளை சோமு போராட்ட வெளியாக மாற்றிக் காட்டுகிறார். அதிகாரமற்ற, குரலற்ற, காலனியாதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட மக்களின் குரலை இந்த நாவல் பேசுகிறது. இதனால் இது ஒரு பின்னைக் காலனிய நாவலாக விளங்குகிறது. அத்துடன் தமிழர்களின் மலையகப் புலப்பெயர்வு குறித்த காலனிய ஆவணங்களை இந்நாவல் பதிவு செய்திருப்பதன் மூலம் இது ஒரு ஆவண நாவலாகவும் விளங்குகிறது.

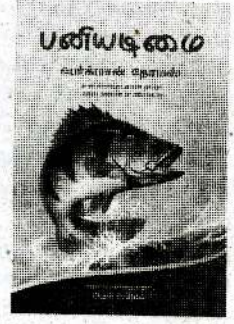
மாத்தளை சோமு, கண்டிச்சீமை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, டிசம்பர் - 2018.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

பனியடிமை

மொழிபெயர்ப்பு

குறுநாவல்

எந்த மொழியிலும் (அல்லது) மொழி சார்ந்த வார்த்தைகளிலும் விவரித்து விட முடியாத படிக்கு கடலோடி மக்களின் துயரம் தோய்ந்த, ஏக்கம் நிறைந்தப் பாடுகள் வரலாற்றின் எல்லா மூலைகளிலிருந்தும் புற்றீசல்கள் போல காலந்தோறும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன.

அப்படித் தமிழ் இலக்கிய படைப்புத் தளத்தில் நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் எத்தனையோ காத்திரமானப் படைப்புக்கள் உருவாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இவ்வகையில் கடலோடிகளின் வாழ்வியல் உலகத்தில் பெரிதும் பேசப்படாதவர்கள் அடிப்படையில் பொருளாதாரத்தில் வலுவிழந்தக் கட்டுமரத் தொழிலாளிகள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்டுமரத்தொழிலாளியான பனியடிமையின் கனவு குறித்தும், பனியடிமையின் கனவையே தமது கனவாக சுமந்து, பெரிய எதிர்பார்ப்பை மனதில் வளர்த்துக் கொண்டு திரிகின்ற அவரின் மனைவி மற்றும் குழந்தைகளின் ஏக்கப் பெருமூச்சாகவே இறுதிவரையிலும் அமைந்துவிட்ட *விடு கட்டுதல்* குறித்த மன இயல்பியல் கற்பனைகள் குறித்தும் வெகு எதார்த்தமாக, எந்தவிதமான போலிப் பூச்சுகளும் புனைவுகளின்றி மலையாள மூலமொழியில் எழுதப்பட்டு, பின் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிற ஒரு படைப்புதான் இந்தப் 'பனியடிமை' என்ற குறு நாவல்.

தமிழில் நெய்தல் நிலப் படைப்புகளுக்கும் படைப்பாளர்களுக்கும் வரலாற்றில் தனித்தொரு சிறப்புண்டு, அதுபோலவே மலையாள மொழி உலகிலும் மிகு சிறப்பு இருக்கவே செய்கிறது.

'நெய்தல் நிலப் படைப்புகள்' எனும் ஒற்றை அடையாளத்தில் மொழிப் பிளவுகள்/சிக்கல்கள்/ பிரச்சினைகள் என எல்லாவற்றையும் தாண்டி அவைகளுக்குள்ளாக எப்போதுமே ஒரு உண்மை வரலாறு வாழ்வை அடித்தளமாகக் கொண்டு பேசப்படும். இந்த அடிப்படையில்தான் மலையாள மொழியில் பிறந்து தமிழ் மொழியில் புது அவதாரமெடுத்திருக்கிறது இந்தக் குறுநாவல். குறிப்பாகச் சொல்வதென்றால் *மொழிப்பெயர்ப்புக் குறு நாவல்* என்றே இப்படைப்பைச் சுட்டலாம். நெய்தல் படைப்புகளுக்கிருக்கிற மிகப் பெரிய சவால் என்பது கடலோடிகளின் வாழ்வியலை, வாழ்வியல் வரலாற்றைப் புனைவுகளும் கற்பனைகளும் ஆக்கிரமித்து விடாதவாறு வெளிப்படுத்துவது என்பதுதான். இந்த

அடிப்படையில் 'பனியடிமையின் கனவு' என்ற இந்தக் குறுநாவல் மலையாள மூலமொழியில் மேற்குறித்த சவால்களோடு எப்படி சமரசமின்றி வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே தொனியில் தான் தமிழிலும் மொழிப் பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு இங்கே உருவாக்கித் தரப்பட்டிருக்கின்றது என்று நூல் குறித்தான தொடர் வாசிப்பின் வழி உணர முடிகின்றது.

மலையாளச் சிறுபத்திரிக்கை உலகில் அனுபவம் பெற்ற இடதுசாரி சிந்தனாவாதியான ஐயா அருள் சினேகம் அவர்களின் இந்த மொழிப் பெயர்ப்பு குறுநாவல் அவரது படைப்பு வரலாற்றில் நிச்சயம் ஒரு மணி மகுடமாகத் திகழும் என்றே சொல்லலாம். கடலையும் கடல் புறத்தையும் மட்டுமே நம்பி வரலாறு கட்டந்தச் சோகங்களையும் துக்கங்களையும் சொல்லமுடியாத வறுமைப் பாடுகளையும் தொடர்ந்து சந்தித்துக் கொண்டே வருகின்ற மக்களின் வாழ்வியல் விடயங்கள் அனைத்தும் நம் செவிப் பறைகளை மூர்க்கமாகத் தாக்குவது போலவும், நம் நெஞ்சை அப்படியே கோடாரியால் பிளப்பது போலவும், நமை அறியாமலேயே கண்களில் நீரை வரவழைக்கக் கூடியதாகவே பெரிதும் இருக்கும். அதுபோலான ஒரு உணர்வை இந்தக் குறுநாவலை வாசிப்பதன் மூலமாக யாவராலும் உணரமுடியும்.

எந்தப் பின்புலமுமற்ற நிலையில், கடல் அலை விழுங்கும் தூரத்தில் ஓலைக் குடிசைஒன்றில் பரம்பரையாக வறுமை புரள ஆண்டாண்டு காலமாக வாழ்ந்து வருகின்ற பனியடிமையின் கனவின் மீது, அரசும், அரசு பதவிகளிலிருக்கும் அதிகார வர்க்கமும், மற்ற அடிவருடிகளும், கூடுதலாக, இந்தச் சமூகமும் நிகழ்த்துகின்ற குரூரதாக் குதல்களை, மனிதாபிமானமற்ற சுரண்டல்களை இரு மொழிப் படைப்பாளர்களும் இந்தக் குறுநாவலெங்கும் ஈரத்தோடு பதிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

கடல் மக்களின், அதிலும் விளிம்பு நிலையிலுள்ள பனியடிமை போன்ற மக்களின் வாழ்க்கையை முழுமையாக உள்வாங்கி வட்டார மொழியின் மனம் குறையாமல் மிக நேர்த்தியாகவே மொழிப் பெயர்த்து இருக்கிறார் ஐயா அருள் சினேகம். இந்தப் பூமிப் பந்து என்பது மூன்று பக்கங்களிலும்

கடலால்தான் சூழப்பட்டிருக்கிறது...அப்படிப்பட்ட கடல் குறித்தும்,கடல் மக்களில் பொருளாதாரப் பலமற்ற எளிய மக்களின் வாழ்வியல் மற்றும் வாழ்விட வெளி சார்ந்தச் சோகங்கள் குறித்தும் பொதுப் புத்திக்குச் சொந்தக்காரர்கள் இன்னும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளவே இல்லை என்பதே வரலாறாகத் தொடர்கின்றது. அதிலும் கடல் பழங்குடிகளாகவே மரபு மாறாமல் வாழ்கிற பனியடிமை போன்ற கடலோடிகளின்,கடல் மக்களின் உணர்வைப் பொறுத்த அளவில் கடல்தான் அவர்களின் உலகமாக இருக்கின்றது என்பதையும் கூட இன்னும் மேற்குறித்த பொதுப் புத்திக்காரர்கள் உணர்ந்தபாடில்லை.அப்பேற்பட்ட பொதுப் புத்திக்காரர்களுக்கு இந்த மொழிப் பெயர்ப்புக் குறுநாவல் ஒரு நல்ல தீனி என்றே சொல்லலாம்.

பனியடிமையின் கனவு முழுவதிலும் கடலும் அதனருகிலேயே கடல் கொண்டு போகாதவாறு கட்ட விரும்புகிற கல் வீடு குறித்த கற்பனைகளும் மட்டுமே வியாபித்துக் கிடக்கின்றது.அதனால் தான் தன் கனவுத் திட்டத்தையும் கடலருகிலேயே கட்டமைக்கின்றான்.மட்டுமல்லாமல், ஒரு கடலோடியின் மகனாக, கடல் தாயின் மகனாக கடலின் பருவங்களை போக்குகளை,கடலின் அலை வீச்சுக்களை,வானத்து நச்சத்திரங்களை கடற்றமணற் பரப்புக்களை என எல்லாவற்றையும் கடல் மணலில் படுத்துக் கொண்டே குடும்பத்தோடு ரசிக்கிறான். காற்றோடும் மேகங்களோடும். கூட தன்னைப்புதைத்துக்கொள்கிறான். பனியடிமையின் தீராக்கனவு இங்கிருந்துதான் சந்தோசமாய் துவங்குகிறது.இப்படி சந்தோசமாய் துவங்குகிற பெருங்கனவு இந்தக் குறுநாவலெங்கும் சுமார் 25 உட்பிரிவுகளில் பயணித்து, கடைசியில் வெறுங்கனவாகவே எப்படியெல்லாம் கட்டழிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றது என்பதே இப்படைப்பு எங்கும் விவரித்து சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பொதுவாகவே,ஒரு கடலோடியின் அதுவும் கட்டுமரத்தை மட்டும் நம்பி பாடுபடுகின்ற ஒரு விளிம்பு நிலைச் சமூகத்தின் வாழ்க்கைச் சித்திரம்,அதிகாரம் மிகுந்தப் பதவிகளில் இருந்து கொண்டு அலட்சியப்படுத்துகின்ற வார்டு பிரதிநிதி, பஞ்சாயத்து தலைவர், தாலுகா ஆபீஸ் அதிகாரி, அரசியல்வாதிகள் போன்றோர்களால் எவ்வாறெல்லாம் அலங்கோலப்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும், அவ்வாறான அலங்கோலத்தில் பனியடிமையின் மனைவி, குழந்தைகளின் கற்பனைகள் எவ்வாறு சேர்ந்தே ஒன்றுமில்லாமல் போகிறது என்பதையும் வாசிக்கின்ற இடங்களையெல்லாம் என்னால் அவ்வளவு எளிதாகக் கடந்து போக முடியவில்லை.

பனியடிமை தன் குடும்பத்தின் நிமித்தம் பிழைத்து நிற்பதுமட்டுமே வாழ்வின் பெரும் பாடு என்ற நிலையில் பயணப்படுகிற ஒரு கட்டுமரக்காரன்.

ஓலைக் குடிசையை எப்பொழுது கடல் விழுங்குமோ என்று தெரியாச் சூழலில் அதில் வரலாறு கடந்து வாழ்பவன். அப்பேற்பட்டவனுக்கும் அவனது மனைவி மக்களுக்கும் கடல் கொண்டு போகாதவாறு ஒரு கல் வீடு கட்டவேண்டும் என்ற கனவு வருகின்றது. இந்தக் கனவை நினைவாக்கப் பனியடிமை ஏற்கிற சவால்கள், நெருக்கடிகள், தொடரும் அவமானங்கள், உதாசீனங்கள், ஏமாற்றங்கள் குறித்த விவரிப்புக்களிலிருந்து நாம் பெறுவது வெறும் கற்பனைப் படிப்பினைகள் அல்ல.அவைகள் ஒவ்வொன்றும் பனியடிமை போன்று நாமும் அன்றாடம் சந்தித்துக் கொண்டே இருக்கிற அனுபவங்களே. 'பனியடிமையின் கனவு' என்ற இக்குறுநாவலின் பாத்திரம் மற்றும் அப்பாத்திரத்தின் மனைவி, குழந்தைகள் இவர்களின் பாத்திரங்கள் யார் இருக்குகளில் போய் நிலையாக அவர்களின் மன அடுக்குகளில் போய் நிலையாக ஒட்டிக்கொள்வார்கள், அதுமட்டுமின்றி, அவ்வப்போது மனக்கண்முன் தேர்ன்றி ஒட்டிய மன அடுக்குகளுக்கு சொந்தக்காரர்களுடன் அவ்வப்போது உரையாடவும் செய்வார்கள் கூடுதலாக உரக்கக் கேள்விகளும் கூட கேட்பார்கள்.

பனியடிமையின் கனவு எனும் இந்தத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு குறுநாவல் பொது வாசக மனதில் பெரும் தாக்கத்தை நிச்சயம் விளைவிக்கும்.விரிவும் செறிவும் மிகுந்த இக்குறுநாவலின் கதை பனியடிமை என்ற கடலோடியின் வழி நின்று வாசக மனதிற்குள் சோகப் பெருமூச்சை உசுப்பவே செய்யும்.

பனியடிமையின் மன அவஸ்தைகளை விவரிக்கும் இக்கதைப்படைப்பை வாசகர்களால் எளிதில் தனக்கான அவஸ்தையாகவே உணர முடியும். அப்படி உணர்ந்த எத்தனிக்கின்ற இடத்தில் தான் இந்தப் படைப்பு மிகப் பல வெற்றி விருதுகளை நாளை நிச்சயம் அடையும்.கடலை மட்டும் நம்பி வாழ்கிற பனியடிமை தனது கனவு சிதைந்தவுடன் அறிவுத் தடுமாற்றத்தில் வாழ்ந்தக் கடல்புறத்தையும் கடல்புறத்தே இருந்த ஓலைக்குடிசையையும் நெருப்பிற்கு இரையாக்கிவிட்டு மன விரக்தியில் கடல் வெளியை விட்டு அப்புறப்படுவதாகக் கதை முடிகின்ற இடம் ஏற்புடையதல்ல என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன்.கடலடியில் வாழ்கிறவர்கள் எவரும் தனது வாழ்விடத்தை அரசோ, அரச அதிகாரிகளோ தீர்மானிப்பதையும் அவர்கள் தீர்மானாத்தின்படி கடல் வெளியை விட்டு வெளியேறி பெயர்ச்சி அடைவதையும் ஒருபோதும் பெரிதும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். இப்படியிருக்கையில், பனியடிமையின் இறுதி முடிவு எனக்கு கொஞ்சம் அதிர்ச்சியளிக்கிறது. கதியற்ற பனியடிமையின் பாமரத்தனத்தைப் பேசுகின்ற இப்படைப்பு இதயத்திற்குள் ஏகமாய் நிறைகிறது.

நூல் வேண்டுவோர் 95977 13815 என்ற எண்ணில் தொடர்வு கொள்ளலாம்.

கட்டுரையாளர்: தமிழ்ப் பேராசிரியர்

நந்தனும் சிற்ப - ஓவிய சித்திரிப்புகளும்

அறிமுகம்

2021-ஆம் ஆண்டு சிறப்பு இதழான மணற்கேணி ஆய்விதழில் நந்தனும் சிற்ப - ஓவிய சித்திரிப்புகளும் என்னும் கட்டுரையைத் தோழர் ரவிக்குமார் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். கோயில்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் சிற்ப ஓவியங்களின் வழி நந்தனின் கதையைக் கூற முற்படும் இக்கட்டுரையின் வழியாக அக்காலத்தில் தீண்டத்தகாதவர்களுக்கும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் எதிராக நடத்தப்பட்டுள்ள வன்முறையை எடுத்தியம்புவதாக அமைகிறது.

நந்தர்கள்

இந்தியாவில் இரு நந்தனார் இருந்ததற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. ஒருவர் தென்னாட்டைச் சேர்ந்த புலையர் குடியில் பிறந்த நந்தன் (திருநாளைப் போவார்), மற்றொருவர் வடநாட்டைச் சேர்ந்த அரச குடியில் பிறந்த நந்தன். இந்த இருவரைப் பற்றிய-வரலாற்றை அறிஞர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் சிற்பங்கள் வழியாகவும், இலக்கியங்களின் வழியாகவும் கட்டமைத்துக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

திருநாளைப் போவார்

திருநாளைப் போவார் பற்றி தமிழில் உள்ள பக்தி இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகிறது. சைவ சமயக் குரவர்கள் நால்வரில் ஒருவரான சுந்தரர், சிதம்பரக் கோவில் சிவனடியார்களைப் பற்றிப் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகை திருப்பதிகத்தில்

“செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்”

என்று இருக்கும் ஓர் அடிதான் பிற்காலத்தில் நந்தன் கதையாக உருவெடுத்தது என்கின்றனர். அதன் பிறகு வந்த நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் நந்தனாரைப் பற்றி சுந்தரர் பாடிய ஓரொரு வரியுடன் சேர்த்து நந்தனின் ஊர், பிறப்பு, தொழில், சாதி போன்றவற்றைச் சேர்த்துப் பாடியுள்ளார். மூன்றாவதாக வந்த சேகிழார் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில் நந்தனாரைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

புத்தரின் தம்பி நந்தன்

நேபாளத்தில் உள்ள கபிலவஸ்து என்ற நாட்டினுடைய அரசன் நந்தன். சுத்தோதனர் -

மகாபிரஜாபதி கௌதமி இணையருக்கு மகனாக பிறந்தவர். சகோதரி இளவரசி நந்தா, மனைவி சுந்தரி.

புத்தர் ஒரு முறை இரவல் கேட்டு நந்தனின் அரண்மனைக்குச் சென்றிருந்த பொழுது யாரும் அவரைக் காணாது விட்ட நிலையில், சுந்தரி நந்தனிடம் ஒரு புத்தர் அரண்மனைக்குள் வந்து ஏதும் கிடைக்காமால் சென்றதாகக் கூறுகின்ற பொழுது, பின் தொடர்ந்து சென்ற நந்தனார் பிறகு புத்தருடன் சேர்ந்து துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொள்கிறார்.

கட்டுரையின் உள் அமைப்பு

இக்கட்டுரையில் இரண்டு நந்தனார்களைப் பற்றி விவரிக்கும் ஆசிரியர் ஒருவரைப் புத்த பிரானின் தம்பியாகவும் மற்றொருவரைத் திருநாளைப்போவராகவும் குறிப்பிடுகிறார். நந்தனார்களைப் பற்றிக் கூற முற்படும்போது நாயன்மார்களுடன் இணைத்தே கூறிச்செல்கிறார் ஆசிரியர். அப்படிக்கூறுகையில் சிற்பக்கலையின் தோற்ற வளர்ச்சி நிலையைச் சான்றுகளுடன் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

- நடுகற்கள் - தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியக் காலம்,
- புடைப்புச் சிற்பங்கள் - காப்பிய காலம்
- முழு உருவச் சிற்பங்கள் - பல்லவர்கள் காலம்.

அதன் பிறகு நாயன்மார்களின் படிமங்களை விவரிக்கும் போது முதன்முதலில் முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தில்தான் நாயன்மார்களுக்கு வார்ப்புக் கலையின் மூலம் செப்பு உருவம் கொடுக்கப்பட்டு உருவத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு அடையாளத்தையும் வழங்கியுள்ளனர். நாயன்மார்களின் உருவங்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவும், கற்சிலையாகவும், செப்புப் படிமங்களாகவும் தனித் தனியே வைக்கப்பட்டு இருந்ததை, சேக்கிழாரின் வரிசைப்பாட்டிற்குப் பிறகே ஒழுங்குபடுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. பின் இந்நாயன்மார்கள் வரிசையிலிருந்து நந்தனை மட்டும் தனியாக விளக்கம் செய்துகொண்டு போகும் ஆசிரியர் நந்தனின் சிற்ப, ஓவியங்கள் இடம்பெற்று இருக்கும் கோயில்களை வரிசைப்படுத்துகிறார்.

அ) பௌத்த நத்தனின் பாறைப் புடைப்புச் சிற்பங்கள்

- நாகாஜுன கொண்டா (ஆந்திரப் பிரதேசம்)

ஆ) கோயில் சுவர் புடைப்புச் சிற்பச் சித்திரிப்புகள்

- மேலக்கடம்பூர் அமிர்தகடேஸ்வரர் கோயில்
- தாராகரம் ஐராவதேஸ்வரர் கோயில்
- திருப்பனந்தாள் அருணஜடேஸ்வரர் கோயில்
- புரிசை அகத்தீஸ்வரர் கோயில்

இ) நத்தன் சிலை / சிற்பம்

- சிதம்பர நடராசர் கோயில்
- திருப்புன்கூர் சிவலோகநாதர் கோயில்
- தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே பாறைப் புடைப்புச் சிற்பங்கள்

இக்கோயில்களில் நாயன்மார்களின் சிற்பங்கள் பற்றியும் குறிப்பாக நத்தனாரைப் பற்றியும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. சைவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு ஆங்காங்கே மடங்கள் திறக்கப்பட்டுத் திருமுறைகள் ஓதப்பட்டும் ஊழியர்களுக்குக் கொடைகளும் வழங்கி வந்துள்ளனர். சைவ சமய மடங்களிலும், கோயில்களிலும் தமது சமயத்தையும், கோட்பாட்டையும் நிலைநிறுத்த நாயன்மார்களின் வாழ்வியலோடு உருவகப்படுத்தி சிலைகளும், ஓவியங்களும் வாரக்கப்பட்டு மக்களைத் தன்னுள் ஈர்த்துக் கொள்ளக்கூடியவையாகச் சித்திரித்து வைத்துள்ளனர். இங்கு நாயன்மார்களின் சிற்பங்கள் கால வரிசைப்படி தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தாராகரம்	தஞ்சாவூர்	இரண்டாம் இராஜராஜ சோழன்	1146 - 1173
திருப்பனந்தாள்	தஞ்சாவூர்	முதலாம் பராந்தகன்	907 - 950
மேலக்கடம்பூர்	கடலூர்	முதலாம் குலோத்துங்கன்	1070 - 1120
புரிசை	திருவண்ணாமலை	முதலாம் குலோத்துங்கன்	1070 - 1120

களக்காடு கோபுர ஓவியங்கள் நத்தனாரின் குலமாற்றத்தை விவரிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இவ்வோவியமானது நத்தனார் புலையனிலிருந்து தீக்குள் இறங்கி முனிவராக வெளிவருவது போன்று காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. தனிநபர் வீடுகளிலும் நாயன்மார்களின் ஓவியங்களை வைத்துப் பூசை செய்து வந்துள்ளதையும், கோட்டோவியங்களாக நாயன்மார் கதைகளைப் பிற்காலத்தில் நூல்களில் பயன்படுத்தியுள்ளதையும் அறியமுடிகிறது.

இரு நத்தனார்களின் வாழ்வியல்

இக்கட்டுரையில் இரண்டு நத்தனார்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் இவ்விருவர்களின் மூலம் இருவேறு தொன்மங்களைக் கட்டமைக்கிறார்.

தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியே ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள நாகார்ஜுன கொண்டாவில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் புடைப்புச் சிற்பங்களின் வழி நத்தனின் வரலாற்றை விவரிக்கும் ஆசிரியர்

புத்தனின் தம்பியாக நத்தனைக் கூறி புத்தனின் ஆணைக்கிணங்க துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார். நத்தன் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும்பொழுது தனது மனைவியின் நினைவுகளானது இவ்வாழ்க்கையினுள் புகுத்தப் பார்க்கிறது. இதிலிருந்து விடுவிக்கும் பொருட்டு புத்தர் நத்தனாரை இந்திரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுகிறார். அங்குள்ள தேவமகனிரைக் காணும் நத்தனார் தன்னுடைய மனைவியை ஒரு குரங்காக எண்ணி இவ்வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபட்டு முழுவதுமாக துறவு வாழ்க்கையில் ஈடுபடலாயினார்.

திருநாளைப்போவாரைக் கூறியிடத்து புலையச் சாதியில் பிறந்து தில்லையில் இருக்கும் நடராசரை வணங்குவதற்குச் செல்லும் பொழுது அந்தணர்களால் தடுக்கப்படுகிறார். இழிகுலத்தில் பிறந்தவர்கள் தெய்வத்தை வணங்குவதற்கு அருகதையற்றவர்கள். இந்த இழிவைப் போக்குவதற்குத் தீக்குள் இறங்கி குலமாற்றம்

பெற்ற பின்பே நடராசரை வணங்க முடியும் என்று கூறுகிறார்கள். பிறகு கோவிலின் எதிரே தீ வளர்க்கப்படுகிறது. அந்தத் தீக்குள் ஒருபுறம் புலையர் குலத்தைச் சேர்ந்த நந்தனார் இறங்குகிறார் அதே தீக்குள் மறுபுறத்துப் பூணூல் அணிந்த பிராமணனாக மாற்றம் பெற்ற பின்பே கோயிற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவ்விரண்டு கதைகளின் வழி தீண்டாமை மற்றும் ஒடுக்குமுறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதை நம்மால் உணரமுடிகிறது. புத்தரின் தம்பியான நந்தனின் வாழ்க்கையில் பெண் ஒரு போகப் பொருளாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு, அந்தப் பெண் அஹிணை உயிராக மாற்றப்பட்டு இவ்வாழ்க்கையைத் துறந்து துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள- நிர்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார். திருநாளைப்போவாரைக் கீழ் சாதியான புலைச் சாதியிலிருந்து விடுபட்டு உயர் சாதியான அந்தணராக உருமாற்றம் பெற்ற பின்பே இறைவனைக் காண்பதற்கு நிர்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதன் மூலம் பக்தி இயக்கக் காலங்களில் பெண்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தீண்டாமைக் கொடுமைகளையும், ஒடுக்குமுறைகளையும் பற்றி அறியமுடிகிறது.

நந்தன் என்னும் அந்தணன்

தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தைச் சேர்ந்த நந்தனார் தில்லையில் இருக்கும் நடராசரைக் காணவேண்டும் என்ற பேரவா காரணமாகத் தில்லை செல்கிறார். அங்கு இவரின் குலம் தெரிந்து தடுக்கப்படுகிறார். தெய்வத்தை வணங்க வேண்டும் எனக் கூறும் நந்தனைத் தில்லையில் வாழும் அந்தணர் கூட்டம் குல மாற்றம் பெற்றால் மட்டுமே உள்ளே அனுமதிக்கப்படுவாய் என்று கூறி தீ வளர்க்கப்பட்டு இதனுள் இறங்கி அந்தணனாக உருமாற்றம் பெற்று தெய்வத்தை வணங்கிச் செல் எனக் கூறிவிட்டனர். நந்தனார் அந்தக் கடவுளை வேண்டிக் கொண்டு அந்தத் தீயில் இறங்கி மறுபுறம் ஓர் அந்தணனாகப் பூணூல் அணிந்து கொண்டு வெளியேறும்பொழுது நந்தி விலகிக் கொண்டு தெய்வத்தைக் காணச் செய்கிறது. இக்கதையின் படி ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவனுக்குத் தெய்வத்தின் அருளானது அவன் உயர் குடியாக மாறினால் மட்டுமே கிடைக்கும் என்பதாக வரலாற்றைப் படைத்துள்ளனர் பிராமணர்களும், சாதிய இந்துக்களும். இவ்விடத்திலேதான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் வரலாறானது மறைக்கப்பட்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. இந்த வரலாற்றை அறிந்து ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு சாதியப் படிநிலைகளின் ஊடுருவலையும், ஏன் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக உரிமைகளைப் பறித்துக் கொண்டு ஒடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், சனாதனத்திற்கு எதிராகவும் ஒரு வரலாற்றைக் கட்டமைக்க முயலலாம். இதன் மூலம்

ஒட்டுமொத்தத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் வரலாற்றையும் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புகள் கிட்டும். அதன் படி நந்தனின் வாழ்வியலிலிருந்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் பொழுது தலித்திய அரசியல் என்னும் நூலில் ஆசிரியர் ஒரு விவாதத்தை முன்வைக்கிறார். அயோத்திதாசர் நந்தனை பௌத்த மரபிலிருந்து மீட்டுவாக்கம் செய்யும் பொழுது சைவ மரபினர் அந்தக் கூற்றை ஏற்க மறுத்து அந்தக் கூற்றிற்குச் சான்றாதாரங்கள் உள்ளனவா என்று கேட்கும்பொழுது, சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் நந்தனின் வரலாற்றைக் கட்டமைத்ததற்குச் சான்றாதாரங்கள் உள்ளனவா என்று கேட்பதுபோல் அமைந்துள்ளது. இவ்விவாதத்தின் வழி நாம் பார்க்க வேண்டியது என்ன எனில் இரண்டு நந்தர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொண்டோம். அதில் தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியே உள்ள நந்தனைப் பற்றி அயோத்திதாசரும், தமிழகத்தின் உள்ளே இருந்திருநாளைப்போவாரைப் பற்றி சேக்கிழாரும் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும் என்று இக்கட்டுரையைக் கொண்டு நம்மால் விளங்கி கொள்ள முடியும்.

இது போன்ற வரலாற்றைப் படைக்கும் செய்தியைப் பற்றி தமிழரிடமிருந்து பொ. வேல்சாமி அவர்கள் கோவில் - நிலம் - சாதி என்னும் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். உயர் குடியில் பிறந்தவர்களும், பிராமணர்களுமே வரலாற்றைப் படைத்துள்ளனர். அவ்வரலாற்றைத் தங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் மாற்றியும், திரித்தும் படைத்துக்கொண்டனர் (கேள்வி கேட்காதபடி தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குப் பல கொடுமைகளைச் செய்துள்ளனர்). இவ்வரலாற்றையே உண்மையெனப் பாமர மக்களுக்குப் போதித்தும், திணித்தும் வந்துள்ளனர். அப்படி மாற்றி, திருத்தி கொண்டுவந்த வரலாற்றையே இன்றைய வரைக்கும் நாம் அனைவரும் உண்மையென நம்பியுள்ளோம். அத்தகைய வரலாற்றை மறு ஆய்வு செய்து அனைவருக்கும் பொதுவான வரலாற்றைப் படைப்பதற்கு ஆய்வினை மேற்கொள்ள ஆய்வாளர்கள் முன் வரவேண்டும். இந்த ஆய்வை மேற்கொள்ளுவதன் வாயிலாகப் பலமறைக்கப்பட்ட வரலாறுகளைத் தேடி இனங்காண முடியும். இத்தகைய ஆய்வினைத் தமிழ்த்துறையைச் சேர்ந்தவர்களால் மட்டும் செய்ய இயலாததாகத் தெரிகிறது. அவர்களுடன் வரலாற்றுத் துறையும் இணைந்து பயணித்தால் இவ்வாய்விற்கு உண்டான பல அரிய தகவல்களையும், மெய்மையான வரலாற்றையும் படைக்க முடியும் என்பது இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

குறிப்பு: இந்தக் கட்டுரையானது மணற்கேணி பதிப்பகம் நடத்திய நூல் வெளியில் படிக்கப்பட்டது.

கட்டுரையாளர்; முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

மடல் திறப்பு

இந்து மதத்தின் பல தெய்வ வழிபாடு, மலிந்த சடங்கு சம்பிரதாய, மூடநம்பிக்கைகளை மட்டுப்படுத்த ஜோதி வழிபாட்டை முன்னிறுத்திய சீர்திருத்தவாதி. ஜாதி பாகுபாட்டை களைய வலியுறுத்திய பகுத்தறிவுவாதி. பசிப்பிணி போக்குவதே முதன்மையான சமூகப்பணி என்று முன்மாதிரியாக அன்னதானம் தொடங்கிய ஆண் அன்னபூரணி. பி.பி, ககர்,கொலஸ்ட்ரால் என உணவுக்கு இணையாக மாத்திரைகள் சாப்பிடும் இக்காலப் பிரச்சினைக்கு தீர்வாக சைவ உணவுமுறையை எடுத்துக்காட்டிய சித்தமருத்துவவாதி. என்றாலும் "கடை விரித்தேன், கொள்வாரில்லை" என்ற விரக்தி தான் அவரை நலிவடைய செய்தது. அறிவு வளர்ச்சி பெற்ற இன்னாளிலாவது வள்ளலார் வழியில் நடந்து அவரது ஆத்மாவை சாந்தி அடைய செய்வோமாக. வள்ளலார் 200 விழாக்களும், கோலப்பன் போன்றோரின் படைப்புக்களும் அதற்கான முன்னெடுப்பானது.

-அண்ணா அன்பழகன், அந்தணப்பேட்டை

புத்தருக்கு அடுத்தபடியாக சமயத்தை பகுத்தறிவுக் கொள்கையோடு அமைத்துத் தந்த பெருமை வள்ளலாரையே சாரும் என்பது பெரும் வியப்பையும், அதை இந்நாளவரை பின்பற்றவில்லையே என்ற ஆதங்கமும், இனியாவது பின்பற்ற வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் தோன்றுகிறது. வள்ளலாரையும் வைதீகம் விட்டுவைக்கவில்லை என்பது மாபெரும் வேதனையாகும். தொகுதி மறுவரையறை தென்னிந்தியாவை காலனியாக்குமென்ற என்ற கட்டுரை நாமெல்லோரும் அரசியல் விழிப்போடு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டியதன் தேவையையும் அவசியத்தையும் உணர்த்தியுள்ளது. சுதந்திரம் அடைந்து 75 ஆண்டுகள் கடந்தே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை அவர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப பிரதிநிதித்துவப் படுத்த துவங்கியுள்ளோம் என்பது ஆறுதலான விசயமென்றாலும் மறுபுறம் அதன் பின்னாளான அரசியல் எவ்வளவு வலிமையானது என்பதையும் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளவேண்டியது இப்பிரதிநிதித்துவத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள உதவும். குழந்தை வளர்ப்பில் எவ்வாறு பாராட்டை வழங்க வேண்டுமென்பதை சிறப்பான உதாரணங்களோடு எடுத்துரைத்த விதம் அருமை.

மனிதர்களின் வன்செயல்களால் இன்னுயிர் நீத்த அனைவரும் நாட்டார் தெய்வங்களாகி விடமுடியாதென்பதையும் தெய்வங்களாவதற்கான வழிமுறையையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. பேரறிஞர் அண்ணாவின் ஆக்சிற்றந்த திராவிடக் கொள்கைகளுள் ஒன்றான வீட்டுக்கொரு நூலகம் என்பது தமிழகத்தில் முழுமையாக பின்பற்றப் படாத நிலையில் திராவிடக் கொள்கைகளுக்கும் நிலத்திற்கும் தொடர்பில்லாத ஒரு

நிலத்தில் முற்றும்முழுதாக நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளதை அறியும் போது எல்லையில்லா ஆனந்தம் அடைகிறது மனம். மதம் மாறுவது குறிப்பாக தலித்துகள் மாண்பு வாழ்க்கையை மாண்போடு வாழமுடியுமென்ற நம்பிக்கையினால்தானே ஆனால் இருநூறு ஆண்டுகளைக் கடந்தும் சாதியைக் கடக்கவும் மனித மாண்பையும் மரியாதையையும் பெறமுடியாமல் இருப்பதை என்னவென்று சொல்வது? இன்றும் அவர்கள் தலித் கிறிஸ்தவர்கள்தானே... கிறிஸ்தவர்களாக இல்லையே.. திராவிடக் கொள்கைகளை பேணிக்காக்க தொடர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வரும் இவ்வேளையில் நம் தொன்மையை அறிய வழிவகுக்கும் ஆக்சிற்றந்த வழிமுறையான அகழாய்வுக்கு உறுதுணை இல்லாதிருக்கும் அனுசரணைகள் பேரறிஞர்ச்சிவையத் தருகிறது. தன் வாழ்நாளில் தாங்கள் பெற்ற அனுபங்களைக் கொண்டு குறிப்பாக பெண்கள் எடுக்கின்ற சில முடிவுகள் சமுதாய சீர்திருத்தத்திற்கு எவ்வகையிலும் குறைவானதாக இருந்ததில்லை. இதனை எங்கள் கிராமங்களில் அத்தி பூத்தாற் போல் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நேரில் கண்டிருக்கிறேன்.. இதைக் கருவாக வைத்து எழுதப்பட்டக் கதை மயிர்க்கால்களை சிலிர்த்துச் செய்துவிட்டது. சிறுகதைகளைப் படிக்கும் போதெல்லாம் நம் எண்ண மாறுதலுக்கும் படைப்பாற்றலுக்கும் எதாவது ஒரு வகையில் உதவுமா? என்ற எண்ணம் தோன்றும்.

தற்போதைய சிற்றிழைகளில் வெளிவரும் பெரும்பாலான கதைகளைப் படித்துவிட்டு அப்படியொன்றும் இல்லையே என்ற விரக்தியும் ஆதங்கமும் தோன்றுவதுண்டு. ஆனால் காக்கையின் கதைகள் முடிந்தால் நீங்களும் இது போன்ற கதைகளை எழுத முடியுமா? எழுதிப் பாருங்களேன்.! என்று சவால் விடுவதாகவே இருக்கும் அது மட்டுமல்லாமல் இவ்வளவு சிறப்பாக எழுதுகிறார்களே என்ற போட்டியும் பொறாமையும் எழுவது இயல்புதானே. தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் திரைப்படப்புகள் போரைப் பற்றி அவ்வளவாக கலந்துரையாடியதில்லை என்னென்றால் நம்மிடம் அதற்கான பாதிப்புகள் மிகவும் குறைவே என்பதாலோ என்னவோ. ஆனால் கடல் கடந்து உறவுகளைப் பிரிந்து வசிக்கும் இலங்கைத்தமிழர் படைப்புகள் போரைப்பற்றி மிகவும் காட்டமாகவும் எடுத்துரைக்கும் சில நேரங்களில். அப்படியானதொரு திரைக்காவியத்தை தெரிந்துகொண்டதோடு, அதன் மீதான உள்ளார்ந்த விமர்சனம் இயக்குநருக்கு சிறந்த உள்ளீடாக அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வலகில் போரின் கோரதாண்டவத்தையும் அதன் கொடுமைகளையும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ அழிக்க அனுபவித்தவர்களில் முதன்மையானவர்களாக யூதர்களும் இருப்பர். அப்படிப்பட்டவர்களே மற்றொரு இனத்தை அழிப்பதற்கான முழு முயற்சியிலிருப்பதும், அதற்கான நூற்றாண்டுகாலப் போரும் முரண்நகையாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மனித குலத்தின் அழிவுக்கு வழிவகுத்து விடுமோ என்ற பயத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது. காக்கை கவிதை இதமா? என்ற சந்தேகம் அவ்வப்போது எழுவதுண்டு கவிதைகளைஎனத்தும் அவ்வளவு எளிமையும் அருமைமயும். சிறப்போடு காக்கை தொடர்ந்து பறக்க வாழ்த்துகள்.

- சி சு ஜெகன்நாதன், பெங்களூர்

அப்பாவுடன் எனது பயணம்

- ஆயிஷா, ஆய்வு மாணவி

ஓவியம்
வரைந்தவர்:
அலெக்ஸாண்டர்
ஜூலியஸ்
அமெரிக்கா - 2010

இன்குலாப் அப்பாவிற்கும் எனக்குமான உறவானது எனது மழலைப் பருவத்தில் இருந்து தொடங்குகிறது. கதை கூறும் தாத்தாவாகவும் பிறகு நங்கள் சென்னையில் இருந்து கீழக்கரை சென்ற பின்பு அப்பாவின் ஸ்விஸ்ரலாந்த் பயணத்தின் போது அவர் கடந்த சாக்கலேட் வீதிகளைப் பற்றியும் பயணக் கதைகள் பற்றியும் எனக்கு விவரித்தார். அப்பாவிலிருந்து (நாங்கள் தாத்தாவை அப்பா என்று அழைப்போம்) எனக்கு இன்குலாப் ஆக அறிமுகமானது எனது பேச்சுப் போட்டியின் போதுதான். அந்தப் பேச்சுப் போட்டியில் இந்தியாவின் வல்லரசு குறித்த பார்வையினையும், அதன் பின்னுள்ள சர்வதேச அரசியலையும் எடுத்துக் கூறும் ஆசானாகத் தொடங்கியது.

முதன்முறையாக ஏழு தலைமுறைகள் புத்தகக் கதையினை விளக்கி என்னுள் புத்தக வாசிப்பின் தூண்டலை ஏற்படுத்தியவர். இன்றளவும் ஏழு தலைமுறைக் கதை மாந்தர்கள் மறக்க இயலாத வண்ணம் என் பதினமப் பருவத்தின் நினைவுகளாக ஆழப் புதைந்துள்ளனர். மீண்டும் எனது கல்லூரிக்காக சென்னை வந்தபோது அவர்களுடன் நேரம் செலவழிக்க நேர்ந்தது. அங்குதான் எனக்கும் காக்கைக்குமான ஒரு பயணம் தொடங்கி ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டுகள் அப்பா கூற, அவர்களின் எழுத்தாணியாக என் வாழ்க்கை சென்றது.

அதன் பிறகு ஏழாண்டுகள் கடந்து மீண்டும் அப்பாவின் நினைவுகளைப் பகிர்கிறேன். சமூகப் போராளியாக, புரட்சியாளராக இருக்கும் இன்குலாப்பிற்கும் அவர் எழுதிய தோண்டிகளுக்கு ஓர் வேண்டுகோள் கவிதையினை நான் தொல்லியல் படிக்கும் போது எனக்கு விவரித்த விதத்திலும் ஒரு நகைச்சுவைப் பாங்கு இருந்தது. அவர் அறிமுகப்படுத்திய பல நூல்களில் பெண்ணியப் புரட்சிகளின் தாக்கம் இருந்தது. அதன் தொடக்கமாக doll's house கதையில் வரும் நோராவின இறுதிக் கதவை மூடும் ஓசையானது ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய வீடுகளிலும்

எதிரொலித்தது. அதன் தொடர்ச்சியாகப் பெண்ணியப் பார்வையின் புதிய நோக்கினையும் எடுத்துக்காட்டியவர்.

அப்பாவின் நாடகங்களை முழுத் தொகுப்பாக மாற்றும் பணியின் போது பெரும்பான்மையான நாடகங்களை எழுத்துப் பதிவாக மாற்றினோம். அவ்வேளையில் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஒவ்வொரு பெண்ணியக் கதாப்பாத்திரங்களின் ஆழத்தை என்னால் உணர முடிந்தது. மேலும் சங்கத்தின் மீது அவர் கொண்ட பற்றுதலையும் எழுத்தாணியாகப் பயணித்த காலங்களில் என்னால் உணர முடிந்தது. குறிப்பாக, கதையினைத் தொகுத்துச் சொல்லும் நபருக்குத் தொகுசொற் கொடியான் எனும் சங்கச் சொற்களை அவர்களின் நாடகங்களில் காணலாம்.

அப்பாவுடன் காக்கைக்கான ஒவ்வொரு கட்டுரை எழுதும் நேரங்களிலும் அனைத்து வார்த்தைகளுக்கும் அவர்கள் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை என்னால் உணர முடிந்தது. பல வேளைகளில் அவர் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்காகவும் அதிக நேரம் செலவிட்டதை அருகில் இருந்து நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் சூரியனைச் சும்பவர்கள் என்ற கவிதையின் தொடக்க வரிக்காக முழுமையாக ஓர் இரவினைச் செலவழித்ததை என்னிடம் பகிர்ந்துள்ளார்.

2011 இலிருந்து அப்பாவுடன் தொடர்ந்து காக்கை பயணமானது. அவர்களது உடல்நிலை சரியில்லாத காரணத்தால் 2015 முதல் அவர்களின் எழுத்தாணியாக எனது பயணம் தொடங்கியது. ஒவ்வொரு கட்டுரைக்குப் பின் இருக்கும் நிகழ்வுகளின் சூழ்நிலையை விளக்கினார். எடுத்துக்காட்டாக, பேராசிரியர்களுக்கான போராட்ட நிகழ்வின் பொழுது அவர் கடந்த கடினமான சூழ்நிலைகளையும் அவர்கள் நடத்திய போராட்டத்தின் தாக்கத்தினையும் விளக்கினார்.

அப்பா மறைந்த பிறகு நடந்த அவரின் முதலாம் ஆண்டு நினைவு நாள் அன்று நாடகத்தை மீண்டும் அரங்கேற்றும் நிகழ்வில் எனது நாடகப் பயணமும் தொடங்கியது. மீண்டும் அப்பா குறித்த புதிய பார்வையும் தொடங்கியது. ஒவ்வொரு முறையும் இன்குலாப் எனும் தனி மனிதரின் சமயம் கடந்த மானுட அன்பில் திளைத்ததை நினைவுகூர்கிறேன். தமிழர்களால் சிங்களவர்கள் பாதித்தால் நான் சிங்களவர்களுக்காக நின்று மனிதமென்றொரு பாட்டிசைப்பேன் என்ற அவரின் வரிகளுக்குச் சான்றானார் அவர். தற்போது நடக்கும் பாலஸ்தீனப் பிரச்சனை பற்றி அப்பா உயிரோடு இருந்திருந்தால் பாலஸ்தீனத்திற்காகத் தன் எழுத்தால் ஆறுதல் அளித்து இருப்பார். ■

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47 Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com logistics@pearltuty.com chartering@pearltuty.com

Branches

**Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada
& Singapore**

